De falsa mundi ꝓsperitate. 74.

SERMONES AUREI ORDINATI et Scripti a Paupculo Predicatore frē Laurentio De villamagna.

De fortune ludo

Nolli emulari ĩ eo qui prosperatur ĩ via sua: et ĩ homīe faciente ĩiustitias:

Hodie ĩtendo vobis aperire vnū magnū du3 pro Consolatiōe pauper3 et Tribulator3 hui9 mūdi qui solent ꝙqri de deo dicentes q qui scelerate viuūt ĩ hoc mūdo habēt ꝓsperitatē oīū3 bonoꝝ: et q iuste viuūt semp qī st ĩ pauptate et aduersitate: et vt melius ĩtelligatis loquar parabolice formādo disputatoem: 2 ordinate pdendo ꝓponūt tres Contemplatoes.

Contemplatio Regalis Propositōis
Contemplatio Diuerse Opinionis
Contemplatio theologicalis Determinatōis.

Aggrediendo p^a3 q.es Q.dā Rex Coꝛā Principib3 et Sapientib3 suis Proposuit Dubiū sibi Declarandū3 vz. Qs esset Securior et Melior Status ꝙ salute aīe acqrenda Status Prosperitatis vel aduersitatis ĩ hoc mundo: Ad quod du3 voluit Rex ut ꝓmo responderēt Principes et Barones sui: et postea Sapientes: Surrexit ĩgr Principalis Dux 2 ſtā debita Reuerētia dixit q ipē opinabat Melorē ee statum prosperitatis q3 aduersitatis: Motus tali Ratiōe ĩter

ihc3. ponat parabola d Rege q3 erat duas filias vnā pulcrā quā ōes desiderabāt ꝙ vocō dicā tur ipē quā ōes reputabāt. 2 huic turpi patri ꝓmisit regnū

Cetera bona q̄ pōt Xanus facēe ꝓ sua salute nullum magis acceptum opat sacrifitiū3 q3 facere opa mie et pietatis. Sicut xs dicit ĩ euangelio 2 p ꝓphetā. Miam volo et nō sacrifitium q2 p nullā virtutem magis assimilam deo q3 p miaz et pietatem qa ipē ē clemētissimus: vñ et Mt 25. ī die iuditij regnū eternū xs donat ꝓmittit his q fecerūt opa misericordie dicens Esurienti et dedistis m māducare et c. et Mt. v. Beati misericordes qm ipi miaz ꝙsequēt: s3 si homo ē ī paupta te et miria nō pōt talia opa facere. s3 bn si fuit Dnes 2 ī ꝓsperitate poterit nudos vestir pupillas dotare eccās et hospitales edificare et huiusmodi: Eundus ꝓcer ceps assurgens dixit ego ēt sum Eiusdē opinionis et ultra p̄dcaz eam adduco aliam: Post opa mie Nihil potest xanus magis deo carū offerre 2 sibi maz Meritoriuz q3 ĩ diuino cultu se exercere vz ī adoratiōe latrie quaz sup oīa deus a nobis requirit. vz. Missas audire ecclesias frequetare ĩoratiōe assiduus ee. sepius ꝙfiteri et ꝓmunicare 2 p̄dicatoes audire 2 sup oīa deū ex toto corde diligere. 2 eius legem. sic ipe p̄cepit nobis Deutro. 6. 2 Mt 22. Diliges dn3 deum tuū ex toto corde tuo 2c. s3 sibo ē afflictus et tribulatus 2 pauper hoc nō pōt facere ĩmo fac totū ꝙm Deū blasphemat eccaz nō intrat s3 quotidie q̄rit de victu 2 sepi furat. Si autem fuit ī ꝓsperitate et ꝙsolatus bn oīa ista facit: ꝙ et c. Cetus Princeps assurgens dix se tenere eandem opinionē. q2 vltra sup dicta videmus p expietiā q hoc tempore dicūt beati illi q sunt.

Narrat ꝙ phenico quo3 erat3 volebat Deā fortunā a q̄ rogabat oīa sibi bona ꝓcurare. Iuuenis Credidit pugnis fortunā querēti Per ess. q2 respondit vt sibi bona 2 mala procurauit. 2 post ꝙh3 querat q tex ꝓsuit in ars lucrādi 2 adipisci fortunā q3 sine seruitio ꝙ salute aīe. 2 vera felicitate ad celū.

G.

In prosperitate ꝛ miseri et infelices q sunt
pauper: vñ ꝙ pheta ī ps̄ īqt: Promptuaria
eorum plena Exultantia ex hoc ī illud
Oues eorū fetose boues eorū crasse: ℔ ea
tū dixerūt poꝑtm cui hec sūt. Certe inter
oēs bona q̄ desiderāt ī mundo sūt honor ꝛ
gla. vñ ci° īqt honor alit artes plmiq3
ad studia accendūt gla: ſ3 hodie nullus
honorat magis q3 Diuites ꝛ q sūt ī prspe
tate. ꝛ cū hī multos amicos. Et amicitia
ē satis vtilis et laudabilis: ſ3 pauper n
extimāt cū et si sint nobiles et virtuosi
vñ Iuuena. ī satyra. īqt Nil hī infe
lix pauptas ſ3 luci° ī se q3 q ridiculos
homines facit. et salom̄ ꝓv. 19 ecc. Diuite
addūt amicos plimos A paupe autem
et hi quos habuerat separant. Fecēs homīs
pauperis oderūt eū. Insup ꝛ amici ei° paul
ꝛatissimi recesserūt ab eo. Exm hem̄ de Iob. Rege
Oriētis q tpe prsperitatis ab oib⁹ uenerabat
t̄. ſ3 tpe tribulatois amici et ꝙsanguinei
recesserūt ab eo et vxor detrahebat cum
ſ3 postq̄ reddidit ei dñs duplicia omnia
veniebāt ad eū et munera portabāt: Sic
Canis applaudit hoi bñ uestito ꝛ nudus
latrādo fugat. Et vnice cū hūt vnā visi
tant ꝛ multis: et galline ad acerui pa
leaꝝ currūt tpe messis: Exm. Ouidij q
tempor prsperitatis ꝛ multos erat honora
tus et visitatus amicis ſ3 tempor ptt aduer
sitatis oēs recesserūt ab eo. De q° ipe ꝙ
q̄ sepe vñ li. 2. de tristib⁹ scribēs ad
Amicū sic inqt.

Ora. ī cpi. et grec⁹ ꝛ
sermē. ngma. pcau
ni donat.

Dum prosperus eris multos numerabis amicos
Tempora si fuerint nubila solus eris.
Aspicis vt uenerint ad candida tecta columbe
Accipiat nullus sordida turtur aues.
Horrea formice tenduꝝ ad grania nūq3
Nullus ad amissas ibit amicus opes.
Vt q3 Comes radios p solis crinibus umbra ē.
Cum latet hic pressus nubibus ille fugat
Mobile sic sequitur fortuna lumina vulg⁹.
Que simul inducta nube tegunt abeut
Hec precor ut semp possit tibi falsa videri
Sit tibi cum certu uera fatenda meo.
Dum stetimus Turbe quātus sat⁹ erat hesterne
Nota quidem ſ3 nō ambitiosa dom⁹.
At simul ī pulsa ē oēs timuere ruinaꝝ
Cautaq3 munitis tergа dedere fugę:
Et sic amisistis tribus principibus oēs ſ3 minus
amore adauxerūt plima allegates: ſ3 Rex
Iussit Assurgere sapientes: q° ꝙ dēa ꝛ
opinionem ī 2ª exemplatōe videbim⁹.

SECUNDA Contemplatio dē Di
uerse seu ḡue opinois: Surrexit q3 puto
quidam phūs ducis. S. Mctus. Nostri Doc
tores Morales phi tenēt gnāz opinionem
Dicentis Statum prsperitatis ee valde perī
losum: et ratio cuius ē q2 ista bona tēpora
lia nō possūt multiplicari. misi cū tyrāni
de vt Dionisius Iuuenis et rapinis vñ vulga
riter dē chi nō ha vroba nō have robba.
ꝛ q2 apptant bona fortune pp eius īstabi
litatē. Cuius dei Iudicio ut quātocūq3 ma
gis ī prsperitate sublimati fuit tracto ī maio
rem ꝓpitiū cito cadat ꝛ amittat omnia ꝛ corp⁹
ꝛ bona: vñ Seneca scribēs ad Lucilium
epla. 8. sic inqt. Vitate q° q vulgo placent
et ad omne fortuitum bonū pauidi suspi
tosiq3 subsistite: Nam et fera et pisces alqñ
spe oblectanti decipit Munera ista fortu
ne putatis Insidiose sit: Qui ergo tutum

Dum prosperitate · ꝛ miseri et infelices q sunt
pauper: vñ ꝙ pheta ī ps̄ īqt: Promptuaria
eorum plena Exultantia ex hoc ī illud
Oues eorū fetose boues eorū crasse: ℔ ea
tū dixerūt poꝑtm cui hec sūt. Certe inter
oēs bona q̄ desiderāt ī mundo sūt honor ꝛ
gla. vñ ci° īqt honor alit artes plmiq3
ad studia accendūt gla: ſ3 hodie nullus
honorat magis q3 Diuites ꝛ q sūt ī prspe
tate. ꝛ cū hī multos amicos. Et amicitia
ē satis vtilis et laudabilis: ſ3 pauper n
extimāt cū et si sint nobiles et virtuosi
vñ Iuuena. ī satyra. īqt Nil hī infe
lix pauptas ſ3 luci° ī se q3 q ridiculos
homines facit. et salom̄ ꝓv. 19 ecc. Diuite
addūt amicos plimos A paupe autem
et hi quos habuerat separant. Fecēs homīs
pauperis oderūt eū. Insup ꝛ amici ei° paul
ꝛatissimi recesserūt ab eo. Exm hem̄ de Iob. Rege
Oriētis q tpe prsperitatis ab oib⁹ uenerabat
t̄. ſ3 tpe tribulatois amici et ꝙsanguinei
recesserūt ab eo et vxor detrahebat cum
ſ3 postq̄ reddidit ei dñs duplicia omnia
veniebāt ad eū et munera portabāt: Sic
Canis applaudit hoi bñ uestito ꝛ nudus
latrādo fugat. Et vnice cū hūt vnā visi
tant ꝛ multis: et galline ad acerui pa
leaꝝ currūt tpe messis: Exm. Ouidij q
tempor prsperitatis ꝛ multos erat honora
tus et visitatus amicis ſ3 tempor ptt aduer
sitatis oēs recesserūt ab eo. De q° ipe ꝙ
q̄ sepe vñ li. 2. de tristib⁹ scribēs ad
Amicū sic inqt.

Ora. ī cpi. et grec⁹ ꝛ
sermē. ngma. pcau
ni donat.

Dum prosperus eris multos numerabis amicos
Tempora si fuerint nubila solus eris.
Aspicis vt uenerint ad candida tecta columbe
Accipiat nullus sordida turtur aues.
Horrea formice tenduꝝ ad grania nūq3
Nullus ad amissas ibit amicus opes.
Vt q3 Comes radios p solis crinibus umbra ē.
Cum latet hic pressus nubibus ille fugat
Mobile sic sequitur fortuna lumina vulg⁹.
Que simul inducta nube tegunt abeunt
Hec precor ut semp possit tibi falsa videri
Sit tibi cum certu uera fatenda meo.
Dum stetimus Turbe quātus sat⁹ erat hesterne
Nota quidem ſ3 nō ambitiosa dom⁹.
At simul ī pulsa ē oēs timuere ruinaꝝ
Cautaq3 munitis tergа dedere fugę:
Et sic amisistis tribus principibus oēs ſ3 minus
amore adauxerūt plima allegates: ſ3 Rex
Iussit Assurgere sapientes: q° ꝙ dēa ꝛ
opinionem ī 2ª exemplatōe videbim⁹.

SECUNDA Contemplatio dē Di
uerse seu ḡue opinois: Surrexit q3 puto
quidam phūs ducis. S. Mctus. Nostri Doc
tores Morales phi tenēt gnāz opinionem
Dicentis Statum prsperitatis ee valde perī
losum: et ratio cuius ē q2 ista bona tēpora
lia nō possūt multiplicari. misi cū tyrāni
de vt Dionisius Iuuenis et rapinis vñ vulga
riter dē chi nō ha vroba nō have robba.
ꝛ q2 apptant bona fortune pp eius īstabi
litatē. Cuius dei Iudicio ut quātocūq3 ma
gis ī prsperitate sublimati fuit tracto ī maio
rem ꝓpitiū cito cadat ꝛ amittat omnia ꝛ corp⁹
ꝛ bona: vñ Seneca scribēs ad Lucilium
epla. 8. sic inqt. Vitate q° q vulgo placent
et ad omne fortuitum bonū pauidi suspi
tosiq3 subsistite: Nam et fera et pisces alqñ
spe oblectanti decipit Munera ista fortu
ne putatis Insidiose sit: Qui ergo tutum

agere vitam volet viscata ista bñfita
Deuitet: In precipitium Cursus Iste de-
ducit huius Ommẽs vite exitus cadẽ
est: Cogitate nihil ꝓter aũz eẽ Mirabile
cui magno nihil magnũ est: Non est Tuũ
quod fortuna fecit tuuz: Ille: et ꝙz us
S. Mtas. Diuites fortunati possũt facẽ mul
ta bona max opa mĩe tamen ipi potius fa
cũt multa mala qa exercent rapinas
vsuras z bella et simoniã et Tyrannides
et Auaritiã maximã et spolãt paupes ec
clesias et Monasteria et nutriunt Canes
et Aues et Furres et homicidas ut possit
magis ditari: que nõ facũt pauper q et ẽ.
Ecundo surrexit qdam Oꝛator dicꝰ
Se tenere eandem Opinionem qz ultra ꝑ dcã
videmus ꝑ experientiam q homo ĩ pspera
tr non recordat de deo neq de salute aũe
qz videt sibi hre paradisum ĩ hoc mũdo z
nõ qrit de alio: Sz qñ qs est tribulatus
tũc recurrit ad deuz et sanctos z qrit pe
nitentiam de peccatis suis: vñ Dauid ĩ ps
di. Multiplicate sũt infirmitates eoꝝ: postea
accelerauerũt. sz de illo q ẽ in prosperi
tate dr q qẽ dicꝰ. Impinguatus ẽ dilectus
dilatat et incrassatus et recalcitrauit: hinc
Boe. t. 2. de conso la. atlt phus ita sibi
dicentẽ: Ego plus hominꝫ reor aduersam
qz prosperam ꝙdesse fortunã: Illa. n. ffpz
felicitatis blandimenta fit hec semp uera
ẽ. Illa fallit Ista instruit: Postremo fe
lix a uero bono blandimentis deuios du
cit: Aduersa plerumqz ad uera bona re
ducꝰ vnco retrahit. Ille. De hoc hẽm exa
ĩ sacra scriptura: p. De Sodomitis genꝫ iz
deqbꝫ dicit ppheta q eorum peccatũ et rui
na fuit Saturitas panis Otiuz Superbia
et Delitie corporuz: Nã uidem q diuites
et fortunati sũt superbi. Gulosi. Luxuriosi
Oui. 4. de põto.
Q d facis ha demũ cur sic fortuna mordas ff.
Naufrago lacrimas eripis ipe tuo.
Hoc dea nõ stabiles qsse tenuis orbe fatet.
Quic sũmũ dubio sb pede stq hẽt.
oiã st homiz er.

et Otroſi: 2. de filiis et filiabꝫ Iob biben
tibꝫ vnũ et vescentibꝫ ĩ domo ꝓmogeniti
Cecidit sup eos Dom? Salon cũ esset sm
domino sb Cura prẽs erat nobilis et moruꝫ
rat adolescens. Sz postea ĩ regno ex altatus
nimiũ. sup cunctos reges terre ob amorẽ
feminarz oblit dei adorauit ydola z ẽpla
eis ꝙstituit: ĩ lib. regũ. 3. Saul añq esset
In regia dignitate Constitut vir satis bon?
erat: sz accepto regno. Cuncta qi dei mãda
ta contempsit z oĩa scelera ꝑpetrat ĩ. p. pz.
15. Hyeroboã añ regã dignitatẽ bone indo
lis puer fuit. sz accepto regno vitulos ado
rauit et adorari ꝙstituit: 3. tx. 12. Manasses
Rex pessimus fuit accepto regno. sz flagel
lat ĩ Babilone pniz egit z bonus effect
ẽ: 2. para. 32. Idem th? Damet legim? de
Nabuchodonosor. Dauid p? vir sanctus
erat qñ tribulat fuit a Saul z ab inimicis
suis: Sz adepta victoria cũ esset otiosꝰ
ĩ domo Adulteriũ et homicidiũ ꝑmisit
vt legim?. 2. Reg. vñ Oui. 2. de arte amãdi.
Luxuriat Animi rebꝫ plerũqz seamdis.
Nec facile ẽ equa comoda mẽte pati. vreꝫ.
Nescia mens hominꝫ fati sortisqz future
Et seruat moduz rebꝫ sublata secundis.
Nõ igit principes tui bñ opinati sũt. dicentes
q ĩ pspera tate magis qs diligit deũ et colit
qz videm? oppositũ z debent ee. qz uis aliqs
q nõ sperat ĩ dĩ mĩa desperet tempore re
tribulatois: // Ertio Surrexit q dam
Poeta dicens se tenere eandem opinionem. eo
q pspera fortuna ꝑ suã instabilitatẽ decꝰ
pit amatores suos. vñ Oui. ĩ li. q. de tristibꝫ.
Passibꝫ ambigua Fortuna volubilis errat:
permanet ĩ nullo certa Tenaxqz loco.
Sz modo leta manet modo vultu sumit acerbos.
Et tm constans ĩ leuitate sua ẽ. 2 li. de põto.
Omnia sunt hominꝫ tenui pendentia filo
Et subito casu que uolucre Ruunt.

Boe. vbi s. An hoc ẽ Iust minima extremã dñi putas q mucro
ibi sed dñi mẽtes hec aspera hic hõribiles detrahit: hec ibi certos
sodalitiũqz vultꝰ ambiguosqz scarnit: Illa discordes suos auferat
mores relinqt. Ille:

vt audeluã patrem? a
ab hostibꝫ.

Pe. rauit. Rel Ingentes
tas qalos ĩ superbia er
plurimũ dissoluit. h
tenuit elevat.

Nec me p. Mãducauit
z saturati sũt a bñdicer
delitiis z re ad ira ꝙuo
cat.

Secũdꝰ prosperitas Am
mucit: adue rsitas ꝙ
ysi. 3. li. de cõso la. ph
tate ĩ rm ẽ amicita.
n. vtq ꝙsora am pst
diligat.

exilio sifarus Regis lurnidoy.

Ludit in humanis diuina potentia rebꝫ.
Et certam presens vix habet ora fidem. vñ
Et helibertus Poeta T suo exilio q̄rit. di.
Nup eram locuplex: mihiq; beatus amicis
Et visere dii propria fata mihi.
Sepe mihi dixi q̄d nam tam yspera rerum.
Q̄d sibi vult tantus tam citus ager opū
Heu nil nulla fides. Nulla ē substantia rebꝫ.
Res ipe quid sint me vilitate docent.
Res hominū atq; homines leuis alea ysat in horas.
Et venit a sūmo suma ruina gradu
Cuncta iam anciput pendēt mortalia casu
Et spondent propria mobilitate fugam.
Q̄ cq̄ habes hodie cras te fortasse relinquet.
Aut duz loqueris desinet ee tuum.
Has ludit fortuna vices: Regesq; superbos
Aut seruos humiles non sinet ee Dii.
Illa dolosa comes sola leuitate fidelis.
Nō impune fauet aut sine fine ymit.
Illa mihi q̄dam vultu blandita sereno
Mutauit vultus nubila facta suos. ille.
Certe yspera fortuna est similis tele Araneę.
q̄ am difficultate ponit et facile dissoluit. vñ
Sec̄a de trāqlli. ai. iqt. Noli huic trāqlli
tati confidere. In momento. n. mare euertitur
et eodem loco quo nauigia luserūt absorbē
tur. ‖ Quarto surrexit Quidā Astrolo
gus diens. q̄ dce. iqt. Fortuna yspera ē q̄
dā future calamitatis indicium: Rō hm astro
logos Serenitas Aeris eo tempore et loco
q̄n et vbi deberet causari ventus. Indicium
ē futuri terremot. q̄ tūc vapor intrat i
cauernas terre et nō exprimit exō. Exo. post
Alb. Tho. mutau. de quo et Castagna in q̄dā
questis. Sic peccator q̄ esset dignus venito
aduersitatis et q̄n male agendo ht trāqlli
tatem yspertatis sig̃m ē supuenture max̄
Calamitatis: eo q̄ peccē in terrā obliuisat
de deo: et deus expectat illū alq̄o tempore
postea max̄o terremotū inducit sup eum
similis. n. ē prosperitas Fortis ethiopie
de q̄ potentiby obliuionē inducit pp̄ea ta
les i maiori peculo existūt. q̄ et deus illoz
obliuiscit et ad maiorem iudicium reseruat.
vñ iuli' Cesa' li. p'o dic. Consuevit Deꝰ
imortalis quo grauꝭ homines excomu
nicatōe rerum doleāt: quos p scelerē eorum
vlcisci voluit his secundiores itrēdū
res et diuturniorem impunitatē gerere
Fortuna plerūq; eos quos plenus bñ situs
ornauit ad durioꝝ casuz reseruat:
unito Surrexit legista q̄firmās opinionē
Astrologi dicēs. Nos hem'. l. iter. ff. de
pu. iudi. q̄ Citatus i cā criminali si nō
Comparet bona sua debēt annotari. i.
taxari et sb sequestro poni ut sic interim
i bonis suis puniat: post annū uero dyoīa
bona sua amittere et i corpore si capi' pōt
puniri. q̄ cor. l. Consentaneū. c. quō q̄n
iudex. l. post tres denūtiatōes. l. post edic
tuz emptorū ff. de iudi. In q̄bꝫ grauius
q̄ grauius dz puniri i bonis et in corpore
ff Contumatus: Certe yspertus mundi re
dit hominem grauiorem q̄ obliuisat ad
deū reuti p pnāz et alia bona facere. vñ
et Sen̄a i p'o. iqt Prosperitas q̄nimis fa
uet stultum facit ideo ipe ē puniendus
a deo cui' i aīa et corpore et bonis si fuit
grauior: vñ ipe deus talibꝫ gminat p hyer.
35. Ecce ego aducā sup iudam vniuer
sam affluctionem. eo q̄ locutus sum ad eos
et nō audierūt. vocaui eos et nō rñderūt
mihi. Exto surrexit epūs Canonis
ta diens. hāc ee veritatem vñ. 23. q. 1.
c. paratus i fine dic̄ aug'. Nihil i felicius
felicitate peccātiuz qua penalis Nutrit in
punitas. et Mala voluntas velut interiō

hostis roboratur: Idē dic̄ Crisso. i. c. quia
q3 et c. qd g° turbam de pe. di. 3. q. deus
p̄mittit Iniusta vita p̄sperari malos ut ple
nius et acrebi' puniant i futura. vñ de
talib⁹ dr Iob 21 Tenent Timpanū et
Cytharam et gaudent ad sonitū organi
et ducūt i bonis dies suos et i puncto
ad Infernа descendūt: Et esa. 45. dns om
minat̄ eis dies: et vos q reliquistis dn̄m et
Obliti estis nomen Sanctū meū: q ponitis
fortune mensam ut bibatis i ea: Numera
bo vos i gladio: et omnes i cede corruetis.
Eptimo et vltimo surrexit q̄dam
Magr̄ scolastic⁹ dicens se legr̄e i multis
hystoriis Fortunatissimos viros q̄ omnes
i magn̄a calamitat̄ et crudel̄ morte dei
Iusto iudicio cecidisse. et recitauit Instituē
Pompeij mortem et Cesaris Imperatoris. Ale
xandri magni. Hannibalis. et horum q̄ Imperato
rum q ocis mala morte p̄ierūt ut hēs i
Simone de contemptu mūdi. Valer⁹ maxs
li. vi. recitat de Polycrate samioy Duce
q fuit omīm felicissimus et fortunā huīt pla
cidissimā. adeo ut q̄cq̄d cupet subito habēt.
velle ac posse ita equalia erāt. et ne omnis
Incommodi expers esset anulū suū p̄tiosissi
mū i Mari p̄iecit q̄ tri grauio recupauit
Capto Pisce sibi p̄tato q cū deglutiuerat.
Sz hūc cui⁹ felicitas sperēs velis semp
Stare tenuit: Oronte Darij Regis p̄fecti
In excellentissimo xtre montis. vocati Mi
calensis Iuxta Samos Insulā cruci affixit.
Et nos temporibus nostris hoc clare p̄spexi
mus. Nōne Bracon⁹ de mōtono Magn⁹
Capitan⁹ q aglanā ciuitatē videbat velle
Deglutire ibi i castris Musabik obiit Nōne
Duxo Mediolani a suis tradit⁹ i carcer Mi
sabik vitā finiuit. Dns Jacob⁹ vitelleschi pa
triarcha. sāe ecīe que tantū i altū fortuna eue
xit. vt illū Nich⁹ dn̄i et ēt sūm⁹ pontifice ho
mi daret. Finale Iux Tyberinū pontē i cast⁹
Sci Angeli Interclusus Multis vulneribus
oppressus miserabik occisus e. Joēs de domo ei⁹
vir bellicosissimi temporibus nris gladio
occubuerūt. Comes Jacob⁹ Carmignola
venetor Capitan⁹ post nōnullos treuīos
finale i terr duas eminentes colūnas detapi
tat fuit. Dns Marsil⁹ de Carraria vo
lens paduā Intrare volens paduā Intrare.
i phby vicentinus Captus e. z padue pdi
mētū detrusus fuit ligat⁹ z p medium ci
uitatem ductus et finale Inter illas cla
ras colūnas suas felicitates treuīorum ca
pite ꝑsumauit. Padue uō et multis locis
viennis ventū p sone suspense. Dominus
Jacobus Caldora Armoy capitan⁹ mitrate
poz felicissim⁹ tirade dū expugnaret quo
dā castr dūuno Iudicio fuīz ut gutta
de capite cadens ipm subito suffocauit z
sm sacris decessit ad diabolū. Joēs Galeaz⁹
Dux mediolani i ecīa ītrepidus fuit Mi
sabik: Cardinalis olim Sā Marci
Dū vna die i lecto p̄strat⁹ dormiret. vnus
de familiaribus suis armatis ventre ei⁹ plūbi
cibus crebrauit z mortuus Musabik z
Repm fuit plusq3 zomilia ducatoy q⁹
huīt papa Eugen⁹. Alfonsus de ara
gonia olī Rex felicissim⁹ cū ortis filiis z
domo sua expulsus de regno a gallis. equi
tā finiuit. Joēs cuius filius et Nepotes z
De Pomo expulsi multi mortui sunt. z Multi
Principes excellentes Italie z galli i hīs
nris Mortui sunt. de q̄bus dicer possem⁹ illud
Baruth. 3°. Ubi sunt principes gentiū. z q

Nā tra dn̄s ex tribus fuerūt Simō i quadrā i sula maris q̄ nunc vna cātabat cū altera z cū lyra. 3ª cū voce humana q̄ ostēdā suam
lōdā resonabāt q̄ssi trascātes luxe i sulā illā dormir fecerūt z cū dormīt sic eos sternebāt ascēdebāt z eos interficiebāt cū cū ungulis ide trās
z sanie inficiēt Ipsam quā sanguis ex eorū ore fluebat obtinēt cū terra z sic euasērūt Ipsam Morabr Insulā i nullā q vadit cū dat
mariniū. Tres gressū sc̄t tra q thoc mādo delectāte ducebāt ad morte pessimā. s. Caro mūdus z diabol⁹ Tria genimina sp
ne honoris z delectē cātat mūdus cū aspera dicit Iucunda et debes vocāri diuites ogregādis vt guadeas et cū ad sinestrā
Caro cātat Iucunda cū lyra Iucunda es utēde voluptatib⁹ carnis si nō pugnas frustra regnū z hereditas celestis. z. Potens facet pugn
Diabol⁹ cātat honoris exercitiū dicēte hymna di. Gloria es z nobilis nō debes videri. fortis es ergo nō debes timere. z. Ne
scis Iuste vt Inuiste possedes cum tua cū fortitudine ascēde z q talib⁹ utēdēte z pecūa morte tradit cū deceptā obtinēte
cū tradet illos z nō solū hoc faciēt sed ad inferni ligat. s. ad ꝑpetuā morte. z. possunt morte tradere.

dnāt sūt sup bestias terre: et q aureū et argē tum thesaurizauerūt. Nōne ecce omnes extīminati sunt et ad Inferos descenderūt et alij ī locum eorum successerūt. et Dam T ps. Vidi impiū exaltatū et elevatum sicut Cedros Libani: et transiui et ecce nō erat nec inuentus ē locus ei. Vanus igr ē iste honor mūdi z falsa gsperitas q sic cito euanescit z ītam īfelicem gentē deducit. Et sic pz. 2a Contemplatio:

ERTIA Contemplatio dē theologicalis Determinatōis. videns. n. Rex sapiens a pribus discordes fussit Confyxorem suū q erat Doctor sacre theologie ut determinaret hāc qōem. q Rx. & M. Precares vēi qm̄ fortuna eis fauet z nō cogitāt de vita futura ro illā magnus extollūt p coniūs decepti Illi? blandit?: sz vēi Sapientes amatores veritatis multis rationib? veritatē dixerūt affirmātes Statum ps peritatis ee periculosissimū: et aduersitatis seu humilis Status Securū q ritus ut magis elucescat. g firmat. Ratione Auctoritate ex°. et Similitudine: p° vnica roē. vz. Significatōis. Sancti. n. doctores dicūt q. Nimia psperitas Malor sig^m est Repbatōis. etrne: z q oppositor eadē ē disciplina: Aduersitas et tribulatio Iustor Signū ē retributōis seu p destinatōis etrne: Et pbāt tali fundam^to. Deus ē Iudex Iustus q reddet vnicuiq Iuxō opa sua. ita q sic dic Aug. Nullū malū relinq ī puniū et nullū bonū ī remunerato. In hoc mūdo st boni et mali: sz de malis aliq reputāt q semp psecutus erat ī peccatis vsq ad frē z st obstinati in mūq emendāt: z q̄ius isti sūt mali tamē ali qua bona fecūt vt audīt missas. etas z ē. q bona deus nō pōt eis ī alia vita remunerāre quos p̄scuit vsq ī frē ī malis opib? psequāre. ro illis ī hac vita retribuit dando mlta bona temporalia z oīa q desiderāt: sic Medic? q desperas de salute alicui? ī fremi oīa eis p̄mittit comedere: Sic Nullus ē adeo bonus q nō faciat aliqua peccata Saltē venialia sic dic Scriptura Septies ī die cadit Iust. z q z ī vita etrna nullus pōt Intrare sic dic. ps nī q Ingredit dē sine macula. ro clemētissim? deus a mcos suos p̄mittit ut sūt tribulati ī hoc mūdo ut purgēt sic aur ī fornace rab illis Crudelissimus penis alie vite crudelis celeri? z facili ī vitā etrnā Ingrediaret. vñ bee Ingt Ad hoc ē tribulatio Iustor ut purgati Securi' trāscāt ad regna celor Aug. Q? lima ferro: fornax auro. hoc facit tribulatio Iusto. hic vre. hic secat doc. ut ī etrnū parcas. At & de his q semp psperāt dic. Ergo. o. Mors. Successio bonor tpalium. Signū est etrne rep batōis. hyero. ī suo testam^to. Signū est manifeste Damnatōis. qm̄ malo oīa spera accidūt. 2° pbat auct? x? ī Euangelio Mt. 5. Beati q lugēt qm̄ ipi gsolabūt. Beati paupes spū qm̄ ipor? ē regnū celor. Bti estis cū p̄secuti vos fuerīt hoīes ec. Gaudete et exultate qm̄ merces vra copiosa ē ī celo. At o. Duplex gminat eternā dānatōnē di. Vch vobis diuitib? q habetis hic gsolatōis vras. vch vobis q ridetis qm̄ flebitis. Ps^a ipe Elegit vitā afflictōis z optime

(ō mūt doc q x nō elegit vitā ppter inopiā sed ad similitudinē ut sua ex. do nos vitā paupertatis nō ex malo vitā ex. eo q ipse in ea multa pmisit Gaudete q nō negligit q pauper)

Cruces 2 sequēbr se dix Q vult venīr
post me tollat crucē suā et sequat me. 2
trū Q nō tollit crucē suā et seqt̄ me
nō est me dignus: et apō Dic. nisi gpa
tram nō corregnabim⁹. Et Isa. 03 per
Multas tribulatōes Intrare in regnum
celoz: Audi pulcre aug^m scribentē Ad
Aluppiū Judeū nouitr Conūsuz. Venerā
do meritoq3 Colendo Aluppio Aug⁹ Eps
hipponēsis. sat ix^o et ī charitate non
ficta. Holi admirari fē mi si postraq3
Xanus ffectus es. mille tr vndiq3 tribula
tionus vexāt. qm̄ x^s Capt ē nrē Reli
gionis Nos autē cuis membra sumus
Debemus g^o non solum cum sc3 cuis vi
tam cumulatissime imitari: vita. n x^i
refrecta ē Amaritudine et sūma paup
tate circūdata a scribis et phareis de
risus extitit tandē p nobis morti turpis
sime condemnat ē. vñ cum tr deus im
mensis tribulatoibz corripit scas tr ī
suoz electorū nūo p destinasse. Nam
sine huiusmodi p secutoibz nequaq3 ad
celū sre possum⁹: Omnis. n q ad paradi
su3 sre desiderāt. oz p ignem et aquā trā
sire sine sit petrus cui dat. st claues
regni celorū: Sine paulo vas electōis
sine Joānes cui Reuelata st secreta
Celestia: oz ut omnis dicāt p multas
tribulatōes. Nāe ē intrare in regnum
Dei. vale ix^o et ora pme: h^o debent t
satis ee ad gsolatoēm O Tribulate. Au
di Tu q es ī magna gsperitate. Aug^m
Scribentem Ad Valentīā viduā: Du
bito fortiter filia ne de bonis omnib.
remuneratoem recipias in pnti vita
nā ut tua charitas destinauit abundas opti
me ī seculo obtinendo Diuitias filios et fi
lias possidendo seruas 2 ancillas ī seruīe
do et q̄ omnia q̄ placent obtinēr gfirmas
Q d autē de te dicam Ignoro. Scio tū g nō
dē filī⁹ nisi p respectus ad patrē neq3 Jam⁹
nisi p respectus ad x^m nec aliq⁹ fuit vnq3
q vitā Eternā intrasset. seu obtinēr posset
nisi in Tribulatoē. Q sine ea ē longe a deo
ē. q sine ea ē in piculo posit ē. Neq3 Jan⁹
q⁹ dei pōt nisi q cum x^o patit. Ama Tri
bulatoem et vita nō Amabis. Ama Tri
bulatoem et ē piculū semp manebis.
Audi Crisō. d. c. qd g^o Turbāri. Dic qm̄
utiq3 videmus malignū diuersē nō sb'trua
mur. nō est hic retributio malignitatis
neq3 virtutis. Illic corona: Illic supplitiū
est 2 alia rō q⁹ nō pt Malus ī omnib⁹ ma
lus ēe sc3 ht aliqua bona. nec bonus ī oib⁹
bonus ēe sc3 ht aliqua pecca. qm̄ g^o gsperi
tatē ht malus Malo capitis siu ē. Cum
. n. q illis paucis bonis retributoem hic
accipit illic Jam plenius Puniet: Ille.
3° pbat. Exemplis Ex^o. luc. 16. De Di
ute purpurato sepulto ī Inferno 2 lazaro
ab ag̃ris deportato: vñ Abrā dix Fili
Recordare fili q2 recepisti bona ī vita
tua: et lazar⁹ mala: Ex^m et pulcrum
hē de scō Ambrosio qm̄ fuit Romā 2 se
cus pōtibz⁹ fuerūt hōstē Ditissmū cuz
filiis mitis q semp fuerat ī gsperitate et ē.
4°. pbat. Similitudie filij p digi luc 15.
q tempore gsperitatis recedens a prē gsumpsit
oīa vnde do luxurioise: 2 tpe paupertis 2
magne famis ī se reuersus Ad patrē suū
humilt venīa q̄rēs regressus ē. 2 bñigne Re
cept⁹. Sic peccator ī gsperitate recedit a deo

2 dissipat oem sca3 virtutu et gza4 q2 fac sibi paradisu3 huc mudu. Sz tmpoe Tribu latois apit oculos et cognoscit pecca sua 2 reuertit ad deu p pniaz: Sz qm st ignie rutate peccoes st aeri2no cognoscit deu3 Sap.7. Exacauit eos malitia eoz. et in Euangelio Ceciit et Duces Cecoru. Et sic bos Pinguis q vadit saltando ad Macellu. que assotiat Cytarizantis ado nantis cornua sua cum floribus ut fit in Nuptijs treis in natiu doi. Et bos credit ire ad festum et vadit ad Macellu. Et qu ibi ponit vnu panu3 sup oculos eius 2 sic occidit. Sic facit diabolus hoi quem du cit saltando floribus bonoz temporaliu honoz et dignitatu tandem ponit sup oculos eius panu3 gsperne fortune. et sic q credebat p Multa tempora in mundo triumphare Muse rabiliter 2 inopinate occidit: et sic fortuna eos decapit diu deponit potentes de sede 2 exaltat humiles. vii debetis notare q q3 uis fortuna no rapiat sic errabant antiqui du eam deaz ee dicebat in celo po sita q daret hoibus bona 2 mala: tm pp effectu set instabilitate bonoz istoz tpo raliu. appellant istam bona fortuna q2 no st stabilis vn ys3 En ego fortuna sistam rem sorte sb una: Et no Mutare nu q3 fortuna vocare. ppa bn quatu ad suos effectus antiq depingebant: ca. i Su mitate Celi i quoda Magno palatio resi dentem i q° erat oa bona mundi Opes honores dignitates Triumphi Delitie 2 Di uitie 2 ornat. sic dix. Boe. Opes honor Cetera q3 talia mei iuris st. Dnaz famule Sequunt. Mecu venunt. Mecu Abeunte discedut. q fortuna vultu3 hebat Multe rus pulcru et apparetem bnuolu. a parte anteriori sz pte posteriori vultu acerbu et terribile. o dorum ht spectaculu cunctos allicientem. Corpus ht anguillaz et Alas aglaz. Caudas ht Draconis et Motus vesptilios: In Sumitate Palatij ht magnu rotam i cui capite mi Coro nat. Leto vultu sedet. 2 dic. Regno. In Tmo iacet resupni q da Floras di. Re gnam: Alatre Dextro i Medio q dam q plan ascendit dic Regnabo: Alatu si nistro q da Cades. dicat Regnaba. Et ipa Dna fortuna semp voluit Rotam sine intermissoe: q Descripto Sic pot Apparet Fortuna. i felicitas mudi Re sidet i celo. i i alto loco Dignitatu 2 honoz possidis oia bona mundi. ht fatu nubeis pulcre q allicit hoies ad sui amoe: a tergo facie acerba q torquet i adustione. tradit oes Mortibi odor spei. i dignitatu 2 honoz. dr hui corpis anguillaz q quato magis strigit Minus amplectit. et du crdit tru manibi labi. 2 q2 i voluta no desinit ht alas aglaz. 2 motu vespertilios du lucifu cedit. 2 q2 i ifne miserabile occidit dr ha bet caudam draconis. q morsu vita termi nat: Et q2 nuq3 e stabilis et humilis qui tat 2 alios deicit dr gtinue rotam volue. vii ipa i 2 sola. dicebat hoc. q hoc erat sui gpriu offm. sic. Licet celo lucidos q ferre dies. et eosdem tenebrosis gdem nocibi 3 et ano terre vultu nue floribi frugibi gibi q3 redimit. Nue aut hibribi frigoribi q3 effundet. Jus e insup mari nue strato Equor bladiri nue gelidis ac fluctibi

. Ha'Bz q. ri li° ens. dei dic q ps aliqd sit fortuitu3 car3 ptrulariu3 vn duine Varios nudetur a q inista or dinat. nihil i casualr a fortuitu. ede sc. i quo. q. l. i tho. rp. bo. noe stro Lo3.

fortuna ht 5. desistas p3e nuptiones quattuor i hac vita nre ut ex bn fortunat qui i aliq° sit male fortunatus. ad vii augl sup cat dic Jsto deus si hominibi tranquillu quietu misceat ut alia quat si bona q3 si mala nos debeamus nos e si bilige et desistu cognitis et notandis q plerisq3 hoies boni videt male fortunati 2 pessimi bn fortunati vii hyer ni dic Quare via impiou p3sperat 2 bn e hoi q3 pcarioi etc. Hoc ut pui possit videre vlso nostro solio. 3° ht Desistu desertoes qui sui desertoe aliquos meritos stati gn vite aliq3 exaltat aliquos deprimit sic pugnes fortuna vta pugnt appellat et q sui desertoe sui ille examinu nuncupat ad hanc 2 multos alios q3 hoies nros effugat rebelles ad mentem dicit sue bonis pugnis. Bene fortuna cui ni multu fauet sui tu essent. 4° ht desistu voluntes q plerisq3 illi fortune quia diuina bona e mala 2 q° qa possunt cognoscit q sit fortuna bona 2 mala. unde q hyems. dic propter nue q. hyemis dicit pte de quam sui ister 2 grandinoq3 fortuna plerisq3 quos ptimes bn fortunat ad Diuitias casu ascendat 5° ht desistu

Inhorresce. An Igr ego sola meū Ius exerar phibeō. An nos ad Constātia nrās Moribz alienā Inexpleta hoīz Cupiditas alligabit? Hec nra vis est hūc gtinuū ludū ludim⁹? Rotam volubili orbe vsam. Infima sūmus & sūma ītimis Mutar gaudemus Asende si placet sz ea lege: ne vti Cū mei ludicrī rō exposcit desendē Inuitā putes. Hille: Ad ystud palatū fortune q2 scalā nō ht nullus potest asendē. Sz ipa sicut vnū Cauleū Cui Rota ē psperitatis Amor et desiderium qua volentes asendē elucāt et pre Ministros fortune diabolos ligant ei⁹ man⁹ e pedes bonoz ejus mxō illoz q semp ī Curūs p̄napū morāt ut asce dāt ad aliquā dignitatē. et sic multo Sudoē ac labōe psperitatis surs̄u ele uāt e sepi⁹ gtīgit eis sc̄ illis q uolūt ea pe arbes existentes sup arboē escalā qui sc̄ilz⁹ asendat ponūt corrigiā ad pedes. e qñ Credūt alios capē Ram⁹ aliqs frāgit. e ams Cadūt et ipi cadūt tibiq fractis. Peccatorus Igr ad instar filij p̄digi q mihi a⁹ q̄rit. a deo n ism bona temporalia e nō curat d̄ala vita e hēditate p̄ria. vadit ad Istā Dnām fortunā e alta voce clamat ad eā. di. Da nobis portam sbe q̄ nos gtingat ī hoc mūdo. qb Rx. Diabolus seu fortuna i. q⁹ dux abitat Rex sodomoz ad abrā gr̄ā ī q. Dam ams extraxille t. Et ysti tales fatui nō solū p bonis t̄poralibz dāt alios sicas diabolo sz alios filioz suoz e oēs sic credētes sibi ser rarij Tyranni e q vadūt sc̄ē alios de rapi na. Ad Istam igr̄ Fortunā qi habes oēs statꝰ Mundanoz accedut q2 n⁹ a⁹ q̄rit: p⁹ Accedūt Regrs. s. illi q desiderāt fieri na vores q2 nō sūt. e dicūt Da ni portam sbe que me contigit. s. Magnificētiā. Dnatorē po testatē et diuitias multas et filios. hoc solū q̄ro nō aīo de alijs bonis paradisi. et fortuna fac illū ligar a suis Ministris. Ad Cauleū e clamat di. Leua. leua leuato suso. e pōit eū ī capite Rot. dādo sibi q̄ q̄ desiderat e dicat regibz si vultis reū phē. Nō cre dens alū paradisū q2 istū e nō vult vīa sit oī q̄ delicijs e luxurie tenet multos gau bīas. et domiciliōs. congesta thesauros de sāguine paup̄ū. expoliate eccias e hospi talia et Nutrite canes e alues. e dare bō tēpo e nō curans de deo ī aliq⁹. hec ē. n. por to vīa q̄ deducat ī terrā morientū. e oēs isti ī mitis sceleribz aliq⁹ tempoē transierūt q2 deus nō pōt ampli⁹ sbstinere e venit tēp⁹ Iustitie q̄ rota semp voluit. e ille q est ī capite oz. q descendat e alius asendat e accipiat locū ei⁹ tūc Fortuna clamat Ministris. Sbalzalo Sbalzalo ad casa d̄ cm̄ diaboly: e ad illū q asendit ī locū eius clamat Leua leua suso. 2° ad Istum fortunā accedūt Principes. Comites du ces e Barones: sibi di. Da ni portam. Sbe e fortuna exaltat eos simili nō e dicit ut dat̄ ē. et exhortat eos ad eā scelera si vo lūt transire ī hac vita: Tu nauta o eā scelera q q̄z fac ī statu sico vt possit transire ī hac vita: e semp q̄ asendūt Replica. Leua leuato suso. e q̄ oz descendē. Sbalzalo ad ca. d̄ c. m̄ diaboly. / 3° Accedūt Armigeri Conductierij Armoz Capitanei e oēs Sol dati e q̄z ystoz dic̄. Da nobis portam sbe. ist⁹ fortuna dedit castra Ciuitates villas e Arma di. eis si vultis transire. Ocīm hoīm gre tatis aūlz suis ruinā fecistis oēs expoliare: vir gines e pueros violare: pauperes assassinare. Arma Denastare Oīa saccidere. semp blasphemare e q⁹ pes potestis facere et cenas e alia sepa rata cōa devorate. hec ē porro vīa. e postea venit temp⁹ Sbalzi e fortuna cla. Sbalzalo

Peccatū tuū tecū sit ī p̄dītōe.

Si como Ignatio hauea scripto nel core
Cusi vidi so al sūmo de vna porta
Crudar denari denā dentro e d̄ fo.

regnare sm̄ iustitia sm̄ pu
populos sm̄ministr grauiter. Ty
estate. pauper exercitat
nes diflorate. sedomū

estate p̄napes ītideles s
sueū oēs diligenter mun
pupillo nō iudicates. eā
nō īgredīnē ad vos esa

ad casa: 4° Nobiles Ciuitatis q ī Ciui
tate uolūt trucē p^m locū. d. Da m̄ portoꝝ
sbe. s. q nullus sit m̄ equalis ī Ciuitate
nāra q^d ismita scelera gnuttūt p tales
q^d rapinas q^d homicidia 2 Crudelitates q^d
fmuistrias q^d adulteria 2 bella 2 iceudia 2
stilla. 2 postea ipi sbalzāt: ptea semp vt ipi
cepio dixi. // 5° accedūt Capitanei 2
Rectores Ciuitatuz. et Doctores tt. di. Da
m̄ portoem. q rentas aliq magnū offm̄ vt mul
tā pecuniā gregēt. o q^d scelera tales gnut
tūt p pecunia excoriarēt pulcē nr dū pauge
iustitia nūqz faciūt n̄ p pecunia pauper cū
ad eos nō ingredē. sepe snās uendūt 2
ī nocentē gdemnāt. et postea vēit temp⁹
sbalzi. // 6° accedūt silr clamātes ad
fortunā. Aduocati. Procuratores. Nota
rij 2 falsi testes. qbz fortuna dedit ptoriū
foꝝ et logias 2 curias oēs di. eis Si vultis
teūphāt. Continue litigā q ute reas p lō
gate. cām fmuistrāt defendite ambas ptes
accipite et q^d nō iure potestis salt verbis
supate. oppnite iustitiā 2 pauperes et vi
duas nō audiatis. nūqz de veritate cuntes
sīq nulli⁹ poterit p falsitate allegare. hec
ē portio vrā. 2 postra vēit trēp⁹ sbalzi: 2 for
tuna clamat. sbalzalo. ad casa. d c. m. dya
boly. hic voca oēs supdcos di. O Reges o
principes O duces. O soldati. O Nobiles
O capitanei et Rectores. o Aduocati 2
procuratores. q d vobis p derit pecunia vrā
2 pcio trēpoē teūfasse. 2 postra penas eternas
Luce: certe maio erit pena vrā. q2 n^e fidēli
cd q3 meminisse alī se fuisse fidē. 2 scripta
Dicit q Potentes potenter torquēt. patiēt.
7° accedūt accedūt oēs clerici et Religi
osi. q^d et alq petūt Epatuz cardinalatum
Papatū. Abbatiā. Prepositurā. di. Da m̄ por
tionē sbe q me gtingit. 2 p pecunia cunctā
landa gnuttūt multa scelera 2 simoniaz
2 reliquerūt diuinū cultū. nāra eorum
vitia hodiēna: 2 postea vēit temp⁹ sbalzi ad
casa. d c. m̄. diaboli. 8. accedūt Religio
si cuiuscūqz ordis q relicta cor p pxoē q̄rūt
dignitates. et dignitates. 2 multa scelera cō
mittūt 2 scandalizāt mūdū. ptea ꝝ eos.
2 postea sbalzāt. // 9°. accedūt Mercatores
2 oēs artifices ut lanarij pellarij ferrarij
Sartores. Cerdones. Aromatarij fabri
Sellarij 2 oēs alij di. Da m̄ portoem. q by for
tuna dixo si vultis lucrari nūqz ducatis ve
ritatē mille p pecuniā gnittatis cū fraudib⁹
semp Emite 2 vendite 2 p xp̄m decipite vsuras
exercete festa nō colatis n^e d^ni missā 2 alis
curetis hec ē portio vrā. 2 q^d. 2 postea. sbal
zalo. ad ca. d. c m̄. dya. // 10° Accedūt Ma
callarij Tabnarij 1 xi. Lusores 2 bāry.
12. Lenones et Meretrices. // 13. Furs
Latrones 2 Corsarī d mar. 1 14. Incāta
tores 2 fascinarij: // 15. Tutores et gnussa
rij denorātes bona pupilli. // 16. Agricole
omnes Molinarij 2 Trapitarij q furāt fa
rinā et oleū. 2 agros et vineas 2 defraudāt
cor dnos p tera d octi istor vitiis. Vltimo
accedūt oēs Mulieres puelle q̄rentes pulcē
rimū sponsuz 2 filios et bona temporalia 2
d alīs nō curāt 2 postea oēs sbalzāt. ī eternā
Dānatoem: vocat hic ī fine oēs supdcos
O Miseri q d vobis p derit falsa mūdi pro
speritas cū ryta dē finis ei⁹ sit eterna cala
mitas. q2 cp̄a t Mater omiz scelerū q fuit
t mūdo. O instabilis fortuna omiz prauoꝝ
nutrix O uenenosa radix exq̄ facile p^dit
oēs facinoreꝝ germē O bonoꝝ meoꝝ dissi
patrix. O fomes iustitie et religionis odiꝝ
seminatrix odioꝝ O fons scandali O spu-

Religiosoꝝ et clericoꝝ. O desolateꝫ Ciuitatū. O dexteuxteix gñs humam. Hu di Maffeū poetā ī 13. virg⁹. Loquīs de Mō te Turni Ab enea occisi. Sic aut.

Quantos humana negotia Motus. Altē nas qz uices. Mysent: q° turbine feruet Vita hoīz. O fragilis dañosa supbia Sceptri. O furor. O mimū dominādi Innata cupido. Mortales quo cecatis. his quo gloria tantis Inflatos transfers animos qsita pclis. Quot tecū insidias quot mortes: quāta malorꝝ Magnō tormenta genus: quot tela quot enses: Ante oculos si cernis hēs: Heu dulce venenū Et Mundi letalis honos. Heu Trishi Regni munera: et grandia rerum pondera. Que numqz placidā ymittēt pacem: nec regē Confirmqueūt. Heu Mortis acerbe. Et Misere Regale Dec. magnoqz Timori suppositos. regū casus pacisqz negatos. Ille. Aperit ꝑgē o miseri oculos cū filio pdigo ad Deū patrē hum dē Reuertimini et dabit vobis māz suā qē trādat ī secula. A M. E. N.

Fortuna īgnuda multi ī gsto mōdo Colle soe crinite e spesso alcuno īnazza ꝑ Abassarlo e sturlo giù alpfondo Guarda la faccia sua como ella e falsa Como el chiaro volto īturbido trāsmuta Et cū dal cielo alcuno ī terra sbalza.

Cardinali epī abbates
Imperatori reges principes
Duces Comites barones
Armigeri et ducterii
pretes Canalieri dñi scutiferi. et nobiles
nobiles Ciuites et pedites.

Lati

Grāmatici logici rethorici astrologi medici
legū doctores. notarii. et
Tutores executores testamētoꝝ

Artefici

Mercatores tam ꝑ terram et maris
cerdones. sartores. tagliatori. ferrarii
pellarii lanarii aromatarii. nauta
cellarii Molendini trapparii. et
agricole:

Lusores barri latrones et fures.
usurarii Symoniaci.
Incantatores magi et sortilegi
Meretrices et lenones.
Religiosi.
Adulteri

Alexr magno uīr le trebani le arabi le egipty
le siri le peloponesy le arabi le illyrici le achei
boeti. le tessali: le thraci. le indi. le cappa
le bactriani le pphili le ethiopi le armeni le
babilonici medi persi et indi. tal
pposti ī torno al nō le caucaso.

Pdyceo uīt. le ii. de polo lor d'armeni le
de le indi: uīzo le albani le arabi le ber
le siri le frigi le cappi. le bastarni et gli
babilonici le mari rossi le mari arabici e
mari seuici et lo pino ī ponto et rom

Xerses Egitto parte ag̃z mediterr d'p pon
et ag̃z mediterr nauj et lo p̃. del mar
Ponto et constantinopoli et uerso ponente et
poli

Repleti sūt omnes spū sancto. Actuuz. 2°. Cap°. hodie de isto spū scō Tres Considerationes ꝓponūt declarande. vz

Contemplatio Veritatis.
Cōtemplatio. Nominationis
Contemplatio. Missionis.

Prima dr contemplatio veritatis. In q°. debetis notare hāc cattolicā et theologicā veritatem. q̄ sm os doc. i. p°. scī dionysium areopagitam. c. 3o. de. scō. frācis. et alios. et alios i. p°. q. su. i. trac. de spū scō. et tho. in gruti. li. q. c. 4. Spūs scūs est deus consubalis patri et filio q dr 3ª psona i trinitate ꝑducta a patre et filio p modū voluntatis siue amoris sic dr aug°. 12 de trini. et hylario. sup ps 17. Spūs scūs nō est pr̄ nec filius sz est amor pr̄is et sn filii et filij in patrem. Deus. n. est sūme simpler absq; aliqua oppositōe. vñ. 12 methaph. dr ps q deus est actus purissimus q° omne qd est in deo est ipe deus et p ymn Sapia cognitio intellectus voluntas et amor est ipe deus et dei essentia sensibā. nā in deo nullū accidēs reperiri possit q est eternus et ingmutabilis sic dr hoc. i. li. de trī. Igit spūs scūs q est amor dei. est ipe deus ꝑsubalis pr̄i et filio q a patre filioq; ꝑcedit tanq; vnus principio q̄a veritate tenet scā mr ecc̄a. i. c. frenitur. xi. c. fidelis. et sū tri. et fide. catho. et c. p°. ep. ti. li vi°. et de spū et c omnes et gsequa. di. 5. Ista aut veritas habz pōt rōnby et auctoritatiby. et p° ꝓbat trip°. voe vz. voe pfectoris. voe operatoris. Ratioe causatoris. prima dr rō perfectoris. Deus. n. est perfectissimus ens. nā q sit perfectissimus dr ps primus et nat. 5. Esto. pfr. sic pr̄ vr̄ perfectus est. q aut sit spūs patet tri. 1o. q. 1. et 2. ꝑ c antropomorfite. Ad perfectum aut spiritū tria requrūt. vz. Memoria. Intellectus. et voluntas. Sm ꝑmz. et ana. Ego in diuino spū ista tria actualr reperiūt. s. Memoria fruēda q attribuit pri. Intelligēta filio. et Voluntas spūi scō. Intellectus in diuina memoria fruēda gnat filiū sibi equalē et q̄ ex cognitōe nascit mō cū deus cognoscat se in bonitate infinitate elligat se infinite Deus. n. p̄ intellectū suū cognoscit essentiā suā esse infinite bonitatis ergo eq̄ amat me infinite Sic ergo Cognitio qua se ipm cognoscit dr filius suus sm me quo scipm amat dr spūs scūs qui amor ꝓcedit a pr̄i et filio Amor. n. ut dr tho. i. li. d. di. vlo. est virtus vnitiua amātis cū amato. In q° z amor tria requrit. vz. ille q amat ille q amatur. et ipe amor q est nexus vtrius. Amor q est nexus amborum est spūs scūs. et iste amor est amicitia et charitas q

Quia in nobis voluntas finita huius obiecti amabilis finiti et adequati gignit amorē finitū Ista voluntas infinita sic est voluntas diuina huius obiecti amabilis infiniti s. essentiā diuinā gignit amorē infinitū et adequatū cuius amati infiniti est nisi essentia diuina ergo iste amor gignit non est amor creatus thome sz et sic Nisi gignit non est de substantia nec gignitur q̄ creatus impossibile est et gignit diuinā personā dr spūs scūs. vl

ē itrē prem ē filiū est ipē deus cum
de sbe cū prē et filio q ē eterna cha
ritas. et increata ūn̄ io. q Deus cha
ritas ē. hoc pulcr̄ erit cēa i offō
nibus. di. Eterna mus dū flectitur
ī se pat proles nascit notitie nūtia
lis: simplicitatis rō ḡhudit ut di
strictio psone sit equalis: fonida qz
gremanitas req̄rit ut par charitas
sit duū mediatus: hic almus sanctus
sps q̄ donet nobis celitus cū nato
pnotatus. et ī ymno. Lenet cordis
hostia. Memorca gignēti: Nato in
telligētia. Voluntas procedēti. 2º
pbat rōe operatois. sq̄z. n. ope nō
tria req̄rit. vz. Potētia ad exequē
du op. Sapia ad ordinādū ibi dispo
nēdū. Et amor siue bonitas indu
cēs ad opādū z hoc totū. z. etu ost
ndi dē q ad pfectōem cui'q3 opis tria
req̄rit. Scire velle z posse. Cuz
aut deus sit Creator omiū. gñn p. 2
omiū artifex ut dicit ī hº sapie
z oēs opa di sit pfecta. Deutro. 32
Dei pfecta sūt opa. gº oportet ydu
cē q ī dro ē pfectm z sūma potētia
q attribuit pri pfia sapia q attribuit
filio z pfectm bonitas q attribuit spūi
scō. vñ dē. 8. bo. ī pº. di. xº. pbat
multis rōnib q necessē ē ponē ī deum
nis psonā procedētē p modū lībalitatis
siue origīs. Omnes creaturē a deo
procedūt p cognitōem aut uolūtatē sz
ante creaturaz p ductōem ponēt sunt
ī diuinis Creatricem ubi ab etno

ī q pater oēs fiendas disposuit gº pñ
ratiōē nōīē fuit enumatē psonā ī qua
oēs vellet et donaret sz talis procedit
p modū lībalitatis z amoris gº nōīē
ē ponēdē spūsanctī. vñ plis pº. di. xxvº
priapū dē. q bonitas dei fuit oēs
factōis mūdi et origo omiū nec finis
nitis cum bonitas dei seu ifinitas amor
q dē sēsatis fuit oēs Creaturis mūdi
ut dē Magr ī. 2. scīa. Tertio pba
ē rōe causatōis. fundis. potē plis 2º
meta. et 8. phis. q dē q ī causis essē
talis ordinatis nō ē possibile ī infinitum
sic pz d' motu vñ nec ē dare primū
ad pz mouens ī mobile. et xº. metha.
dē. sn vnoquoq3 gñe nec ē deuenīre
ad vnū quod sit mesten et nesturn
omiū aliorū. pz. regta nā oēs stellē sit
a pº hoīe. oēs aq̄ sit amāt. oēs lupi
a sole. Tūc sic ifinitus ī gñe donoz
opz deuenīre ad primū donū a q̄ oīa
alia dona procedat. et ipē ē amor
q2 amor est principiū libalitatis ip
mū donū a q̄ oīa alia dona procedūt.
vñ dē. 5. bo. pdīa di. x. q. 2. et sūa
aug. et d tri. q. mitoris affectus ē
ē prima ītrō oēs affectiōis z nobilissima
ītrō oēs et deinde alios qñ plus
tenet ad rōē lībalitatis q2 amor ē donū
ī q̄ oīa donāt. nihil. n. donat nisi
ex amore: cū igē ut 5 ostensū ē necesse
ē ponē creaturaz ī diuinis p modū
dū lībalitatis z illā ducim' spūm sanctū
sic necesse ē ponē p modū amoris
cū amor sit prius lībalitatis sbōnis

"et redire omiū a

ratuē oīa dona a voluntate dūm̄ accipiatur̄ q̄ferūt. obq̄ dicit q̄dā ph̄s. dixerūt amicone ee totus nē puerpuus vt p̄z. p̄ncta. vñ Iacob. dē. Oē datū optimū z oē donū pfectū desursum ē descendēs a pr̄e luminū. et ppea nos firmit̄ valde obligati ssc̄o. a q̄ in nobis oīa dona p̄fecerūt. zq nobis oīa donauit et scripsit. vñ amor idupet deus ad Creaturā vnūsi: Iste ad xp̄atorē p filiū suū. sic dic apl̄s ad ro. ff. Nimia charitate sua. et Io. 3. Sic deus dilexit mundū vt filiū suū vnigenitū daret. Iste amor tendit dei filiū legatū ad colonā z affectū ceteri q̄ nobis.

Iste amor q̄ficat oīa q̄ creauit q̄ nāa vtilitate tā celestia q̄ terrestria z dat Cibū et esum oī carni: z facit orīr̄ solē suū sup bonos et malos. Iste amor ē ille q̄ supportat socera ipiorū oīū peccata ff q̄ mūdū debent dep̄ari: vñ dic̄ Csa. Oppostnt nos dns vt nisat nāa. p̄ter hec q̄ oēs p̄catores q̄ēo valde obligati sc̄o. q̄ expectat illos ad pniam ff

Secūdo p̄bat auct̄. Scriptūa. q̄ ssc̄s seus repit̄ i duinis. vñ Io. 1 Sua epta. Trs sūt q̄ testimoniū phibet i celo pr̄ et uerbū et ssc̄s seus et hi tres vnū sūt. Ite Mat. vlt̄. Euntes docete gētes baptizātes eas in nomine patris et filij z ssc̄i. Io. 20 Accipite spm̄ seū et q̄ remiseritis peccata. et Petrus ssc̄s seus docebit vos oīa

veritatē. Ad hoc p̄ accipietis virtutē supuenientis ssc̄i in vos. et 2. c. Repleti sūt oēs spū sc̄o. Mat. p̄ma ibidē
uēta ē in utero matris sc̄i spū sc̄o. Luce p̄mo. Ipis seus supuenit ite: Et i tertio vetri in natiuitate Ioīs Ioēt 2. effundā spū meū z dabo p̄digia in celo z in terra. et ro. c. effudā sc̄i spū nro sup oēm carnē z ppbetabūt filij vestri et filie vre. Isa xi Requiescet sup eū ssc̄s dni. Sap p°. Spūs dni replevit orbē terrar. Ecce 3° Ipse Creauit illa i spū sc̄o. ps 50. Spūm seū tuū ne auferas a me. z in multis alijs locis q̄ omitto brevitatis causa. z sic p̄z p̄ma 3ia p̄bo ex ro. 8 ex p̄bo dr̄ nostro et declaratiue p̄ductis z dicendis ē nob̄.

Q̄ hoc nō spūs mētaliter accipiē. arg. nō p corpē sēbili z hoc modo plurisiē appellat spūs q̄ā corpora sēbilia q̄ sūt in orde q̄ dic̄ spūs vitales. 2° accipit̄ p iuēto a spirādo: i votādo Io. 3. spūs vbi vult spirat. 3° accipiē p aīe i ipis os meum aperui z attraxi spūm. 4° p̄ sūa spūalis z sic oīa angēli z deus dicūt spūs. ast 7. dicit Iesu accepe spūm meū. z p angelo redemptor dic̄ ps q̄ facis angelos tuos spūs. z de pro. dic̄ Io. 4. Deus spūs ē. 8. Bo. i p°. di. xo. q. vlt̄. dic̄ q̄ in sūa spūali seu rōali duplic̄ spūs vt a sūa letate ē corporeitate et sic sūa rōalis vt eius potētia iterio dr̄ spūs ecc. 3. q̄. nouit si spūs filioz hoīm: Aut a spirabilitate et sic affectus vt amor dē spūs. et rō huius ē q̄ actus spūales

2° q̄ p̄bo nōīatoris i q̄ ē videē duos q̄ spūs seus
hic nulla nōīa. p̄z p° declarādū ē i n̄a spūs seus.

* 2 q̄ sūt vis effectiua, i tuitiua sēn nōīa appellari possūt vīa mod. Io° d̄ seus dic̄ tōē dicit q ē amor animus vbi glo. act Nullū n̄e sufficit ad exp̄nendū diuīna ēffectum tū vt aliq nōīa eius ēffectus nobis manifestat. 12. nōīa spūs seus appellat. p° dr̄ spūs seus.

corpor̄ ē actus Therm⁹ actus gti
mus actus vnitiu⁹ z hꝫ originē a ca
lore q ergo egressus amoris vt amor ve
nit ab ītrīseco vt amor ē actus vnitiu⁹
ē vt spiritalis vt ē calor spūalis nō solus
amor dē spūal⁹ spirari: Sm ysē hūc
Dicit̄ modū accepit ī diuinis Nam
sm q ssps dicit⁹ a spūalitate ꝺ corpori
tate sic gucit toti trinitati Nā tota
trinitas constat corporitate z spūalitate
z sic ē vt absolutū. Io. q deus ꝺ ps
ē. Sm aut̄ q dē a spirative sic qui
nit tri 3ª psōn. s. spūs scō q procedit
ut amor spiratꝰ a pr̄e filio Spirare
n. ī spūalib⁹ solus ē amoris. Et qm
amor pot̄ spirari recte et ordinate et
sic ē amor pur⁹ z mūd⁹ vl ī diuersis et
īmūde et sic ē lubidinosus Idco ꝑsona
illa q ē amor nō tm dē ps ꝺr ps
scūs. i. pur⁹ mūd⁹ et ordinat⁹ nā scūs
dē ē q mūd⁹ z sanct⁹ z sūm rē. Sm
glo. ī ps. de vnit. dei. ꝯ. scē. z nō. ī
l. scūm ff. co. Et q̄rit hoc nō solū
quo ad st fīt ī gp atīe quoad nos.
vñ tho. ī pº di. 14. q. ps spūs scūs tra
hūt hoīes a terrenis ad celestia vñ z
ptes eor⁹ tpāles spūales vocāt. Ite ꝑ
spūs scūs orda diuīa vnit̄. ps di.
q hetue facs vn⁹ mor⁹ ī domo vñ
Richa. d. scō. vic. ī h°. de tri. dē illi
dnē hñt vnū spūs q̄b vnū ē ꝙsiliū
dōq; ꝓpositū: X Alb. magn⁹ dic. ī
ꝙ prudō q ps scūs hꝫ multa nomīa
ꝺr. n. ps a spirādo actiue eo q spi
rat vbi vult z sic q̄rit tribꝰ ꝑsonis
fīm spūs scō ꝑ appropiatōem 2º ꝺr a spi
rādo passiue eo q spirat et hoc nō
ꝑprie ī spūssa q̄ procedit ꝑ modū spi
rātis eo q ipse ē amor spiratꝰ a pr̄e z
filio. 2º ꝺr et vocat veritas neꝯ

ſtūs frāt⁹ magro. q. caldi ē attrahēs. calefactū ī refrigerāt⁹ mag⁹ Alb⁹
ps ī aq̄ bulliēti ligna q̄ ignis ſſ⁹ sīt aq⁹ q̄ ī hoc attrahit ad celestia calefacit et resolut
ī vapōr. Sic ignis ſſ⁹ sīt aq⁹ q̄ ī hoc attrahit ad celestia calefacit deu
firmat z resolut ī diuinā ꝙsolatōēm, nō ī centro. q. Deus nō ignis ī ꝙ
31. Ignis erg ī ſſō et ī mōn⁹ cius ī hyerusalē. xl.
z ampler. z hoc ꝙ ut ꝙat ad patrē rsitui

ꝺr pater principū.
cap. nō gꝫ ī homi
ſps scūs nō adhorta
q. ꝙ error deliqui
agit iustitia pueri ī
dū eos gꝫ replet re
fīc ītō ꝺr et hospe
q̄ acta iustorū hñt
ſſ⁹ ī sua tranquilla
Templū dr scōs ꝙ ꝙ
vñ et ꝓ hoc ꝺr dic
bitare ī vol
grīā.

Z vocat Donū dī alt⁹ q̄ ē p⁹ donū
noīe donū a brīo fluit. Dē fons vnus
q̄ sitiētib⁹ gratis largit̄ rē ī deserto. Dē
Ignis q̄ affectū accēdit ad celestia Dē
Charitas nō solū q̄ ē vera vnitas ꝑis
et filij ſſ⁹ q̄ et nos amōres facit. Dē
Spūalis vncto q̄ cōsolatōes nūs
damas suauis facit et ſocūdas. Dē depo
tre dī digit⁹ q̄ ſic dcs nr̄s corporales dign
to nō ſtrāt. ita ꝑ spūm suum ostendit
ros spūales occulto spūaly. Dē ꝑ dactilus
q̄ ꝙsolatōes spūales mīhi īstillat. Dr
Magnꝰ optime q̄ ītellectum ad cognitōēm
dei ipm illuat z ocm scām docuit apl⁹
z ocm veritatē et ōes dignat⁹. z sic ps
2ª gītp⁹.

CRtia dē Cōtemplatiua Missōis.
Inista cōtemplatiua hominis declarāt quatr
hodie ſps suos Missus ī sūp apl⁹ z
gregat⁹. Mos. n. et usus laudabilis solet
cē principū z dñoꝝ qui rdeūt cū
victoria ab hoste magna et predatiue larga
tiua et magnifica munera facere mi
nistris Et Militib⁹ et hoc ut gaudiū
de tali hoste debellatiue z triumphali victoria
sit ge sibi z oīb⁹ huc dns nr̄ Iesus xp⁹ ꝑ
ceps magnificꝰ z dns liberalissim⁹. Postq̄
redit cū magna victoria z triumphali hoste
debellatiue ad patriā celestē voluit spūs nō amīcū z ꝓvocatiuū ſſ⁹ sīt
hāc moīē q̄ misit magna dona amicis z tpāle ſꝫ tēsaurū ī ſua
militib⁹ suis apl⁹ scīs ſps scīs

Sm ꝓmitto ꝺr vnū n° ad modū motus cordis p°. n. attrahit aer. z eo spirat⁹ dū exit z hidus ꝑ
pulmonis q̄ sūm medicos vocāt̄ diastoles z systoles sic ī diuinis ad suū q̄ndā similitudinē ꝙ
ducēdo ꝺr spirare ꝺ ꝙ vel⁹ dicēdū q̄ ex eā nīa trāsferūt⁹ ad diuina p°. n. ī nobis ītelli
ītelligit ꝙ voluntas ferē ī cognitiū ꝙ sequitur; pariſmīter ſa ꝙsona ꝙducta ī diuinis
attribuit̄ cognitio, certia ꝙdurit⁹ cui amor attribuit⁹ q̄ quodā suspirium sui ītēnā dilectiōis
z ita a suspirio spiratio dicta ē. Vl a spūalitate q̄ n⁹ isto m° spirat ut sit spiritual.

et patr̃ter: ꝑmanisibilr ꝛ̄ insensibilr: ꝑ
dat̃ seu mittat̃ ꝑmanisibilr ꝑm sāctificā
tiōs ꝓsentiā qr̃. s. habit̃ i cordib⁹ fi
deliū ꝛ ꝓphetaꝝ scriptis aliq⁹ signo visibili
ita vt nō ꝛapiat̃ ab his q̄ forīs sūt. ꝛ
de hac dotatōe dr̃ Io. 3. Sp̄s vbi vult
spirat ꝛ vocē eius audis sed nescis vñ veniat aut q⁹ vadat
sic ē oīs q̄ natus ē ex spū. Et Aug⁹ sup̄ illa
verba. Sp̄s ubi vult spirat. Sp̄m sanctū in nobis
audisse nouimꝰ ex motu cordis. ex fide
vtroꝝ. ex noticia mētis cui infūdit̃.
2° Sp̄s scūs dat̃ seu mittit̃ patr̃ter ꝛ
visibilr alq⁹. s. signo visibili ꝛ sensi
bili. ad manifestādā plenitudinē ab ip̄o
dātā. sic q̄r̃ apparuit sup̄ dñm bapti
zatū in spē columbe. ꝛ hodie sup̄ apl̄os ip̄se
ignis. nō q̄ ille ignis et columba essēt Sp̄s
scūs cū ipe sit ꝑmanisibilis. sic p̄r visus
est dē aug⁹. io visibilr apparuit Sp̄s
sc̄s sigo visibili vt exterioris visus cō
sideratio ad interiora manifestatē
veritatis. ad occultā eternitatē semp
ꝓtinus ꝺuceret̃. vñ sm̄. s. tho. ꝛ Be.
ꝛ rich. de s. victore dor. ꝛ di. xvj. p̄ dicta
illa columba vt ille ligur ignis nō erat
Sp̄s scūs. nec fuerūt nālis spēi i q̄bꝰ se de
monstrauit vñ nō erat vera columba
sed vere ignis sed mire similitudinis
ad aliq̄a mā ad hoc ꝑpata ministerio
angelorū. et ꝓ post apparitionē ignis rede
unt in p̄priā materiā. ‖ Quer̃t.
. 6. bo. i p̄dicta di. xvj. Quare Sp̄s scūs
tot modis apparuit et tot. q. apparitio
nis Sp̄s scī fuit ad manifestādā plenitudinē
redemptionis ad dandā ē. ꝛ qm̄ re
demptōis dātā pot̃ ee trip⁹ io tribꝰ modis
apparuit pot̃. n. ee hec plenitudo ꝑ
redemptionē. ꝛ ita fuit i xp̄o et hec ē ꝑ
fra gra ꝑ oēm modū. sed xp̄o apparuit
i columbe spē q⁹ columba erat ꝑtin⁹ rede

ptōis ꝑmo gratuitor̃ et erat ad̃ integrū
ꝛ ꝓfectū ꝛ sm̄ se. Pot̃ et ee ꝑ unctiōem
fluēta. quātū ad sensū et motum ꝛ hoc
mediātib⁹ sacramētis ꝛ hec plenitudo ē
sacerdotib⁹ ideo dat̃ ē eis i spē flatus
Io. 20 insufflauit in eos dicens: accipite Sp̄m
scm̄. Pot̃ 3° plenitudo ee ꝑ cognitionis
administrationem. sic doctrinā ꝛ hec
plenitudo ē in apt̃is et doctoribꝰ ꝛ ideo
Sp̄s scūs apparuit eis in lingnis ignеis
et oib⁹ lingnis loquēt̃ ut oēs possēt doctr̃
veritatē euāgelij: ꝙ s. bo. Dicit̃ in
Aliqui doc. q̄m apparuit in his speb⁹
ad denotādas ꝛ manifestādas aliquas
ꝓpetates Sp̄s sc̄i. vñ tho. i. 3. ꝑ. sū.
q. 34. ar. 6. ad. 7. ꝓpetatib⁹ columbe
collegit. 7. dona Sp̄s sc̄i. Nā p° ex eo
q⁹ columba semꝑ fluēta habitat ut viso
accipitre se immergat et euadat signi
ficat donū sapiē. ꝑ quod sūt semꝑ sup̄
fluēta residet ut insidias diaboli
euadat. 2° ex eo q⁹ columba meliora
grana eligit sig⁹ donū sciē quo omnia
cruda sana q⁹ casu pascit eligit. 3°
ex eo q⁹ columba nutrit pullos alienos
donū pietatis designat quo sūt eos q⁹ pulli
diaboli fuerūt ꝑ peccatū. sua doctrinā
nutrūt et ex̄p. Quarto q⁹ columba
Rostro nō lacerat donū intellectus sig⁹
quo sūt boni nō punctiōnē litteraꝝ nec
pcā scripturā lacerādo. ꝛ corrūpendo
malignis sensib⁹ exponit. Quinto
ex eo q⁹ columba felle caret Donū pietatis
significat quo sūt ira inutilis caret ꝛ odij
amaritudinē nō habēt. 6° ex eo q⁹ colūba
i cauernis petre nidificat ꝛ libēter
habitat Donū fortitudinis sig⁹ quo sūt in
plagis mentis xp̄i q⁹ ē petra firmus nidū
ponūt in suū refugiū et spem. 7° ex.

Columba ꝓpr' gnāt
Caret felle
Hīt gemitū pīe
Nutrit pullos alienos
Eligit grana melius
Stat in fluminibus
Nidificat in petris

ꝙ ꝓpr̃ ignis ꝙ ꝓpr̃ columba. ꝙ ꝓpr̃ aqua ꝙ ꝓpr̃ petra.

ad declarādas ꝓpetates inuisibilis Sp̄s sc̄i.

ꝙ ꝓpr̃ columba. ꝙ ꝓpr̃ aqua ꝙ ꝓpr̃ petra

potest esse nidificare ꝛ cauernis petre ꝛ aptos ꝛ fluuijs

eo q̃ colũba hẽt gemitũ p̃ cãtu dom̃z
tinoz ssp̃t q̃ sc̃ã debẽt ĩ gemitu p̃
phetas. Ysa. 59. Rugiem⁹ qĩ vt ursi
oẽs z qĩ colũbe meditates gemiemus
Ro. 8. Ipe ssp̃s postulat p̃ nobis
gemitibꝫ inenãrabilibꝫ. 4. s. tho. Tuit
adde q̃ ex eo q̃ colũba gemitũ volat. ut̃
nec sibi sonat vnionẽ charitatis sp̃t. quã
ĩ nobis ssp̃s sti operat. p quã deꝰ ẽ ssp̃s sti
ĩ nobis habitat sc̃e dei 1o. Deus charitas
est. Ite ex eo q̃ colũba libẽter stat ĩ fene
stris Ysa. 60. qĩ colũba ad fenestras si
gnificat q̃ ille ĩ q⁹ ẽ spus sc̃i ĩ sensibus
suis corporalibꝫ q̃ st fenestre aũt habẽt ouã
ne q̃ illas mors ĩtrare p̃mittat Jer. 9.
Mors ĩrat p fenestras nostras. Ite
ex eo q̃ colũba hẽt pedes penatos sic ille
ĩ q⁹ ẽ ssp̃s sc̃i ẽ veloz ad oẽ bonũ op⁹
ita ut a illo possit dici ps 17. vola
ut sup pẽnas velox vñ gs ĩgt Amo
dr nũs ẽ otiosus. has pẽnas desidera
bat ypocrita cũ dicebat q̃ dabit mihi
pẽnas sic colũbe. Pot et dici q̃ colũ
ba apparuit sup xp̃m baptizatũ ad deno
tãdã fẽm dilectõẽ spalẽ que ẽ ĩ bapt̃mo
Colũba. n. ẽ aial fẽm dissmũ ĩ multe
geniture nec ẽ a fẽm dilectõe ssp̃s ĩ bapt̃mo
xp̃o ssponsus dicẽ ecce sue sponse. 1 Cant
6. una ẽ colũba mea: xp̃s. 11 Secũdo
Datus ẽ ssp̃s sc̃us visibili ĩ spe flatus
ut dicẽ ẽ hoc tempꝰ. 8 cã. p⁹. q̃ sic
ssp̃s sc̃us ẽ veloz ita ssp̃s sc̃us quos re
plet velocẽs ad bn̄ opãdũ fac̃ vn
Ambro. ĩgt Nescit tarda molimina
ssp̃s sc̃i gra. z ff hic ĩmutatorẽm et/n
nouitatem repetunt. quã fac̃ ssp̃s sc̃us
ĩ eo ĩ quẽ ĩrat. dr act. 2. factus ẽ
repente de celo sonus tãq̃ aduenientis
ssp̃s uehementis subito. n. ĩrauit ĩ eos
da aplos z suauiter ĩmutauerũt z velo
ces ad bn̄ opãdũ illos fecit ad ssd pones
rẽt tardi 2o. dat̃ ẽ ĩ flatu q̃ sic
flat̃ s i attendat ẽ caldus z attendẽte
calefacit: sic ssp̃s sc̃us illos a gl̃ repti
frenẽtes et caldos ĩ amoẽ dei facit z
p̃ximi pcm appellat ignis ut dicit ẽ sup
de hoc hem̃ cp̃. 8. Ita si q̃ interrogatus
quo ĩ magno frigore nõ frigefierit sic
Male ĩdut. Ite. Sequit diuini amoris
fẽgrem⁹ ĩterni. frigus istud eternũ leuiter
portarem⁹ Ite ex eo dr illo theutonico ebrio
ĩcidit flasoñ q̃ ĩ nocte ad strenũ dñm ruit
z mox Magna discedit spes salutis vnius
duoꝫ bracchiꝫ q̃ sibi nõ appropinquare
3o. dat̃ ẽ ĩ flatu q̃ sic flatus necessa
rius ẽ ad respiracõẽ adeo q̃ si p horas
pẽtraherẽt statim homo moreret. Sic ssp̃s
sc̃s subtracto aiã ĩ pectore mortẽ plabit.
ps. dr. Auferes spũm eoꝝ et deficient
et in pulueres suos reuertẽt. pp̃a 1o. vi.
dñe x̃e. Spus ẽ q̃ uiuificat caro nõ
p̃dest q̃cq̃.

Extro principalr apparuit hodie ĩ spe
ignis sup aptos congregatos. vñ dicẽ
Dũ ꝑplerẽt dies pentecostes z c. questio
tex. et hystoria q̃ pstruit ad hãc deuotiõẽ
At Matheoꝝ ssp̃s. tria principalr mysta.
collegit. p̃m ẽ tempꝰ q̃ue donatiõis.
2o ẽ modus siue Donatoris. Tertius
ẽ effectus eius de donatoris: p̃m/ gr̃
q̃d ponit ĩ epla hodierna ẽ tempꝰ quo
ssp̃s sc̃us datus ẽ aptis et aliis Credentibꝫ
Dicẽ. n. Lucas Dũ ꝑplerẽt dies pente
stes. i dies quinquagesimus post xm resurre
ctionẽ. Cũ ergo venit ssp̃s sc̃us erãt congre
gati 50. a xo nrã. hic oritur dubita
tio quare nõ p̃ri vel an. nũqd vacat
hoc mysterio certe nõ. quia ut dr.
dicta a p̃o cli. docuerat nã nihil facit
frustra. Ad/ gr̃. q̃ hoc fuit factum
congruenter ut veritas congruẽter respõderet figure.

In ueteri. n. trst° hēm? q; deus omīpotens
duo mag̃ baptisteria iter alia ordinauit populo suo
peculiare ostensiuū. p̄m. z q̄n̄ libauit cossa/
guinitate fratres z erant ros trāsiū maris ru
bri ⁊c. exo 14. 2m̄ ē q; deus appa
uit Moysi i mōte sinai dignatus est
ordinē legis exo. 19. qd baptisma fiat nu
m̄. q2 p ipm̄ legis ḡz potuit ordinari quo ad
deū z spūm ad ordinē ordinari quoad
tēm nitendo passure uuere sine lege
populo g° hebraus ut deo grās agerent de hoc
baptismo duo festa celebrabāt q̄ḡz anno
unde solleūnia p̄m vocabāt pascha. z trā
sitū i q° renouabant baptismū primū qn̄
.s. trā fuerūt mare rubrū i columna ignis
p̄cedebat. z q ipo grās deo agebāt 2m̄
festū vocabāt pentecostes. q̄n̄. s. fuit lex
data. Celebrabāt aut 50. die post pascha
q2 50. die post exitū egipti de egypto
fuit ei collatū tale baptisma. s. datoris
legis. figurabat aut hoc duo alia baptisma
aliqua toti q̄n̄ humano adeo exhibi
ta p̄m. ē habitus ei a diabolo seruitute
z a tenebris egypti ipsius. z sic ipse
padisi q fuerat clausus ipse primus pa
rētib. qd baptisma collatū ē ei z paradisi
et reliqui sequūt. 2m̄ magnū baptisma
fuit donū spūs sc̄i. q̄n̄ hodie apparuit z dat
fuit supra fidatores ecc̄ie. s. apl̄os ut nullus
ī ea errā. ne posset. Ideo quemadmodū ecc̄ia
ierusalē z mox ordinauit hoc duo festa
solēnia. s. pascha et pentecostes in p°re
memorat hoc baptisma. In 2° baptisma sc̄i
q̄n̄. s. apl̄os ī spūsc̄o fuit donū spūs sc̄i. 50. die
post uerū pascha z qd lex data populo re
uersis hebreis fuit z perfecte radicata in
cordib⁹ eor. z qd errare nō posset. fuit
et sm̄ doc. die dnico spūs sc̄i descendit mūdo
ut sic die dnico sta ē lex ut etiā grā
p°. ī q̄ mūdo fuit illuminatis mētib⁹ sta
quemadmodū eodē die fuit lex data populo re
uersi q illuminaret spūalr z spūs sanc⁹ pōt

nouū test. quo totū mūdū illuminaret.
fuit et dat hora 3ª ut p3 actū. 2.
vñ hāc hora cōm ep̄s i nomine dñi nr̄i ih̄u
nob⁹ spūm. ad ī nuc dū q; sic tali hora mun
te st tenebre i mūdo z ep̄s lucē mālent
seu corpo valē sta z spūs sanc⁹ q tali hora
dat ē. mōte st oēs tenebre spūales
ab illis qb⁹ dat ē ut fidē ꝓmā qua sūdā
tum erat sūt tenebre oē dio nō ꝓsunt

2° principalr nō. Modus huc Donatus
spūs sc̄i. vñ dū lucas. q; tali die apti sūt
clausi i loco erant nōnq̄ sūl z nō so
lū ep̄s p3 gloria mīr z alie multe nō
descripte sta q; oēs erat concūs ora
et stabat oēs i domate orantes p3 ut
mitteret eis spūm sanc⁹ sic eas promiserat
et rte hora tertia sonuit subito sup
domū illā sonus magn⁹ et terribilis
uti vēti fortissimi z sunt cū sonitu
uenit q̄dā magn⁹ impetus sta q tota domus
repleta fuit claritate insolita z sup
tribū domus descēdit ignis ad modū
pile rotūde dr q egrediebāt q̄dam
radij ignis ad modū linguē et descē
debāt sup singul. sup capita illorū
q erat i domo q lingue erat acutorū
ignē et erat desuper. i. uno stipa
tu balei una q; lingua flāmea uel
sup capt petri alia sup capt andree
z sic sup capita omū alioz z sic iste
fuit modus et forma q° descēdit spūs
sc̄s i apostolos sb uisibili signo ignis
et q⁹ dicit nō. q; spūs sanc⁹ descēdit sup
apl̄os hodie in festiuitate pentecostes. sup nonas. uesi
tro. trāsportato. a būcas. inflāmas
p° festiuitas vñ dicat sanc⁹ ē repete. ꝓpter quod sic dr
sup. ⁊. spūs sanc⁹ ostēdit mobilib⁹ mobiles ē
nā subito et repete corda apl̄oz diuina
claritate fuissa sc̄t. 2° uel ī nonas vñ
die sonus spūs vehemēs. i. vēti uel tonitrui

Gnis ihoñet du deñ ignis
uestē sustinuit & nubes ska
uter arderunt

ri iste sonꝰ fuit ita magnꝰ q audierūt
p totā ciuitatē uñ ecclā q audierūt uenerūt
ad domū ubi erāt apli ggregati Ista aūt
uehemētia soni uł tonitrui sequebatur
q tūc deus sup illos descendebat quē debet
timere ōes credere uł q ℔ba p discretos apo
stolos debebat ꝛ sic tonitrua q p totum
mundū audiūt ps. dr. In omē terrā exiuit
sonꝰ eoꝝ. 3º ueñt uersutes. uñ dr tāgs
aduenientis spūs. i. flatꝰ. q uersutiam dissi
pulos i hoc die quē ad modū flumꝰ ue
hes | uē i. fluus ipetu letificat ciuitatē
ps. ł 4º ueñt trāsportūs uñ dr uehemē
tēs. i. trāsferētis mentes discipulos a terre
nis ad celestia 5º ueñt abundās uñ ꝑ
det et replenit tota domū ubi erāt se
dentes. i. replenit corda discipulos mentes abū
dātia omnis gratie in eos docendo. et mysti
ce designatꝰ q sic replenit totū domum
ita totū replēre debebat ecclām ps. 71.
ueñt iflāmans uñ ꝑdit tāgs ignes. ad
mundū q sic ignis ꝗgit tāgit uult et
celestiat. iflāmat ita ueñt ad iflam
mandā corda eop ut ignitis linguis cete
ris legē amoris ꝓdicarēt ad dumtā
mores ꝛtenderēt. uñ luc 12. | ignem
ueni mittere i terrā et q̄d uolo nisi ut
accendat. | tē q̄ sic ignis ℔t mundū
elementa q̄ superiꝰ tēdit ita corda
apoloꝝ elongauit ab amoribus terrestri ad
amores celestia. | tē q̄ sic ignis ℔t ui
tutē purgatiuā q purgat oīa metalla
a rubigine ita ps̄ spūs abstergit oem ma
culā peccati aīe i qua descendit uñ tūc
purgauit aias aploꝝ ab oi sordē peccati
eos i grā ꝓfecerunt ut nūq̄ aplꝰ mor
tale peccatū posset. | tē q̄ sic ignis ℔t
uirtutē illuminatiuā ita ps̄ spūs q
ē lumē cordium replenit ps̄ lumine
ducit spūs ut oem ueritatē docuit sic
ꝑdicto. ps̄ para. docebit uos oem
ueritatē. | tē q̄ sic ignis ē magis

ultimus iter cetera elemēta dr 2º ignitē
ita ps̄ spūs fuit apłos feruentes exhilaratos
i bonis q apli ita q omnīs uidebāt ebrios
& nō laborare q totū mundū ꝓdicare
apparuit aūt i spē linguarū. ad ligna
rum ruditēdā i oīa ligna ita ad ligna
i flāmā dā ut ligna ignis ita ad ignē
p duxerit. 3º ad ligna corrigēda q̄ solet
ita oīa mēbra ē magis i corrigibilis 2
t ronosa. 3ꝝ Mysticꝰ dr. Ecclesiastes
ipius donatus ps̄bter magister artium q
ps̄bter i apłis optat ē stria stupendo de
ꝑ dr locutio nā statim fuit illos loq ydio
matū omnī gētiū. sic dic lucas repleti
sūt aūt oēs ps̄u sco et cepūt loq uarias lī
guas q̄ut spūs sc̄s dabat eloq illis mīc ē
q̄ erāt habitātes ex oī parte q̄ audito sō
audiūt illos loq̄ntes uarias līguas sin
gulos dicentes Nōne oēs isti q loquūt galilei
sūt Et quō nos audiuim⁹ unusq̄sq̄ līguā
nr̄am in q̄ nati sum⁹ Parthi medi et elamite
et q habitāt in mesopotamiā iudeā cappadociā
ponti et asiā frigiā et pāphiliā egyptū
et partes libie q ē circa cyrenē et aduenē romani
iudei quoq ꝙselyti cretes et arabes audi
uim⁹ oēs loquentes nr̄is līguis magnalia
dei. Quā in diebāt mysti illos madere
ne falso ꝓfūdi et ebrios putes | oculo teste ygnat
et in illa die ꝙdicatōe petri baptizate
sūt et apposite ad nūm fidelium circiter
tria milia aīe. 2ꝝ op⁹ stupendū quod
ygnis ē dr illuminatio nā statim apli illu
minati fuerūt i diuinis scripturis et
dōis q̄ ꝑtinet ad salutē aīe illumina
tionē tocius orbis doctrine euāgelice sic
ps̄ius q̄ manserat | o. ut paracletus aūt
ps̄s sc̄us quē mittet pr̄ in nōe meo ille
uos docebit oīa et suggerent uobis q̄cūq̄
dixero uobis luc. 21. ego dabo uobis os
et sapiā cui nō poterūt ꝛtradicere uel
Resē stupēda q absq̄ doctrē spūs sc̄i solꝰ

ut desernit ligna
ydonea ad edificiū
templi uł parietē

ignis ē. purgatiuus — ita dō timoris
illuminatiuus trā ī intellectū
Aperciuus — dō. ydiotā
fortificatiuus = fortitudinis
mollificatiuus
lignificatiuus — pectoris
dilatatiuus = sapiētie

Ꝙ uñ trāgillus uñ ꝑdit: obtenuit studiosi. se
dit q̄ sup ignes erat. i. gētē pausauit q
frēs ē i pace locutus est. i. q̄ q̄ regebat sup
bos gētes et trāgillos ꝛno | ranēdos ꝛsuefē
cit q̄ replet

sola prima apli recolitur excepta d
cta q̃ a nob̃ ſ. ep̃ phebi ſcripta fuerũt
et ap̃o ꝑdicata hũ byero. ad paulinũ
aut phanſi ſtupẽt ꝛ doctrina dñi
it miraꝛ ĩ ꝓlio ꝛ ſoĩ quo legi ſtat
cũctis ꝛd dixerit q̃d. n. alius ep̃
ctatio ꝛquotidiana ſ̃legr dñi audita
no tribuit ſolet. Mlt ſſ̃s ſq ſuggerebat
ſ̃cta aut fuit hec doctrina quaꝛ
dñs ſignis et miraculis ꝑfirmabat
q̃ oĩs gentes ꝛ nat̃es mũdi, hec ꝛ
citate effulſit: 3m ſtupe dũ q̃d ſſ̃s
ſuis ꝑcipẽ ĩ dñ̃ ſortificato q ꝛ prida
aplos adeo ſortificauit q̃ nullo t̃rorũ
nullaq; gẽ mutꝛ aptos ꝑdicare ꝛ
tardauit. vñ oĩt apli q ꝑ ĩ ſparſi
dñi debiles ſegnes ĩmites ꝛ mortes
poſtea ĩ oĩ tormẽtis ꝛ martyriis ꝑfi
tes ꝛ letantes ꝛ at ĩ primo ꝑfecti ſũt
ſores ꝛ audaces et ſimũ ſeueri ꝛ mud̃
tes ad ruẽ dẽat. vñ dr ĩ act. aplos
bat apli mud̃ tes a q̃ q̃libĩ ſuis di
gnis hĩa ſt̃ ꝛ noĩe ieſu ꝑmurlia paſſi
unt nõ ſolũ ep̃i ſ̃ oĩs ſuos martyres
ũt multos ſortificate ſt ĩm ut nullũ
geñ morꝛ timuerit ſed et ſũ a ſpũſo
duxit poſtea deſtr pecierũt ꝛ mundana
ĩa bona relinquẽt nichĩ amor ſpũs ſ̃ du
ci. O nova ſcripta nouis ſſ̃s ſ̃ q̃ not
hoĩes ſuis houis eleuauit O gr̃a dei
electos copioſiſſim deſſẽ ſtatu q̃ tenebros
houis relictis eſſent: ꝙ ſ̃ ſit ſut bñ dñs

Arrij et et Macedonij q dixerũt ſp̃m
ſc̃z eſſe creaturã ꝛ quadã ꝓſtorem nr̃
hs dñi occidẽtale. ſicut ꝓcitate ꝛca
tã. 9 quã diſputat. s. tho. ĩ t. 9 ꝑti
c. t6. et quãt eos ſcriptur teſti
monio ĩ q̃a reputãt q̃d̃ operes quas
ſolus ipſe deus pot facẽ ꝛ nõ alĩs
creatura. ꝛ illas tradẽ operes ſcriptura
diuina attribuit ſpũſcõ: g° p iſtos
operes diuinas ꝑfirmat̃ q ſpũs ſc̃s
ſit deus ꝑſtalis p̃ ꝛ filio: vñ p°. dicit
q creat̃ ẽ solus dei ꝛ potẽtie dicẽ ꝛ
ſſmitr vt plat̃ theologi ꝛ. ſpũ. dr p̃.
q ꝛ ff. diſtãtia ĩſmitis reſpect potẽtie ĩſi
nite dñi ſtat ex nihilo n̄ fit. p° phn.
ſdro dr gr̃a ĩ puc° creauit deus celũ
et terrã. 53 ſſ̃s ſuis creat vñ deũ. p̃s.
Xbo dñi celi firmati ſũt et ſpũ oris ei
dis virtus eoꝝ. Ite p̃s 103. dicẽ emit
te ſpũm tuũ et creabũt̃ et renouabis
faciẽ terre. vbi dicẽ glo. q. dupr ẽ reſtr
ſſ̃s ſcã primi ẽ de nihilo aliq̃d fuer q̃d
ad ſolũ deũ ptinet et ĩo dicẽ creabũt̃
2o ẽ a culpa iuſtificãt ꝛ hoc ẽ et ſolũ
dei q ꝛ dicẽ aug. ſup Io. mar. op. ẽ ſup nã
iuſtificare q̃s celũ et terrã de nihilo creat
et ĩo ſbdit et renouabis faciẽ terre. ſ.
peccatis. Ite ĩ nutri tr̃ſto nulli alĩ
ſtructũ ẽ templũ niſi ſoli deo a ſalo
mõe et ſanctat dño. vñ dauid dicẽ Dñs
ĩ templo ſco ſuo. et uerũ templũ ĩq°
dns habitat ẽ aũ iuſti vñ p°. ad cor.
3. Vos eſtis templũ dei viui ſicut
dicit ſſ̃s ſuis habitat ĩ aĩa iuſtor
vñ ſbdit apls ꝛ ſſ̃s dei habitat ĩ vobis
Sup q° dicit aug. hic apls oſtendit
apls ſpũm dei eſſe deũ. 2 ad cor. vi.
c. 6. mr nr̃ſtis q̃ membra vra tẽ
plũ ſt ſp̃s ſc̃i. Ihc ꝙ ſpũs dei ẽ pecta

Replet̃ ſt oĩs ſpũſcõ. vbi ſup.
hodie tria alia Miſteria ſt ꝙ repleũ
da de ſpũſcõe. ꝛ.

Contẽplato cõfirmatoꝛis
Cõtemplato cognitoꝛis
Cõtemplatio ꝓfectoꝛis

ꝓma de
cõtẽplõ
cõfirma
tionis. q2

Supra ꝓbatũ ẽ q ſp̃s ſc̃s ẽ 3a ꝑſo
na ĩ diuinis ꝙ ſbalis ꝓ filio tñ ꝙ
ſpdoꝛ veritate fuit opinio hr̃etica

remittēr ꝛsanctificēr hoiem. vñ ī cuā
ꝯ dr̄. Q5 ē hec q peccata remittit
nemo ꝑ̄t peccā remittēr nisi solꝰ
dꝰ. et lcut ꝛc. Ego dns q sāctifico
vos: ꝫ hoi attribuit ssuisō q sua cle
mētia remittit peccā. Io. 20 accipite
ssm scīm ꝛquoꝝ remiseritis peccā remit
tūt eis. ꝛ ipse ē q sāctificat ꝛ mundificat
aīaꝫ Io. 6. Sps ē q vnificat corpa
nō ꝑdest q̄q. Ite scām ꝑfida dei
ꝛ magistria semetissima sui scī ipā
plē ꝛ volūtatꝫ dei nemo nouit ni
si deus. ꝛ ip̄e solus revelat creatūr. vñ
ī cuāg° Nemo nouit patrē nisi filius
neq; filiū q̄s nouit ni ꝑ̄ ꝛ cui voluīt
filius revelāre. vñ q vetera st solus
dns nouit vñ dr̄ ecca. Annūtiate
nobis q vētura st ꝛ dicem⁹ q2 dij
estis. Dñs ꝑ° ē st dns ī celis revela
tās Mysteria. ꝫ ista d ē ꝑpriū op
scī ssī. vñ p° cor. 2. Sps dei oīa scru
tat̄ ē ꝑ̄fida dei ꝛ ea q̄ dei
st nemo cognouit nisi ssps dei ꝛ
ip̄e revelauit nobis dei misteria vñ
ibidē ī q̄t apīs nobis revelauit dns
p̄ spm suū scām. ꝛ ip̄e loquit̄ ē p ipīe
tas ot cui⁹ cōt. ꝛ ista p° dicīt ꝓphe
tas ot cui⁹ cōt. ꝛ ista p° dicīt ꝓphe
os ī ipleri scripturā quā p̄dixit
ssps scūs p os dauid. ꝛ ecce scām
scō ī ssperati loquit̄ st dei hoiēs. Ite
ꝓfūderi hoi sapiaꝫ ꝛ scraꝫ nec sup
nas ꝛ ferioꝝ ē solus dei ecce p°
Oīs sapia a dño deo ē. ꝛ ps. Qui
docet hoiem scraꝫ ꝫ hoc ē ꝑpriū
ssps scī. Io. 14. Paracletus aut ssps
quē mittet p̄ ī nōe meo ille do
cebit vos oīa. vñ gr̄ī ī scām apīs

ī q̄t Libet oculos fidei ī virtute operis
hui⁹ attollēr. atq; spūalis patres nouī
ac veteris testi q̄ sideratē. et apto
oculo fidei Dauid amos dilectem
Petrū paulū et Matthēū ītuetor
ac scās ustr ssps quales sit artifice cōsi
derāē uolo ꝫ ī ipīa nra q̄sideratiōē
defecto ꝓplet nāq; cetaneū puerū
et ꝑsalmista facit. ī plet pastorē ac
nēbrorū seruatorē vellerā ꝛ ypse
tā facit ꝓplet abstinētē puerū et ꝓ
dēr̄ semū facit ꝓplet piscatorē ī p
dicatorē facit ꝓplet ꝑsecutorē ꝛ
Doctorē gētiū facit ꝓplet publica
nū ī cuāg°listā facit: q ille. ꝓtez
ꝑpriū dr̄i ē esse vbiq; terrā ꝛ
lū et terrā ego ī pleo. ꝫ hoc ꝑpriū ssō
queūt Sap p°. Sps dñi replevit orbē
tē ra. vñ ast S. dicīt petr⁹ Annunti
Cui tētauit Satanas cor tuū nēbrū
te ssuisse. ꝛ postea ꝑdit nō es nēbrū
hoiū ꝫ deo. Ite oīs grā q̄ ē ī mūdo ꝛ
oē donū ꝑfectū a deo ē. di. Iacobo apto
oē datū optimū ꝛ donū ꝑfectū de sursū
ē descēdēs a ꝑ̄ luminū. ꝫ ista dona
oīa q̄ reddit assuisō q ē ꝑpriū donū vñ
dr̄ Donū dei hīē apo. 1 cor. 12. q̄t
Nemo ꝑt dicēr Dñs Iesus nisi ī
ssuisō. Diuisiones gratiā st dē aute
ssīo. st Diuisiones operatiōꝝ st dei
nō deus q̄ operat oīa ī oib⁹ Alij q̄de
dat ꝑ ssuisō sermo sapie Alij sermo
scīe ssm eūdē ssuisō. Alteri fides ī eōdē
ssuisō. Alij gr̄a sanitatū ī uno ssuisō
Alij operatio virtutū. Alij ꝓphetia Alij
Discretio spūū Alij gen̄a liguarū
Alij interpretatio sermonū. hec autē

Vbi oratura possit dari spūs sanctus ī. 407.

opat vnus atq; idē ſpūs duodecim ſiglis
ſpūt vult: Vbi · et ſic ſpūs p^ gtēplō.

Quōdo 9°. dr Cognitus · Queritur hic
vtrū poſſit qs ſcire ſe hr̄e ſpūm ſanctū ī alia
ſua: hoc gō ē ſpūlr̄ · qz ſi qs poſſit ſcīr
ſe hr̄e ſpūm ſanctū ept lo ſui gtēto hō del
modo et lo ſui vtro p^ſ ſpūs vtro ſtīa
tio ſtīa g rpso z ſpūs lo ſuo lo ſpūſo.
et qz q hr̄ dnitatē · i · mcor dei ī alia
ſua ē vtq; q hr̄ deū ī ſe ꝑm̄ vſq; z
ꝑm̄ · ſic dr̄ xp̄s ī ſn euāgelio ſo ioh. 6i
qs dilegit me dilegēt a ꝑr̄ meo z ad eū
veniem⁹ z māſionē ap̄d eū faciem⁹ · z ſo
ī regla Deus charitas ē z q manet ī cha
ritate ī deo manet · z deus ī eo. ſo hoc
vult q̄ſitū vtq; poſſit qs ſcīr ſe ee ī
charitate. Ad hoc · q. xx. ſ. Bo. tho.
et Ricd^ ī p°. di. 17. z alex. ī 3
p^. ſū. ī tract. de grā. q dicit q aliq̄
poſſum⁹ cognoſcēr tripl̄r. p° certitudina
lr̄. 2° Reuelabr. 3°. Conuenienr̄.
p°. aliq̄ poſſum⁹ ſcīr certitudinalr̄ z iſtā
cognitionē hr̄i⁹ ꝑ ſenſus exteriores
vñ p° nram. Ad intellectū dē ſciendū ē
nobis via ꝑ ſenſus · z 3°. dr̄ ad hoc
ī ſcīendū q ꝛc ꝓ fiat ī ſenſu. vñ
Dis nra cognitio ortū hr̄ a ſenſu. ſz nō
amor dei z charitas ſm theologos ſed
q dā habitus ſit ſpūalis a deo infuſus ī
aīa nra q nō videt⁹ oculis nec ſz intēl
nec aliq⁹ ſenſus ſcīt̄. z ad hoc adiuuāt
q ē nobis cognoſci nō poſſum⁹ ſcīre cer
titudinalr̄ noſtr̄ē charitatē dr̄i de
lege gl. vñ dic̄ Salom̄ ecc̄. 9. Scit ho
mo atq; odiū et ignorēs ſ ropa cōſt ī manu
dr̄i z hō nēſcit vtrū odio
vl amor dignus ſit ſz oīa ī futuro ſe
ruāt ī incerto · et ſic tu dicens ego

vnct bruleſer. ī p°. ſen. di. 17.

q. aliq̄ cōt tripliciter

ſpūs p^ poſte. Scīt ē nō p^ triū cognoſcēr z q̄n illi ē nō poſt alt̄ſ hr̄e z p^ re. mcor

bñ ſcio ſi dilego deū vl ad hoc q̄ mcor
r vna cosa ſ nō ſt po naſcōdēr caſto
vl la voluīa nra lo q̄ſ dr̄ nō lo cognio
ſce ī ſe. dico q ſic ꝑ ſtud et nō poteſt
ſcīr q̄ potiſſ ee mcor acq̄ſit⁹ et
nālis ſic et comes z gratis nālr̄ dili
gēt bñfactorē ſuū z mult⁹ ꝑ aliquā
vñlatē ita tu q̄ dr̄ſ dat hb. bñ
tēporalia illā dilegis ꝑ ī tēpor̄ tribu
latōis nō dilegis · io nō ē vera cha
ritas · q̄ oī tēpor̄ dilegit q amicꝰ
ē · io apl̄s · p^ cor · 4. Nihil m̄ oſcij
ſū · ī hoc tñ iuſtificat⁹ nō ſum.

2° aliq̄ pōt ſcīri reuelabilr̄ · hoc ē
ꝑ reuelatiōm ex quodā ꝓuilegio z hoc
modo ſcīuit paul⁹ ex dr̄o ro. 8. Certus
ſū q neq; mors neq; vita ꝛc poterit
me ſeparē a charitate dei · z b.
frāc⁹ cui fuit reuelatū adeo ereuiſſe
ſuos ꝓfectꝰ z q erat ī grā. vñ aut
erā quadrās quoq; nouiſſim⁹ cui
pars ſibi relict⁹ diuitis reuelat̄. vñ
q nō ſtimp flebat poſtea ſtimp comē
bat ꝑ gaudio.

3° aliq̄ pōt ſcīri ꝑ q̄ rectum⁹ vñ 2°
d aīa q ē inuiſibilis dr̄ ꝑtis aīa
nra eſt cognoſcibilis ꝑ ſenſū i nos
tē. vñ Medici ꝑ q̄ rectum⁹ ꝓdicat
d incorte ī frenes · z hoc modo dicit
Doc. pōt q̄ſ ꝑ ſigna cōiſtātia z
q̄ctura⁹ opinā · z hr̄e aliquā cogni
tionē ſe ee ī charitate. vñ le balle
ſe cognoſcē alī ſigni ſt aut ī tēpeſta
7 · ſigna · charitat⁹ dnūt · m ·

Ceratio
Contritio
Delectatio
q pacio.

Vilipenſio
Fortificatio
Anhelatio.

p̄s Segnū est dr̄ Expequattro rz q̄ q̄ q̄ ē facly facer̄ r expeq volūtatē dei ī suis mādatis. vñ cc°. ī li°. d'amicicia dic̄ q̄ amicoꝝ ē idē nolle r idē velle. r qa deus ī suis mādatis aliq̄ vult fieri r aliq̄ p̄hibet r nō vult: ille q̄ sequit stat ī ꝓposito expeq volūtatē dei hēt sig̃m q̄ ē ī charitate. vñ xp̄s Io. 14. Si diligitis me mādata mea seruate. vbi q̄ dic̄. q̄ hatio delectatiꝝ exhibuero ē opis: nā q̄ amor dei ē otiosꝰ agat. n. magna si adsit si aut opi cessauit amō dei redē r sbdit Deū q̄ fisto nō diligit q̄ emēdi ī sua volūtate q̄ dicit, vñ q nō seruat sua mādata ē certū q nō hēt charitatē. p̄z ꝑ mortē ī dei odio r sui miserā r pcōrū morsuū. / 2m̄ signū dē Contritiōis. i. doloris oīm̄ preteritoꝝ. Dolet. n. miser q se īmice dilexit r nocitiua sua voluit cauere. dolet. n. q displicerat amico tā si alī ex fragilitate illū offendit ī aliq̄ statim Dolet r gemit se nisi ab amico Sic q̄ aliq̄s facit pcm̄ q̄ deo displicet statī gemit r hēt ꝓpositū illū nūq̄ offendere arte q̄ q̄s hēt. hēt ista gemitum ē bōꝝ sig̃m q̄ est ī charitate q̄ statī deus illi reddit gr̄az suā r remittit oīa pcōrum p̄z. dr̄. Sacrificiū deo sps̄ tribulatꝰ. r contritū r humiliatū deꝰ nō despicias Ibi glo. vbi ē vera gemitus ibi ē oīm̄ pcōrū remissio Sic madalena Sic petr̄ Sic latro ī cruce gr̄az dei r paradisū obtinuit. // 3m̄ signū dr̄ Delectatiō Solet. n. q se mutuo vere dilexit r amat. sepe cogitare de mio sepe loq r libenter q eoꝝ. aliq̄s p̄t sibi placeat magis ī ma morari q̄ Act. 6. dr̄ vbi ē thesaur tuus ibi r cor tuū erit. Sic q̄ aliq̄s sepe cogitat de deo. r sepe loq̄t de rebꝰ dei nec delectat ī rebꝰ sp̄ialibꝰ. sic q̄ amat nō p̄t amore suū celare. vñ Cresso. Amātis nec est ut amore suū tacere nequeat. sz necesse eructuet. effert r p̄dat. Ite q̄ q̄s delectat audire verba dei ista sit sig̃ amoris Io. 8. q est ex deo verba dei audit. Ite q̄ q̄s libenter r delectabit opa q̄ ꝑ deo r ista ī tribꝰ ōia opa sua facit vt placeat deo. hēt ī sit sig̃m mirabile amoris dei ita q̄ ois q̄q̄ fact accepta sit deo r meritoria vite eterne dr̄. apīs Diligitis deū ois operat ī bonū. vñ xp̄s apparis bto Steph° dixit saule saule p̄sist sicut nec placeat q̄d agitis lingue rogatis et nec ipse nec patres. reuis mucro nec. 4m̄ signū dē opacio. s. p̄mioꝝ Solem̄. n. dilectoꝝ nroꝝ mucros dilegere r de eoꝝ bonis gaudere r eis d'eoꝝ aduersitatis gemisse Ideo q̄ q̄s q̄ p̄mios suos. i. desiderio nos r hoies nudi q̄ sūt creatur dei ad imaginē dei r filij dei hēm̄ ista opacos r q̄ possem̄ libēter subuenire eoꝝ necessitatis hoc est diligem̄ nos sps deus ē bonū signū q̄ sum̄ ī charitate vñ xp̄s. ī euāg° dixit hoc ē pceptū meū vt diligatis inuicē Ihoc cognoscet hoies q̄ discipli mei estis si dilexeritis ad inuicē et ipse deus q̄ dilexit xp̄s logē ipleuit r istud voluit deus assumptū ois r hoc obseruat hēbit paradisū: r q̄ nūq̄ sic oīa alia bona fecerit r nō dilexit xp̄s nō hēs charitatē nec placet deo. nec q̄ dilexit deū vñ Io. dic̄ q̄ nō dilexit q̄ p̄mium suū r dicit s. dilexit deū nec mādata ē. q. nec mādatū hem̄ a deo ut q̄ dilexit deū dilexit r p̄xm̄. Sic̄ aut videt p̄xm̄ suū nec vult hēre relaxet vestem

formā ygni et ingressus

delectatiōes peccati r ne neglexit ī arboribꝰ et ab ags lasciuie

88

Cō formatā ygnis est. ssss. ī trib ī cuius. s. meditatiōe mortis. ī ligni. i. appositiōe bonoꝝ operū r memoria diuinoꝝ beneficioꝝ r īspiratiōe. i. mēs sustineat r fructū debitū desiderii ps̄ In meditatione mea exardescet ignis Leuit 6. Ignis ī altari meo semp ardebit

sera ab eo quo dampnus dei nominat illo
-q d. nisi in o. Sm Ligu e fortissi
catio Solet in q amat ois fortiter
sustinet xp nimio amor ois assi
dit dulia et ds le amor portat lo
fasci byero/ ad custod. Nihil ama
bly dnea nullus defraudes arquebly
labo. vii nitin no timet mortem pmi
o. amat ds fortis e vt mors dilectio
vn ille q i oet tribulatoes mundi libenter
sustinet p amor dei z mortem no magis
re flat pvi mori qz illa offendere
ste hz bonu sig charitatis. qz dicit
so. 15 Maiore charitate nemo hz ut
aiam sua ponat qs p amicis suis. sic
xpus z martyres fecerunt: Cmgi
gnu de Despectu veri. n. amat plus
diligit mundu aut mundi sui qs ois bo
na mundi vn pultres regis preferret
ois amittere qs gratiam amore regis ip
se aliqs sua voluptate ps amore dei
z gratie eius acquirenda hz signu amoris
dei sic apos. stat qd ego ad phi. 3.
ois arbitratus sic ut stercora ut z
lucrifaciam. Sic fecerunt hoc religiosi q
pter amore z reverentia dei relinquut
ps dnm. q aut plus diligit bona transito
ria qz deu no hz charitate. Se leue.
14 qz diligit pecuniam aut matrem aut
patrem aut plus qz me non est me dign.
mr. Signu e Ambelatus Solet sponsa
sua filia regis despecta a legem sua sponso
alii se jungere ad ipso hstar. Sic ds
adhoc ambelat. Sic anima sponsa
ds spiritu ambelat ad patria celestem
in ois o. e sig charitatis. sic apo. ps
cebat q di ad phlis. po cupio dissolvi
z esse cu po. z ppter. edice d custo nias
mea.

Ga gtepl6 dr Preparus. qz dr. 2. dna:
qach astuor ste i pncte disposito
velle sar quo dam? ds se ppar ad
nuptiu dn sny sony. Dicor q dz esse gsb
mar aptas z gh fuerut 7. gdecor p.
erat ad geti. i. sm nemosu gsre. no dr du
gplent dns sptes nostes. e nupcias. ysaiad
n. erat testis ad nupc deputatu. 2o erat
dilectic vnitq d no. cui dr erat des
pcator erat q dr i tes nr vnu z alia
una sic an. sps hoies no vnisunt nisi po
tes membra nisi vnita sue sps sanc nisi
illos q sit ecclie vnus. 3o erat i lon st
ratio z hor sdet i cde loco. s. cenaculi
4o erat i ore ad dm sdet erat ftentes
manualiter i orac. un erat cetu
oratiu apte dn venisse nutrat. 5o
erat humiliate p deti un sdet q erat
sedentes si i terra humiati ysa. 40
Sing qui requiescet sps meus nisi sup
humiles z quieti. 6o erat i pace gustu
un die q erat thymiamate dr pacis
visio 7o erat i gte plene eleua
tis ad hoc q dant q erat i sup core
ste cordis representes ad sedentes
spuales cum quib habitat z inhabitat
spus sanc. Nam dr thems z inhabitat
spus sanc nisi per dilectione ad nos discedere sic sol
q dr illuminar nra mundi. 8o

Deo laus amen

dne Ihesu stephi Trogir
Sopr. n. sermo
dne p[ro]fessione dedan
sigilli i qui
Tract. st q[uo]dam de
Alia i ista pnt. Alia
ordinis nr. Nimirum
Sed non q[uo]d ei sit sua
sedentes q[uo]d ei sit sua
et alia q[uo]d ei sit sua
p[ro]p[ri]o. Alia
ista. Ego i patre et
pater in me. Ego et
et ego Tertiu sup
q[uo]d ille gerat Alia
st i pater in me
ad alia nos esset

De 7 Sigillis 2 seruchs 5me Trinitatis

CIRCA 5m Trinitatis ꝓsiderare ostendit hec missa cepit scauta et p̄cipit dñs Io. v. qui dat libru scriptu intus et foris signatu septē sigillis que nemo potuit aperire nisi solus xp̄s leo de tribu Iuda. Septē. n. sonant hoc sacru missterium signatu est reclusu q̄ nullus nisi dei filius q̄ est sapia patris dignet ꝓfitetur declarare cepit. n. aut nemo nouit preter filiu nisi filius neq; filiu nisi pater nec pr̄m. ista sigillu est q̄ in isto missterio trinitatis st̄ tres ꝓsone nō distincte una sua essentia cui sit unus ipse st̄ tres relatiue originis i quātu una. s. originat̄ et procedit ab alia ita q̄ una ꝓsona nec est alia. vñ est hoc mirabile q̄ tres st̄ ꝓsone distincte et unus tm deus in essentia. vñ dic. Io. i canone Tres st̄ q̄ testimoniū dāt in celo pr̄ xp̄o et spūs sanctus et hij tres unū st̄. Et athanasius in symbolo: Alia est ꝓsona patris. Alia filij. alia spūs scī st̄ pris et filij et spūs scī una est deitas equalis glia eternā natas: nimiru si q̄rat̄ a te q̄s sit verus deus xp̄s. q̄ ille q̄ fecit celu et terrā mare et oīa q̄ in eis sunt hoc n. et iudeus et pagani dicunt. st̄ si q̄rat̄ ulterius q̄s sit iste deus iudeus et pagani nō hnt q̄d ultra xp̄m dicant. st̄ nos docti a sede xp̄o. xp̄m. Iste deus est pr̄ et filius et spūs scūs et hij tres unus deus. q̄ docti a sede xp̄o ꝓfitent trinitatē intelligut q̄ deus ingnoscēdo scripsit abrahā no ꝓdupet habraā suū et mādo scripsit ꝓduxit spūs scūs. o dei ille hor est valde mirabile q̄ sit unus et trinus. sic legis nr docuit q̄ petrus. et Io. et paulus st̄ tres et tamen unus nō credit. st̄ nos docti nr docti q̄ ille ꝓsone sit distincte substantialr sic petr. et Io. st̄ tres formalr ꝓ relatiues originis. et licet in tribus nō reperiat̄ ter. q̄ sit tres ꝓsone in una substantia aliq̄ co. adducūt trinitatis manuductiones p̄ter eas est in anima nra ubi st̄ tria distincta formalr. s. Memoria intelligentia et Amor seu voluntas. q̄ tria st̄ unū in essentia cui tota substantia anime est in memoria tota in intelligentia et tota in voluntate. st̄ aug̃ ponit eam solis. q̄ cū sit unus in substantia. lucet radius et calorem radius a luce procedit calor ab utroq;. st̄ ambrosius ponit eam. et fontes aq̄ procedit fluuius et ab utroq; stagnū Ista st̄ tria distincta ꝓ relatiues originis et hij est una aq̄ substantia. ꝓcedit pater a patre et filius et ab utroq; spūs scūs scūs et st̄ tres ꝓsone st̄ unus deus et tres dij. Ecce p̄ sigillū apertū. Secundū sigillū mirabile est et creatura scīs ꝗlibet. licet una ꝓsona persona patris nō sit alia q̄ ꝓsona pris nec est ꝓsona filij tū una ꝓsona est in alia q̄ pr̄ est in filio et ꝓsona filij in pre et sic de spū scō. vñ ioh̄s apostol̄ Ego in patre et pr̄ in me est. et aug̃ de fide ad petrū ꝓp̄ unitatē nature totus pater in filio et spūs scūs totus ꝓp̄ spūs scūs in pre et filio est. et nullus horū nec quis ipsorū est. Nō sm. s. Bona. in p̄o di. 19. q. illa quoru unū est. nec alterū differunt ꝓ substantia st̄ ꝓsona st̄ una substantia. et tota deitatis plenitudo q̄ est in pre est et filio et in spūs scō et eqlis. et est. hoc erat mirabile et potest dari tale exemplum seu manuductio ꝑ s. Bona. q. videmus q̄ ille generatio genus est in ꝓpete. et utriq; simul inducitur et aia et homo in petro et ego. Tertiū sigillū est q̄ statim nemo ꝓsentiat nos esse ingenerabiles. s. ꝓsone pris q̄ a nullo ꝓcedit Alia genita. s. ꝓsona filij q̄ ꝓcedit a pre. Alia spirata. s. spūs scūs q̄ a patre filioq; ꝓcedit. vñ dic̄ Athanasius. pater a nullo est factus nec genitus nec creatus: filius a patre solo est. nō factus nec creatus st̄ genitus st̄ spūs scūs a pre et filio nō factus nec genitus nec creatus st̄ procedit. Et certe hoc est mirabile nimis q̄d esset mirabile ꝑ aliqs nō generant et nō tres esset et equaliqs esset ꝓcessus ab alio et nō esset genitus Verum hoc satis mirabile est sed in ꝓpositu dicimus.

Tres ꝓsone in una sba

nō est sua sba. est sua essentia. sua ꝓprietas et relatiue originis

una ꝓsona est in alia

una est ingenerabilis

Nã deus pr̃ genitus nõ ẽ nr̃ ab aliq̃ est Deus filius a deo patre genitus ẽ z nr̃ma
te qz ai deus sit ssr̃ ista gñatio ssñalis ẽ. sic ꝺ hñ nr̃us genitus a nr̃a nãte. et ssr̃ ſ
a deo patre et filio ſpiratus ẽ z ꝓcedꝰ tñ qz amor z tñ genitus nõ est qz nõ ꝓcedit
ꝑ modũ nature ſz ꝑ modũ voluntatis: hoc hñt̃ zpos i aiã nr̃a aliq̃r qz ꝺ hñ genitũ
rat a memoria ĩtellectiua z amor ꝓcedit ab vtroq. Sic Ada a nullo hoĩ ꝓcessit q
fuit ꝓmus hõ Eua ab ada solũ ꝓcessit ſz Abel ab ada et Eua simul Ista tres
tñ humanitatis qz q̃lz erat hõ et tñ unus a nullo hoĩ. Eua ab ada. z abel ab
utroq Ista deus pr̃ a nullo hñt diuinitus ſz filius dei a pr̃e hꝫt diuinitus z ꝓ
hꝫt z sic a pr̃e genitus. ssñs ssñs. a patre z filio ꝓcedit. Ista nõ nõ aduerti ut sta
ret trinitatis nr̃a. q̃ nõ sit ei simile ſz trib̃ aliq̃ manifestũ

Quartũ sigillũ Mirabile ẽ. ꝺ processus et gñatiõis ĩtuitate. qz ꝓ nus deus pr̃ ab eterno
genuit dei filiũ nr̃m tñ ẽ pr̃ꝺ filio ĩ tpe. nec filius posterior pr̃e z filiꝰ deinus
ꝺ ssñs nõ ſz ut eternis qz pr̃ nõ ꝓcessit filiũ nr̃ abo spũs scs ſz ab eterno ĩ
eternũ z nõ z ssñs ꝺ ꝑcedit pr̃ filiũ z abo spũat ssñs scs sm̃o nr̃mino Patro ẽ
qz ſp̃ plene ĩ fruitatis ẽ gñatio, i deinus sic g̃ pr̃ eternus ista filius z ssñs scs
sm̃ oĩ nr̃mino. Vñ dñs atha. Et ĩ hac trinitate nihil prius aut posterius
nihil minus aut maius ſz tote tres ꝑsone coeterne sibi ſt̃ z coequales. Certe
hoc ẽ valde mirabile nũqd nõ mirabile esset. q; eã nõ ꝓcessit abel z q; pater
z filius esset ĩ eode tẽpor. z q; nũq̃ esset gñãr filiũ q; hoc ꝓt intelligi ꝺ
qz hoc nõ ſt̃ ĩpossibile aliq̃ ostendat ꝑ tale ꝙ. A sole exit radius: z ra
dio splendor. z ab utroq calor z tñ sol nõ ẽ pr̃ꝺ radio nec radius splendor
nã ĩ pr̃ꝺo q; exit sol ĩ eode pr̃ꝺo radius z splẽdor z calor. sic ab igne splendor
z calor: vñ si sol fuisset eternus sic crederent philosophi certe z radius z splendor
esset eternus: z nunq̃ nõ pr̃ꝺ alio. ĩ tpe nisi ĩ ꝓprietate originis nature. sm dñi
nr̃m ꝺ filio dei z ssñsco. qz nõ deus nunq̃ fuit sm̃ sapiã z nostra sententia z ano re
stat q; ista hec ꝑsone ſt̃ coeterne z coequales

Quintũ sigillũ stu stratagy
ẽ De donatiõis totalitate qz ocia q̃ hñt pr̃ donauit filio et tñ totũ sibi reti
nuit ſic pr̃ et filius ocia dederunt ssñsco z tñ tota ꝓfrietatis sibi retinuerunt
.i. totã ſz potẽtiã clemẽtiã z sapiã z oĩ ꝓfrietatis. Vñ xp̃s dic ĩ euãgelio q; pater
donauit sibi ocia q̃ ĩse hñt. sic declarat magr ĩ p̃ſenti. vñ greg nazã ĩ ſ. pr̃ſ
ocia q̃ pater ẽ hoc et filius ẽ excepto eo q; natus ẽ pr̃ ocia q̃ filius hꝫ ꝑ ſe
ẽ ſ̃ hoc hoc q; natus ẽ filius hoc. n. nõ ſm̃ alios ſequant ſz erga ꝑfectã deitatem
ſ. ꝓ ſolas ꝓprietates: Certe hoc ẽ valde mirabile nõ nec est satis mirabile. si
donauit ꝓ ocia bona sua. tota sibi retinuit sic ĩ ꝓposito dic q̃ hñt pr̃ donauit
filio ssñsco tota sibi retinuit. ſz ꝙ nus sit mirabile hi nõ ẽ ĩ medio. audi ꝙ
vñ magr donat tota scia sua discipulo ĩ uno dicto discipulo q; ſt capaces
et tota retinet sibi. Nõ nr̃ ego vobis dono totã istã Doctrinã s̃m̃. hinitus
z tñ tota remanet apud me. nõ nr̃ aia cũ ĩtellectu vult aliq̃ ꝺ intelligẽ tota
pariter ad ĩtellectũ z donat ſt tota tota ad voluntatẽ z tota ad sensus corporis
cũ aliq̃ vult exterius z tñ tota remanet apud ſe. ita ĩ ꝓposito ẽ Durandus

Sextũ sigillũ

Sextū sigillū ē de equalitate q̄ ibi ē ħ ꝑsonas ē sūma eq̄litas virtus
vel ꝑsonarū · puta sm sapiāz potētiā z bonitatē · vñ Athanasius dr · Qualis pater
talis filius talis ſps scūs · Oī pater ꝑ se oī pōs filius oī pōns ſps scūs · etc · vñ aug⁹
de fide ad petrū · Nullas horū alīū ꝑdu eternitate aut excedet magnitu
dine aut fugat potestate · z q̄ cuiq; ꝑ attribuat potētia tñ ē ꝑ principio ipsius
sapiā ei ꝓdat ꝑ modū intellectus ipsius scō eloquiū ei pdat ꝑ modū amoris.
tū · equalis ē omnī ipsaꝝ trium ꝑsonaꝝ potētia sapia et bonitas // Septimus
Sigillū dr ferri dubitans q̄ cū singule ꝑsone sīt omnipotentes nō tñ pōt filius
genitor nisi pater · nec pōt ſps scūs ſpirator · Sz tāt ꝑ et filius aut hoc ē nulla
ratio q̄ aīt hmōi vnus filius pōt generare alīū filiū · z vnus ꝑ ꝑtes filius ꝑdi
cunt nō ē nec pōt ei nisi unus ꝑ vn⁹ filius z vnus ſps scūs · Et ē notandū
q̄ nō dr sic 5° q̄ ꝑ gignat filiū totū sum ei posse z velle z sic ſps scūs
et tñ ꝑ pōt genere filium z filius nō pōt generare alīū filiū · et sic nō ver
q̄ sīt omnipotētia sequitur et dr · ē [illegible] gignat deo · ei ꝑ totā essentiā
et omnipotētiā dat filio z ſps scō quare g⁹ nō dat potētiā generādi filio z ſps
scō · IX · 5 · Ho sup i°. di 7 · q̄ hoc nō ē possibile q̄ fīnēdutas generādi ipsi
ꝑ patre q̄ eo q̄d ē principiū primū a q° · s · hꝫ originē filius et ſps scūs
et ideo nō ē possibile q̄ ipsi principiū quod alq; primitatē q̄ sic est opposito
ī adūcto q̄ · s · personis ꝓducta sit ꝑma nā nō ē possibile fieri in q̄ ipsorū
generationem ea sint nova · Aliud ē q̄ nō quoq; nec debet q̄ ī emanatione dui
narū ꝑsonaꝝ dñe · nām ē distīgui eas q̄ originē q° q̄ generant generatis
q° si hoc d aut ꝑ filio q̄ generant filiū alīū aut ſps scō q̄ ꝓdurent alīū
ſpm scm tūc posset fieri q̄ ꝑ nō distīguerent a filio nec filius a ſps scō
et sic ī unitate duūe esse nō esset trinitas ꝑsonaꝝ ei nō est ibi distinctio
scō · dr q̄ ei ī patre habeat ꝓductū adequatū · s · filiū ideo ipse
intelligit ut ī filio nō pōt ꝓdurere alīū filiū · nec voluntas ut ī ſps scō pōt ꝓdurere alīū
ſpm scm ei ī ꝑ z filio hāt ꝓductū adequatū · ipsi ſps scī · Sic ergo si aliqs ꝑ
ī humanis totū esse suū generet filio nō posset plus filios generare · nec si esset unus cū
patre ī sba · posset alīū filiū generare ei hoc tñ nō pōt ꝑ et unus z filius ei sit
gnāt⁹ eadem deum⁹ et deo gnō z filio ſps scō · Manifestum · q̄ quod ē absurdū et
inconueniens ē ap̄ deū ī possibile Sz ei ī quantū sit suo ꝓducto ī deum⁹ q̄
unus z idē ī sba sit ꝑ et filius · Ideo hoc ē ī possibile sic deum⁹ q̄ deus nō
pōt fieri et ipso q̄ sit deus z q̄ sit creator et omnipotens nec ē generans
ī nos absurdū eadem deum⁹ et hoc : ergo ergo [illegible] Sigillū clausa sit usque
Sco · z ſpū scō · dicit q̄ ei filius nō pōt gignere q̄ ꝑ et eandē potētiā numero quā filius hꝫ · ꝓbabet
adequatū terminū ī idem ei ꝓducibile p illā potētiā adequatā ī ꝓductū nō sic ē ī creātūe creatū
q̄ sit ī ꝓductūe filij nō ꝓducat adequate nec ē gnāt totū sbā filio vñ ī deum⁹ nō pōt ꝑi quare
pl⁹ nō gnāt sic nō ē querendo quia ꝑ nō ēqtatis pōt ei filius z ſps nō pōt ei ꝑ ysa. n nō dicit ī potētia

In his tribꝫ. s. mēte nostra et amore attendit ymago ꝛeimitatis pp distinctiōz
originē et equalitatē. hec. n. vera cū sit distincta a se ymitatq; dnōr tm
esse vnū qz i sua substātia ostendit. Et ē ipa pr̄ nūs qi pat̄s et mēte
tra eius qi proles eius. Mens. n. sui se cognoscit notitiā sui gignit et est
sola pat̄s sue notie. Tertius ē amor q̄ est ipa mēte. z notitia pceden
Dū mēs cognoscit se et diligit se. nō. n. posset diligere nisi cognoscerent se. amor
etā planta prolē. i. notitiā suā. z ita amor q̄dā gplexꝰ ē pat̄s z plis. Nec minor
ē plis pat̄s dū tāta se nouit mēs quāta ē nec minꝰ ē amor pat̄s z plis. i. mēte
z notitia dū tm tā se diligit, nisi q̄ tā se nouit z q̄ta ē. Sūt et hec singula i singlis
qz mēs omāz i amore ē. z amor i amāte notitia z notitia i mēte nosce ē. Vere i his
tribꝫ q̄ vestigiū ueritatis appāret.

Sermo de 5ma Trinitate.

GRES sunt q̄ trinitatem [illegible] ꝑbēt ꝙ ipse sanctus et hoc festum sanctum et hoc mysterium sancte trinitatis. Ioh.

Festū d' 5ma Trinitat[illegible] habuit. Ideo ecclia ipam Trinitatē mīte hæresi succurrebat. Sac[illegible] regnante Alcuinū magnū suū ut historiā de Trinitate aperiret [illegible] eliminaret et fide catholicā ꝙfirmaret q̄ ꝙposita ordinatū est ut festū istud sollēniter celebraret. Huius rōnis dā q festū istud sollēniter celebrāt in octava pentecostes q̄ ē principiū Dñicæ subsequētis ad īmūtādū q ipa trinitas ē ꝑ cā ōm. Alij in octava illius dñicæ q̄ est ante adventū ad īmūtādū q ē finis omnium. Illi aut q festū istud celebrāt in octava pentecostes rationabilr facere uident. Celebramus. n. festū de filio et spū scō. Celebrauerī summus in patria festū de pte etno: hodie nō celebrem⁹ īsimul festū de tribꝰ ꝑsonis ne uiderent in eos dimissa mysteria. quæ ē in diuisa unitas: uel in euāgelio hodierno filius dei nominat pcm et spūs scūs et sic de utrisq; ꝑsonis ipe dei filius nobis dicit notitiā. uel. n. aduentū xpi nō celebrem⁹ in mundo nostra 5ma trinitas nrā fidē sanctæ unitatis: Quicūq; uult oīa misteria uere fidei sit ita ardua q̄ nulla ratiōe possint ꝙfundi ni fides cedat. sup oīa Mysteria. sc̄a trinitas ē arduissimū. ita q nullus intellectus pot apprehendere aliq̄ ratiōe uel xpi in euāgelio dicit nemo nouit patrem ni filius neq; filiū q̄s nouit ni pr et cui uoluit filius reuelare. et Aug⁹ in lo. Soli deo Trinitas sola sibi ipi nota est. et Ambro. quē ait Augē sc. 1o. dicit. Impossibile ē scīa diuine gratiæ secretū Meus deficiat uox. silet nō mea tm̄ sed angelorū supra ptates sup cherubin sup seraphin. et sup oēm sensū est. Et bene aud augustinū dicit. Dicimus tres ps nō ad ꝑfectionē unitatis Dicam⁹ unū ps nō ad ꝙfectionē unitatis. Quæres quō possit hoc esse. Sufficiat tibi credere sic ee. Secundū hoc temeritas est Credere pietas ē Nosse uita eterna. Item Aug⁹ Le. de tri. Ubi q̄rit unitas trinitatis Nec periculosius alibi erratur. nec laboriosius aliqd q̄ritur. Nec fructuosius aliqd inuenitur. Q2 tm̄ ut ceteris Trinitatis ē fidei nr̄e fundamentū mē fidei sm̄ q̄ nullis pot salubrius magna utilitas ē ad pcm qđ de ipa in hac uita possum⁹ intelligere ꝙ scripturā sanctā a spū nobis reuelata. ideo hodie de ipa 5ma. trinitate. Tria vob. Misteria declaranda ꝙponūt. ¶ primū Mysti. Declarandū de Veritatis in q⁹ dam ostendere nobis ueritate fidei mē eam esse unū eternū. s. qualr Deus ē unus in essentia. et Trinus in ꝑsonis et ꝙ tres ps nō ꝙfundat unitatē ne unitas tollat trinitatē. et q deus sit unus et nō plesꝙbat nr̄e uoc. uel Deut. 6. dicit Deus

Misterium Veritatis.
Misterium profunditatis
Mysti. utilitatis.

ad populū isrl. Audi isrl Dñs deus tuus unus est nō ad similes deos alienos eremi me Esa. 45. Ego dñs et nō ē alius et extra me nec est deus. Apo. dicit. Unus dominus una fides unū bapt⁹ma. Et ꝓbat ratiōe primo ꝓ noē sumus ꝙstituti oēs. n. et ps theologi ne dicat deū ee summū bonū ps impossibile ē ee plura summa bona. q2 sequeretur ps ee quot sunt matres d unico solo dr et unici soli queunt ēsortiat sup oīa latiū. ps ee optimum est spūs sanctus ē suplatiū g⁹ unus solus deus optim⁹ et summus et oīa bona st̄ et extra et extra solus sup oīa. uel theo. in lo. g extra nisi dicit impossibile ē ee duo summa bona q2 qđ sup abundātiā dr uni soli queunt et g⁹. sup. p⁹ ethi. grece. 07. ubi idem hic g destruēs dicit si plā st optima mihi ē optimū q optimū ē qđ uni soli queat. ū g⁹ deus sit summ⁹ sup oēs unus erit nō plures. si. essent deos ut essent eqles. nisi essent eqles g nullus esset summus et sic nullus esset deus si nō essent eqles et unus esset minus alio nō summus ille nō esset ps deus g⁹ unus deus. Item dicit gerdat deū ee omnipotentem et oīa facere posse ps. oīa q̄cūq; uoluit deus fecit in celo et in terra. ps ipse

Dei mysti dei ꝓbat. f. 237.

sibile ē ee duos dipotes. q.n. ē dipotis gut vna alia potia depmer ifacer gnt
posset. g° si essent duo dij duas ītia. vter dipotes vterq posset aliū depmer est aut
nō aut vn⁹ posset ralius nō. vterq posset aliū depmer g° nullus eet dipotes q nō ē
dipotis q nō post alteri resistē. Si [illegible] aliū depmer g° nullus dipotes esset nullus
est deus. si vnus sit ralius nō [illegible] posset alteri resistē nō est deus. ergo
possibile sit ee plēs dipotes vde sit dipotes vn⁹ g° est deus. Ite si duo est dij vnus
desit vterq haret voluntē libaz voipotez. si nullo pdente a alio posset velle
gtā facer. ⁊ sic nihil haret. vnus posset velle pluuiā ralter serenū. vnus
dā alo nolē vn⁹ petrū gladio aliū occidi. vn⁹ frig⁹ alter calorē. ⁊ sic sequer
ofusio ⁊ deformitas. quod sic videm⁹ ⁊ cognoscim⁹ trigiā male gubnari. si
sit plēs reges. hac voce phs venit ī nostrā vn⁹ dns deus ie. nr̄s. Quia
Cutia voluit male despoti nō ē bona plāletas principū vn⁹ g° precepis ⁊ 8 ethi.
Melius est ee vnū ī vnuso principe qz plēs regnū. n. vō caput duos. Ite 3°. phs
vocē ineē sitatis deus. si. pnt eet theologos sz ineēsis ⁊ trinitas vn Pmus ee
Pus ē quoda pelagius ifinite sbstare. 2so. dē q nullz nr̄oz gressuz possum⁹ di
cere hic sz q sit ens ifinitū sz impossibile ē deū alm ifinita si. n. duo essent dij
⁊ vn⁹ regneret ī celo alt ī terra alt ī aq sic deberēt pugnare. essent finiti
⁊ nō essent vbiqz sz nō deus sit ifinit⁹ ⁊ ineēs ⁊ sit vbiqz p totū mūdū ī possibile
ee plēs deos: Ece phatū ē qualr impossibile est ee n̄ vnū deū. Modo tenuis
vobis phare. qō ista veritas diuine essētie ē trinitas psonaz. q ista veritate nō
dimidiet ihc erit minor veritas. phat aut. roch ⁊ epistl. p° phat scripturaz
testimoniis et talib⁹ testimoniis ī qbz errō l falsitas nō pōt inueniri. Tert. n. stulti qui
falli ꝑ mētiri nō possūt. s. deus q ē p° et suma veritas ⁊ 2° angeli q ea videt ī ipa veritate
3° ppheta q. rapt⁹ ī spū ī altā ꝑ veritate vñ dē. petr⁹ ī epla 2ª spūsō ī spiritu sancto
sunt sc̄a dei homines p° ergo est deus. Testimonio dei. gen. p°. dr̄ In principio dixit deus qō vo
lumus ad ymaginē hūanū facīam⁹ hominē ad ymaginē ⁊ similitudinē nr̄am. nō potuit hoc
tribui ee ad angelos q ei nō possūt creare nec ergo dixit faciam⁹ ī plāli ⁊ ad mām ībi dixit
pluralitatē psonaz q. sibi nō est plāletas ī psonis nō dixerit faciam⁹ sz faciā nec mās
sz mea q est vnū deū ad ymaginē ⁊ similitudinē pertinet ad veritatē sbstare q. s. veritas si
nō esset nō dixerit ad ymaginē sz ad ymagines ⁊ similitudines sic. n. ī nā nra est
veritas essēdi nec vnū potētie. memoria intelligētia ⁊ voluntate vna st nec psonis
diuinis nec veritate sbstantie. Ite gen. p°. qō dr̄ In principio creauit deus celū ⁊ terrā
vt postea sequit ⁊ spūs dei ferebat sup aqs exponit trinitas psonaz Creauit
deus ecce psona patris. In principio. e. ī filio ut exponit aug⁹. xi. de ci. dei. cōm finē
sic. n. artifex gdiuit p filiū suū. opus suum vn⁹ deus p filiū suū q ē sbstā ⁊ ars
dei gdiuxit ora. Io. p°. ora p qz fca st vñ Io. 8. qcē dē ego principiū q loquor vo
bis. ⁊ spūs dei. i. voluntas ⁊ bonitas dei ferebat sup aqs ecce psona spūs scī. Item ꝑ
ps. dauid ps. 109. Dixit dns dño meo sede ad dexteris meis. Ista. n. st sba pris
ad filiū ps ꝑ translatorē caldaicā q sic dē dixit dns dño suo ps ꝑ ad quod se
qr̄. ex utero ante luciferū genui te qd nō pot ꝑtinere nisi filio dei ꝑ ꝑ hoc. n. stat
dr̄ sbā dei. ee ex utero dei. i. ex sbstātia dei. ostendit veritas essentie q diuinitas ps
fratis nō pot ee nisi dei vñ luciferū. i. ante oēm creaturā q ab eterno q luciferi fuit pma
creatura q. ostr. genuit filiū ē deus: Dū ergo dē ante luciferū denotat eternitatē dñi
dē ex utero notat gsubstantiā dñi nō dē generatē psonaz diuinaz q. nihil
nec stupens gigit. Ite ps 2° dē dns dixit ad me filius meus es tu.

Ego hodie genui te. qđ nō pōt exponi nisi de Xpō dei filio cui hec pr̄ dr̄ō ego dic̄t
p̄ō. s. patris. filius meus es tu dic̄t psona 2ª. hodie genui te. hodie i eternali seu glo.
ria dic̄a eternitas st̄ pstetra: Ite ī alio ps̄ dic̄. ypheta. Iubo dñs ceti fromati st̄. essus
eius oīs virtus eor. dic̄t hic trinitas psonaꝝ dar̄ exprimit. Ite ī alio ps̄ dic̄. Benedi
cat nos deus deus nr̄. benedicat nos deus z metuat eū oēs fines terre. ī hoc qđ dic̄t
ter deus ostendit psonaꝝ trinitas ī hoc qđ ī fine st̄ affert eū ostendit essentie unitas
Ite ps̄. trisagio angelor̄ et qđ dic̄t ysa. p̄ō. vi°. qđ vidit illos clamantes ī tra troniū dei
z dicentes Sanctus. Sanctus Sanctus. dñs deus sabaoth plena ē oīs terra gla eius qđ zz. ter
dicit Sanctus respicit trinitatē psonaꝝ qđ aut Samuel dicit dñs deus respicit unitatem
substātie. Ite ecce dei filius plius ī isto euāgelio loqt̄ nob̄ de ista trinitate sic̄ ps̄ ī euāgelio
habemus: z Mat. vlt°. euntes ī mundū docete oēs gentes baptizātes eos ī nomē pr̄is z filij
z spūs scī. Ite trāsfiguato ipso ī mōte vox pr̄is audita ē. iste ē filius meus dilectus. z
spūs scūs apparuit ī spē nebule lucide. z postea filij discipulos congregatos ī spē ignis apparuit
Ite actor. apl̄or̄ p°. ca°. Tres st̄ q testimoniū dāt ī celo pr̄ verbū z spūs scūs z hij tres
unū st̄. ps̄ et ī simbolo apostolor̄ // 2°. pbat̄ rationibus tribus. p° rōe. Nec̄e ꝑducitur. 2°
rōe diuinales pfectiōes. 3° rōe vanitatis deffectus. Queruntur doc. vtrū p rōnis nāles possit
cognosci trinitas diuinar̄ psonar̄ z tr. alter. z tho. ī sūma q. 1. qđ impossibile ē p rōnis
nālē ad cognitionē trinitatis venire qđ p rōnem nālem ī cognitionem dei venire nō possumus
nisi p creaturas Creatur aut̄ ducit ī dei cognitionem sic effectus ī causam. hec q° solū rōe
nāli pot̄ de deo cognosci q̄ patet ei nemē ē sim q ē omnī entiū principiū et cā vnī hoc
pertinet ad unitatē essētie nō ad distinctionē psonaꝝ: vñ q pbat̄ unitatē trinitatē psonarum
rōe nāli fidei dr̄ derogari: p° q dē quātū ad dignitatē primus fidei q ē circa sc̄a de rebus
invisibilibus q rationi humane exardūt. 2° quātū ad utilitatē trahēdi alios ad fidem
Cū. n. alios ad q̄libet fidē ī ducat rōes q nō st̄ cogentes videt ī derisorē ifidelium q credit
q̄ huiusmodi rōib̄ inducant. 3ª cās credendi vñ dic̄t Dionisius. ho. de. no. Nō ē medium dare
aliqđ nec cognosci de supsubstantiali occulta diuinitate p̄ter ea q diuinitus nobis exp̄ssa clo
quiis st̄ exp̄ssa. Ille nō ē ergo nob̄ fidelis et nostrum fidei nr̄ rōnes adducere cū ea illa
ad q̄ rationes sit nobis revelata z taliter rationalia nō post. Item rōnes aliquas z persuasiones
adducunt pp̄ ifidelis q credunt nos credere ista irrationalia z impossibilia. Tres ergo adducā
cā rōnes p̄suasiones q̄b pbabit̄ possibile ee ī unitate essētie trinitatē manere psonaꝝ
p̄mo dr̄ natā gdulcho. z q̄ supponit q ī deo ē infinita potētia sapia z bonitas hec ꝑdm
nullus ē pagānus negauit: ar. ergo nō st̄. Sicut deus potuit z fecit ps̄ voluit alīq ge
nerare p oīa sibi equale z sic fecit quod ē ps̄ hoc nō ē dicendū ni sit sūma bonitas: sicut potuit
voluit ps̄ nō fecit z sic ecē ignorās qđ ē absurdū nisi sit sūma sapia: sicut potuit
ps̄ nō potuit z sic ecē impotens nō ecē deū ergo ista oīa sic absurda nō stant q̄ vñ potuit
voluit z potuit aliq̄ creare p oīa sibi equale. sequit q aliq̄ genuit q nō est nec fuit. z. ista dā
nat̄ ī aliq̄ statu sequit effectus genuit ergo q sic deus pr̄ ab ethno voluit sic ab ethno fi
lium genuit cui dedit oē qđ potuit oē qđ fecit de qđ voluit nec qđ habet q pt̄ dari nō po
test cui ī deo sit aliqđ p habile cui sit simplicissime nō coincidibile. cui ps̄ dic̄t Mat. xi°. oīa mi
tradita st̄ a pr̄e meo. sic ergo deus euāgle sibi p oīa filium genuit nisi oē genuit equale sibi
faceret si posset hoc dic̄. 2°. ps̄ q nāliter oē agens q nat̄ assimilare sibi patiens. cui ergo
equale oīa genuit fecit nec genitas genuit sibi simile. si ergo ab ethno filium genuit p oīa
sibi equale necessario sequit q ab ethno spūs amanti essentes pr̄is sui ab ethno dilecti z huius
amoris pdicti a pr̄e z filio deriuat spūs scūs: // 2°. pbat̄ nec̄e diuinales pfectiones. sic
oīs pfectio q ē ī creaturis eminentior z pfectior modo ē ī deo istis gradus dat̄ a philoso
pho. ps̄ videmus q ad pfectionem cuiuslibet creaturē pertinet posse sibi simile p duci. nec
ergo ī creaturis reperiat̄ ista pfectio gradus gradibus ē alia pfectior nisi deo reperi

Spūssū ꝫ ꝓcedit ꝫ modū volūtatis ꝛamonis: Sꝫ ista alia ꝯpia trū ꝯcepla mirabi
lia ī ſſ apparebūt vnitas essētie cū quadā similitate. pꝫ. ꝯ ē ī Sole nā ſm ꝛtlꝫ
ī Sole q ē vnus tria ꝙsiderāt. ſ. q Est ꝫ lucet. ꝛq calet. ſ. substātia splendor. ꝛ
calor radius suus splendor ꝫ sol nascit sic filius ꝫ pī ꝓcedit sic lumē ꝫ lumet
calor ab utroq ꝙcedit q spūs ſcūs ab utroꝫ ꝓcedit. Ipī aūt sola ratio ꝓcedit q
pī nō ē fons nec natꝫ nec genitꝫ nec ꝓducꝫ ꝛ hec tria sūt vn' sol q dīt tres ꝓsone
sūt vnus deus. Ex. aliud ponit. ascl. ī fonte. fons generat riuū. et riuus fāt
stagnū sic pī generat filiū ſm ꝛtlꝫ riuū a fonte ꝛ fons et riuus faciūt stagnū sic pī ꝛ
filius spirāt spūm scūm fons a ratio ꝓcedit q pī a ratio ꝓcedit ꝛ trī ī fonte et riuo ꝛ
stagno ē eadē aq q ī pī ratio ꝛ spūs ē eadē substa. q. Ex magis simile. ē ī arā nīa
q aīa deus trinus bonū dīc facere? ad imaginē ꝛ similitudinē suā q sed ostendit aug. ī li°
de trin. sic. Mens. et notitia ꝛ amor tria sūt ī aīa nīa. Mens. n. nouit se ꝛ amat
se nec se. posset se amare nisi se nosceret: Ipā aūt mens ē q pars nobis. Notitia ē q ꝓles
Verbum ē amor q de ipā q de ipā nāt ꝛ notitia ꝓcedit. Dū mens cognoscit se diligit de
nō. n. posset si diligēt nisi se cognoscerent. Mens a ratio dīr ꝙ pris notitia a nāt. ꝛ amor
ab utroq dīr nexus ī vnitate essētie. ~ Ex. Trinitas nr̄a ī figuris q ca
vna ponit grā. 18. vbi abrā vidit tres viros ꝛ vni ad orandū ~ vbi ſm glo. Trinita
tis ꝛ vnitatis mysteriū declarat. ~ 2ª figa ponit grā q°. vbi dr q Pierius regis sa
mois vidit tres ꝫ pugiles ꝛ vnū vitē ꝫ q3 signis tres ꝓsone ī vna deitate. 3ª figa pīt
Dan. v°. vbi dr q apparuerūt tres digiti q manus scribētis appēdit: mane aut ꝛ
Domus Mani ista ē istr dr q oīa creauit ī ſa manu sūt tres digiti. i. tres ꝓsone ꝫ quibus
dr esa. 40. Ex appēdit mole terre mih digitꝰ: Cuius aūt dēs ysa tres digitꝰ hēnt appē
dere nūre dicūtur: pī tū ꝫ sua potentia oīa appēdit ꝛ portat ꝛ ostendit filiꝰ ꝫ sua
sapiaz oīa numerat ꝛ cognoscit ꝛ diuersigenat sps scūs ꝫ sua bonitate oīa diuidit. i. ꝫ do
na sua oīb distribuit. Ipō ista sūt Trinitas Numerale ē affirmata ī vtroq
potest ī ponerio ī fisto trinitas ꝛclarī ī dicto alt vertꝫ post pēteūtes.

vel ī vtroꝫ ꝛ ista post pēteūtes.

Secundū Mist. Trinitas de ꝙfūdatis ī ista. n. sācta Trinitate
sūt ꝙdā secreta ꝙfūdissima ꝛ altissima q vobis ītendo declarāt ad maiorē eius no
titiā ꝛ ponēdi septē secreta ꝙfūdissima q sūt illa septē sigilla qb Io. apost. v. dīr
se vidisse librū sigillatū scriptū ītus ꝛ foris ꝛāgelū fortē clamātē ꝛ dicētē q3 ē
dignus aperīr librū et ex. ꝛ dīr ꝫ nullꝰ reperit ē nec ī celo nec ī terra nec ī ifernō nec sub ꝫ
spūs ꝫ vidē librū istū 5ª trinitas aperit. hoc ex. ꝛ tertiū misterū huius pncis
~~vide ī ponerio ī fisto. trinitas ſ. q°. ꝛ ī fonte. ꝛ. ut alibi~~ vide 3 sup. 189

Auctoritates philosophor de īmortalitate aīe.

Mercurius trimegistus scribens ad Asclepiū dicē. Anime post dissolutionē corporis cogentur eadem penis q ī hac vita noluerūt credere verbis

Architas tarentin⁹ ut refert tullⁱ ī 2° de senectute dicebat nīrem nrām cē quo dā diuinū numen et sic īmortalitatem sortiri: **Anaxagoras** ī exīmus laborauit interrogatus vbi vellet sepelliri ⁊ si ad patriā vellet si deferri. Ille nichil ītulit Cuncta ad terras tātūdē vbiq; est una: **Pittagoras** sīc refert hyero. li 2° q̄ somnicium pdecessor ut ī greca aīas cē īmortales q̄ nus falsū sit qd dixit trāsiū illas ī alia corpora earum suāq; explicauit Ouid. li. metamor. Morte caret aīe semp q̄ priora sede nouas domibus habitāt q̄s recepit:

Socrates fremiter discipulus suus aīas cē īmortales p̄dicabat Dicebat q̄s sepius hec mūdus trāsitus ē ad alia mūdū Despicate nati et nunc aīe vīr sequimini iustitiā et salui eritis Mors ē īeuitabilis ⁊ nō timet illā nisi q multū ma lefica ferret De q⁹ refert ci° ī li° et senectute q̄ toto die vltimo vite sue de aīe īmortali tate disputauit et letus veneni poculū tāq; medicamētū salutis sūpsit. ab amicis ḡ nimi stratū: **Platō pheadron** multis rationib⁹ aīe īmortalitatē ostendit vbi dicē ysocrates ⁊ purgatus animus hinc trāsiit cū deo habitabit Et ī Timeo Aīa nīa ē īmortalis ⁊ ḡ mierit passōes vnicā fuit p̄ miabit ⁊ punit post hāc vitā: **Aristoteles** sonra ps platonis discipulus ī 1° et aīa dicē Intellectus vē ee qdā sbstātia q nūq; corrūpit Et ī 2°. 8 capt hoc ab hoc ⁊ī. Intellectus a sensu tāq; ḡpetuū a corruptibili ⁊ nō ē causa Dē q̄ sepat ⁊ī operatorem q ⁊ aristoteles ibi dicit q si aliq⁹ operatio animi ē sepabilis a corpore aīa ē īmortalis. sīc ē Intelligere qd nō dependet a corpore. Idē. cs. et aīalib⁹ dicē Religit go solā Intellectū de forma aduenit et ee diuinū ⁊ | dicē 2° meta^{ro}. nitta forma precepit suo sbiecto et si aliq̄ remanet reālis ē. **Apuleus** et deo socrat⁹ homines st ratione pollētes īmortalib⁹ animus gaudetes. **Plotinus** magn⁹ phs sīc testat Macrobi⁹ dicē. Et videt ī homine mortale ē. Anima nō ab omni gdatione nō talitatis ē aliena: **Porphirius** platonis discipl⁹ īqt nō ē mirū si aīa q ē sba īcorporea sepat a corpore. sīn corruptōe. qm et sol sīn corruptōe ab aere discedit. ⁊ similē sniā dicit Galenus ī 4° et spermate: **Auicēna** li. 5° nāliū Cū aīa libera sit a corpore et ab accidētib⁹ corporis nūe potuit quāgi ītelligēte agēte ipē. n. posse q. aīa bē ficat ī gnātōe cuiuslā de nīe ītelligēte. **Alfarabius** ī tractatu de Intellectu ⁊ Intellecto aīe aīa a corpore sepata ītelligat nisi essēcia sua sīc alie Intelligēte abstracte mouentes orbes. **Algazel** ī gnātateus suus sup 4° phisicoy Cum aīa separata fuit a corpore durabit eius operatiua cū ītelligentia agentis et delectabit delectatōe cuius cē explicari nō pōt. ⁊ idē potit ī 4° suo et nāliū. **Macrobius** et **Tullius** in somno scipionis. Sic hortō oibus q patriā iuuauerit seruauerit auxerit certū esse īcelo determinatū locū vbi beati sempiterno euo fruāt. Anima. n. post mortē nō de Et ī 4° et nāliū dicit q̄ q̄n⁹ deus venit ad mortē. debet aīa cū eis bonis. ⁊ veris gnātōe fruēdū ē. Ecce nre nāe gratie ut expressit. ⁊ locus de nichil ⁊ nichil est:

Cicero ī q. tusculan. Nō ē legenda mors qua īmortalitas seq̄t et idcirco expectanda nos ex hac vita leti erupi q a custodia ⁊ a vinculis labari arbitrem vt ictū nāe ⁊ plane ī nāq; nauigrem ī domū. **Rabi moyses**. Aīa a corpore separata nō moritur Si passōes corporis sequatur nō fuit speculabile p̄mū eis voluptates q̄ capiet īcorporales quas nulli Intellectuales nr mortalē ītelligere possēt eadē mē **Josephus** li. vj° de bello iudaico Corpora qdē cū sint mortalia st ex eadem materia facta. aīa nō sic ē īmortalis.

Mercurius, Anaxagoras, pittagoras, Architas

Socrates, plato, Aristoteles, porphirius

Apuleus, plotinus, Auicēna, Galenus, Alfarabius.

Tullius, Seneca, Macrobius, Quintilianus, Algazel.

Rabi moyses, Josephus, Salust⁹, virgil, Ouid⁹, Lucret⁹

De īmortalitate anime.

Nolite timere eos q occidut corp aut nō possut occidere.

Aiam cē īmortalē et īcorruptibilē. Hoc vobis triplici testimonio īmdiate ostendere. vz. Rationibus. Auctoritatibus et exemplis. p°. ptat 7.cim rois. [1ª rō sumit ex pte

cause materialis aīe. n. ex hoc eos quīr ē q dā sba īmaterialis et īcorporea. Nobi autē

ideō ē materia ubi nō ē corrupcio nā ex pdīs ois corruptio pcedit a materia hz. n.

ipa nā sit īgenerabilis et īcorruptibilis ex se. vt dr p°. phīci. tm ipa ē cā ois corrup

tois cū sit ī potētia ad multas formas nec sataz q aliqua formā corporis īferioz oīm 7°

metaph. dr Materia sola ē q ē ī potētia ad ee ubi ee vt idem ipa semp manet nō depdit

hanc oppositi z accipit nouā formā unā hz ipa nā nō corrūpit p se. nec forma ex se sbsistens

compositū tm corruptois hui' cā ē materia sb aīa cū sit forma simpx seu pfcta nō ē oppo

sita ergo materia īforme qz huic nō diuerse aīe sb aīatis uni qz tm nō accipit formas seue

materia qz unūqdq recipit ex modo recipientis 3° p3 q aīa ē īcorruptibilis qz essentie

materia esset corrupta q ē ad effectū 53 qd dicimus de aīabz bruteoz q ēt ipe formae si

plices nō oppositi ergo materia et forma et tm ipe sūt corruptibiles ppo. q hoc ille nō sunt oppo

site ergo materia et forma tm dependut a materia qz de ppetua materie educte semp

sb nō sūt una rōnis q ēt nihilo imediate a deo pduct z ē forma ex se sbsistens nō de

pendēs a materia vñ dr gen 1°. qñ deus uoluit hoīem fabricare dominus ad imagīem

z similitudinem suam ut q īspiraret ī faciē ade flatū spiraculi vite / hz et bruta dr

pduxerat terra aīaz uiuentē ī genere suo. et gen. 9. Anima illius ī sanguine est. qñ

dicitur ex sanguine ppetuari ee illius dependet. [2ª rō sumit ex pte cause

effectus Quia ex. a solo deo imediate creatur. Appetitus ipe nisi sit nō dependēs

pendēs a materia hz nā a solo deo ē p creatorem et supradictū ē pt. n°. ē accidēs nec for

ma dependēs a materia g° ipa hēt ee ppetuū g nō sit accidēs pbat a philosopho ī 1° de

aīa q dē aīaz ee ordinatam sbstantia z actū corporis physici. qz dat ee corpori nullū

n. accidēs nobilius ē sba sb oē mouēs et regens sbam et nobilio z virtuosio sba quā

mouet z quā regit g° nullū tale ē accidēs hz tale ē aīa rōnis q mouet et regit mot

q aut nō sit forma dependēs a materia dens ē supa. g° aīa ē ppetua vñ dr 5. Bo. ī 2°

dr. 19 q deus q aīe rōnis ē auctor est et ipsas aīe etiamsi gsumat nō. n. videt

gderus bonitati auctoris tm nobilissimā creaturā et tm nobilissimū usum ī sensu ad

tristissimū finē ordinasse et sic dicit ī 9°. q ista dr ad thimo. q solus deus hēt īmor

talitatē. Et. q. hoc intelligit solū deū hīe īmortalitatē a corpe ab ee alterius immutrie

z defectu hz angeli z aīe nō hnt a se īmortalitatē. cū sit creat. de nihilo z in nihilū

redire a se: hz sb ste tm z manutenētia. deterius z sic aīa ē īmortalis adeo bono illā ī

suo ee ppetuo gsuāte [3ª rō sumit ex pte cause formalis ipa. n. aīa ut dr scripta

sola fm ē ad imaginē assimilandum dei. i. fm aliq ne ītellectualis essentialis capax

dei qz post deū aqcosse cognoscere cognoscibilem fm ē ergo ad imaginē dei. i. ad ymaginandā beati

tudinē ī ipso solo deo hz si imago ē expssa. deo assimilata. oī aīa deus sit hz ind

tales z ī bonis habilis ut ee ē aīa ee īmortalis alias sb certo termino mortis daret

deus dei aquitatem z suā bonitudinē p cuius nō posset esse nō ee a dei

imaginē sua. oī ī hac uita et dr Joīs deū nemo uidet uiuz z bonus qz ee nō posset.

[4ª rō sumit ex pte cause finalis dee. n. phs finē ponit necessitate hoīs qz sunt

ad finē hz hoc supponit z doc. gether tūc uerū et uerū qz aīa rōnis sua sit

ad p̄apōdā ſūmā beatitudinē ⁊ hoc adeo ē verū op vōē nāles appetit⁹ ꝛdeſiderij
ipſius aīe q̄ ullo bono creato pōt ī hac vita gētari q̄ nullꝰ d̄ eo dubitet niſi cui
nō ē oīo ꝑuerſa Si ergō nemo poſſet cē beatꝰ niſi appetit⁹ eius ſatiet⁹ q̄ ſit
ſemp⁹ d̄ ꝑpetuitate ſui bñdēs q̄ ſi cē dubi⁹ ⁊ timeret aliq⁹ tp̄e ullā ꝑdē cēt
miſ⁹ ⁊ iſelix: necē ē q̄ aīa ſit īmortalis ⁊ ꝑpetua q̄ ſi q̄ cēt nulle ī deo ſi
neret ⁊ aliq⁹ tp̄e poſtea deſineret ⁊ nullꝰ ī corruptionē nullꝰq; poſſet cē ſelix ⁊ adhuc
beatitudinē ꝑueniēs ī deo iſelix ⁊ miſerima ⁊ ſi cōtinuo corpori cōiungerēt hō cēt
iſelicē brutis aīalibꝰ q̄ longiori tp̄e vnitē ī hac vita: Quinta rō ſumit cp
ex te Diuine iuſtitie: nullū bonū īremuneratū nec ullū malū īpunitū nimis d̄decet
apud diuinā iuſtitiā ſ. credi multa bona ſcīt et iuſtitie ī hac vita remanēt īre
muneratā ⁊ multa mala ī pene īpunita q̄ ut plimū ſolēt ꝑpetrari ī hac vita ſi aīa
cēt corruptibilis ⁊ mortalis: necē ergō erit ne ꝑcat diuina iuſtitia ponē alīā vitā poſt
iſtā ī q̄ vnuſq;q; reddat ſm opa ſua: alīs ꝑmitt⁹ totalit⁹ dei iuſtitia quā ſi q⁹ vellet
negāre: ipſum deū negaret q̄ ⁊ q̄d ē ī deo ē ipē deus nō ī deo nullus ſit error d̄ ꝑfectā
ſimplicitatē Deus ut dicē quidā ſerpū negari nō pōt ꝑ cōe. dicē ps̄ Reddet vnicuiq;
ſm opa ſua. ⁊ ī apoc. dicit xp̄s Ecce veniō cito ⁊ merces mea mecū ē reddere
vnicuiq; ſm opa ſua: ſz̄ ad iuſtitiā dei ꝑtinet q̄ nullū bonū ⁊ iuſtū finē vergat
ī malū exitū ſz̄ ſm moralē ꝑhim et ſm legē diuinā ⁊ ſm̄ et oēs ſectas potiꝰ
debet hō pati mortē q̄ arredere a veritate vite ⁊ a bono virtutis ⁊ a veritate
iuſtitie vñ ꝑhs. 3. ethi. dicē q̄ fortis ſm̄ ſuadentē rationē debet ſe morti exponere ꝑ
republica: ſz̄ ſi ī morte oīo ꝑmanet aīa: ꝑmanet oīs iuſtitia q̄ē ī ipſa. ꝑ ō
talis mortis poſſeſſio q̄ iuſta ē ⁊ qua laudat oīs nō erit malū ſimpliciter
ex hiis q̄d ē q̄ diuinā iuſtitiā: Sexta rō ſumit ex ꝑte ſue Nobilitatis
hō. n. ſit ꝑfectior ceteris creaturis mūdi q̄ nō ſint ī intellectū q⁹ ꝑ ceteras ſimiles ē deo ⁊ ā celi ſed
mus diuinā naturam ⁊ quodāmō finis totius nature. q̄t hēm⁹ ī ſcripturā gen
p⁹. ī ps̄ oīa ſubiecit ſb pedibꝰ ei⁹. vñ dicē Magis ſenſi ī 2°. q̄ hō factus
ē ut ſeruiret deo ⁊ toti eſſet mūdus ut ſeruiret homini ſz̄ certū ē q̄ finis me
lior ē his q̄ ſūt ad finem ſz̄ oē mūdus ꝑ ē ſit ꝑpetuus ut ꝑz ī Celum et
q̄ ſm totū ſūt ī corruptibilia q̄ntus ſm ꝑ ē corrūpūt quotidie ⁊ ī tales ⁊
plimi q̄ ſūt ī corruptibiles ſm̄ viā ⁊ nō patuā ꝑegrinas ī proceſſu: Si ergō
hō ꝑ mortē finiret ſe nobilioza eſſet ē elementa et deli ꝑz ꝑ ē q̄ dux exerc.
ſz̄ hoc ē valde abſurdū dicere vñ dicē Lucā. 1 q. Si hō mīa cā factus eſt
mūdus et ea finis ē ut eſſ̄ eternus Cur et ꝑ quod cā finis ē nō ſit ſēp ꝑpetuus
Sexta rō ſumit ex ꝑte Suffrenchi Duriſoīs. Omne. n. q̄d dexterat. aut
dexterat a ſeparatē forme a materia aut diuiſē ꝑtiū ītegralīū aut dexteratione
ſubiecti ꝑ defectus. Aut abſentia cauſe: Separatē forme dexterat res duplicater
aut diuiſē forme q̄ remanet ſeparata ſicut cū ſeparat nīa vēales a corpore q̄ diui
ſio dē mors ꝑ diuiſē forme q̄ nō remanet ſeparata ut ī corruptē ſignū

Et hec diuisio uocat ppter corruptio. Diuisio ptiū itegraliū fit dextructio
ut cū ligna et lapides scinunt dexterunt domus. Dextructiue uero sbiectī ut
dextructo pariete dexterunt pictura q erat i eo et quantitas: Dextructiue uō defectus
Dexterunt q scribat ut cū fracto uaso effundit liquor q erat i eo. Absentia uō
causę fit dextructio ut sole absente dexterunt dies: prio modo. Nō potest dex
terri aīa rōales nō. n. ē ex posita ex materia et forma ut dictū est supra. q. nō
potest fieri diuisio formę a materia. Dicit et S. tho. q si aīa cēt ex posita ex mā et
forma adhuc cēt corruptibilis. p. nō fuerunt corrupta nisi ubi cō tractus mixtionis
uū corpora erlissa q nō hnt materiā qētam sbiectā st corruptibilem: sz aīa ratiē
itellectiua nō pōt ee aliqua contrarietas q. cū unūquodq; corrumpat aliq; sui nō di
sui esse. sz ea q i aīa recipiūt st absq; hmōi motu itelligit. ut gratia et aqua fidei nr̄a
certate nā ratiōis ḡ uoluptas nō st qā i itellectu impossibile ē. g. q aīa st corruptibilis
et si aliq doc. dixerunt aīaz ex posita ex mā eternā dari et ee incorruptibilē eo q
illa mā sit sanctior sanctate nobilitate sue formę nō appetat aliā sic i mā celesti
z dei nō ē stabilis p diuisibilē aut corruptibilis. Item nō pōt dici dextrui
pe ptiū itegraliū cū sit forma simplex et carens huiusmodi ptib. Ite dextructio
sbiecti non pōt dici q si poneret cuius sbiectū nō poneret a corpus / sta
mē nō se hꝫ ad corpus ut accidēs ad sbiectū sz ē ptā substātia q dat esse
substātiale corpori: Ite nō pōt dici dextructio defectus q nō idigit defectus
sicut liquor uasē. idiget ut defluat q ipā p se subsistit nec aliq idiget ut subsi
hat et defluat / Ite nō pōt dici absentia causę q a p̄ cā effluat cui absentia
nihil dexterit p nā ptia semp adest oib; z nulli ē absens. quātū. n. ē i se. sic
fluit i naturā ee z permanētiaz. et sic pz ex mō diuisiōis oriaz nullo nō posse
Dexterui.

Quando probat Auctoritatib; uū nūcius i numerabilib; auctoritatib;
sacre scripture z ppm̄ euāgelij i q xps sepe promittit uitā etnā et regnū etnū obscūa
tib;. z mortē etnā reprobis uū Mt 25. dicit Ibūt hij i supplitiū etnū. / iusti aut
i uitā etnā. z sicut dr̄ resurrexit corpore logt. Ex itrodo q. i credulos auctoritates phi
losophoz et paganoz adducēt ad mortē cor̄ confusiōē. uū plato posuit labrū Plato
d immortalitate aīe quas multas rōnes probat uā i fedronē dicit perfectus expurgat
animus cū bene expierit habitabit cū deo. et i thymeo dicit. Anima ē immorta
lis z pm q meruerit passiōes / ab eis uitiis fuit punibit cū pueris post mortē.
sic i fedronē loquens d aīa ipius fedronis dicat Supuenīte nūc i hoīe qd
mortale ē ppm disrumpit: quod uero immortale et integrū et i corrupt. cre
dat i loco dubitāter nō queunt alicui mētis hmōi. uū aug. i p. de Cui.
dei refert q plato i le. quē posuit d immor. aīe asserit q aīe iuste dese
rūt ad ptes ifernoz ubi gehenne affligūt: Anime uō iniuste ad ptes ifernoz Superiores
ubi sine fine gaudet. Ite Socratis magr platonis letus ab emulis uene- Socrates
nū q̄ dudū poculū suscepit disputās loquens fedone d aīe immortalitate. q
suus discipulus dicēt sepe solebat hꝫ exta. hic mūdus transiens ē ad alium
mūdū. despicat mortē et unusq aīe uir sequenti iustitiā et saluet eius. Mors
ē inevitabilis z nō timet cā nisi q multā malitiā secum. Aristo i p. de aīa. Aristo.

Lucretius

Lucrēna

Galenus

Macro.

Sen[ca].

Ci[ce].

Ysidor[us].

Ouid[ius].

Lucret[ius].

Virg[ilius].

intellectus videt ee q̄dā sba q̄ nūq̄ corrūpit et li° 2°. Sepat aūt hec ab hoc tāq̄ ypetuū a corruptibili .s. sēsitiuū ab intellectiuo nō solū quoad operationē sz̄ et quoad oē essentiā. q. aristo. dē q̄ sit aliq̄ operatio ī hoīe q̄ separabilis a corpore nec aīa erit separabilis īcorruptibilis. sz̄ ī li° de aīa hēt intellectus solus ee ab exteriori et solus hēt diuinitus esse. ethi 2°. nec° nulla forma separat sic sbīcta et si aliqua remanet rationalis est. Ihē theophrast dissipulus aristo. refert q̄ cū aristo tales venissēt ad mortē nō lugeremus eleuatis omnibus ī celū dīc̄: Ille q̄ sustulit aīas alios philosophos sustulat nūq̄ ista. Cū carpimiserēt me. Ihē lucretius sup. xor. mr. dē Anima mant post mortē ee substantiam eius erit si fugat p° motor: Anima. v. phe nālē Cū aīa liberat a corpore et ab accidentibus corporis nec potest quēq̄ ītelligere agere: Ipe. n. timebat q̄ aīa hūana fieret ī quodā dō ītelligētie. Cat. ī li° de senectute dicit sic lumē solis q̄ dē ī corruptibile separatur ab aere et ab oī crassitudine humiditatis sic anie sue corruptōe aīa sep̄at a corpore. Macro. sup ss. Scipois dē sic hēbo oibus q̄ patriā seruauerit iuuerit auxerit certū ee ī celo destinatū locū vbi beati sempiterno cuo fruūt. Sec ad hanibalē Mors quā ptimescimus et nouissimum ītor mutat: vīta nō eripit. aliis n. expectat q̄ nos reponat ī lucem dies: Ci°. ī q. tusca. Nō ē lugenda mors quā īmortalitas sequt et ideo exoremus exhac vita deos: eripiq̄ a custodia rebusq̄ a vinculis corporibus ut ī etnā et plato ī nūq̄ domū venigrem°. Epicurius. Si quis sciat q̄ sit finis bonoy q̄ uerā felicitas nūq̄ ē uidebit̄ puanatura nōte ptē. Ouid. q. metha. vltima sēp exptāda dies dicq̄ beatus ea obitu nemo suppma q̄ funera fecit. Lucret°. Cedat ide retro ī terrā q̄d fuit de terra ēq̄ q̄d missū ē ab etheris oris ad rursū celi ptāria tepla recepit. Virgil° ī vi eneid. scripsit et penus ītima ramis ibi ceruina: et pauor ad celū assidēs. di. pauor quos equus amauit iupiter et. hoc ide dēs porte ferri sut. q̄ penetrāt. paradisū ītimū.

EXtio phat exēplo. p°. phat ex° legē et pphetaq̄. Si nā mortuo corpi frustra esset oīa būfitia dei. frustra p dixisset pphete q̄ post q̄ nūq̄ saluti erat faturus. loco dei vetus et noua et tot scripta patroy et salute aīe nihil esset sciā cēt mortales q̄d ē valde absurdū. 2m q̄d ē sanctitatis et pacto de frustra. n. esset oīa q̄ xp̄s gessit ī terra nec ssū apti ad deū et salute aīe si ab hac mortali. vīa q̄ dubitat et alia vita nō ē ex mo et totalis destructio ēdē corpi et cuāgelica ista hoc ē valde absurdū. 3m ē ex° resurrectionis et vitā post a pphetis et ī nouo a corpo et suis sanctis etiā duby nostris qui nullatenus resurrectionē fuisset si aīa moreret nec vnq̄ corpa. q̄d si dicat deū nō cogere q̄ sic̄ sustentat̄ corp' ut possit aīa sustentari ex. q. nō ē grauius talis substantia q̄ nō aīa ex nihilo sit creata si corrumpet̄ ī nihilū tenderet et redeat nō illa ista aīa et nouo crearet. q̄ nō sustentaret. et sancti sufferēt dolē

93

96

ret suscitato lazaꝝ quadriduanꝰ q̄ rexit post multos ānos rpderunt eūꝫ
grecū & īmarsilia vbi epꝰ ē ordinat & mātrizat qui dē aug. mirabilia de
alia vita solebat retrāt zmultꝫ aplus visus ē videt & fletꝰ stigꝫ. Sīc ī hīstia
s. hyero. legū mortuos ad eū stipulū suscitatos dū gb scūs Cyrillus
loquit ē mitra d alia vita rer. : 4° pbat ex° martirizatos q nullatenus cū
tanto feruoꝝ martiriū suscipissēt nō sustinuiss ponuisset nisi a spūsō d alia vita
zaū incorrlutaū erraret fuisset q fuerūt qī īmūbiles & xpō fide vernēm
acerbissima sustinētes nō dē q̄ Rex carolꝰ francoꝝ xaīssimꝰ suū rduxit
īnumerū zīuenit ī fide xpī ~ sīgzad xp̄m suū. triginta retrō nulla nullos
& fide & vita posuisse. 5° pbat ex° Apparitionū visibiliū. nā multi
sō post mortē suā apparuerūt multis visibiliter errantes nos d alia vita
de qb mitus rerat. s. greg ī 4. dial. p° et aūa Germani epī capuani qūa
vidit beatus bñdictus ī globo igneo ab angelis ferri ad celū. sic etā vidit
aūaz beate scolastice sororis sue ī spē colūbe ad celū ascendē : Refert etā de
sancta theodorici Regis quā vidit qdā sanctus heremita ī isula lipparis de
gens deferri ad sepulturā rb spē arepens nudi sūi camisia ligatis manibꝫ retro
a sinuū patrino et Joāne papa deduci et detrudi ī os vulcani. Refert etā.
d aūa cardinalis pascasij quā epūs Nolanus vppit ī balneo agē pricam
sic et Antonius vidit aūaz pauli heremite ītēr apostolos ad celum ferri
sic etā legim. d beato fīrmo q plūs pūs ī illō hāsitu vidēt aūaz eius
ī nocte stellis splēdissime ī celū ascendē. sic ī legēda beati agricolꝫ mār
tris q̄ apparuit cū vitis sūis virginib suis pannis nūd ī breuiario agricolꝫ
fo. 6° pbat ex°. operatiū s. ī. mortuo corpor monstrāt aūa corpora
sanctoꝝ nō operāt miracula et opa sctoꝝ et virtutes nō essēt ī tanta ve
neratiōe ap homines nā opa corporis fragilia z mortalia sī. opa vō ipius
anime īmortalia : vñ ggz. ī 4. dial. dic. Ad extincta corpora scoꝝ multes
egri venūt et sanant. Demoniaci veniūt et liberant. leprosi veniūt
et mūdant. defecti mortui et suscitāt. pensa itaqꝫ anime cor qualiter
vīuit. quoꝝ hic et mortua corpora ī tot miraculis vīuit. Sc egē vitaꝫ
aūe manēs ī corpor deprendis ex motu membroꝝ cur nō p̄prediss vita
anime post corpus etā & ossa mortua. ī virtute miraculoꝝ hec ille. finis.

Sermo secundus d īmortalitate anime.

Obiec. Timeū eos q̄ occedunt corpus animā autem nō possūt occidē vbi s.
Ad maiorē confirmatiōē īmortalitatis anime mē. hodie illā terrā ostrudem?
resp°. Medio. 23 p° pbat rationib p° rōe nīles appetitus z desiderij q z
Rationib. sīgnis 3. d aūe 2° phsi. z p° d orto. nate desiderū nō
Auctoritatib pōt cē frustratorū. sz nīles oēs hoīs appetit beatitudinē
Exemplis z felicitatē q ī hac vita hmi nō pōt cū sīgnis boīm sit status 23 bo
nor aggregatē sīgnis: sīc nra felicitas ī cludit salutē z securitatē vite aug. 23.

hec vocat mich? vide 5. 16.

dñi. dic impossibile ē aliquē ee beatū nisi et sue bīitudīs p̄petuitate fruens
ſz obic ē vera sapientia ibi ē imortalitas quā cū hō nō hāt i hac vita mortē ē
ut vpeat illā i alia post mortē. Si ergo mortuus corpō nō manet aīa mūgs hō suā
felicitatē assequet q̄d ē magis i quemēs. rabsurdū: ḡ est q̄d. 2° ptat vōc oppatricis
sue. Cum ſz sbe spūalis sm essētiā z duratiā p̄dēt hs corpō dependet actus
ſz suā vitalis p̄priā operatiā hr. sm quā nō dependet a corpō. s. intelligere
et velle z omat q̄ nullū organū ista operatio sibi appropriat et p se. imo separatur
ab vso corpis i p̄dat ne exeat i actū q̄d durat aīe nō dependet ex corpe z idco
nō corrūpet corrupto corpe nec sequit corrūpi per pōt cū nullo gñe tē hāt
Cōfirmat istud nō. sic q̄ cogit se ē cā operatiōis suarz et actuū nulla dependet
ad aliud Tale sm platonē vocat seipm motū ſz suā intellectualis i se ergo ē cā
suarz operationū et actuū z q̄ a nā ad hanc nō i pellit. sic p̄z i tertio quarto
p̄dicā. ē sm intellectus operationē et p̄dictā ergo cū de nō dependet ad corpus fruit
ee et durationē erit imortalis. 3° ptat vōc debilitationis. vnūqdq. re. sequitur
p̄fectā sue nature. et cū dē distructibile seu mortale paulati debilitet sue desinat
donec ad vltimā corruptionē veniat. Virtus aūt intellectiua cū sua duratiōe
maneat et proficiat ut tātū sit ad intelligendū maledō quanto ē antiquior
Iuxta d. Iob. 12°. In antiquis ē sapia. et i multo tpe p̄decessit sequt. animā esse
imortalē: q̄ sic dicat q̄ virtus aīe debilitato corpe ut p̄z i senib. desinat
ee. p̄ hoc nō ē p se ſz accidēs. q̄ aīa p̄stituta sto q° colligata ē cū corpe sm
digat organo corporali ad intelligendū. s. imaginatiua memorativa et cogitativa et reliqua: et ideo istis debilitatis ipā p accidēs debilitat. q̄ sm philm
ip° et aīa. q̄ dicunt magis p se intelligē sic q̄ dicit illa tripertit de sūno. Si aut
aliq̄ virtus se debilitet mūgs restituat. ista organo cui ē innata repato sibi grā
Si infirmato corpe nā p se ēstituit ista sanato corpe nīl mūgs sanabit q̄d
patet esse falsū. ergo q̄ apponit q debilitatis ē p accidēs nō p se. Nā debilitato
organo visus debilitatur et ipse visus nō p se ſz p accidēs. vñ ista i p° dicit aīa
dicat q̄ si semp acciperet oculū iuuenis videret utiq; sic ipse iuuenis. Cū igit
aīa p se nō debiliter debilitato corpe. ſz p accidēs sequit ipā nō corrūpi nō
corpe. 4° ptat vōc reflexionis sic. nulla virtus mālis et corruptibilis na
tra ē sibi se reflecti nā oculus nō pot sibi se reflecti indē do sequm. nec actus
sui. ſz aīa rōalis. sm actū p priā nata ē sibi se reflecti cognoscēdo se vel
sua et actū sui amādo et amādo se q° virtus aīe nō hr q̄dtez mālem
et ō corruptibilem q° ē imaterialis z incorruptibilis. q̄ si virtus eius ē incorrupta
q° et sua sibi q̄ p̄dat. 5° ptat vōc ysaac. Nemo ē qui ysaac non
timet potētia et obiectū sm aristo. 2. de aīa. sic° obiectū ē corruptibile et
potētia erit corruptibilis sic ꝑz de sensibilibus ꝑz si obiectū erit incorruptibile
et potētia erit incorruptibilis. ꝑz intellectus rōalis hr p obiectū veritatē. veritas
aut ē incorruptibilis ut ptat aug°. i soliloquio cū sit talis nō q̄ sūt negatio

94.
97.

Veritatis uerecundē ponat. ego ītellectus erit ītorruptibilis get si potētia aīe erit ītorruptibilis g° et sba eius. cū potētia sit eiusdē sbe cū aīa. ergo ipm° essētie sny augm° ilā et ītr. 6°. pbat sic. Oīs uirtus sensibilis et corruptibilis ledit ab obiecto ualente magis debilitat ītuendo ſſ cōmo uīū arestū. ergo dīa dei q; excellens sēsibile corrūpit sensū. ſſ aīa rōalis ītellectus maiora magna magis delectat magisq; ſſi cet ergo magis gaudet ītuitiue sūmi boni ergo sapiēdo ſſ alterum multi plicabit delectationē quā pbat arestō. ī 3°. et aīa ītellectiua potētia ītellectiua et corporalis sequit aīa nō sequit deteriorē corruptibilem g° erit ītorruptibilis. 7°. pbat rōe Stimuli et remorsus gsciē si. n. mortuo corpore maneret aīa. uacuū uideret et uanus et ītuitus oppositi gauderemus ergo ītuitus gsciā grauaremur cū ergo ubiq; sit et deū hyeron. ad Demetriadē q; ī oī bono ope bona gstate et ītemptati sum° ad deū aut pecc° aut erubescim° aut timemus et culpā facti nec pallor noster nec rubor ultus ergo gsciā remordem° sequit ergo hoc omne cū ītuitiue gnatura sua nō strat ymo appetetur sūmū gaudiū et bonus oppositus retinet ergo dīa mali.

Secundo q; bat. ītellectus aīe multis auctoritatibus. 1° pbat auctor philosophi as. uīū Mercurii sic ait Nec post dissolutionē corporis aliquid recidere primus q; ibat uita noluerūt recidere uerbis. ītē Anaxagoras cū laboraret ī cōmo interrogatus ubi uellet tumulari ubi uellet ad pria deferri. ſſ. nihil ītersit. Cadē n. ad ītros ubiq; ē uia. ītē Maro ait exponens sūmū sapiēs sic aut. sic beato obiq; patet ianua mors ut ueniat auxerit certū cēt ad ultimū locū ubi brati sempiterno cum sequantur. ītē pitagoras ut refert hyero q; ouidianū dixit ap grecos immortales ee aīas redire et ad ea: ſſ ternauit ponēdo eas et aliquibus ī alia corpora trāsire. ītē auctor Tarichey q; ut refert tullius. 2° et sequitur Mentē meā dixit ee quādā diuinā Numen et sic ītemortalitatē sortiri. ītē porphyr° discipulus plotinus ſſ ait nō ee impossibile aliquā substātiā ē incorporeā posse a corpore separari cū ergo substātia ē corporea a ligno q; ē ualidius possit separari et redūdare ī suā nāz sine sua corruptione. ītē plato ī phedrone sic ait perfectus et pennatus animus hinc trāsiit cū deo habitabit. ītem Aresto. p° et aīa ītellectiua mortalis ee q; ēlā sba q; nūq; corrūpit. ītē. 3° et aīa nā separata ſſ aliū modū ītelligēdi q; q; nūc ita. 2° Me et multa forma pīt esse sine subiecto et ſſ aliq; remanet rōalis est. ītē Gal ītē de spermate. ait sic lux solis q; ē ītorruptibilis separat ab aere nube oī ordine ītuitiue sūm sui corruptione sic aīa separat a corpore. Q; ſſ cludimus si q; s pat q; ſſ sit finis bonoy q; uera felicitas nūq; sibi uidebit pmanua morte moriturus. Sic ra. epla 36. Mors quā pri musimus et nouissimus uita nō erupit ster mutat. Nihil n. expectet q; nos reponat ītus dies. Tull. ītuy senectute Ego ex hac uita discedo tāq; ex hospitio nō tāq; ex domo Omnēm n. natura dedit cluserem nō habitandi sed habitare illā dē cū ad ī diuinos animos solū extīq; ſſ sentiat nūq; ex hac uerbe et collatione disputā ſſ sentiam. n. nos solū ad illos uiros et ſſ mediocres aureū ex

Mercu.
Anaxagoras
Maro.
Aristo.
Gal.
Tull.

Ad eatenꝰ quo nemo vir melior aũ natꝰ ẽ nemo putat. ꝑstantior: hoc etiaꝫ
si oẽs philosophi posuerũt q altꝰ vr nũ hoc ĩuestigauerũt. post ornatẽ platonẽ
& pitagoram: ac et oẽs pagani q sepulcra edificarũt & rermonias ꝑ quas memoriã eaꝝ
Dicim⁹ observabãt vñ Dicimꝰ nr̃o hexametro ad alioꝝ scriptoꝝ sec. Nos nũ sumus
huius mũdi incole ꝑ aduenæ. nec eñ ĩ hũc orbẽ terraꝝ venimus ut ĩ eo habitaremus
Cæsar ꝑ trãsiũ. festinamus. n. ad patriã beatã. nullꝰ edificijs prudentes ꝑgra
uati: sẽ cursu maiꝝ narrãt ut refert tullꝰ ĩ lẽ & senectute: quocirca filius
aut nolite arbitrari fily mei aut ĩ a vobis discessuro nũqꝫ aut nullũ
esse nec. n. aũ esse nobiscũ animũ meũ ꝙ cum ex hac corpore
ex his rebus quas ꝑ nos gerebã adesse. intelligebatis eũ de eo arbitrabar esse mortẽ
videntes. Salustius ĩ lẽ de repuã. aut nã Diuitiaꝫ et formã gle. florẽ atꝙ ẽa
glosse virtus clara eternaq habet. q⁹ ꝑclara facies magne diuitie vt corporis breui
Dicebãt ignauia nõ et egregiã facinora sẽ aiã ĩmortalẽ ẽ. Valerius nr̃o lo 2°
Valer⁹. mortales eo aiãs mos gallos approbat q pecunias mutuatas ap̃ ĩferos nr̃os ꝑpetuos ꝑsentt
Empedocles ꝑhs ut refert aristo. ĩ lo & nr̃a gremibus q platꝰ diu futuꝝ felicitatẽ apperi
ri michi eo fatemus. pitagoras ut refert hyero lo 2° y Fontanꝰ ꝓdiderut ĩgressa
Pitagoras ĩmortales eo aiãs q̃ius falsũ sit q̃ dixit mãsuꝝ & corpe ĩ corp⁹. Socrates et aiãs
eo ĩmortales eo ꝓdicebat & ut refert tullꝰ ĩ lo & senectute Toto die vltimo vite
Socrates sue & nec ĩmortalitati desperauit & letus mortẽ pomtũ suꝫ fuit. Aristoteles lo 2°
plato & Aristo. ĩmo sapiorꝫ sua ipa nõ dubitat q̃ppe q̃ ĩmortalis & ꝑpetua ẽ. Platonꝰ ĩt magꝰ
philosophꝰ fuit q̃ refert Macrobius dies Q et vir ĩ hoc mortale ẽ. aiã vero
ab oi q̃dutoe mortalitatis ẽ aliena: Alfarabius ĩ tractatu et ĩtellectu & ĩtellecto.
Alfarabius aiã a corpe separata ĩtelligit nr̃ę essentiã suã. sic alie ĩtelligẽtie abstracte mouẽ
alias auctoritates Tros. f. 110. tes orbes: -

CRetico ꝙbat exemplis. p° ex°. Teobroti discipli platonis et q° refert valeri⁹
max⁹. 2 anno & 2 et eiui dij q legẽs libꝝ platonis de ĩmortalitate aiãe q̃ apud illum
phedronẽ quẽ trãstulit Cicero: ex desiderio alterius uite & munere ꝑpetuo dedit
2° ex° M. Catonis romani stoyci philosophi & poete latini q clarum ꝑ̃ virgilius
q suas ĩmortales eo exoptauit uirtutes ad quas aspexit ꝑ̃ quarum ĩtuitum
Thessit et q° dece lac. 3. y grece. Ipe romanꝰ sapiẽs princeps cato. q aũ q̃ si occidi
set ꝑlegisse platonis libꝝ dicit q̃ ẽ strenuꝰ et ĩmortalis aiãe. & ad suũ nepotes philo
sophi auctoritatẽ ꝓpulsus ẽ. Legẽ et q ipe Cato cuidã negãti ĩmortalitatẽ
aiãe dixit Aiã nra aut ẽ mortalis aut ĩmortalis Si mortalis ẽ & ordinꝰ ea ĩ
ĩmortalitate nõ erit post hãc vitã q nos ignorãte ꝑ̃ ipsius redarguat aut
et qui opinioẽ nos ꝓfudat Sicut est ĩmortalis nos q sumus huius opinionis pote
rimꝰ est gaudere q quẽ opinio est. q° melius ẽ ut credamus ipam ee ĩmortalẽ q
nũqꝫ ꝑculũ ĩminebit q alioqꝫ post hãc vitã et hanc opiõe nos redarguat
Diogenes 3° ex° Diogenes philosophꝰ et q° narrat Tullꝰ ĩ tusculanis quest. q nouus fuisset
corpꝰ inhumatũ reliq ĩ aruꝭ futuꝝ rete q et dixit ꝑ̃ mortẽ si. dissolutum
Zeno get ꝑfectũ & corrupteletate ĩcorruptaq seruari credit ut refert hyero. lo 2° y
Zeno Romanꝰ. 4° ex° Zenonis philosophi et q° refert seneca ĩ quadã epla ꝙ ꝑ

mortē ēē gloriosā ⁊ ideo sepm ītrficat ut post mortē beatus uiuat. ⁊ 5°
Empedocles philosophi q̄ immortales ēē mās arbitratus arbemus se /mendius dedit
⁊ sibi ipi mortē ītulit. /dē frisse dnō Cleāthes et crisippus: /tē valeri⁹ li° 2°
adnāt /ndos quorū femine ortā mori cū maritis ut ī alea uitā cū ipis finā.
/tē ex° Theofrasti philosophi q̄ fuit discipulus aristotelis q̄ librat alaz ēē imd
talē ⁊hor ex° affirmabat Aristotelis dicēs q̄ ēē ipē aristo. ēet ī artemisio nudis
ītor ⁊ba pugnā Tu q̄ cunctas aīas suscipis philosophoz suscipe aīaz istā. /tē
ex°plo Anaxagore q̄ cū ī extremis laboraret ītrogatus ubi uellet Tumulari
li si uellet ad patriā differri Rñdit nihil itinere. Cadē. n. ad īferos tamtide ē dūa.
/tē lac. ⁊ isth. Refert q̄ cū a quodā essē ītrogat apollo miletus si nā esset
immortalis Rñdit his ⁊bis. Anima q̄ dum uinculis ī corpore tenet corruptibiles
passiones sentiēs mortalibus redet doloribus Cū nō humanā solutionē uinculorum
corpis fugerit. tum ē terra fugit nūq̄ reuisēt ut manicat ī ethrā Nārat hero
dotus li° 5°. q̄ Arsacem natalia atq̄ obitus suos hoc facientē solitum
Edidit lucē puero ⁊ pq̄ cū ēē sedētes ploratuē ēsolabāt uēientes q̄ uita ingressis
miēē sit ⁊ plena humanis Calamitatis. hominē uō defunctū ⁊ lusū atq̄ letitia
prosequebant uelientes q̄ malis liberat ⁊ ōi felicitate futurus sit rudē Decem
ualem) li° 2° et ītheticis atq̄s. ued it exᵃ ahn ī per° seminū

wares

ī sue d durē ⁊
⁊ q̄ ītrur uiū ⁊
dū ꝑsolute uū
morebat ⁊ ipsis ꝑ
sue pū ymēdum

Xps iudicabit sm nāz diuina
pura patr.

Sm. ī 4 di. 47. q. p^a Dicit. Iudicium ē q plena determinatio z antēca reddendi alicui sm merita sua. q plena dr q ī eludit determinatōz firmit ītellūs z determinatiue voluntatis effectiue hoc ē voluntatis potētia reddēdi determinatiue ītellūs retribuēdi z hoc ostendit p illud auctōrū q p hoc ītelligitur q sit deus qui sm voluntatē sua effectiue potest determinatam tellus z determinatiuā voluntatis ad essendū z durare. z sic xps sm nām diuinā pīa patr iudicabit. q hēt plenā determinatiuā voluntatis p nelle effectiue sustinēdi re ad exequtiuā illi determinati. ß sm nām humanā nō iudicabit. nō hēt sm illā naturā tale velle effectiue r^n sm quā reddēdi. ymo sed contra. q nō pōt hmōi ip̄m effectiue gratificādi aliquē alīq obiectiue bōnū. q. sm aug^m. ē i dei potestate tātū videri si velit. videt z si nō vult nō videt. dicit tm sm. q xps iudicabit sm nām humanā. scē q missam? sōdelegnat. q nelletiue ip̄m nellēta singulā. scē xps dicit pīr debit de hōdito filio. ita q ip̄m nō effectiue habet nō a se ß a voluntate diuina assistēte sm̄ tali voluntē effectiue. vdr dupp̄ ludit. s. approbatiuā erga bonos illos p mūdo z gdēnatiuā erga malos illos p mundo.

Sm. ī 4 di 47

Sm̄ ī illo ludicio aliq dicit p̄mū. s. ī notitiā nouitatē vl de nouitatē ff q fiunt sententia. talis vel talis valuit q plenitudo sententie s latio sententie z q equitas illi. De p^o dicit Sm. q possibile ē q nouitates singulos oīa singulis ī notitiā ītā q sit miraculū ex p̄te ostensus. z hoc poterit fieri ī istāti vl ī tpe breui si tm̄ demittat nouitatē ip̄m tellus ī suo modo ītelligēdi nāli. tūc [illegible] nouitatē magis ēpl ītelligēdū nouitatē successiue. p̄mo ysa q^a [illegible] singulis vñ dicē Sm. q possibile ē p potentiā diuinā nō manifestatā ß ex oīnātē actum cognoscēdi ī cognitibē distinctis oīg nouitatē oīg psonaz sint ī quo oīg tellus. q tūc q nō repugnat formātē z possit successiue ī nīpi ī aliq. absoluta potentia diuina possit simul nīpi ī eodē z dicat Sm. q si disceptatio vl sententia erit mētalis potest fieri ī istāti si aut vocalis erit ī tpe. z dicat q nāq vt ysonāt citāgelus q disceptatio z prolatio sētētie erit vocalis. sunt illa disceptatio z prolatio sētētie manifestant singulis ī p̄mo vel ī magno tpe.

Sm. ī 4 di 47

o nō tho. explēt logr ponit q ceptatio z sūt latio cit mētalis z fiet qn ī istāti

ap̄s in libreto ē ira dei vq̄ iudicium videt & videbi

Sermo mirabil. De vniuſali Iudicio

Cum uenerit filius hominis ī Mt. suā et oēs angēli eius cū eo. tūc cōgregabuntur aī eum oēs gentes. Matth 25. c°. De finali iudicio vob hodie p̄dicare ī tendēti rei p̄ponitur Contēplāda Misteria. 3z

Iudicij Verificatio
Iudicij Ordinatio
Iudicij Exequtio

Circa p̄m. Quē vtrū finale mūdi iudiciū sit ventureū: et negāt infideles. q nō. p° nrz. sic iustitia requirit q vna res semel bñ iudicata amplius nō iudicet. l. obseruādū ff. de offi. p̄sid. l. iudex. ff de iudiciis. 30. q. 5. c. Iudicātē. sz deus iustus iudex iudicat oēs ī morte g° nō debēt tertiū iudicari: vñ Nam p° nō iudicabit deus bis ī idipsum. p̄. ī nullo iudicio exequto sūt p̄dita iudicia. sz sūa diuina iudicia quo ad hōes sūt et exclusōe vl adeptōe regni celestis vt patet Mt. 25. g° oī ī morte q dā adipiscāt illud regnū p̄ bona opa. q dā excludāt p̄ mala ī p̄petuū vñ q nō sit necē aliud iudiciū. p̄. Deo ī iudicio humano oportet aliq ī iudicio aduci q2 dubitat. qđ de eis diffinitiue dū sunt sz aī finē mūdi determinata ē vniuersi sui dānato ī corpore et ī tocius sue bītudo g° et q. Cōn. ē veritas euāgelij q hoc ponit et ī Symbolo Inde venturus ē iudicare viuos et mortuos. R. sm doc. ī q. seū. q nō solū ex veritate scripture Diuine sz ratiōnibus p̄bat iudicium vniuſale ee futureū ī quo oēs gentes mūdi iudicabūt. Oū hoc p̄bat ad p̄mū rōnē. ratiōe. p̄a rō ē ex p̄te Diuine iustitie. 2a ex p̄te nostra: 3a ex p̄te glē xp̄i: p° p̄bat ratiōe diuine iustitie. Cū. n. deus sit auctor et Gubernatō vniuersi nrē ipse cū potentissimus. sapientissimus. clementissimus et iustissimus. ī creatōe mūdi patet ei° potentia ī Dispositōe ordinis diuersi creaturaꝝ patet ei° sapia ī collatōe donoꝝ et gratiaꝝ patet eius clemētia Necē ē g° ut eius iustitia q ī gestit ī retributiōe meritoꝝ sīcut toti mūdo appareat q erit ī iudicio vniuſali ī quo congregabūtur oēs gentes. ī quo singulorū merita ordinate singulis patebūt. et q̄s iust. gs p̄miet vl puniat. nā videmus ī iustitia humana obseruari q sūa gesta scripta publice erāt plūs et p̄scriptū plus alīs nō valeret 3. q. 9. ꝑ totū: ber. n. iustitia nō rē apparet ī mūdo gestāte ī statu vie vidēmus multos malos et ipsos gaudere ī mūdo et multos bonos et iustos ab ipsis gaudia et multas tribulationes sustinere tribulationes. ex q° aliq murmurāt q deus nō ē iustus qz nō punit malos: nt mirū qz ut dū augē. vñ tēp° ē misericordie. sz tūc erit tēp° iustitie: ut 26. Tūc reddet vnicuiq sm opa sua 2a nō sumit ex p̄te nostri: Nos. n. ꝓsiti sumus ex aīa et corpore. et sm phm operatores strenuoꝝ. vñ nō solū aīa facit bonū vl malū nec solū corpus sz ambo simul. g° sm iustitia ambo debēt puniri et malo opi et p̄miari et bono Sap. xi. ꝑ q q̄s peccat ꝑ hec et punit ex eisdē et exaīs. pla. c. Iter dilectos dr. Dignū ē ut ī eo q̄s puniat ī q° visus ē delequisse. sz q̄m aīa separē ī morte sola aīa punit a deo vl p̄miat et suis opib. et nō corpora punit vl p̄miat q° nocuit ē sumptibus futurū ī q° hō et ī recepit recipiat sua merita alīs deus videret iniustissime q corpora soci ī q̄b tot bona opa fecerūt et tot tormēta et sua bona obstinuerāt ī recto communicarēt sz relinquerēt ī terra pulueri. 3a ēō sumit ex p̄te xp̄i. qz p̄tās iudiciaria xp̄o data q̄ hominū collata ē a deo. ī finali iudicio militans et volunt ꝑ nobis iudicari obedientia p̄cepta facere usq ad mortē sīc dr apo. ad p̄hil. humiliauit semetipsū et c. Et ideo xp̄s sanguine suo fudit quātū ad sufficientia ꝑ quib bonis mūdi ꝑ ea fuit ita humiliatus erit bonus ī iudicio debet videri cum gl̄a et exaltatione. sm quā ordinatus a deo iudex viuoꝝ et mortuoꝝ et apparebit scīs nō solū gl̄a humanitatis sz et Diuinitatis ei ꝑ quā ipse dr gerebatur aī cū oēs gentes et so. ī apoc. Et videbunt eū oēs populus et q eū pupugerūt: et ꝑ quos pater ter necessarium iudicium finale oēs venturū. et cū sit articulus fidei nō oportet alias adducere

alias vides vide ī s̄no. ī 4. di 47.

Sap xi

Hunc ordo huius sermonis videtur et nūc̄ vltimo iudicio dicat ī ppō. et posteā Tria queruntur. 1° Cū potestate dat xp̄s iudicandi mūdū hoc vltimo ī 4. d. p. q.
2° Q̄s erit ordo iudicij
3° Quis [illegible] iudicij
Q̄s mā dabit finis ad exequtores.

rdo Iudicij
mirabilis.

Partium Citatio
Temporis Intimatio
Iudicis Descensio
Multiplex accusatio
Processus Publicatio
Sententie Diffinitio

In die Iudicij mundus tremuit
bis. Sol factus est niger
tanquam saccus cilicinus
et luna tota facta est
quasi sanguis. Et stelle
celi ceciderunt super
terram sicut ficus
mittit grossos suos
cum ventus vehemens
concutit eam. Et celum
recessit quasi liber
involutus. Et omnis
mons et insule de
locis suis mote sunt.
Et reges terre et
principes et tribuni
et divites et fortes
et omnis servus et
liber absconderunt
se in speluncis et
in petris montium.
Et dixerunt montibus
et petris: Cadite
super nos et abscondite
nos a facie sedentis
super thronum et
ab ira agni. Quoniam
venit dies magnus
ire ipsorum et quis
poterit stare?

gbatores. Ad arg^m i ꝯ. ad p^m. dr. q^d deus nō iudicat homēm bis q^a i mortē nō iudicat hō sz aīa hois q nō ē hō sz pt hois q^a g^o hō delict i aīa z corpor ei q stat ex vtroq3 i vtroq3 iudicat. Ite dr. q3 hō z singlis ptā psona z ē pt totus grūs humān adeo dupx ei iudiciū debet vnū sigñ q^d fiet ei mōte quod auq3 a^o iudiciū d fieī d eo sm q ē pt tot' grūs humanū z tot' gñatis et hoc erit qñ fiet vnūsale iudiciū totius humāi grūs q vnūsale sīgnatoēs bonoy a mal z stent i aīa et corpor. Ad 2^m. dr. q ppa sīna illi' grīalis iudicij ē vnūsal' sīgnatio bonoy a mal q^d iudiciū nō p̄cedet erit mīc q^ad p̄mulgatiōz sīne z transq3 nō possit plen iudiciū effectus q3 i morte tñ aīa p̄mat' l' punit' et nō corp^a. Ad 3^m. dct q vnūsale iudiciū magis diuerse cognoscet vnūsalitatē hominū q3 singlor iudiciador q3 sus g^o cuiq3 hoīs aīe iudiciū scit verum nostrā et sua dānatōē l' p̄mio. nō tñ oīs dānatōs l' p̄miū immoraret g^o iudiciū illud erit nocte.

Circa secundū Mūst. Ordinatus. cū sc. deus sit sapiētiss. circa q adeo p̄ordet ordinata sm apo^m. et q sīna lata a p̄side citra ordinē iudicior nō obtinet vī rōnī iudicate. cōe sēn rōnī. iudi. c. si q3 ideo sīc dū q pt in hoc iudicio p̄ordet ordinatissimi. sm Regulas Diuine iustic. vñ sex principat q ordinē succedēt sīc solet i iudicio fīri

Portium Citatio

p̄mo iudiciū incipit a citatōe q3 sm iura dicta Citatio partiū dr p̄ordēr q ipa ē principiū et ordinat iudicij alīs Non p̄cessus nec sīa valeret. ff. qñ appellādū sct. l. pl. Ita Deus omnipotēs incipiēs a citatōe q vocabit ad hoc iudiciū oēs gentes. vñ p̄ordet templ. Citatio p^a. q ppheta sī trib^o veteri q oēs clamauerūt iudiciū ee venturū. 2^a q apostoli et p̄dicatores euāgelios q oēs p̄dicat iudiciū ee venturū vñ hoc i nouo dñs

Temporis Intimatio

in euāgelio luce. 21. Mūst servos suos hora cene vocare inuitatos: 3ª est vltima et p̄cipua et ista fiet q angelos cū tubis clamādo q totū mūdū Mt. 24. Mittet āgelos suos cū tuba et voce magna z congregabūt electos eius a q^tuor ventis z a sūmis celoy usq ad terminos eoꝝ. p^o g^o Deus ad citandū hoīes ad iudiciū mittet ypsas: post apostolos posteros Postores posteris p̄dicatores ih^u quos ego mittam vob ait dns hodie nos cito q debeatis vos ypse ad ypēdū i illo iudicio et vltimo mittet āgelos suos

Iudicis Descensio

Secundū erit intimatio te poris in iudicio n. humano solet iudex assignare tempus p̄cis diuis. Tale Dns citat hora iudex trubet iudiciū z q fiant sua. et solet fieī q signo tuba t cāpana pulsat qñ erit illa hora: Quis aut nō possit sm doc. ab alīq creatura neq i celo neq i terra scīri ipse determinatū et hora qñ erit futurū hoc iudiciū cū ypse dicat i euāgelio De die aut illa et hora nemo scit nisi solus pater: Tñ xps i euāg. ponit q3dā signa q possunt

Multiplex accusatio

q3libet fieī sīc ab arbore fici qñ ypse ē estas. qñ iudiciū erit ypse erit i anno. Quedā ergo signa ponit Remota et q3dā ypīqua. Sig^a Remota ponit qñ apti interrogauerūt ihm Dns vob qñ hec erūt z q^d sig^m aduentus tui. vz. q nō erit fides i mundo. 2° q Tunc pe frigescat charitas multoꝝ. 3° q surget pseudo ypha z dabūt p digna magna et sig^a qi videm' aduenisse q fides xp̄i pauca boīm et ibi mundi remānsit z q ipse charitas est mortua. z mīta pseudo p̄ sunt ponit. Restat solū aduent' antixpi et ete ordē esse vltimū. Signa ypīqua ponit xps mutatoēs i oīb creaturis dicēs: luce. 21. Erunt signa i sole luna et stellis Et i terris pressura gentiū p confusōē sonitus maris et fluctuū arescentiū hoīm p timoē et expectatōe q supuenient vniuerso orbi. Et tūc virtutes celoꝝ mouebūt. cū. n. tuti sūt gñi creaturaꝝ vz. pū corporales ut elementa z celi pū spūales ut angeli z nupte ut hoīes i hac vita dicte ꝛ. Appropriabūt mirabilia sig^a pt hoc et dicit

ꝯ ꝑbere ī veteri et nouo tꝛst°. p° appareburt sig^ cruces puꝝ corporalib; dī. erut signa ī sole et lu
na et stellis qꝫ dns declarat xlv 24. dī. Tue sol obscurabr̄ z luna nō dabit lumē suū z stelle cadēt
de celo: et Joel. 3. Sol vertet ī tenebras et luna ī sanguinē antequ veniat dies dñi magn9. et
por dupler ītelligi sm aug°. et alios. z Ruth 4. solē z lunā obscuratū tam Judeus ad nīm vī ipse
aduentu Judicis. am Judicis aduentu ītelligē solē z lunā obscurari supnāliter p eclipsiz qz sponerēt
nāliter nō oporteret ponī ītt signa cū soleat nāliter fieri eclipsis lunis et sol. ac ita qz ē ipossibile p nās
qz codē tpe eclipsent sol et luna. qz nālis eclipsis solis fit p ītpositionē lune ī ter assidue
nostrū ī ordine solarē et eclipsis lune p ītpositionē terre diametraliter ītt solē z lunā erit ego illa
eclipsis supnālis sic fuit tpe mortis xpi. possum' et ītelligi ī ipso aduentu Judicis obscurabū nō tp
plicatoe luminis sz supueniente maioris luminis claritate sicut Dño Jesu° q ē sol Justitie z fons
totꝰ lucis. ysa. 24. erubescet luna z confundet sol cū regnauit dns exercituū. z ī g^ senib; suis
fuit gloriosꝰ. De casu stellar dicē aug° 20. de ciui. dei q recedē deū ē q tenebrosa sit illa locutio
q dicit stellas cadēre et celo qz ppe loquē celo uerificari nō possut cū corpora celestia nō sint
grauia nec corruptibilia sm ꝑhm p° celi. Ischo dnm cadēre et celo qz pudebūt sicco lumē defi
cere solis lumē p qz ignis vapores desup dēt et celo ītam multitudē q nedebūt apparere
tib; q sic stelle cadētes. vñ loqr̄ scriptura sm vulgi opinionē q dicit stellas et celo cadere qn
videt illos vapores ignitos celo descendere. Ista obscuratio corpoꝝ celestiū z easdē stellar magnā
ti nouā tuc habit Jnuenit nāq; romani legē q ī mortē Cesaris cū viderēt eclipsī solis valde
terribilē sic vñ virg dicit. Ille et exercitu misit' asar romā. Cū cap^ obscura nitidū ferrugineū tra
hent Jnquiq; eternā meruerūt secula nocti. Creatur et corporales corruptibiles fuit elementa ostendit
signa terribilia. et simul mixta ut acqua ois vñ dicat erit ī terris pssura gentiū p yssopū mās
et fluctuū. accessionib; horū p terrā. q. d. q tuc mar terribilē fremet ī tempestate magna sic dicit
ps. Mirabiles elationes maris vna q erit ges misera z tabescet homo expectatione malox hec t
terra. dicit Jo. ī apoc. q erit terremotus magn9 qlis nō fuit ab Jnitio mūdi: hec Ignis magnus
succedet ī aere. z ī toto orbe q oīa elementa z elementata gburet. vñ ps Ignis ante ipz p̄cedet
z ī flāmabit ī circuitu Jnimicos eius et pe. ī epi. Accenduntur dies Dñi tanq; fur. ī q° celi ardē
tes dissolvet. z elementa Ignis ardēt tabescent. z p ei° ardorē purgabūt celi z elementa q dicit
Jo. ī apoc. vidi celū nouū z terrā nouā. z ī ītelligē dicit sm tho. q. elementa celi sz
sua substā nō p̄debūt nā gburet. sz purgabūt sublimabūt et renouabūt. vñ dicit S. tho. ī q.
qtuc terra restituet ī tpe superq̄ pura z clara sicut vitreū. Aqua sic crystallū. Ignis sic.
stelle celi z sol z luna z stelle septies plus lucebūt. z celi clariores apparebūt Sic ign ī pator
dicit hostes rebelles p̄mittet Jnēdiarios ut eoꝝ terras gburat sic deus ꝯ peccatis q ipm
offenderūt cū facē sicā mittet ignē vicē q° mihi vel ordinē ratiōis. Certe valde magnus
erit ille ignis z furiosus qz sic ꝯ suaz bede. sup luce. z haymo. sup apoc. ascendet ignis
ille sup desup mōtes terre xv. cubitis sic et aq ī tpe diluuij vñ b. hona. dicit. ī q. q Dns
ne vicibus ignis q ꝑ manet ī sphera sua Ignis mūdi ītimi et purgatorij ad hoc simul
parabit p̄uenientes facē Judicantes et Ignis terrestris purgabit Justos q aliqd habebunt purgā
dū. cremabit malos ī cruciabit corpora. z ssumet mētes ī terra nascentia z mānsura oīa.
Ignis vero elementarius sublimabit elementa illa purgādo z disponet ad Jnouationē. Ignis pur
gatorij purgabit electos q ī illo tuc reperiēt. Supplicio ītensius qd extensius eis debebatur. z
Ignis ī sperni ipios z damnatos ardebit ī cruciabit cruciabunt et post Judicium ī uolucr reprobos quātuz
ad calidū vsum z quātū ad qd grossū erat ī eo ois ignis ī sperni descendet sup eos. qd nō est
subtile z humidū remanebit supra ad glām electoꝝ. Plātar z bruta z mānsura oīa z corpora
occasionata corrūpet totalr̄ qz homo vltra ī mūdo nō habitabit qb ysa. Auferet subtilia
mētis p ignē tūc purgabunt et renouabunt ad decorē vnūsq; z oblationē electorū.
Quātū vō ad Creaturas spūales q sūt angeli dicit xpus Tuc virtutes celoꝝ mouebūt.
1. angeli dicit ꝑtates principat et dñationes q dnr̄ virtutes celoꝝ aut qz sūt motores corporū ꝑtes

Jgnis Judicij

Justos purgabit sz nō ssumet eorū corpora vt dicit Augr̄ sen.

Alq dicunt q ille ignis creabit virtute corporū celestiū Alq q virtute diuina erit et nouo Creatus Dom. 7. flumen ignis egrediebat a facie ei. Sortelly z alq theologi dicunt q sic erit dilunij nō sufficiēt. d. nouo creare sz deū aque multiplicare p diui
nā potentiā sic et multiplicabunt panes ī deserto sic dicunt q nō solū ignis q ē ī sphera sua
sz oēs ignes q sūt sb terra z sup terrā q erunt ad ista. p flagrationem vt vī scribit aug°
21. de ci. dei sicut ī hui' mūdi mūdatione ignis ꝑ stragrationē ꝑibit z dicit Scotꝰ
q assūdet tm quātū corpora passibilia z ībustibilia. z quātū durant sphe celi
mūdane q nō alq ex corpora celestia nō remanēt elementata ītacta sic et

Aut qz ꝙ eos vncturos i mirabilia oia opat i relig̃ntur ſm trologos Monchat tuc adiſtra
oia mirabilia facieda p mo uebat timor quoda Reuerẽtie q̃ h ſenꝫ ſit i eos tm tuc magꝭ
appebit ieis i uidebat Tremor videtes iudeos ira ꝺ pcedet i vindicta qua mitꝫ ſic vi
derit altu. Tata et erit ouis aratura ſigna i pigna ꝺ inſenſatos pmittet q̃ horribit
et angeli et oles vncturos: Sic. n. ho manus i ſepulcio mortis videt aliqua cuitatez
magna ꝺburi p abſorberi hiatu terre quoda nãli ſuſtichu horret i ꝫ ſpirat ꝓcula ꝺ
no imineꝝ ſic dicim ꝺ agel. videnꝫ tot terribilia iudicia vñ Iob .16. Columne celi i
gelu pauebat ad Nutu eius vbi dic Beda. q̃d facet tabule qñ columne celi pauebat Dic
Autẽ .Kcch i tho. i 4. q̃ byero copput i anal̃by ſcdeos q̃ xv. ſigna p̃cedet Adiuctoꝝ ſu
deos .4 xv. Dies p̃ma Die erit i mari tẽpestas magna adeo q̃ oia maria xv. cubitis ſup
ones montes eleuabit 2a Die abalto i p̃fundu gſternet ita q̃ vix inueniat 3a die i ſtatu p̃ſti
nu redigetur vocis p̃ſone i boſtie manus ſup aquas mirabiles nunq̃ dabit ita q̃ oes q̃ bibent inf̃
mari p timoꝝ ſiguet ad montes 4a Die aiãlia oia ſm genus ſuum ſimt ire nunt ad tẽpus
vngrecta i nihil guſtabit 5a Die oia volatilia celi gregabit i tapis voces lamentabiles
emittentes i nt guſtates: 6a Die fiet terremotus magnus q̃ oia mag̃ edifitia ruet i te
ra 7a Die oes arbores i plate ſanguinem rore emittet ſup terra 8a die oes lapi
des ſe inuic collidet i erit terremotus adeo magnus q̃ oes montes i colles i pua humilitaꝫ
redigentur et terra tota fiet i planitie 9a Die oes homines q̃ latibulis ſuis egibut i q̃b
pp terremotu latebat deſcendentes attoniti nichil audebit: nõ audentes loq 10a Die fulmi
na ignea terribilia ſurget ab oriente ꝙ face fiemanichi ad ortu occidua q̃ aq i mare
ardebit i gburet 11a die Stelle et ſidera oia erratica i fixa ignes ſumos ip̃ſt ſpũ
gent i videbut cadere celo 12a Die ſepulcra oia ab ortu ſolis uſq ad occaſu pandent
ad auctoritatem ihesu ad reſurgendu 13a Die ignis magꝭ deſcendet i totu mundu q̃ oes
creature ꝺburet i oia aiãlia morient i ardebit celu et terra. 14a Die mundus nouꝰ
Renouabit et fiet celu Nouu et terra Noua: i ciuitas q̃tus erit Tremor i illa Die. de
q̃ die. Ioel ꝙpta Dies illa dies ire Dies calamitatis i miſerie Dies magꝭ et amara valde.
Vñ tuc vox p̃dicet iſta ſigna p ad oſtendendu q̃s terribilis erit ad uctus iudicis q̃n cuncta
mutabit ſui tm terroꝝ i rectitudi hoies. vñ die gg. Multa debet mala p̃cedere ut malu vitent
ſuu finẽ mutare. Sicut ait die byero. time mi fulgura terremotus eclipſes i ꝙ p̃ctu atq dra
conu rugitu ita q̃ ad terra q̃ ei creuit ſb nullius gd fatem i illa die q̃n dns veniet ei ret
ſignis. 2o Rex vindicatoꝝ. q i. peruerſi deu offenderint auctore oiũ creaturaꝝ ſdiu
tuc creatur oſtendet ſe p̃catus ad faciẽda vindicta. Sap. v. Armabit creatura ad vindicta
i pugnabit p eo orbis terraꝝ i inſenſatos. 3o voc i paroꝭ mouebut. n. quoda affectu pu
tatis i paſſois. de i ſumatie ſeculi i p̃dicte hois. cui tanꝫ ſuo dño ſeruiut vñ Criſo. ſup
Mt die. Pec familias mouebit. Domus tota i turbat familia p̃git Nigredo ueſtibus
induit ſic humano gne cum ſue ꝺſtitutio i ap̃ propinquate mundi termino ois Miſeria
lugebit i cadet depoſito tenebris i dauit: plangent ꝺ ſol luna ſtelle voces creaturi: i terra
tremet q̃ facietꝭ i illa die. Audi byero. et Aug. iſta ꝺ ſe mte byero. i cuiꝺ. ſuge
fabula xv. regnum. Q̃d fatem i illa Die Miſeri. q̃n Reuoluto celo cum angelis viſi
bus. ignis Dns totus aduenet: q̃n cadent deſuper ſtelle Sol i tenebras i ſanguine
luna mutabit: q̃n montes cum leuabit. q̃n terra debebit euelli flumina i mare
q̃n vocabit homes mortui et vocati no venient. Aug. i ſmo. ſermone. Venient duces iudi
ces q̃n mouebit fundamenta montiu. et ardebit terra uſq ad ifimos deorſu q̃n cele
ardebit ſoluent. q̃n Sol obſcurabit et luna no dabit lumen ſuu. q̃n ſtelle cadent
de celo. q̃n pereunt. i ꝙij mittent i ſtagnu ignis i ſulphuris tormentoꝝ illoꝝ aſſidet i
ſecula ſeculoꝝ dic: ecce iſta ſigna. erunt cũ pena q̃ ſonabut ad iudicium: i tuc
ſcet homes oes q̃s creatur dns iudex ſo ꝙſequit: Certo Dies q̃ hoc iudicium
erit ordinatu quo ad iudices deſcensu i mundu. q deſcensus erit ordinatus triſt.

Aut. 3a
mira dus
Terra. 4a. 4 q̃s
Celi duo.
4a. dus mare arebit.

Petro ſpuch. 4a
ignis 9 flagrabo
Nicodi pmutato

Criſo.

98
Leg. 101

vg. quātū ad Locū · quātū ad modū ꝛ quātū Ad aspectū . p̄ quod ad locū q̄ locus
dr̄ē · quemūs ut gnuniss iudicādus / dro locus iudicij erit ī terra seu ī hoc mūdo . q̄ celū et ī
fernus nōst̄ loca gnunia q̄ nr̄ celū quenit dānatis nr̄ ī fernus beatis / deo fiet ī hoc mūdo q̄
ē locus gnunis . Ysa . 73 . faciet iudicū et iustitiā ī terra . et dicit dor gitur ī q̄ sēn cū ma
gnō q̄ locus iudicij erit ī valle Iosaphat iux̄ i. loc. 3 . In diebus illis ꝑgregabo oēs gentes
et deducā eos ī valle Iosaphat ꝛ disceptabo ibi cū eis . q̄ ē ītr hyerusalē ꝛ mōtē oliueti ꝛ
sm nrm̄ ī hebraicis nominib Iosaphat ītrpr̄at̄ p̄ns iudicabit l̄ iudicū dñi . q̄ ꝛ dicit
dicat quō ī illa pua valle potuit numer̄ oēs gentes nūch . Ps . doc . q̄ xp̄s nō descēdet
ī terrā ꝑ ī aera sup mōtem oliueti sic angelꝰ dixerat apl̄is ī die ascēsōis et erit ī altō
ut possit ab oīb̄ uideri et q̄ electi et sēi nō stabunt ī terra ꝑ rapiēt̄ ī aera obuiā xp̄o sue
ap̄o . ad tessl̄ . ꝛ q̄ mag erit pfidi mag erit ppe ꝛ sic apl̄i q̄ pfatꝰ nūc dixerat . ꝛ
sucessiue oēs saluati stabunt ī aera a dextris xp̄i . Damnati nō oēs infideles stabunt ī terra
i illa valle q̄t ibi potuit capi . Alii circa vallē . ꝛ illā partē terre . sancte . oēs tm
ī pte sinistra sic dic̄ xp̄s ī euāgelio et mag̃ ī q̄ dr̄ . Tunc rapiēt̄ obuiā xp̄o in
aera Regibus ī terrā quā dilexerat remanētib . ꝛ oēs x̄ni uider̄ potuit tm̄ uoc̄ altitudis tm
uoc̄ claritatis tm̄ et diuina uirtut̄ fiet q̄ sp̄s x̄i ad oculos singlōy sicut sic processerat ppe
sic ꝑ sole uidem̄ q̄ uidet ī q̄lib̄ pte mūdi . Iux̄ i. Io . Tunc apoc . uidebit eū oīs oculꝰ ꝛ q̄ cum
pupugerūt . erit aut̄ iste locꝰ q̄ uirtus tm̄ uoc̄ congregatiuꝰ . q̄ ē mia sanctoꝝ ī medio congregāt̄
ille aut̄ locus cū sit ppe hyerusalē ē ī medio terre habitabil . ꝑ dr̄ . q̄ tanus ē saluat̄ ī medio
terre tm̄ uoc̄ desceptatiuꝰ q̄ ibi discaptādo cū peccatis nr̄is habet hic fratres redemptōr q̄ sint
ibi ꝑ uoc . tm̄ uoc̄ offensis iudex̄ ꝑ q̄s misericō reducā sumet q̄ cū ī hyerusalē / mū
sic germanabunt ¶ Secundo erit ordinata iudicij Descriptio quo ad modū . q̄ ueniet xp̄s
assistentib̄ sibi omnib̄ angelis ꝛ oīb̄ sanctis q̄ sut ī celo . vñ ps cuiꝰ . dic̄ et omēs angeli eius
cū eo . esa . 3 . Dñs ad iudicium ueniet cū senioribus populi sui . i. cū oīb̄ sc̄is q̄ dñm̄ sequū
tur uoc̄ creatis ꝑ uoc̄ sapiē . et hoc ꝑ honorē tāti iudicis ac et q̄ et sēi alios nō cū p̄o
et iudicabunt ꝙ remādo cuius sūt . ps ut faciat ī eis iudiciū q̄ scriptū gl̄a hec ē oīb̄ sc̄is
eius . Quāmus aut dr̄ sit sup q̄ nullus tribulos creatus sciat determinate die ꝛ horā iudicij
nec angelꝰ eius ī celo . tm̄ credibile ē . q̄ appropinquāte fine mūdi filius dei reuelabit illū
Die . et horā oīb̄ āgelis ꝛ sc̄is et iudicio ꝛpsū bē uirgini ꝛ sc̄is apostolis ꝛ pphetis et mar
tyrib̄ sc̄is q̄ cū sut ī iudicio dicēs Examinui q̄ appropinq̄t dies redēptionis uē . et ꝙ
matutis seculi ī quo ego reddā ꝑfectē merēdē uitā . q̄ reuelatē frā tota Curia celestis
gaudebit et ꝑ sternet se coram filio Dei . glorificātes et laudātes deū sic reuelatū sunt Ioh .
apoc . 9 . ubi dic̄ q̄ audiuit uocē sonū letātiū ꝛ dicētiū Gaudeam⁹ et exultem⁹ q̄
uenerūt nuptie agni ꝛ uxor eius ꝑparabit se : ¶ Tunc illa Die xp̄s adueo cabit Michael
le princeps angelorū Dicit Surge Michael assume tubā et clama alta uoce tua ꝛ adduc
oēs mortuos ad iudicium . nūc ut dic̄ apo . ad tessalo . ꝑ dñs in iussu et uoce archā
gli dic et tuba Dei descendet et celo . et mox q̄ dic̄ xp̄s Tunc uidebūt filiū hōis
uenientē ī nubib̄ cli cū uirtute multa ꝛ mte ꝛ mittet āgelos suos cū tuba et uoce ma
gna . Istacent Citato pempsuia q̄ audiēt Tube āgelorū uirtutē Surgite mortui
ꝛ ueniēt ad iudicium ītserno ī mundo ī purgatorio ꝛ celo . ꝛ fiet diuina uirtute
q̄ ī momēto ꝛ ictu oculi ut dicit apostolꝰ oēs mortui resurgēt assumptis singuli cōꝑ
pora sua . ꝛ oēs congregabūt ī dcā valle Iosaphat ¶ Tunc magna letitia ī celo ꝛ magis
uero ert ī ītserno . et stati dicet Deus Michaeli sona tuā tubā ad cassandū q̄ oēs
sati temporis ordinate gradet̄ ꝙsus vallē Iosaphat . Tunc ait angelꝰ gradet cū tribus
et generis hūi sonūtib̄ uocis sēi cū lectis sui gradū dignitatis siue pulcritudinis processos
fructus . et unus oculus gradet alium usq̄ ad nonū . laudātes deū ꝛ āgelos desiūt

Mag̃ erit . ꝛ sic . ī

Modus .

ī illa uoce tui
assistet uirtus du
na q̄ mortuos susci
tādi . q̄ collecta
uerūt . fuit missa āgelo
q̄ sonuit tubā
me fuit inuenta q̄ ītrāt

oīa ſuſtrā paroſ̄ diuina virtute reformata. ī p⁹ vero p̄dicet vn⁹ angelus de fortiſ̄
oronā ſpm̄. ī 2⁹ alius de fortes. flagella. ī 3⁹ alius de fortes clauos. ī 4. alius de ſce
ſ̄ſ̄ lā ereany. ī 5⁹ alius de fortes velū. alius de fortis alia ī ſtā 2 michael de fortet ve
xillū ſcōrū vt dicat magē 2aly doc. ī 4. 2 ſm̄ hiero erit illa nuet ceno ī q⁹ ꝑſſ
fuit ceuiſiq⁹. 4. n. tuē humana oꝛpora et pulueꝛ reſtaurabit potrit illā reſu
rrexe et 4⁹ die xp̄ūs ī ceuā 5⁹ Tuē uidebut ſignū filij hoīs ī celo 2 ecclā tenet ī oſſū ruſ
hoc ſig⁹ ſcōrū erit ī celo cū dn̄o ad iudiciū dū uenit et hoc vocabit ut oſtēdat electis
ꝑſ̄ miſericorditer ſt redēpti. et reꝓbis q̄ iuſte dānati ſ̄t ī gratitudinē. ac et demonib⁹
2 omniſſo mūdo tenebꝛaꝝ ſue gl̄e. Tuē dic̄t ſcī ī p̄ceſſoē uenuē ordinate unus 5⁹ſ̄
ī loco ſuo 2 p⁹ ſanctā ī noꝛtes: xp̄ī ſtornado ī nubibꝰ: Deinde dic̄t 5⁹ſ̄ꝛus. Deinde
4ginēs. dēi de martyres 2 apoſtoli. 2 bta Ma cū filio ſuo cū angelis ritus deſcēdet
de celo. cū magna gl̄a. et mt̄ ſcē dr ī ecclā celo: 3⁹ iſta d̄ceſſo iudicis erit ordina
ta quātū ad formā. q̄ deſcendet xp̄ūs Deus et hō iudicaꝝ mūdū ī forma gl̄oſa 2 maie
ſtate mag⁹. et nō ī forma ſcē ī p⁹ aduētu q̄n venit iudicare 4 nobis. Solet. 11. ꝓtates 2
iudices 2 ꝓncipes q̄n volūt aliquē ī pnā ſtrare equū cū veſti gl̄oſa 2 magna poſa. ꝑ ſuā
gl̄az 2 terroꝛē ī pioꝛē. ſic xp̄ūs ut ipē ad venuet de celo cū potſtate magna et mte.
vñ dic̄t doc. dicit 4 Dei filius ī forma gl̄oſa humanitatis iudicabit mūdū. quā ꝓtates ad
pat 2 pē ſuo. ſcē dr. ſo. 5. Dedit ei potſtatē iudicīū facere q2 filius hoīs ē. vñ tho. ī 4.
di. 46. dic̄ 4 ꝑ nūq̄ 4 quēpiā 4⁹ iudicem ītendit. nec ē ut ſupra iudicādos ꝓtatem
hāt et dominiū. ſna enī q̄dat a nō ſue iudice nō obtinet vī ni iudicate ex d⁹ iudi. c.
at ſi clerici. ex. et 4ſue. c. et ad nīaz audiēnā C. ſi nō a ꝓpetuꝰ iudice. l. 2. vt. 3. ſ̄
cū xp̄o. gl̄oſa dei filius ſuſcep tā naz humanā dicꝭ. nō hāt ꝓtatem. ſ. nōe creatoꝛ.
qui 4dat nā 2 ex nōe de redēptoꝛ 4 nō ſſue ſāguē redemit 4 ſequet̄ ē ut poſſ bñ
dicat. ī hoc iudicio finali vbi alij ad regnū celoꝝ admitti alij ex cludi hñt ī ea ipā
nā et forma appaꝛat 2 iudicet ī qua fuit crucifixus. et cū cicatricib⁹ ī ſuo coꝛpoꝛe gl̄
ficato. ſpē. n. ſm̄ diuinā naz hꝫ auctoritatē dominy x⁹ vnuſ̄ale creatiꝛ ſuī creatoꝛ
ſuſcepit naz humanā hꝫ ſuctoritatē dominy ſuꝑ eā de. nōe ſue ꝓpoſ̄: et ſi dicat
4 ita forma debet xp̄ūs ad iudiciū appaꝛe ī q⁹ poſſit ab hoīb⁹ oīb⁹ ītueꝝ ſ̄ peccatoꝛes 2
Demoēs gl̄az diuinitatis 2 humanitatis xp̄ī gl̄oſicate nō poterūt ītueꝝ ꝑ ꝓpoꝛtes 4 ſ̄ oēs
hñt oculos peccatis ad claritatē coꝛpoꝛis gl̄oſi ꝛdimūt nitio mag. ꝑ Doc. 4 oēs et bonꝰ
et malꝰ ui debunt iudicē vnuꝝ 2 mortuoꝝ ī forma gl̄oſa ſcē ipe dic̄t luc. 21. Tuē
videbut filiū hoīs venīcē ī nubib⁹ celi cū ꝓtate 2 acte magna. 2 fiet virtute diuina
ut et. nubi 2 demoēs videāt gloriā humanitatis ſue. q2 ī ꝓtate coꝛpoꝛis gl̄oſi eſſet
videri a oculo nō gl̄oſicato nō ꝑ poterūt videꝛe 4 diuinitatē: et hoc nō erit ad coꝛ
poꝛis ſ̄ magā cōſolatiōem ſ̄ magā ſuoꝝ ſ̄ hoſtiū 2 terroꝛē triſtitiā hz. n. illa viſio gl̄oſe humanitā
tis ſſue 4 ſi mltis dilectibil. nō 4 omnes erit illis triſtabilis. ſcē viſio gl̄oſe ſpi
tis ſue cuncta hñ ē delectabil 2 ī ꝓpꝛis iudicē dns triſtabilis: ſāti nō et electi erit
illa viſio diuitis 2 humanitatis xp̄ī ſ̄ modū delectabilis. ī mo toꝛq⁹ tūdo. ſ̄ ī ꝓpꝛis
et ſ̄ oculos. erit aſpectus iudicis ſuꝑ modū terribilis 2 pauēdus. q2 ſicī ꝑ ad
nōtā apparuit Mā ſuoꝝ ſcē agnus ī 2⁹. apparebit ſic ſcē leo et ꝛſus ſ̄ tanq⁹
ꝑuſus ad vindicta. oſee. 13. Ego ero eis q̄ leena. et ſcē pardus ī via aſſiꝛiaꝝ occurꝛam
eis q̄ ꝛſa ꝛapt⁹ catulis ꝛapt⁹. eritq⁹ multū iudicium acꝛe terribilis 4 cū ꝛellet dicere 4
toti mūdus caderet ſuꝑ eos q⁹ ndē fuerūt. apoc. 6. Reges terre ꝓncipes et tribuni
diuites 2 fortes omīs ſeruus et liber abſcōderūt ſe ī ſpelūcis 2 ī petris montiū et dic̄t mōtib⁹
et petris cadite ſuꝑ nos et tegite nos a facie ſedētis ſuꝑ tronū ab ira agni Tuē
venuet reges ꝓncipes pōtifices nobiles 2 diuites et cet ſcī tangely. o peccatoꝛ 4 facies.

3ⁿ.

S no. dic̄ 4 xp̄ūs ſm
naz humanā videbit
tanq⁹ deꝰ ymmediate.

ullus poterit ꝛ ptate hui⁹
uis effugere 4 ubiq; duāt. n. cū
ullo 4 uenit cū ſapiā 2
nunciis placite cū ſit iuſtus
non nisi ubi egerit beat. ſuꝑ cap
uenuet deus duꝝ obſcurus
uolubit pauꝛ corda ſ̄ aſtuti
tubaꝝ. o ſtia pauꝛa ſ̄ mā
ſuma plena. q⁹ iudex ille no
ſallet xp̄us n⁹ fleschit dominꝰ
vñ. 4 ſcī nuſer nō dicunt
cū iudex ē venit. cū m. ſcīne
dat ſanctus cū uno ſuꝑ ſet
ſecundo.

Ultio erit hoc iudicium ordinatum quo ad Accusatorem. nam ff iura Nemo
sm accusatorem dz primiri i dnm. l. rescripto §. sigs accusatore ff. et mutuis rebus
fallit i aliqb casibz q no. ff bar. i glo. il. 2. § si pmbium ff. ad. l. Jul de adulte.
Ideo iusto dei iudicio perdet mihi accusatores. et accusabunt n. nos.

propria cōscia | p° accusabit ppa ofcia q nobiscū venret ora iudice xo. 2.
Accusabunt sāb' | Testimonia illa phibēt ofcia ipse et ita sit cogita tocz actu
Accusabunt oppssi. | santiū. i deū q iudicabit dns occulta hominū: nam 2°. arguit te
Accusabunt scripte. | malitia tua: ber' prec' ppria cuncisq dicet i iudicio Tu me fro
Accusabit ipsa lex | sti opus tuū sū. Ego semp tecū ero: pcta ige nra ola tuē nos
Accusabunt demones | accusabūt n° patrim° palliat l' excusat ora illo iudice q2
ipse videt secreta cordiū: 2° accusabūt nos sta merc' q ffsequutorem passi sūt ab ipis
sic pphete apti 2 martyres. cū n. dicat Io. apoc. 6 q nūc quē e temp' muē. clamat
ad deū p vindicta seu iustitia p illos q sanguiz suū fuderūt. di. usq quo dne verus
2 iustus no iudicas sāguinē nostrū. quē tractabūt gn erat temp' vindicte. p'pter cū
accepit clamiū respōsū ep'tentie modicū donec ipleat nūs fris vris q'd erat i fatu
ro fidelio vñ h° sequit dr Tuē stabūt iusti i magna gstātia adūsus vos q si ag'stia
ceperūt 2 abstri. labo. illoz. 2 ps ad fandā vindictā i natiōib' i arpatores i populis. Tue
accusabit Abel cain. Io. ba. herodē. petr' 2 pau. Neronē. 2 sic oes apti 2 martyres
cusabūt 2 clamabūt vindictā iustitia dne. 3° accusabūt oes oppssi 2 paupes a tyrānis
et dnis 2 iudic' 2 pupilli 2 orfani q nō meruerūt iustitiā: 2 popli accusabūt reges
2 principes ut sabdiel filatres 2 filij pantes q nō bñ eos gubnauerūt. ut pauper clamites q
vos sanū mortu ministrūt. 2 oes grauati tuē clamabūt ad deū p iustitia. sic si i aliq° ppe
i aliq° regno nō fuisset iustitia 2 nisi fuisset grauati 2 postea iust' Rex adueni ret
cert' oes oppssi morerēt p iustitia risurgerēt. q eos aggraūtes. sic erit i illa die.
nā scriptū e pp miseriā pauperū et gemitū paupū nunc exurgā dic dns. o nostroz o
capitaneoz o iudicū o gouratoz o notariū i illa die oes cumulatoes oppssoes ipoz dia
boli i stroz falsidicoz accusabūt vos i iudicio tos oppssoes q3 fraudis q iustitia Ber dic
Venit ad tribunal xi allegatio dura et clamor pupillor et orphanoz et viduaz
quoz vsurpūt sepe diuis nec dilueūt pcta. Tuē et filij mortui i vētr matris p suffo
cata q flagellati a matris surget i iudicio 2 accusabūt 2 clamabūt vindictā o ista erit
magna 2 clamorosa accusatoes. o crudelis Mūsq d dicitis ad illū iudicē. 4° accusa
būt scripte. s. lex natur. lex Moysi. lex cū gelij leges ecclesiastice quas pretaxatos
gte pservēt nullo no obstāte. vñ ppe dicō. q iudeos Io. v. est Moyses q accusat vos
. l. lex moysi. Tuē surget oes ppheti ipi doctores i doc. q tot libros scripserūt 2 notes ipi
cauerūt 2 accusabūt pctores q ipa dei gte pservēt: 5° accusabūt infideles dicētes se di
gnos eē mīa. q nō lucrati sumꝰ fidei 2 debet mīa pueri malos bonos q tot tribulā
adeo ne xpiani tot ydiotaz 2 doctoz 2 ipi obstinati pmaserūt. Ant 12. Regina austr'
2 vivi nimirū surget i iudicio q generatiōm istā pessimā et condemnabūt tm: Ultio
accusabit nos adulteri nē. Diabolus q ut dic precepti tui leo rugiēs circ. nūc sur
get oes q nos 2 ipsum libros omiz opū nroz ora iudice 2 dicet nos digno iferno.
2 cū illis puniri quoz voluptate feriim'. 2 ipi Durēt oes pctores i tenebrarum ignis
catenis vsq die ppe Exibut angeli 2 segregabūt malos de medio iustoz. 2 ssus omnes
ffigit horror mūs diabolū ppriū adūsarium 2 accusatore. tm Septē principes ifernaleo.

Ber

• nisi dnm q' ppter q' aptos dei. ppter tuos ... ad doctē dñ nos 2 p... dā pmos ... obstinati ... q' dicens i illa die ... habuit ... huius pctis nrīs 2 no ... q' dñe ...

quoꝝ nomia ĩ scriptꝰ hñtur | In iudicio erunt accusatores: p eam erit Lucifer pncps sup̃bie
7 aduersarius ocs pncipes ꝑtorꝫ regis Diuersi ducum comites 7 nobiles 7 regni et patrie. 2 ad
supbos et elatos 7 mgnã gtã q̃ dei assptamerũt nanciscabit illos et Mychael dicit scripta. illos
a sinistris: 2ꝰ accusator erit Mãmona pncps auaricie. q̃ adducet raptores furesq; soldatos 7 dicit
tyrãnos corsarios usurarios 7 mercatores 7 symoniacos. iudices aduocatos ꝓcuratores 7 quos dominus
q̃s deus assptamerũt nanciscabit illos et dicit et sibi ponet ĩ ꝓte sinistra. 3ꝰ accusator erit
Asmodeus q̃ addet ipsos fornicatores 7 adducet ocs luxurios gradibinarios adulteros meretrices
sodomitas rithytinos. q̃ mgn̄ carnis voluptatẽ assptamerũt q̃s deus. 4ꝰ erit belfegor qui ipsos
raptores | sibi adducet ocs homicidas graues odiosos 7 blasphematores 7 ocs q̃ sanguine hu
manũ effuderunt: 5ꝰ erit. Leuiatã ipse accedet q̃ adducet ocs luxurios hostes ocs inuentores
ĩuentatores 7 sibi q̃ nunq̃ festum dei custodierũt 7 celebrauerũt ĩ uanitatib; ꝑe et idolatrie: 6ꝰ.
erit belzebuc. princeps ydolatrie adoratores fidei q̃ adducet ocs idolatras paganos sortilegos
Maleficos ĩcantatores 7 hostes q̃ dei cultũ abhorruerũt: et demonum sacrificatores. 7ꝰ erit
Becmoth. q̃ dabit ĩ ecclesiam statum ecclesiasticũ ipse adducet ocs falsos ꝓphetas pariter et
epos platos clericos ocs religiosos hypocritas. q̃ sanguine 7 libertate vendiderunt et negotiati
sunt 7 uendiderunt 7 diabolus eis erit scelera recitabit. 8ꝰ erit ꝑ multi accusatores.
ne pereant Nugas q̃ dicet mitte testes examinabũt 7 adducent 9 eos. pꝰ angeli q̃ erit cum
hominibus adeo terrogati testificabũt 9 eos et dicit. et dic originem. | ob. 2o. Secundi hñt
creati. angeli | in gratia creati. | et ocs creaturis testificabũt cum sol. 7 luna 7 stelle dicet 2 os
videmus 7 celum 4m terra. ignis. aer ꝙ ꝑ et dicet dic nos scimus ꝙ ante celum fuerat 7
ocs tot bona fecerat ꝓ hanc 7 gratiarum fecerat 4m dicet a cum sanctificat | ignis aer. sanctificat 7 terra
a Medicorũ Sap. 5. pugnabit ꝙ eo orbis terrarum 9 insensatos 3 quãtis erat Tumor
quanti feruores ignis 3 quanta ꝙssio: cum ceteris. dic ĩ illa die ut ĩ q̃ nos ꝑsideramus
celum 7 terra 4m sol et luna. Dicet nobis 2 noctes nunc dies stabit celum nos ĩtestimus.
proinde nota: et sic pcedendo quousq; est 7 statuũ cum de vera.

Scripto dico q̃ erit ordinatus iudicium. quoad publicationem ꝙcessus. Nã postq̃ finis
ĩ ꝙcessus. 7 Reus ĩ gñali ctu solet publicari ut ocs audiat 7 sciat illum iuste debere
damnari vt absolui. Tunc | gt xps | iudex omnis cum toto mundo nanabit 7 leget
ꝙcessum. 7 manifestabit omnis peccata q̃ cum nouit et scripta coram. sicut dicit apo. ad cor.
nolite cum tempꝰ iudicare quoadusq; ueniat dns. q̃ illuminabit abscondita tenebrarum et
manifestabit cogitationes 7 tunc laus erit unicuiq; a deo. 7 ps. iu
dicium fecit et libri aperti sunt. et apoc. 20. Iudex tremendus magnus cum dicto et sedente super
eum a cuius q̃ fugit celum et terra et uidi mortuos magnos et pusillos stantes ĩ cospectu throni 7
libri aperti sunt et iudicati sunt mortui ex hijs q̃ scripta erant ĩ libris ꝙm ex ipsis | libris sunt
libri cognitionis q̃ mens sancta clausi 7 ĩtacti nisi ꝑ quos scire q̃s ĩ bonis 7 malis sancte agere
vita est 7 ea ab ocs videat. unde dicit tho ĩ 4. di. 14. q. Liber cognitionis mee erit q̃ quidam libri
ꝑ gestas cognitiones. ex quibus iudicium ꝙdet. sicut ĩ iudicio humano 7 diuino et sic videbit dic
q̃ unusq; corp erit q̃ quidam omnium dominus. ut dicit. s. tho. 7 alij doc. q̃ mens ĩ sit cognitiua
dij ut iuste ut omnis nota fiat. si. n. ocs nos esset nota iuste ei nõ possent. q̃ meritum 7 de
merita ocs nota esse nõ possent si ea bona 7 mala ope essent ignorata. quare mens erit
ut unusq;sq; nostrum ꝓpria ad memoriam reducat Petrum alium cum cognitione sanctam.
ut appareat ocs iuste ei suas 7 sancte doc. q̃ hoc fiet diuina virtute ut unusq;sq; videat
ꝙprias actus 7 bona 7 mala ope ad q̃s alios scire nos possent 7 nec erit magis ꝙfusio diuina
hoc: si. n. nunc ego hoc audiente alia tua sententia ocs tue ignominie hic esset nota ocs tuis

vide hic scr. q̃ ĩ 4. di. q7. dic q̃ hoc pot tripliciter ĩtelligi
7 q̃libet potest hoc diuina virtute fieri ĩ istãti.

7 scripti ꝙsentes ĩ q̃ patuit
ĩ mente. ut nunc iudicet

cet t gfusio. o q̄ dcrut i cōā tot mūdo ī sāctis tū appareb̄t pcta delcta p̄ p̄mas
glis et laudē ecc̄y. q̄ illa fuerūt ecc̄ā ut ad maiorē feruorē charitatē rfrigerāt cruit ī
dnāt sic cr̄ātrunt arrogātiā martyrū t q̄ xp̄o ꝓsbmuerūt cōfiteri ū gta. ꝓ nostra bonor
q̄ fecerūt dānati erūt ecc̄ā maioris pene. cū crnāt illa p̄dēstē quātū ad meritū vite
eterne. Tūc xp̄s sic iudex ꝓsolet fare et probabit illos. t malis q̄ fecerūt t q̄b⁹
cōa mā data ecc̄ā ꝓtempserūt t būficia mag̃ būficiū cruciatus rdē pnās t repetitōis.
et dicet ecc̄ Quare mi sic rebelles et nrstis ī gratī q̄ ꝓ nobis fecī celū et terrā t cōa
ad vestr̄ vsū. angelos meos dei ī custodiā q̄ salute vrā nisi ꝓ pctis aptos t p̄ dānū cōes
Ego ym̄ ꝓ vos fact⁹ sū hō passibilis t mortalis t ꝓsbtus q̄ vob̄ tot mala t pnās
acerbissīma q̄ vrā salute t tūc dampnet cōa illa multa ecc̄ sue pnās q̄ portauit
xp̄s angelus rosp̄det ecc̄ dicēs. ecc̄ cernis q̄ fui q̄ vob̄ ligat⁹ ecce claui ecce flagella
ecc̄ corona spinea. ecce vulnus ī ꝓs q̄ vobis pcp̄i q̄d vltra q̄ vobis facē debui
quātū tūc vos ad pnās cternas o ingrati vbi ancor erit q̄ mū vobis q̄situs
vbi fructus sāguis mei. Reddite mi reatū et oīb⁹ būficiis meis. t tūc sic dic̄ xp̄s
t cruciat⁹. Reddet hoīb⁹ reatū et oīb⁹ ī die iudicio et q̄ bo operosū cōā reddet reatū
p̄ et cōa dīa et cruci t et oīb⁹ sanctis ī q̄b⁹ ollos ocupauerūt. De cruci cternis. et
būficiis mīcis t oīb⁹ cogitatūs desideriis locutionib⁹ t operib⁹ malis. et bonis malis
t malis q̄q̄s et ostē suo. sic reges t p̄ncipes q̄b⁹ gub̄nauerūt subditos. t plati q̄ cōa
fuerūt et oīb⁹ ꝓ quib⁹ missis t sibi malis q̄q̄s et ostē suo. fiet a iudice cp̄a examinato d
oīb⁹ t fiet ī p̄sēcia xp̄i. q̄ sūt. gilter theologi. reuniuerūt t accusato erit nūtius q̄
mus ista sue p̄latio t ꝓpositio opū mūd̄ q̄ pmū ī euāgelio dicēt alig q̄ erūt vocati.
Et dic̄ q̄ hoīes reddēt reatū et oīb⁹ ut dic̄ ē q̄dā ī euāgelio. ꝓ tūc nūcio t opib⁹
mis suscedūt. sic. dic. q̄ ꝓbus et oīb⁹ mīs opib⁹ reddent reatū ī die iudicij tūc ꝓ ssāli
nūcio et opib⁹ mūd̄ q̄ tūc max̄e ī mūdo sup eā pcta orgebat luxuria t max̄a
crudelitas. ex q̄ crudelitate oīa alia pcta orgebat. sic dic̄ apo. q̄ ē radix oīm malorū.
vñ q̄ abūdabit tūc iniquitas rfrigescet charitas t eo sic mūdus ī p̄o iudicio ꝓsp⁹
fuit ī as q̄ calor luxie max̄e ingebat sic tūc q̄ frig⁹ augebit auaritie igne
erit ꝓsumēdus t pauūdy. et q̄ tūc dānati ut regni clamabūt q̄ misericordia regi
fuerūt crudelis t inisericordes q̄ ꝓ eo ideo p̄sequi regnabit eis xp̄s et oīb⁹ malis
factis. o quātus erit pauor. o quātus tremor. o quātus luctus. q̄ fuerit tūc
misi peccatis q̄ fugere nō poterūt t appārere erit intolerabile. Greg⁹. Augustē
tūc erūt regibus vie. Sup ius nāq̄ erit iudex iratus retribuēs horrendū eis.
a diuersis pctis accusatos a singulis. ī singulis demonia ad supplciū trahēs. Intus
ostēa vitia foris mūdus accedet. Misser petrus sic dicēbat q⁹ fugut latere nō
ꝓsibile apparē intolerabile. Tūc igit dicet eis iudex o regni o delecti o ingrati
Nūc venit tempus iustitie postq̄ negligistis tempus meū. Nūc offerēda angelis t sctis
meis iustitia mea t nōdū vindicta fm opa sua. Tūc plāgēt oēs reges pdones
p̄ncipes t oēs tribus terre. relinquēt mea. Mea. t iudicia Nūc ē tempus iustitie.

Ltimo hoc 5m iudicū erit ordinatū quoad ꝓbatorū seu. Diffinitū ē sc̄m
d̄m q⁹ sc̄ē dū q̄ sc̄i theologi ꝓtas iudicādi pōt alicui ꝓpetē q⁹. p⁹ ꝓ nō dū ꝓpi
custo vitatis sic ꝓnapi t negri. et sic ꝓpetat ista potestas iudicādi solū 5m. similitudi
nē fm q̄ q̄dā ꝓpietē attribuat filio. 2o p̄ pōt alicui ꝓpetē p̄ ꝓmissionē
seu delegationē. t sic ꝓmissari⁹ regis t legati papē t sic ꝓpetat ista ptas xp̄o tm q̄s

Cruc. Crup t clauj ꝯ t
crabūt. vulnera ꝯ
crabūt
ostēdet ꝓ ecc̄ cernitis eos
regē sup.

Ber oē tempus t adue ī
sū tūc requirit q̄ hō a t
sit cpēsū.

5 co. dic q̄ ista a
minato t cxplica
cit mētalis 5 t
platio cit vocalis
dc ī euāg.

hic notat d̄ potē
quā xp̄s ī iudi
cādo habuit sup

hominii sibi adhes gressa. Io. 5. Dedit ei ptatē iudiciū faciē q filius hois est
3° post oportet ꝑ mundū assessore dignitatis sue assessores principes obtinuit suos
principes z sic iudicabit apostoli vos sedē ꝑsidetis cū posco illā suā iustissimā cognitionē
mātes et approbātes. sic xps dixo apostolis debuerūt sicut fides iudicātes et cū
ihc xps Dei filius. am suū glatorem. Videt se. xpm matrem suā raptos ꝑ
aēm gloriā cū ī ꝑte dextra. Pauc. d illis fidelibus z iustis q credūt a ꝑte dextra
Mater mea beata q d vidēt stare deū et istis ꝑ bodie ī hoc iudicio gloriantur
cui me ꝑpt filii mi s. ergo q isti oēs vixerūt ī fide vera obtēperāt mādatis
veis. Pdicti. ītimor z amor vro z quatro toto hoc vite sue z ioī patiēcia ī tri
bulatois ꝑ amoē vra iusticiā ō vt mercedē eis a vob promissa recipiāt z mereāt
videre ī regno vro ro mq q scalq secreta ministeria primas ꝑ fidem egerūt. Tūc
xps iuste rogabit apostos q ꝑ hos z alios ꝑ fidem ī ecclesie vera apticas tenētes.
et vobis q d videt. q gloriemabitur suas. b ꝙgnitis et dicet. oes Tempꝰ est
ut omnis caro recipiat mercedē suā ꝑm opa sua: Tūc xps dicet Exq vidēt
vobis omnibꝫ. et hoc ꝑ hoc desiderii ut reddā vnicuiq mercedē suā vt
iudex omnium. ꝑferā suas mea iustissima. z mercedē amplissimas
eis reddā. Et volues se. circa oes electos q erūt a manu dr dextra. cū pla
cido et sereno vultu Venite benedicti ptis mei et q. ītās sua ꝑt Tria. ꝙba. vz.
Vocatois ibi venite. benedictois ad dē benedicti. z remunerātes eis dē ꝑ regnū
regnū. et volues se p° ad sinistrā dicet mihi. O Mr mea s. ecce ego
venit ut oēs q fuerūt ī mundo manifesti glie tue. Tu nāq es illa virgo singularissima
ab etno ī ssilio dei ꝑelecta q me ī utero virginali. d spūsto concepisti z nocte ꝑ
ꝑsh laborasti. nutriuisti z multos labores ꝑ me sustinuisti ut ꝑ. sic ad illa bea
tudes z beatior fuisti z toto corde dilexisti. Tu ꝑ me amasti sic ꝑ. sui. Tu
Tu me vere et gratis oēs angelos et sctos superasti. Tu me ad cruē assotiasti Tu ꝑpetui
sti Tu ꝑ. me ī corde portasti. ecce mee ꝑ. q tu gloriosior ꝑ. es. Videbunt me
anglos z sctos omnes. z redda merita tua Mater mea ꝑ. benedicā. Tu ab etno
fuisti benedicta a patre meo a me filio z a spūsto. z nunc vir ꝑ. benedicto ut sis
ī etnū benedicta benedicā sit ana tua. coegnes tuos. z oēs labores quos ꝑ me
sustinuisti a quatos benedictois dabit matri sue: Tūc dicet ad apostolos. Et
vos o discipli secretarii mei q ꝑ me mundū religiosi z vere terrena z ned
ꝑ ꝑ noīe me illuminastis q totū mundū. Et vos sti patriarche z ꝓphete
q me vēturū ardentius z ānxiatis z ꝑ me multa sustinuistis. Et vos
sti martires ꝑ meo noīe corpora vra oēs tormentis subiectis. Et vos
confessores z sci heremite. q arctissima pnas strauistis et vos doctores ep dentes
q mundū illuminastis et tot animas ad me reduxistis. Et vos Relegiosi oēs
q mundū ꝑ me religiosi z ītegritate ꝑfecte regulā vixistis. Et vos ellemo
sinas ꝙgnis q ꝑ me mei. oēs cōes necessitates vestras. Et vos oēs ꝑdicatores z ꝑ
Lectores q alios vobis ꝑmissis diligēter ꝙ. z recta vobis nutrimentis ī sta fide
Et vos principes z barones ducesq subditos meos ī iustitia z pace gubernas
stis. et vos. et vos oēs ꝙfessores mei vici z mulieres q ꝑ. orpm mea gloriamini.

2 ofa mũ frestis exeuntj. n. 2 ct. Venite ad me fontes dñi bonoy venite ad me sñi
mũ gaudiũ. ad me petrũ rdñy vrũz. Creatorẽ vrũz redẽptorẽ vrũz gl'fiantoẽ vrũz
venite būdẽ a prũ meo 2 me 2 spũsõ būdẽ sit ẽtnũ aũ vũ 2 corpora vrã 2 oes
labores vẽj vestr hodie rdda vob mercedẽ vob y mussa o medlifluũ ihũ o dulcis
allocutio o ihesu dulcis 2 iucundus o quãtũ erit tũ gaudiũ 2 letiã hec audiẽtiũ
et dicat possidete paratũ vob regnũ a constitutõe mũdi. Regnũ ihesu regnũ eternũ
T quo oẽ gaudiũ oẽs letabũ oẽ bonũ 2 nully malũ. o q lingua pot explicar quãtas
laudes 2 vigratas referent scis dño ihesu. 2 dicet dñe q tẽ audiui esurietẽ
et ct. his explens. Dicet ad matrẽ sua 2 aptos et oẽs sos. Ex q d nobis videt
y debeã fieri d hys regibus q a sinistris sut q sep fuerũt rebelles nrõ dñi. robsti
nati malo 2 ingrati: multis illos i vera sanctate. Tũc ps. btã virgo fili mi qti
pmpsi sum mihi ego stimy y illos rogaui te. vt fierent mihi. Nũc aut nõ sit tps
iustitie 2 qi sep fuerũt obstinati 2 ẽpserũt pceptis tuis. s. creatoẽ. redẽptoẽ
naturalẽ. parentẽ ihesum assistentiy tuã 2 me 2 oes sos. 2 defensores 2 ciuã sanctã. rogo
y expellas illos a nrã sanctate et gl'a et reddas illis confusionẽ tuã: hec sunt o sponsa
but oes scõ. 21. fiecas dñe ut hodie appareat iustitia tua i istis rebellibus tuis
malis. q hi. 2 nos stimy y sequatis st. Nõ y pastores qñ pugnat iudicũ solet pugẽ
Maria virgo 2 Io. bap. genuflexos aũ iudice y dãnatis. qd falsũ ẽ. q tũc nõ ẽ hõis
2 sanctã scã y deus nos exaudiret eos et ideo nõ orabat. O quãtus erit stridor o
quãty clamor. o quãte lacrimẽ q nõ videbũt misi mihi 2 me 2 oes sos y eos oret
2 supplicat: Tũc dicet. ihesus. Ego tanq iudex misericors. a deo gstitutus
q reddo vnicuiq; sua opa sua y sua nũc iustissima sua y eos. et volues
se vultu terribili q reprobis q a sinistris erut. Dicet vos terribili discedite
a me maledicti i ignẽ ẽtnũ q paratus ẽ diabolo 2 angelis eius: discedite ab
a patre meo 2 mihi 2 oes mihi mystyy nostry. et sederunt o dñe vna salte hũdecies
hũa da nobis q sine mis q videamus patrẽ nrũ Tũc dicet discedite maledicti a me
nos a me 2 spũsõ. maledicẽ aũ mihi 2 corpora i ẽtnũ. maledicti sit vob oia hũsta
q a me receperitis. nũq d vlo descendat super nos i maledictes 2 ab oly creaturis et
sederunt. o dñe. ne q mittas nos habẽ nisi hus ystũ mud cũ sanctate diabolos
q st adeo crudeles. Tũc dicet vos sep illis sinistris ille obediens 2 suo casus oẽ ipse
sit habitatio vna. ste maledicti eto oẽ ordy diabolo ifernj. 2 sic dicet o dñe salte
vt hec mihi. Dicet quato tps por i ifernũ et igne debent stare. 2 ct. Iudex dicet
ste i igne ẽtnũ q sic nihil fuit hus istis i pceptis eius nihil debetis habere
at illi clamabũt mea mea et Iudex dicet vos nihil estis q malequa
mihi operuntis. n. 2 ct. O quale erit tũc stridebit o quãtus clamor erit.

Et tũ principale ẽ Requiro Sue Pater a Iudice. Nã stat Iudex
Dicat hec ẽ sua iustissima ex gallo totus Territus sed inuocabilis verbo
vocata ab ordy sanctis suis Dapio tibi Michaeli vt cũ angelis Tuis mihi
Reprobos. Tũc habut stat angeli cũ furor magno 2 separabũt malos de

mudu ſuſtonſt 2 mittet eos i caminū ignis. ubi erut fletus et ſtridō dentiū. tūc dicet Michael. Demonib⁹ accipite istos rebelles 2 duritie statū i carcerē ꝑpetuū ſtrictos 2 statī omnes quos rapuerut violēter illos alq rapuerūt papā alq ꝑlatos alq Monachū 2 oēs 2 ipso Archāgelo Terra ſi aperit 2 deglutiet illos i ſternū 2 ſic tūc cadet ita ꝓfundabit i eternū. 2 oēs i mundicie descendūt i ſternū ſuꝑ damnatos dicē. ſo. Tapost. et firmus ſtetit nūtius illoꝝ aſcendet i ſomnia ſomniorū. Tūc oēs ſc̄i clamabūt iuſtus dns 2 iuſtꝛas iudicat⁹ eſt tate videt vultū eius. Tūc Xp̄s dicet Matri āgelis 2 ſcis ꝓcedēt ad Palatiū meū 2 Michael ſonabit cū Tuba. 2 oēs angli 2 ſc̄i ordinate ꝓcedēt laudātes 2 benedicētes deū. 2 ad⁹ i ꝓmiū Trādo omnes q⁹q⁹ ſcis accepiſt lonū ſcm 2 poſtō cū Mich̄ 2 āglis 2 aplis trāſibut ꝑ ad⁹ deiꝛ oēs ſitis benedicti ꝑpetuū. ipſe regnabit cū Xp̄o i eternū q̄ benedicti ꝑ eū ſomnia ſomniorū Amē.

Credo. ſuꝑ Mt.

Planget ſe iudei videntes virtutem et miſericordiā quā qui hominē mortuū exiſtimabāt. plāget ſe gentiles q vanus phoꝝ diſputatiuis deceptis irrationabile ſtultitiā putauerūt deū colere curioſeū 2 detulerūt creaturā ꝓ creatore. plangēt ſe mali homines q̄ male dilexerūt mundū q⁹ X̄m cū audierūt nō ſet ad ſe Vbi dicit Ego ꝓfecto vos ho⁹ ſcis ſū ego ꝓfecto vos alligauit delicias eſcas et curioſitates. ubi ē tūc mea ſuauis mea ſcientia Vere ſanguis meus ꝓfecto quē dedi redemptorē meū vitā ubi ē ſpes vrā quā ni ꝑ ſpm ſanguis meus reddidiſti. plāgēt ſe hēretici q⁹ puteū bonoꝝ curioſeū deſeruit. et cū audierūt ꝑſecutiones quē ꝑ hēderūt iudei. plāget oēs tribus terre q⁹ nō viderūt ꝑſecutiones ꝑ eū nec fugere de facilitas aut fatere cuius nec puteus bonus nō ſatiabatur tempꝰ. mirabit⁹ oēs remanet ſp̄s ſuū ſuꝑ lucē ſer ille.

Sō ſcō adiuua me ō gloriosa
et tu parca pietosa corregna
Adiuua me ō benigna 2 pietosa
poi del fuor e gſto.

Sospira vengia vecto 2 vostre ꝑſecutor
La polue sula nūri 2 pur e polueꝝ
Resuscita el vecto et volueꝝ
La ſa 2 furia Therra ouera ꝓua

Sedāna lobo ꝓ lomo 2 nō ſa ſtima
Che lume i tale bisogna pur morir
Se nō ſi po fugir.
Ad ch̄ ſtimar i terra la ſua ſtima

Nō me bastoma tuſo el mudo ſtima
ora mi aſſa q̄ſto muſo ſtrano
Ad q̄ſto ſemulo paſſo.
Di vno ch̄ naſce ꝓ natura ſbiaſo.

Sermo de arte bene moriendi alius

Pulvis es et in pulverem reverteris. Gen. Dei omnipotentis
ꝑba. hodie ꝓponūt: cōsiderāda de mēo fine. s. de ipa morte: et ꝙus varie
et duīse sūt artes in mūdo Rapte. pueritia vite humane: trī nulla mihi videt
Ars magis necēa hōi ꝙ ars bene moriēdi qa si qs bñ se hz in illo ptō oē bonū
acqrit si vero male. vadit ad ifinitū malū. Ide volo tibi hodie doc arē artez
bene moriēdi: et faciem⁹. Tres ꝯsideratiōes seu ptes.

In ꝑma pte et ꝯsideratiōe. Volo docē artē bñ moriēdi qñ es sanus cū ꝯsperitate
In 2a pte volo docē. te artē bñ moriēdi qñ incipis infirmari aliq̄ infirmitate
In 3a pte volo te docē artē bñ moriēdi qñ es in lecto in ptō cōmo pdicto.

Ulo ad p⁹m consideratiōem volo te doc artē bñ moriēdi qñ es in sanitate: Si
dicerē tibi q volo ꝑbare aliq̄ rōe ꝛ cā. q sīc debes mori tu dicer⁹ q ect stulta
res et superflua. Sic et nī videt. stultū ee q hō cognoscēs sīc q debet mori ꝛ nō
vult cogitare de morte. ꝫ totū studiū vē q set manē hic ꝛ edificiōe palatii et
congregat diuitias multas In hoc vē hō posuisset totā suā cogitatiōem ꝫ in morte ꝛ ista
vita nō vē q aliq̄ modo cogitaē. O q stulta res e ista nō cogitare nisi de hac vi
ta. Tu nō te audis ꝫ hai ad manē oquē modo ꝛ lassar oē cosa sue vele nolis ꝛ
sīa relinquere. Ad hoc igit q nō sis ꝫ numero stultor⁹ q vnuit sic bestie mīnl ꝫ
alia vana cogitāres. Volo p⁹ primo q⁹ p⁹ studiū docē artē bñ moriēdi vade ad
Vadas ad studiū Sapiē
2°. q caucas de vno ptō.
3°. Caucas venenū nō comedē.
4°. q sīc duc in oratiōe petas lunā adeo
5°. si defect de luna. cōpra. h occasiōali
6°. faciat tibi bonā vitā ꝛ boa ops q⁹ ꝓpt⁹

studiū Sapiē nō ad padua ꝫ parisiū. ꝫ ad tuū
ipsius. s. q hās Meditatiōem mortis tue. s. q
sīa oportet hīe discedē eo q nō hem⁹ cuitatez
manētē ꝛq⁹ pulvis es ꝛ in pulverē reverteris
Die hyero. q ap platonē sapiēt⁹ erat in vsū
hoc dictū Vera philosophia ꝛ sapia e Medi
tatio Mortis ꝛ q ille e vere sapiēs q cogi
tat sēp q e moriturus ꝛ q finis humane
vite nō e hic. et ideo disponē res tuas in tali modo q quādoq⁹ mors venerit sis paratus bñ
mori et pueniat ad illū finē vltimū ad quē es ordinatus a deo. hec igit sua platonis ꝛc.
q vera sapia e meditatio mortis fuit bñ dicta. ꝫ nos dam⁹ intelligim⁹ illā medi⁹ ꝙ ipse. fate
en poco in nāz. tu ꝫ dubiti qualiꝫ volta el la fede. Si tu fores stupus tota meditādo de
morte nihil dubitares de fide ꝫ esses mag⁹ confirmatus in illa. Itemp igit hāc p⁹mā regulā.
a studio sapiē. Vade meditādo aliqñ ita tristis solus et mestus. ꝛ dicas ego sīc debeo mori
ꝛ respice q⁹q⁹ carnē tuā manus tuas ꝛ faciē. ꝛ dicas Ista caro ꝛ manus ꝛādo ad ductum re
-polue et cinerē. Ecce sīa erunt fetor ꝛ vermis. Ille e mortuus ille princeps ille paldes ille
bñes ille fortis ille juvenis: paruus nō vivebāt nūc ect mortui st ꝛ sīa st pulvis ꝛ cinis
ꝛ vermis: fetor et ego cito moriar ꝛ in vno soffio cū tristibus ꝛ vit⁹: postea va ꝓsā do mag
nosci Quo vadet hō post mortē. ꝫ nō inde Ꝙd dicem⁹ qđ sit ꝙ post ipsum meum
nobile creatura ꝫ se inda in terra. qs e finis hois. philosophi dixerūt q erat Contpla
tio dei Et ideo vade tu ꝯsiderādo et dicas. Si ꝯtemplato dei e finis hois ꝛ finis viu⁹
cuiusq⁹ e ꝛ q⁹ aliq̄ ꝯtat et gestat. Nos videm⁹ q in hoc mūdo nemo qtat. ꝫ magis
impiāt ad misis passiōis igit nō vē q hic sit finis hois. Ista ibat ꝯsiderādo Aristoteles
ꝛ multū angustiabat vt ꝓaret hoc ptō ꝛ nō intelligebat si in hac vita ꝓ in alia ꝯtempla
tio dei erat finis hois. Et ideo tu xpine si vis cognē hoc ptō dicas sic. Deus gub
nat mūdū ꝛ hz ꝓvidētiā de illo et in nullo minime rej: igit maiorē ꝓvidētiā hz de
homine ꝙ alijs ꝛ alie creaturis mūdi. q hō e nobilis oth alie creature cū sit finis aliar⁹
creaturar si igit sic e cū deus sit justus dz retribuere bonis bona ꝫ nos videm⁹ q

Item e q⁹ studiē debes in libro sapiētie.
2m q⁹ Caucas animio sono. ne mis ingressa meat q nl in ventr⁹ hora mortis.
3m q⁹ abstineas a cibis venenosis
4m. q⁹ deprecas in domo tua singula mēbra ꝛ ꝑticulariter alia ꝓsequi

Premitte q nullus ꝑfecte sapiens nisi studuit in libro sapiētie iste aut liber e liber mortis. ꝙa qui scit ꝑfecte mori scit ꝑfecte sapere. ꝫ videt sapiens finē suū ꝛ ordinat ad illū finē operationes suas ꝛ ꝓpt⁹ hoc dicit sapiens finem ad ꝙ creatus.

2°. cogita qd sit hō post mortē ꝛq⁹ in pulverem ꝛ vermes in mortē verp⁹ ꝛc.

Memoria mortis e vna virtus (illegible)

Sapiens & ordinate

Duētes se cē sapiētes stulti facti sūt · pūne stultas fec̄ deꝰ sapiāz hui⁹ mūdi ·

Isti sūt luctus & grīplatorū assēdūt ī celū · & ꝙ ōsiderationē ꝙc̄ singulis tans & mortis ascēdūt ī cerū ·

ꝙ boni ī hac uita est semp̄ ā gustiati & moriūt ī multa tribulatōe sic̄ S. ypocrite ꝙ p̄ti et Martires fuerūt: Igr̄ hec mūdo nō ē finis bōis · & deo oz te ꝙfiteri q. deus iustos et fideles ꝓuisor ꝓparauit post mortē alia uitā Quis igr̄ dabit illā quietē alterius uite certe tu dicis q̄ dabit bonus ſz sic ē q nō ē nucleū hō ſi mūdo q̄z bonus xp̄ianus q. uita x̄ana ē melior uita q̄ ī mūdo possit imaginā & magꝫ ꝓfectā · Igr̄ tu dicis q. bonus xanus q obſuat nrōs fidē habit illā uitā & getē post hāc uitā quā deus ꝓparauit dilī gētibꝫ se · et ita ꝙsiderādo ꝙfirmaberis q̄ fides nra sit uera: q. si fides nra nō essꝫ uera sequeret q. nulla alia fides possꝫ ee uera: & q. hō eet ifelicē creatura q eet ī mūdo · Et ideo cū fides sit uera: Tu cogitabis ee ī ſternū & paradisū · & ꝙsi descendes ī ſternū nō stabis ibi eternā āmus nō eternitatē · nō eēto nullaria dā milionē ſz ī infinitū & semper ſhs nō erat certus de hoc. si q essꝫ ſternus & paradisus & q. boni et iniqui post mortē nō eet · Ideo ipe dix Terribilissimū aut ē mors: Terminus aut ē · & post mortē nō est hō virtū bñ & male hat: ideo erat mortē amarissimā ſz p̄ē ee dicebat q. nesciebat si post mortē q̄s haberet bonā & malā · ſz nos ex luce fidei scim⁹ q. unusq̄sq; recipiet ſm ꝙa sua · et q bona egerūt ibūt ī vitā eternā · rc. nā xp̄s ī euāgelio · Ibūt hi ī supplicū eternū iusti aut ī vitā eternā · & scim⁹ certi q̄ q moriet ī peccō mortali statī vadit ad ifernū Et ideo q. tu possis mori hodie esto prudēs & sapiēs et cogita ut possis puenire ad frūe tuū & euadere mortē eternā · q. ista ē uera sapia hoīs: Dic̄ Salomō ī p. v. xo. 4or. ſt minima terra & ipā ſt sapiētiora sapiētibꝫ · formica populꝫ ifirmus quē ꝓparat ī messe cibū suū hypocrita plebs infatuata · q collocat ī petra nidū suū ꝙ Regē loc̄ctm nō hūt et egredi vnusq̄ ꝓ turmas suas · Stellio manibꝫ nititur & nō erat ī edibꝫ regum · Dicit ꝓphꝫ q. ille ē sapiēs q ordinat q̄ suū finē q. sapiētes ē ordinare · ſz uita q ſt phꝫ finis · alia ſt ꝓ tribulatos ꝙbꝫ grā finis edificatorius ē forma domus Ideo ordinat oīa ꝛc edifici ad illū finē Ita finis capitanei ꝓpter ē victoriā & ideo ordinat totū exercitū ad illū finē Ita ſt finis ahay ꝛc ꝓ tribuens illi hosti q ordinat ꝛc ad istos fines ꝓ tribulant⁹ appellat sapiētes ſm q. sūt ꝓm et nō simplr · i. dnī sapiētes ī illa re ſz nō absolute sapiētes. ſz ille dr̄ simplr sapiēs q ꝙsiderat vltimū finē hois et humane vite & ordinat totā vitā sua ad illū finē: Vltimus finis hois est deus q ꝙsiderat bñ huic finē ē uere sapiēs ſz isti sapiētes hui⁹ mūdi q nō bñ ꝙsiderāt huic finē nō possūt appellari vere sapiētes. ſz inuenies multos ydiotas illos sapiētiores. p̄ inuenies formicā q̄ sic̄ deū salom̄ ē ꝓpter ifirm⁹. ꝓ formicas ego itelligo mulieres q̄ ſplures bonas q̄ ſt ſte⁹ fragiles & ifirmi ſz ſt deuote & ordinauerūt totā uitā suā ad deū · & quotidie uadūt congregādo multa bona merita · ap̄ deū ī isto tp̄e huic uite · ī q̄ tps ē mercādi ut postea possīt gaudere ī alea: Iste igr̄ mulieres significat ꝓ formicas ſt sapiētiores mercatoribꝫ q. excedūt mare & aredā ut ꝙgregēt bona tp̄alia q̄ sunt oīo q. debent hic relinq̄re ꝓ deū · ſt mulier sm̄ & prudēs q. tota sua ī tentorio ſt ad deū congregat ī hac uita thesaurū spūale ut valeat possidere cū deo ī ꝓadiso & ī alio vbi nūqꝫ poterit ꝓdere. Leprosus mihi significat pauperes qui dā ī vi tas ſt et simplices deo dēditos q. semp̄ cogitat de morte & ad finē suū q. ē deꝰ & fecit hoīm ī petra · i. ſs ecclīe q̄ē posuerūt ī xp̄o q. ē petra angulāris ſc̄t dic̄ apō. Petra aut erat xp̄s · & cogitat ī morte ingredi cū xp̄o ī pace. Isti leprosi ſt sapiētiores principibꝫ & li grā magistri & magnes ꝑlates q. nō posuerūt nidū ī petra ſi ſt̄ habent ad ꝙsumandū sui status quē sciūt eē ſt. remissures: Leprosi mihi significāt religiosos deuotos & grīpla tos q. nō hūt regē aliquē ī hoc mūdo. q. neminē cog. nō ē de hoc mūdo et mli q̄ erūt bona tp̄alia q. semp̄ cogitāt de morte & q̄ eē possīt puenire ad xp̄m finē suū et vadūt ordinate saltādo. sunt cog. archus & regulas ī dignitate ſtruēbat. magistri uniti clericis ſe & ī nouo testamento quātū possūt & celestia ꝙsiderant sic docebat apostolus Comisatio nra ē ī celis Isti sūt sapiētiores multis magistris ī thrologia & in tris canonistis & legistis q. tota cog. sapiēs ex prēdunt ꝓ ꝙsiderātē prauitē & huius tp̄alium & dignitatū hui⁹ mūdi & de deo & morte & aia nō cogitāt & sciūt q. ī puncto oīa deficiēt · Stellio suus lacertulꝰ quē ſt

alas ſ̄ gradiť manibꝫ ñ ſignificat quoſdā xanos groſſoſq; nō hūt aliq̄ ingenīū nec ſcīaꝫ · tū ꝑ
nulta bona opa · nō ſcīūt alta ſpeculari ſ̄ tm̄ ſcīūt bene operari · nō graduť manibꝫ ſt̄ deuoti
& accedūt ſ̄pliciter fidē · ſtāt ſemp̄ i timōr dei · cogitāt d̄ morte · & minima ꝛ faciūt ſibi
ofaīa · iſti ſūt ſapientes phīlo ſophi hoc ſeculi tpīs q̄ aſſumūt tp̄s i ſpeculatōē rey nāluꝫ
· & tm̄ nō accedūt fidei xane · nō bñ operāť nec cogitāt d̄ morte · ſnē ſuū nō cognoſcūt : ſ̄ī
pientes iſtoꝝ plus valet q̄ vox ſapīē · & ideo habitāt i domibꝫ regū · habebatur cū ſanctis
i cele q̄ erāt ſt̄ reges q̄ filij dei · ſtāt cū primo rege · ſ · deo · Vere nota tu & voi ſparare
Morūť bene diſſe ſapiaꝫ a formica · lepuſculo · & locuſta · & ſtellio q̄ ſt̄ prudentiores alijs q
geſta d̄ morte · q̄d erit poſt mortē · & erit ſapiēs ois alijs ab vno pūcto · ſic dicāt tibi cerutenni tu hai paſſare vn grā pūcto · & ſe ſcapi da q̄llo poi
haurai nulla bē · q̄ſto pūcto ſ · e · che ſ̄ vigilāt & lo diabolo nō te coglia ala ī proviſa
& adormito ꝑ & te podā ad vno pūcto ſcacco matto · Tu ſaꝫ & cert⁹ q̄ debeſ morī
tm̄ nihil ī certius hora mortis nec ſaꝫ · n · q̄n & q̄o · & vbi & diabolus q̄ ludit tecū facit ſic
barrus q̄ fingit ſe ꝑdē · & nec ſcīt ludere ꝑ & dicit ſcacco matto · ſic diabolus ꝑſuadet t' lōgā vitā
· & q̄ poteris i lecto mori · & fuaī triſt⁹ · & ſpoccy ralia · & tm̄ poſtea te coglio ad vn pūcto & nō
poteraī dicā Jeſu · Ideo · dic̄ xp̄s vigilate q̄ neſcitis die nec horā · Neſcitis · n · q̄n tēp⁹
ſit nec · & Salom Sic piſces capiūť & hamo · ita homines i tpe malo · o q̄t fuerūt d argt dich
mis q̄ operabat vnec lōgo tpe · & i lecto ſuo · & tm̄ plēs pincipes · & alij i mirabiles gladio ꝑcuſſi
ſūt · & alij i mari aliq̄ morte ſubitanea · & ſm̄ lōgua · & i vno pūcto lo diabolo li dā dato
ſcacco mato i q̄ ocia boa ſibi abſtulit · Ideo eſto ſēp vigilas · & cogita q̄ hoc ſcire poteſ morī · eſto
parat pēſa ben ad q̄llo pūcto q̄ ſi tu vides illud pūctū ocia miaſ ſ̄ ſi tu ꝑdes ocia amici
ſui · & nō fraſi · hoc ſcire aū omes ad q̄ſto ſcacco matto · q̄ ſi i illo pūcto nō te troui
parate · & i grā dei mittiť hūc mundū ualū · & ſerrai tenuto vn pacto · O magna ſtul
titia ē iſta nō cogitāť die · & horā mortis · & nō timēť ſi ego nō vīro illud pūctū ocia ꝑdaꝫ
& mihi ſpa · & ocia ſt̄ vana q̄ ſcīro · O tu Mercator ſi deberet venīť ꝙ te vna ſentēcia
q̄ portaret i vno pūcto amiſſionē omiꝫ tuoꝝ bonoꝝ nō hūiſ xp̄ē dñe n̄e noſtr · Tu mutaſ
tuiſti tuctu d modo & prouderē ad q̄ l pūcto · Et ō cogita d pūcto nōbis i q̄o vadit
acia q̄ valet plusq̄ totus mundus · Et ſic vive ut nō timeaſ d illo pūcto · Augſ · Stultū
ē i eo ſtatu vivere i quo q̄s nō audeat mori · Tertio volo q̄ caueaſ a rebus venenoſis q̄ poſſes i vno pūcto morī ſm̄ lōgua · Et d ē iſtud venenū ſi nō ſi pec̄m̄ mortale
q̄d ſtatī conducit aīaꝫ · & ſi morſ te troua i ille ſtatu lo diabolo ti da ſcacco matto · Et q̄d
ē q̄d magis poť facere te caueē a peccatis niſi Morſis q̄tidiana Meditatio · Audi Sapiē
tē · Memorare nouiſſima tua · & i eternū nō peccabis · Or hoc tibi clare oſtēdā · Oē peccatū
hoīs q̄dit ꝑ ex ignorātia ꝑ ex īconſideratōe · q̄ nullū ē pec̄m̄ q̄d nō ſit voluntariū
et voluntas nō errat niſi q̄ intellectus errat · intellectus aūt errat ꝑ ignorātiā ꝑ per
īconſideratiē · Errō igr̄ i voluntate nducit q̄ intellectus ēt ē deceptus eo q̄ nō cognouit ꝑ nō conſideraſ · & nō conſiderat i q̄d facit · Tu dicaſ q̄ pur ſūt aliq̄ peccā ex malitia ꝑ fragilitate
sō q̄ nō ꝓcedūt ex ignorātia ꝑ īconſideratōe · ergo &c · q̄ q̄uis ſit verū q̄ aliq̄
peccā fiūt ex malitia vl fragilitate · tm̄ ſcias q̄ oia poſſunt nduci ad ignorātiam
vl ad īconſideratiē q̄ malitia et fragilitas fac vl q̄ hō nō cognoſcat ē q̄d facit vl
nō attēdit nec cogitat · Ubi gra Mulieres ſuraī ala fide aliqua rē q̄ nō erit ve
ra Dic̄ tho · 22ª · q · vtrū peccatū ē peccatū mortale q̄n admīt q̄ ſuraī · & ſuraī i nū
dano · o dic̄ Mulier ſo nō lo ſapeo & ſ̄ peccō mortale · ecce q · iſtud peccā nouit
ex ignorātia ſ̄ ille q̄ facit fornicatiē · & ſcit ē peccā mor · nō peccat ꝑ ignorātiā
ſ̄ & īconſideratiē q̄ delectatiō facē ꝑdet īcellaꝫ · & q̄ i ille actu nō conſiderat d peccō
q̄ ſi fixe · & attēte conſideraret q̄ eſſet malū nō peccaret q̄ voluntas nullaꝫ eligeret malū
ſ̄ fugit vīq̄ dic̄ Deo · nemo · deſpiciť ad malū operat · Et ō q̄n venit t' aliq̄ tēta
tio ſecūdi ſtatus ſpūs i conſideratē q̄ id ē peccā · & ꝙ ꝓpter dei · & fac ēnaī aīaꝫ nō
cap̄ · Tu nō peccabis · Iſtud & admonuit tibi ſi tu fixe hoc i mente multa cogita
tionē · Tu caueas ſēp a peccatis · & facit bona · q̄ duc ſt̄ ad q̄ · & q̄ducūt homines ad faciēdā
oēs bona operationē · S · Amor · et Timor · & ſ̄ duo ſperoni ſodo magiſtri · & tuctē
le arte Reſpice ad ſanctitatē q̄ deſert gubernāť et nutrīť filiū ſubecto q̄ illū genuit

2°. Dormiuit illi q̄d tuſt ꝑ vitā · & ſurrexit

Sonetto Morte & fori i ſm̄ hui.

Aug⁹. Remedia gulose ad dñm nullus cōtemptus ſt̄ differēda q̄ venia penitēt · nō promiſit dies craſtinū nō ſpopōdit · oza · nemo tā clarus hūt fauorem · q̄ craſtinū ſibi poſſit polliceri

hue · 12 · Stulte hac nocte aīaꝫ tuā repetūt a te q̄ aūt parasti cuiꝫ erūt · ſ̄ illū dicit q̄ dicebat ſcīa mea multa bona hūt reposita &c

3°

Fraus abſtinentia

nō īstrenuꝰ ab aliq⁹ · nisi ab amor | rendo desat fracr̄ nidū z gubnāt suos filios z sic
passeres ita sollicitꝰ nos solū ab amoꝝ filioꝝ · Amor ergō ē magr̄ q docet opari · sr ergē
ter amares uitā eternā z ꝙ post mortē illuc poteris ꝙ uenire · tu amaueris timor honā
uctās ut possis acquirē z nō peccaris · 2ª dies q ē timor · Respice leporinū qñ īsectatr̄
a canibꝫ quō fugit ꝙ arcte sinuos ꝙ sepiū el cursū alo sinuio & nō la ꝑga hac nō
docet cā nisi timor quē hꝫ d canc · Ita si tu cogitaris ad īfernū z amores tuos sinimi
cos tu nō peccaris sz tr̄ negligeris d fugilo · z qñ venit t Tentato tu dicis ego
nolo ꝙ parua delectatiō h ꝙ modica pena z honor q st bona trāsitoria ꝙ dēr ꝙ adisū
ubi ē ysolatio eterna z nō ad īfernū ubi ē ploratus stridor dentiū · Qui igē sepe ꝑsiderant
ad mortē ꝑsiderarent ēt paradisū z īfernū z tra cor tuū uenirēt amor dī z timor
z ista duo facerēt te bene opari z declinar a malo · Ista igē ē rō illius dī sapiēs
in oib⁹ operib⁹ tuis memorar nouissima tua z in eternū nō peccabis · Et ꝙ grō · la
nō ꝑsideratiōe d la morte z spes falsa dui uuēdi ē cā ꝙ tu facis multa peccata sz cōsi
derato nostro frē ꝙ hō nō peccat negligēt ꝙ ignoratiā negligēt ꝙ īgsideratiōm q sue dyni
mus grāt timoꝝ z amoꝝ dei · ordē q st magr̄ omiz bonoꝝ uir hō qñ amat deū z
timet cito desinit uca sua ut nō peccet ꝙ ignoratiā z facit sine īgsideratiōe alterū
uitā ut caueat a peccatis · et cō fili mi qñ uelit t̄ tentato cogitā tua īma z ardens
si ego nunq essem in puncto mortis nō nullē finisse oīa bona q fecerim sēl · certe sic et
deo nolo facr̄ hoc peccatū sz cogitō q debeo mori · et si faciā bona ibo in paradisū
ubi st sēl si uō mala ad īfernū · Ideo si tu sepiꝰ ad mentē cogitā nunq peccabis ·
Quarto fili mi si uis bñ uiuere z cauere et manu fortia regnādi · ad ch̄i te po
nduci · ro · e · ad deo · et ideo si tu uis desiderē hāc sapiāz quā nolui spernere · mundi
Mentia ē ubi oratiō oī die in una hora saltē poterē a deo q qē ifūd at t̄ intellectū tuo
lumē suū qđ trucat te saldo in ꝑsideratiōe alternus uite · hoc nom ego tibi dixi q oē pecca
tū uenit ex ignoratia ꝑ īconsideratiōe · Ille igē q nō cadit in ignoratiā ꝑ īgsideratiōm
nō pōt errare · hoc solū ē ppetus intellectus diuinus in quē ex nā sua nō cadit aliq ignoā
tia ꝑ īgsideratiō q deus ē infinitus et sūma sapiā z quāto unus intellectus magis appropiī
quat deo mag ri assimilat tāto magis efficat ꝑfectiō cū igē deus sit pma oīm quātō
ēs mag⁹ appropiīquat deo tāto erit ꝑfectiō in Angelo igē z beato nō possūt ampliꝰ pcedi
negligēt ignoratiā negligēt īgsideratiōm q st natura deo ꝑpiq z ꝙfirmati in sua grā ꝑ
lumē glorie z st valde similes deo Anima et xp̄i anime patuerē in cruce nō potuerat
peccare negligēt ignoratiā negligēt īgsideratiōm q in uita sua matus sua fuit grātia
et diuina essentia quā sēl habebat z erat beata: Virgo et maria nō poterat peccare
nō ex eo q uidebat diuinā essentiā ī hac uita sicut aīa xp̄i negligit uidet beati tuā
t patriā sz ꝑ magnā abundātiā sp̄ssi qua ipa erat plena · et ideo erat ꝙfirmata in dei
gra ita q peccare nō poterat · Sz apti bñ potuerāt peccare unde q nō habuerāt tā
tā plenitudinē grē · z ꝙ aut uerum spūs sanctus nō tū erāt ita ꝙfirmati sicut Marie
uidelz q paulus raptus fuit usq ad tertium gū animadēdo eū gentilib⁹ conuersabat et alios gentiles ꝙ
bat⁹ iudeis sz extra iudeos simulabat iudaizare unde paulo dixit ei · Tu iudeus cū sis
et gentilis uiuis quare cogis gentiles iudaizare · postea subiungit ꝙ raptus erat
qz reprehensibilis erat · s · q veniale saltē permittā · Sz ꝙ apti etiā q timuit negligēt
cogitā sp̄ssi potuerāt in eternū peccare saltē uenialit ꝙ īgsideratiōm · et sic mul
ti sancti īferiores apostolis : Hoc pōsa quō stat illud q ē sūm lumine grē deitatis videri
in suis puris realib⁹ · quō credis tu ꝙ stet credere q possit uincī sūm peccō · Dico igē
tibi q necat ē hmōi gratiā dei q vult uincī a peccatis z nūq sūm ipā · sūm lumine
fidei potuit q peccatū euadere Et ideo q vult bñ uiuere · bñ mori · uincī a
peccatis necatē q quotidie orat ad deū · q nat ab eo lumē · amorib⁹ grē suē : sicut
pcedit hmōi negligēs quotidie uadit foras ad deū · petit ab eo ut det t̄ lumē sūm ad
faciēdā sua voluntatē · q ꝙ studet lumē uincat te fugit in ydolatriā mortis et
alterius vite · s · ꝙ adisi · īfernū : q in puncto mortis te defendat da socio mattheo : ꝙ
bonū q dicens illos & sus ꝑ · quos diebat ꝙ tidie s · beat · s · illumina oculos meos ·

nūsq pōsero d la mōte hādo hauuto
mōte li fatt passati · z ha li fō mier
in questo modo cō una grāde resolutiō
in tāto ꝙ adesso sōdo in ꝙdiso · bñ ut

t° · oro ·

ps° Dom⁹ fortitudo · volū
tas · q dō nr̄ tu es · ps°
tuus bñ ·

neū ꝙ obdormiā i morte neq̄ dicat /inimicꝰ meus p̄valui reclusus eū. zq /inimicus
tuus i morte allegabit ꝙ te quenꝫ alias tecū p̄der̄ z cū asbertissmo. horū ē et ꝙ q̄ras tibi a
q̄cū aduocatū potēt̄ z pium q te defendat. sicū .btūs virginē .v. Michaelē. v. alequē sanctū
z quotidie cū āno fracas ei aliquā elemosynā. ¶ Quinto fili mi si alū mittere
cōsiliū lumē. i. hāc ꝙsiderationē mortis. te cōsiglio te ꝓpri uno pare d ochiali li
quali se chiamano li ochiali d la morte. et q̄sto. e. ch̄ te. e. merito acio ch̄ la ꝓsperita
del mōdo nō te īgrādi ch̄ q̄sto pēsiero d la morte nō sia una volta lo āno: ma te ne fa
una ḡtinua /imaginatiōe. alꝫ arte ꝓbis. nō ꝙ dicit phs. Oꝫ Thelligentiā fātasmata
sp̄ecularꝫ q̄ fantasmata sōdo li ochiali de lo īntellecto. Ille q legit cū ochiali ha dinanzi
lo libro apto z li ochiali tra li ochij z lo libro et lumē cui⁹ virtute spēs seu similitudo
d mus trāsit venit ale ochiali z da li ochiali ali ochij /tra ē īntelligēs nēi īntellectus. p⁹ē īntel
lectus q īntelligit q uocat̄ a philosophis intellectus passibilis z ē sicū oculus: /intellectus uō ꝙ ale uocat̄ agens ē sicū lumē. res sensibiles sunt sicut littere libri: fantasmata uō q̄ste /sunt res
res sensibiles et īntelligibiles possibilē sendo come li ochiali. Cusi adūcha se tu hauisse li ochiali
rossi totus liber uideret tibi rubeus z si esset niger uideret et uirid es ret d alus colorib
/tra īntellectus nē sepi⁹ decepit a fantasia z mirabilē monet q̄ Oꝫ īntelligētia fātasmata specu
lari tibi grā tu hai equa li ochiali z uoi legere tu attēdi cō lo occhio ale lettē z nō alli
ochiali tibi bisogna q̄ardare nelli ochiali si tu uoi uedere bene /tra z īntellegere cas. Si ego habeo
boni ochiali lo īntellectu tuu uedera sempr bene z sic eꝫ. si habebo malos. Accipe uno poco
d ochiali gialli cioè cosa ti parera gialla si tu harai li ochiali rossi cioè cosa ti parera
rossa Li ochiali gialli sōdo li fātasmati d la īmdi pauanita z rubei d ira. q
ex passatis omnes īmissiones formāt fantasmata conformia illis passatis: q quales mō
q̄q̄ē talia et tibi uideret. i. quales dispositiōis ē hō talia cū sibi uidet. Li ochiali
rossi q̄gat /ra et uēdicta: pigla equa cui q̄ sit /ratus plenū /ra et odio li ochiali
z li fātasmata cui⁹ similia /ra et odio z uedebit sibi ē bonū fieri uēdicta q̄ uidet
cū plena /ra et odio q̄ la mouue illa /rā et odiū stati dicit ego uolo facer uēdicta
ꝙ q̄ serrādo leuati uia li ochiali capitis: Nō ego q fantasia uadit affigua uehemēter
mouet homē q̄ uult z si fantasia ē plena bono trahit ad bonū z si male ad
malū q̄ fantasia mouet homē et ꝙ ratiōem. Tibi grā si tu uadis supi⁹ trahē posita ī
altū z uenit tibi fantasia q̄ ide cadas subito cadis: z si uenūt fantasie uenente sta
tū accidit ad malū. z nitil ꝓ ira fātasia cerni⁹ put ac si ēt cū illa mulier de qua fā
tasiat Si ego Tu uis facer bonū z fugir peccatū. fac tibi forte fantasia z imagi
nationē mortis. Queri sendo li ochiali ꝙ tu dico cē bisogno ꝙ studiar d ben morir.
fac q̄ i oī ope hāi fantasia mortis tue. z q̄n surgis d mane fāi cruis signū mettiti
li ochiali d la morte. dicēdo Memēto homo q̄a pulues es et. z posita uado ad oratiā
z asēde mēte cordis ad dm̄ di. o dne ego te offrudi mihis peccatis et quotidie uado ad
morte da mi grā ut āplij te nō offendā. Tu q uadis i ḡsilio q̄ i mes ellus se uis
recte ḡsiliē mette tibi li ochiali d la morte. z dicas ego sū moriturus z debeo rōnē
reddere et ortus si nō recte ḡsiliuj. Tu q uis ḡgregāi bona uita z facer tibi amicas
z fracas malos ꝙ ch̄es mittati q̄sti ochiali z dicas /la morte discendā ad īfernū et q⁹ ecia
bona mūdi nō poterūt me ꝓtegere. Tu q es ābitiosus z q̄ris honores z dignitates pōn
ani ochiali tuos q̄sti ochiali z ḡsidera q̄ ista mūdi honores nō poterūt te liberare d īferno.
Dōna se te uelā fātasie andare polita z fegtar le pope. z sei stimulata da lasciui mettiti
q̄sti ochiali d la morte. z uoli ꝙ tuas pōpas /re d dānatiōem: o Tu sacerdos et religiose
q̄ cōsti tētati accipite li ochiali d la morte. O uos /iuuenes cogitati q̄ cras possit
rē q̄ i fouea ibitis. cogitate si estis pati. Questi ochiali fili mi facet tibi uidē
brecitate uite. z quātā sollicitudinē debes hāe ut sis sēp̄ paty beī mori z cerre si
tu beī cogitabis cū deo cauebis a peccatis et ordinabis uita tua: Audisti igr ꝙ questi oc
chiali te sōdo necēy. ch̄ q̄ possīt tibi cadē et occidy sepius q.o. ti bisogno mettiti
o la barretta o qualche uncino ꝓ attaccāti ch̄ nō cascano. Uncinus igit̄ cū quo.

8° fons bonū

De fantasia

appẽder debet li occhiali ẽ aliquod sensibile. qđ faciat ꝑ memoriã ipsius nõtes
q fantasia venit a sensu & e mosso da le cose sensibile. vñ dicit phi fãtasia
ẽ motus factus a sensu qñ cõe & facer habitũ frequẽ semp cogitaẽ i morte q
remanebit saldo rsponso qsto pẽssero quẽ occs scõ hmerunt & qñ fuerũt honorati sꝑti
bulati: & forte adõcha qsto habito te besogna meritar cõ qualche cosa sensibile. Ac
cipe sgr hãc regulã: vade sepi⁹ ad videndũ sepulturas regũ sepultũ mortuꝰ: vade
sepi⁹ ad videndũ illos q morierũt. Delectar qñ sers q alqs amicꝰ & agnatus tuus moritur
stare cũ ipõ & videre qñ opiar & postea vade ad videndũ qñ sepelliẽ & sedere bñ q dẽ ho
et quo ẽ res trãsitoria & tuẽ cumbis a perdẽ: Et si pur tu sì molto fragile deue
resti forte pegnẽ la morte i domo tua & portaẽ i manu una mortaina d'osso &
guardarla spesso Et qñ te sẽtis tẽtari d'ambitiõ reuũa ad mortẽ & dunc pauso
& sso. vbi st' tot dñi tot prãcipes & regũ magistri & plati magni q duxerũt se
ad ambitionẽ & qsierũt tot dignitates oẽs st' mortui oẽs st' amici & pulueres & ne
et fetor. et ideo ubique desiderii ambitiõis & attẽde al bñ vuer & uiui qđ hay
tolto ad altri et sta ĩtelligas & ĩtatiõe auricule lꝰ & dicat lingtatũ et si sta
ries tu cogitabis bñ vuer & bñ uiuere & petes gsilium ab illo q ĩtelligit & dicat tibi
& uci mortes qñ debes mori noli expauescere à pl⁹ facer pmũ vide ato gstitũ. &
redde sigs debes: et nõ dicas volo cras gfiteri sꝫ hodie qz cras potes mori & nõ habes
tẽpus. Accipe exẽ ab illo scõ cui dicebat sua cogitatio cras bñ faciam. Cras
ĩpies et ẽ respõdebat faciam hodie. & nõ cras qz forte cras nõ venerunt:
Sexto et vltimo. volo fili mi q faciãs bonã vitã. nõ dico & ben magiar et ber
uer ma de opaꝫ assai virtute vt stetuꝰ sus parens qñ Mors venerit quocũqz tpe.
vtiq⁹ die pcto & hora illã sciens ex pectes et negcias volo q sepi⁹ gfitear & q⁹
die sers ĩ gritãe tuoꝝ peccatoꝝ & cogites facer aliqđ bonũ magõ opa muẽ. & cogites
q hec dies hodiern⁹ sit vltimus vite tue qz potẽ sic dicebat qdã sanꝰ q ille &
nõ cogitat quotidie q hodie sit vltim⁹ dies uite nũqz faciet bonũ. nõ ly dicat
Sumbro. Sola Mia comes ẽ defũctoꝝ et erit homẽ qđ ñmbet facer tuã &
nõ dirũ lo lassaro. poi la morte qz nihil valet. sic dix s. lucia sue matri qđ
pot mortẽ tuã vel tꝝ ideo faciãs qz tuũ seruꝰ nõ potes. hñ faciãs tibi testimthi
clausũ & bñ dispoñ domũ tuã qz forte crastinus morieris & nõ hebis tẽpus. Esto pauꝰ
ter q quotidie deus te velit edurare & hac uita posses dicer Ecce nũ dñe peccaui
cor meum deus. fili mia como lo corsero et Lõgi alo stucia sẽpa cauãst seruꝰ
magna festo nu boccone & parla mille ãni et festo ad cauallo et dixi susu festo
andamo via. Ita fac tu. faciãs tibi vno pẽssero & nõ hauer ad star & equa sꝫ
de hauer ad passar della & et ĩ oi hora sis paratꝰ & si venisti bella pestilẽtie et fa
mes noli timer sꝫ dicas o scõ ego sũ moriturus Et si fatasco dicat dunc ẽ nuõ
gludio & peste & famẽ. et Tu dicas ego scõ sũ moriturꝰ & malo modꝰ. qñqz euẽ
set una mors erit Certe mori dolor yhaio & gutta & tẽpestas & ignis & alius ma
les venit ritus ẽ malũ mortis & ql⁹ mores ẽ mores. & ꝑ hoc malũ mortis sũ ocio hñ
timeus. Dñe⁹ scs bñ disposit et ĩ grã dei erit dulcis mors vñ scriptũ ẽ ĩ ps
pretiosa ĩ gl⁹ dñi mors scoꝝ eius & ĩ alio loco mors peccatoꝝ pessima: nõ ego ti
meas mortẽ sꝫ & illo qđ sequit post mortẽ fruiq⁹ & Cõsidera q sã fuerũt lapidati
sagittati scisi gbustiti et varijs tormẽtis fuerũt & de peccatis multi mortui sũ ĩ
suo lecto et fuerũt ad domũ diaboli & sẽ ĩ pduxerũt ad domũ dei: et sic deo esto pauꝰ
sẽp mori & noli timer modũ mortis qz ut dicũ augº Mala mors putãda nõ est
quã bona vita precessit. qz nõ facit malã mortẽ nisi malũ qđ sequit post mortẽ.
Et sõe venerit bella pestis & sitis. noli timer sꝫ dicas venerat quocũqz mors sit
qz ego sũ ꝑatus hñ mori et ista ꝑsideratio ẽ bona medicina ꝑ tribulationẽ

hic dicunt fratres hbi
de pegrõ tres ordis
Morchs

Ysaie esurite et. primũ tuũ.

bella. Et ꝙ pestilẽtia si tu vis vnũ bonũ remediũ. facias tibi fundibulũ aliquũ sathanę tuũ
dicto nr̃i angelũ tuũ qz ego t̃ promitto qz in tpe pestilẽtie si tu hũbes amicitiã cũ aliq⁹
sc̃oꝝ vel angelo tuo si tpe pestis erit derelictus ab hoibꝫ nõ erit derelictus a deo z ab angelis
et sathanas fundibulus. Et venit versibile ad te gubnãdũ. Tpe famis tu pauper qz nec hoc vñ vnare
possis. facias qđ t̃ dico Adiutus p⁹ et gllo Et tu poi. vade g fitearis peccãta tua z gnãe te
cũ xpo z vnũ thesaurũ dei cauendo a peccãs z si hoc nõ sufficias nẽde illas ut possis
viuere z aiutare i eo qz tu possis. et qñ esses adultꝰ i extrema nece t̃ noli venire dare ꝑ ad
aliquũ amicũ tuũ z dicere Ego sũ i necessitate succurre mihi. qz si hoc no illos facere esset
actus superbie. Et qñ post nullũ amicũ inuenires z esses i extrema nece t̃ fac sic dico t̃
Recurre ad deũ cũ fide z dic sic Dne tu dixisti p⁹ gnte nr̃e dei z iustitia cui z hec ea adiu
nec vob. Ego fili occ mea deuge tua ego nullus hoc remediũ succurrere mi. si hoc facies
cũ fide promitto t̃. qz deus sic ꝙ nudebit tibi qz ipe promisit z nõ pot negare stupiũ. Oz
hec sufficiat. Ista st remedia si vis discere hũ mori fac q illa obscura. et ut multo
hab in memoria. velle q facias tibi dñgre. Tres cartas. per respondentes ꝙtꝫ tribus
statibꝫ in qbꝫ pot mors occurrit. una t̃ qñ stat sano la morte q la fabr̃ expe
cta. la 2ª qñ st infirmitate ad reducẽdũ la mẽte bussa alia pdm
t̃ scribat. la 3ª qñ studiũ cõmunis la morte te ha pigliato p hiemalibꝫ
vide q ꝑtinet ad duas alias cartas. i. post finẽ quattuꝫ

Reliqua vide 118.

qñdo pot debeat st̃ ho
desperare i pñtia mortis
i pena post pec. ꝙ
t 3ª.

Vn pical fumo è ḡsta nostra vita
Rondin̄ siamo & tutta via volamo
Nō tira tanto el ferro calamita
Quāto ala morte omne dì ne appressamo
Dì seque la virtu alta et gradita
El tempo suo nō lo spende i vano
Vn bel morir fa vn singular gioco
Lanima salua è lo morir suo i cielo.

Di Morte

Fermate il passo et rignardate i su
Superbi & mutate el cor ne lloro
Guardate qual son so. qual son costoro
Quisti potenti è so vel seruo ~~fuoco~~ fu.
Quāto credeno sallir & vanno i giu
Li pōpe el regno el stato el thesoro
Son hogi come al foco vn mucchio dellioro
Che ssto scoppia è nō se vede più.
O ne mi fa pouerta temer stolto
Hor ne mi fa re el nel ne vuol lo ītarmo
Così fa el stolto chal bō tēpo è volto
Vn fiolo morir fa homo eterno
Star seruo vn dì ne morir sēpre stolto
Et vn stimar la vita è sempiterno

Amor

Mi fa errare è ḡsto mōdo honor
Vedete el fine di vostra humana gloria
Vrō fumo è speranza è vrā boria
Fa vn pūto e fuenta è ḡsto mo ne.
Volan li mesi è li āny è volā lor
Et ssta e i breue spacio dē memoria
Senza fatiga nō so mai victoria
Dūgs homini vdio la mente el cor.

Quãta seppula vicho īferno stando
che se potessero ritornar īn vita
vorriano restorar col pũto il dãno
Et la anima ora īsmarrita
& nõ sentir del mõdo un solo affãno
Ti sei fatto del vitio calamita
lo exẽplo mio te īuita
No exemplar īgsta ora īsciurde
Quãto e stolto ad lui del ītto porde

Thus

Morti ẽ fac. nol uidi. lo uisto adhe
humana uita: cuõ ritgnãdi ad chi
nõ. ẽ ad lui ẽ me ha mãdato
nõ uolse ꝑdonar la morte ad se.
Dimi se gsto amara fortuna de me.
Stolto dubita tu. ben sai ẽ sta.
Et nõ porro sfge hora nel dj
nõ ꝑ ẽ tal secreto īdio solo. c.
Chi ha facta si crudel el mio. ſ.
ꝑ ẽ cagiõe ꝑ castigar chi erra
et dar la palma ad chi gla dato el uer.
Volendo la victoria ad tãta gra
che debbio so fare. Lassar lo ãtag errar
ꝑ cui bisogno ben se chiude e serra.
Hora ẽ sì uno ītto
Prende la rosa e lassa star le spine
che sanno e sol ad lui ẽ pẽsa al fine

Sermo de oratione dominica auctus

SIC VOS orabitis pr̃ nr̃ qui es in celis. Mt. 6°. Inter alia q̃ valde sit necessaria hominu i hac valle miserie est vretus orationis. Magna. n. z multiplicat sit hmoi mũdi mala z pcula aĩe et corporis z diabolice insidie q̃ timue nos impugnãt. q̃ ab eis nullus nisi dei adiutorio adiutus liberari pot. et ideo merito ĩ nob timue. z recte ad deũ recurrer dic. n. apo. Qis nr̃a sufficientia ex deo ẽ. et xps luc. 6. Oportet sẽp orare z nũq̃ deficer. Inter oes autem orationes quas deu passimus offerre nulla expallẽtur nulla digniõ nulla utilio q̃ ora dnica quã ipe dns docuit suos apostolos. hanc et ipe or suo sãctissimo gposuit q ẽ lebũ et sapiã pateris ifinita ideo oes alias orones quas pphete vl alii scĩ gposuerũt excellit. quãto ipe dns ẽ digniõ illis. vñ dic aug⁹. maxima ab oib⁹ fidelib⁹ reuerẽtia dnice orationis adhibẽda ẽ q ab ipo sũmo doctore fra ẽ. Est et alius excellẽtia pp suã brevitatẽ nõ ẽ. n. minus pluria sic alie solent esse q d⁹ saques Deus fecit ut oes adiscerẽt facilius z nec esset fastidiosa pp q̃ipitatẽ z q̃ nullus verecundet illã sumere. et q̃ nullus excusatõ possit dicere ignorãtia. z q̃ melius i memoriã teneat⁹ z q̃ eã frequẽtius ducant⁹ vñ ab oib⁹ sanctis usitata oio dr. d̃ q̃ sacra. di. q. vos vñ sic: Hãc ẽ alius excellẽtia pp eius sanctã dulcedinẽ z ifinitã utilitatẽ. z ifinitatẽ lz. n. sit q̃ diuina z brevis ẽ. n. mal de ifinita alta z scrutinosa. ita q̃ oia q̃nct q̃ adeo pcti possent nob necessaria. tñ no q̃nct oia q̃ i psalmis z alibi alius scripture scrutari q̃nct. i. 7. petrus ibi q̃ i ipa fuit vñ aug⁹ i q̃t Quelz alia ꝓba dicam⁹. orãdo nihil ad dicam⁹. q̃ qui i illa oratione dnica posuerit esse si recte et q̃nenter orauerit. Et z tñ pauci sunt q̃ intelligũt istius pentiones q̃ i ipa q̃nct. f. | deo necessa puta illã vobis exponer. hec aut oratio sic z alie q̃nct tria. s.

Exordium
Petitiones z
Conclusio

Exordiũ seu phemiũ ibi pr̃ nr̃ q es i celis. In phemio. n. duo oportuit captare bnuolẽtiã. p⁹ ergo hec captat bnuolẽtiã ex tribus p⁹ ex clemẽtia q̃ pater 2° ex gdẽtia q̃ noster. 3° ex potentia q est i celis sic. n. oratores captant bnuolẽtiã iudices t reges cõmendãdo eis de benignitate sapiẽtia et potẽtia: p⁹ ergo dicit pater. nã deus ẽ pr̃. d. oratiõe. ipe. n. fecit nos z nõ ipi nos ideo et alios dixe apostolos voluit vob⁹ uocari. patres suos terrãos et q. ite ẽ pr̃ vr̃os ptes q̃ redemit nos p filiũ suũ. ps. Redẽptionẽ misit dns populo suo. Ite pr̃ gubernatore q ipe nos substentat nutrit z gubernat. ps. oculi oniũ in te sperant dne. Sz quare dicit pater et nõ dne. dic Crisо. Nõ dicit Dne Sz pater. ut gstudeamus ut filii nõ ut timeamus ut serui i hoc. n. dat nobis fiducia petẽdi q̃ pius filius suus thesaurizat nõ aut Dns perpetue deus nr̃ q ẽ pr̃ misericordie et deus totius gsolatiõis. nos. n. xpi ani sumus filii dei p adoptionẽ. Io. p⁹. dedit eis potestatem filios dei fieri. 1°. 8. Nõ accepistis spũm seruitutis iterũ i timore Sz accepistis filiorũ i q̃ clamamus abba pr̃. hoc aut nõ erat i veteri testamẽto. vbi sẽp appellabat dns ois populos. illos duros corripiebat tanq̃ suos. vñ sm aug⁹ nũq̃ pater eis ita intimauit ẽ Sz Dns. dic. n. aug⁹ breuis dra regis et cuã grauis timor z amor. Si ergo filii carnales z temporali ad patrem suum carnalẽ habuerũt cũ fiducia petendi dicentes pr̃ mi scitis q̃ q̃s pr̃ diligat filiũ suum qui thesaurizat. quãto magis ipe deus pr̃ celestis q ẽ ifinite clemẽtie z bonitatis. vñ xps Mt 7. Si nos cũ sitis mali nostris bona data dare filiis vestris quãto magis pr̃ vr̃ q ẽ i celis dabit bona petentibus se. vñ ber⁹. dic. Oratio q̃ dulcescat primo nomẽ patris nostri et ipetrãdorũ fiducia mi pstat: q̃ seruili nõ sẽp ipetrat Sz bñ filii deo dic pr̃ nõ Dne. 2° Dicit Noster. quare aut dicit noster. et nõ meus p mi. sic dixe ipe q̃n orauit pr̃ mi. si possibile ẽ. ad hoc. respõdet tres doc. p⁹ anselm. dic. Et q̃mune ẽ omnibus nemo dicat meũ q̃ soli xõ q̃uenit q̃ nãs. alius uero q̃ gratie adoptas gra. | Rabanus dic q̃ p hoc nouit nobilis et diues nõ superbire q̃ minores z pauperes nõ nouerit posset dicere pr̃ me. nisi frem⁹ sit. nõ xps dixit apo. Vos estis fres istius z Malach 2. nũq̃d nõ pr̃ vnus d⁹ nostrũ Nũq̃d nõ deus vnus creauit nos? quare vnus q̃sq⁹ horum despicit fratrem suum. Crisо. dic. libenter audit deus q̃n xpianus

q hec n. Narratio Cõclusio.

pr̃ i q̃ ipetratõe q̃ hmoi tatẽ celestis q̃ nos misit.

adde hec q̃ deus sẽper dr pater. Januen. f. 298.

nō solū ꝙ se ſꝫ ꝙ altero orat. ꝙ se oraꝝ cogit necessitas. ꝙ altero charitas dubiū autē est
oratio antr deū quā nō necessitas mittit ſꝫ frequentat charitas ꝓmittit. Idē dicē erasm. Expla
nus 2 greg'. q2 s. debem⁹ desiderare bona nō solū nobis ſꝫ et alius hoc. n. ꝙmittit ad dilectionē
ꝓximi ꝙ totu hoc pēdet. Ideo voluit xp̄s q̄ ista oīa faceret nō tm ꝙ se ſꝫ ꝙ oēs in ipso
una eccle q2 sum⁹ alter alteri⁹ membra. nō stupp i nucō p̄lah logē. nō. n. dicē pr̄ nr̄i
ſꝫ pr̄ nr̄ē. nō dicē da ni ſꝫ da nobis. nō dicē panē meū ſꝫ panē nostrū nō dicat debita
mea ſꝫ debita nr̄a nō dicē liba me ſꝫ liba nos. huc. 5. Orate ꝙ frustrē ut salvemini.
3⁹. dicit Qui es in celis hoc dicē p⁹ ut sciam⁹ nos premiū hr̄ē celestē 2 Ideo ad celestē
hereditatē anhelemus 2 erubescat hō se i terrenis sordē. vñ hortat oēs oculos ad celū tollat
cor ad sidera. Sum. quia q̄ cōspectē rē. 2⁹ ut ostendat q̄t nob⁹ pot dare q̄ petimus
cū. n. de celo aliquid de bonū ille q̄ i celo ut deus ab potes e nobis dare ora. unde quō cap
tat benevolentiā. 3⁹ q̄ deus sit vbiq; cū sit ipsimens ri necessitas. hymn. Celū 2 terrā ego
ipleo. ꝓ Quo ibo a spū tuo. tū dicē i celis ꝙ sum ibi nobilioꝝ influxū q2 se ibi patri
pat ostendat ꝙ misericordiā claritatē 2 fruitionē ꝙfectā. sic dicē paul⁹ Tuē aut videbimus sic
cū ad faciē. Sic q est i celis. i. sanctis tuis ꝙ claritā visionē q deū ad vñ ꝙ vere ab omitate 2
ꝙ bonor⁹ opū claritate. 2 qa i eis deus sedet ꝙ gras. ꝓ celū sedes mea. 2 terra. spes
cata scabellū pedū meorū. ℣ Expedito ꝓhemio nūc venit ad Narrationē que
Cōtinet. 7. petitiones. Est sciendū sm̄ mag. d hra. sup. Mt. vi. i hac oīe dicē q̄ cū
Oratio sit de ascensu petitio debite tui a deo. xp̄s i hac oīe docet nos q̄d debem⁹
petere a deo sm̄ decentia. Illud aut q̄d p⁹ cadit i appetitu hois e beatitudo. cū sit finis
rōalis creatur Ideo i hac oīe p⁹ petit ipa beatitudo ꝓ tres petitiones duas. 2⁹ petitio
Media ꝙ q ꝙcernit ad ipam ubi fiat voluntas tua cū sequēti petitione. 3⁹ petit ne
quid veri ꝓpedimenta q possint nos ꝓpedire ab ipa beatitudine i aliis tribus sequentibus pe
titis. Et q2 dupr e beatitudo. s. ipsa q̄ e in via ꝙ fidē qua cognoscit ipē deus ut
finis nr̄ ꝙ se in enigmate ꝙ speculū. ꝙ fruitā q̄ e i patria qua cognoscet facie ad faciē
Ideo i ꝑ petitione petit dei cognitio, ubi sanctificet nomē tuū i ipa ꝙ fruitā beatitudo
i qua ibi adveniat regnū tuū. Dr ergo i ꝑ petitione Sanctificet nomē tuum
. e sanctū ꝓducat et manifestet cultus gratis conquisito nomine tui vñ dicē Titus
sup lucā. Nota sit tua sanctitas mundo laudet te oēs devote. Iussit g⁹ orare ꝙ
emūdatoē illuminatoē tm⁹ mūdi. Aug dicē. Cū dicimus sanctificet nomē tuū
Nos admonemur desiderare. ut nomē eius q̄t semp sanctū e et ab hoībus sanctificatur hoc
e nō geminat. Sanctificet ergo nomē tuū. i. notitia tua sca appareat oculis hoīm nūc
Di ꝙ lumē vere fidei ut cognoscat te vere deū Creatorē omnū et vere ꝓpe. 2 sic nūc
bonū. 2 te ex toto corde diligat vñ xp̄s dicē hec e vita etna ut cognoscat te deū pr̄m
2 Jesū xp̄m quē misisti sanctū. Vt sm̄ criso. Sanctificet nomē tuū. i. fac nos ita vivere
ut ꝙ oīa te glificem⁹. Sanctificat enim ide e q̄t glificat ꝓ honorat sanctificet ergo. i.
honoret 2 glificet nomē tuū i nobis sm̄ apti. Soli deo honor et gla. fac ergo dicē
ut Notitia nois tui sca vadat ꝙ totū mundū 2 libet ab oī ignorātia ydolatrie 2
cognoscat te verum deū ut mereat ꝙcurrere ad regnū tuū. Dñe i ꝑ petitione sequē
petitio dicē. s. Adveniat Regnū tuū. i. fac dicē ut simus ꝙ tempes regni
tui celestis. i. petim⁹ dicē Regnū tuū nob ꝓmissū 2 a sanguine acquisitū dam
nobis. Sacerdū q i evangelio Regnū dei tripli accipit. alii. ꝙ ecclia militante. sup. d. Mt.
5. q sol. vñ et mūda. istis. nu. minim⁹ vocabit i regno celoꝝ. 2 qñ dicē i fabula Si
mile e regn celoꝝ. Allegā ꝙ ecclia tripliciter. Mt. 3. nemibet oī abscid 2 ysaac i rego
celoꝝ. alii ꝙ gra dei gratificante ꝙ qua deus regnat sup omnes iustos. luc. 7. Regnum
dei intra vos est. q2 ergo ista petitio principalr exponat ꝙ regno celestis patrie. pot
est exponi et sic alio. et alios ꝙ ecclia militante petim⁹. n. ut Regnū eccle militā
tis veniat ad regnū eccle triumphātis. sic ut fiat triplex unū non ꝓpter ut regnū eccle
veniat si adveniat vñ possumus sic exponere. adveniat regnū tuū. i. misericors

Maḡ Sanctus
Nomē dei i nobis { potestas / virtus / Ecclesia / Sapientia / Benignitas
Maḡ.

Laudate pueri dñm laudate nomē dñi
sit nomē dñi benedictū ex hoc nunc
et usq; in seculū a solis ortu

NUNTIO

hic nuntiat q̄d si deus est
vbiq;. 7. 254.

sanctificat nomē dei i nobis
tripliciter.
Per veram cognitionem
per veram laudationem et manifestationem
per veram dilectionem illius supra oīa
dilectionem cum mundicia cordis
et manifestabilitate

fac vt dēr christi ē ipse
ihesus veritas. ad nrā tuā
vt ea vnite hūdis pīs
mis. et apta nrīs qđ vobis
dare ē ab origine mundi

et defende a dilatu ecclie nullitate vt nullus ꝓsequtoꝝ timor hūanus
ī trāq̄llitate et pace famulēdo tibi ad glām tuā ꝓficiāt nouerit. pōt et exponi sm Nico. de li
ra de regno diuine grē ī pīti. q. hū ego dicat adueniat q. nō possumus ad deum
venire et glam nisi ipē prius ad nos veniat et gnīc vñ xp̄s dic Nemo venit ad
me s. ad glam nisi pr̄ meus traxerit eū. s. et sua gram. petimus ergo dnē da nobis fa
mulis tuis gram ut ea nre cam ꝓficiamus ad tua glam: Aug' ad ꝑbā dicit Desideriū
meū ad illud regnū expectamus vt nob veniat atq; ī eo regnare Mercamur. fiat vo
luntas tua sicut ī celo et ī terra. hic petit Media q̄b ꝓficit ad finē nostrū. s.
ad ipam b̄titudinē. vult dicē hoc. nico. et h. q̄d illud et quod principale ꝓsequi beatitudinem
ē adīplete diuine voluntas et sanctū opatorē suoꝝ mādatoꝝ vult xp̄s dicē si cui ad ultā
ingredi sua mādata: et q. frequēter voluntas eius ē nobis ignota. a multis pauca notan
a. et q̄ ē ergo scm̄ sumus ad hoc ī protēs et pgere ad ītelligendū Ideo petim⁹ gram a deo
facere dū semp suā voluntatē dr. fiat voluntas tua. i. doce nos voluntatē et ꝓpositum
ad dīplendū tuā buplacitū. vult cyprian⁹ hoc exponēs dr. Nō petim⁹ ut deus faciat. sed
vult sz ut nos facere possimus qđ deus vult. q̄d ut fiat i nobis opus ē dei voluntate
a. operē eius et protectiōe. q. nemo suis viribus fortis ē sz dei misericordia tutus est.
Addit autē sicē ī celo et ī terra bonti. n. q. sit ī celo. q. sit īmediate quietis deo ꝑfe
dūine Ideo nō possunt deficere nec deuiare a diuina voluntate. ī me mihi velut nisi
qđ deus vult. sz nos q. sum⁹ ī carne dilōgati a deo. sepe⁹ ex nrā fragilitate a spūalibus
a sua voluntate declinam⁹ q. quotes peccam⁹ totes nrā voluntatē dei voluntati ꝓponim⁹
Ideo petimus ut dei gra hoc supplere ī nobis dignet. o voluntatē nrā ī ofirmitate
ad suā sicē ofirmādē illi q. sit ī celis vñ glo. dicē. Voluntas dei ē ꝓceptiū custos dis
ciplinę dat et alia expositionē quia scrip. aug' ī li. de bono ꝑseuerātie dicit est
alius ī his ꝙbus sensus ut. s. g. ī fidelibus q. sit adhuc ī terra terrenū hūs hominis portātes
ernū ī telligāt fideles q. celesti hoc ī dulcedine nō ī merito celi nouerit ītelligē vñ est
sensus fiat voluntas tua ī ifidelibus sicē ī fidelibus ut nō solū fidelibus augeat fides scd et
ī infidelos cōuertat: fiat ergo voluntas tua ī terra. i. a peccatoribus terrena diligētibus
sicē fiat ī celo a sāctis et iustis. Nos hīc q. ex hoc nouo loquēdi dat nobis doctrina
q. ad vitā eternā binas sp̄ duo mandā. s. gra dei et voluntas hois q. ut dicit aug' Deus sine
te sine te nō tī salvabit te sine te. Ideo nō dicit fac voluntatē tuā ne credret q. nihil ope
rent ad nos liberi arbitrij. nec dicē faciamus: ne videret q. nos fecerit gra
dei sz dicē fiat. s. et gratiā dei adhibeto tū studio et conatu nostro Istud. Panē
nostrē quotidianū da nobis hodie. nō q. sic nos ꝓpositum sumus et nā corporalē et spi
ritualē ītm duplex panis ī digrm⁹. s. spūalē et corporalē ideo sm doc. hic petimus vtrūq;
panē. s. spiritualē q. ē sacrū corpus dñi et corporalē q. corporalis refectio. vñ Ma. dicit
panē nostrē supsubstantialē qđ hyero. ex ponit ꝓprium peculiare suum egregiū panem
celestē corpus xp̄i. q. ait Ego sū panis viuus q. de celo descendi et sta et ītelligit Crys.
et tho. Dicē aut corpus xp̄i panis supsubstantialis q. supat oēs alios sbstātiat animā et corpus
et oēs superat creaturas. quigē ppter calorē q. expiritus. q. sumit ī nobis quotidie humorē
deperditis et bonū. voluntatis et sum⁹ ī bono debilis ultro q. restauratōē vite spūalis
ītegrum⁹. panē celestē vñ xp̄s aut nisi mādūcaueritis carnē filij hois nō habebitis
vitā ī vobis. Intelligit et sm doc. de panē corporalē et ꝓpter panē Intelligit oēs
sufficientia victus. q. sicē dicē aug' ad ꝑbā sicē enim audistis ē ꝓpriū sacramentū Ita et
panis ē propinquus a bus hui aut petimus tāq; frustū. quo possimus nos adiuuari
ad merendū hīc aug' ī li. de sm. dñi ī mōte dicē. primo quotidianus aut ꝙ hesterno
dicitur ē q. hui⁹ vite ministerio sbsistat aut q. sacrō corpori xp̄i q. quotidie accipim⁹.
q. huic et panē ītelligim⁹ ītelligentia sacre scripture nrā. et q. dicebat ꝙdā iudeis
Scrutamini scripturas ī q. vos putatis vitā eternā hīe. et q. ipse male ītelligēb et falso.
vñ dicē hyero. et. p. arcula eius petierūt panē et nō erat q. frangeret eis Ideo ipse occi
sus est mortuus q. vt dicē Ma. et. nō solū et panē vitat homo sz et ī xbō q. et credit

ey one dei Nos aut ✠ ami habemus de hoc pane nr̃o quia abūdãtiã q etiã ē panis celestis q̃ xp̃us dns de celo descẽdit ad docẽdū nos nr̃a salutis ehĩne. ꝫ iã ✠ ami murmurastũ panẽ celestẽ. sic faciebãt Iudei murmurãtes nr̃a dicẽtes. Nã nr̃a nauseat sup cibo isto nequissimo: et desiderãt allia z porr z carnes egypti. e delectationes tãtũ carnales z fabulas. z ratiocinas. z lasanias pistorũ Ideo tãq̃ Iudei q̃ bũt i desto z nõ itrabũt i terrã q̃missois. Dic aut panẽ quotidianũ q̃. quotidie i dnica nr̃a sptiali z sacramẽtali cibo q̃ q̃tidie peccamꝰ. e debilitamur. vñ dic Ambros. Si quotidie sumit corpus xp̃i remissois peccatoꝝ sumat. debeo q̃tidie sumere q̃ quotidie pecco. ꝫ quo ad panẽ corporalẽ Ideo dic quotidianũ z da nobis hodie ut q̃ramꝰ tãtũ nr̃am vitã spũtis nõ superflua z magnos thesauros sic si vellemꝰ. hic stare se nup z nõ tendere ad patriã debemꝰ ygr sicut pegrini tãtũ viatores quotidianũ petẽ. z se nup ad patriã anhelãt z p patria thesaurizare sic dns Xps thesaurizate vobis thesauros i celo. Dicit aut nostrũ q̃ vpũ panẽ vite petimus q̃ tota ecclia z p oib; fideles q̃ sũt membra eccle ✠. dic et nostrũ p̃ Xpm. q̃ dca q̃ nobis deus tã donat spũalia bona seu tpalia nõ dat q nobis tãtũ ꝫ etiã p alios ut de cogẽ accipiamꝰ ab eo et alios p̃ faciamꝰ tãq̃ fideles dispẽsatores dei. Dicit tũ cõpr xp̃e panis noster q̃ xp̃s p baptis nascimur ẽ z celũ se finit hodie z ypi hodie p fecit et renouat nõ angelo. // Sequi. Et Dimitte nobis debita nr̃a. hic primo de luxurie et Auctar. petimꝰ amoueri a nobis id q̃d bñficiũ ipm̃ q̃ habet et a negro dei dextra excludit. s. ois culpa z ois pena. q̃ sũt duo obstacula. z ista q tangũt tres partes sc quales. p debita sua aug z alios doc. peccata Intelligũt q̃bus deo obligamur ad debitũ culpe et pene et q sũt dei aduersorio a peccatis cauere nõ possumꝰ z nemo pot remittere peccata nisi solus deus. ideo ad ipm̃ q̃ ẽ potentissimus et clementissimꝰ decet nos xp̃s recurrere. dicẽdo Deus propitius esto mihi peccatori. z potentissime dns dimittite nobis. i. oia xp̃ianis q̃. ois sanctis peccatoribus. q̃ nemo sine crimine vixit ois. n. dic paulus. peccauerũt z egent gra dei. debita nr̃a. lucas dic. peccata nostra. i. ois nostra. Aug. Q d ē debitũ nisi peccatũ q̃ debemus ei. tanq̃ offerimus. nõ q offendat aliquẽ cui debitor efficat. p̃ ergo i hac petitõe manifestamꝰ culpas nr̃as dicimus debita nr̃a significãter. n. dic nr̃a q̃ culpa nõ ē a deo auctor ꝫ a prava voluntate nostra q̃ dei voluntati resistit. 2o postulamus dei misericordiã cũ dicimus dimitte nobis. Tu q̃ sc̃p pat̃us ē peccatorẽ nr̃e redẽptionis ē miser. sc̃p z paratus et ad tua gaudia posse nos. 3o obligamur nos ad aliq̃ i dulgẽtia et remissois cũ ꝑdit. Sicut et nos dimittimꝰ debitoribus nostris. s. q nos offendere nũt z satisfacere debẽt q̃ ut dic aug hoc nõ de precepto dr̃. ꝫ et oia q̃ i nos vnusq̃sq; peccat. z dic aug ad ybã q̃ i hoc xp̃s admonet nos q̃d facere debemus ut ad remissoria peccatorũ rapiamur. In manus. n. nostras i q̃t z i nr̃o libero arbitrio posuit deus vtr saluetur z vide dãnetur cũ dic Dimitte. et dimittẽ vobis. si nõ dimiseritis nec deus dimittet vob. Ineffabilis ē clemẽtia dei q̃ venire vult p̃ nr̃e brue qs saluari ostendit ille. Sequit Sequela petro. et ne nos inducas i temptationẽ: hic primo a nobis amoueri q̃t pot ea causa i duc di nos i peccatũ. s. ipa temptatio q̃ n̄ a d̄o suggestio q̃d p̃ oratio ad peccandũ. et nota q nõ dicit Dic nõ q̃mittas nõ tentari q hoc esset ablatus meritorũ. nõ. n. coronabit deus q̃ legitime certauit: vñ dic aug. q audeat ẽ q̃ sanctꝰ q̃ diabolo. z elimacꝰ dicit dic cũ Impugnamur signũ ẽ q nos dns noster pu gnamus. e ffugat et hõ superbus z desperat alios q nũq̃ ẽ tentat̃ q̃ tribulatus z amittat vel meritũ et bonũ q̃d h̃t. signũ ẽ enim q̃ possidet a dño. z h̃t pacẽ cũ illo. ꝫ q̃ sustinet tentatorem acquirit coronã q̃ desi. Sed. breuis mr q sustinet tentatorem. ꝫ petimꝰ a dño ut nõ desinat nos i tentatõe. ꝫ p̃sistere nobis suũ auxiliũ ne i peccatũ cadamꝰ. ꝫ victoriã reportemus. vincit resistẽdo. Sceptũ ẽ. n. Jnte. eripiũ a tentatõe. nõ dño nro trãsgrediẽ mandatũ retrax e damnabit ad nr et ego coronabo eũ. Dr abbatissa Sarra legẽ q̃ ꝫ. ãnus fuit tentatus ad̃o ferviatus z nũq̃ potuit tentatoẽ amouere ꝫ tãtũ gratiã sibi dari vincit resistendo. Nec et petimꝰ a deo Mitte nobis tentatores q hoc erit ꝑceptio mag̃ eo q tentatores sũt pessimo

et hoc ē q̃ auaros z inuidos q̃ nollet bona dei tãtũ p se nõ q̃ alios z nollet ad abũdãtiã nõ ad necessitatẽ vite vel i gulosos z luxuriosos. q̃ nõ pane ꝫ carnẽ vellet z alios deliciosos.

Memorie q̃ nr̃i q nõ dimittunt p̃ suo posse debẽt hãc oratiõem pacis · z postea dicẽt alq̃ q̃ debetur ad remissionem ea mẽsura q̃ mẽsi fuerint nos.

or̃ ille? sũ pris q nõ dr. T. oratus? cele dispũt tentat.

Dñe libera me dñe a malis
huiusmodi.

aug⁹

amē.

se. z primus nr ē astutissim⁹ z crudelis et nos fragiles z ipossⁱᵇˡᵉ erit tot⁹ hūe vite pugnā. ſz hec
nihil a deo petimus. suā grām z adiutoriū ut possim⁹ tentatōi resistere nec in peccatū ruere
nā subdit. i tēptatōe ſcz aug⁹ ē a tentatōe nēi z in pace reddē. nr aug⁹ t li. et xp̄s in
Ne nos ī ducas ī tentatōem quā. s. ferre nō possum⁹ ſz qua ferre possit humana gd etas z
ī le⁹ et bono p̄seuerē. Cū sāt⁹ petit nr ne nos ī ducas ī tēptatōem qd aliud erat q̄ ut ī sēptate
p̄seuerē. et dē aug⁹ q̄ Tentāt humanū ē ſz g̃ seruāt d̄ diabolū. ſz nūqd deus id
cit ī malū cū oram⁹ ne nos ī ducas ī tēptatōem dcī q̄ deus dē ī ducē ī malū p̄mittē
do ī quātū p̄ pcām nrā sb̄trahit grām suā et sic hō labē ī pcām. Sequt. Sed libera
nos a malo hic petim⁹ a deo remoueri a nobis malū pene. cū sit ista libatio nob
quotidiana nr̄a q̄ sine malo corporis z animē. i hac mūde nō vivim⁹. sicut. n. dē
aug⁹ orādū ē ut nō solū nō ī duc⁹ ī malū quo caim⁹ q̄t frāg ē ī pcām p̄tōe
ſz et ut liberem⁹ ab illo ī quo sum⁹ ī ducti libā ergō nos a malo q̄t debem⁹ nob⁹ ip̄se
cato originali sic̄ fames sitis ī firmitas ignorātia aīe gaudia carnalia malitia z hui⁹di
ſtē libā nos et malo q̄t debem⁹ nobis ip̄s peccatis actualib⁹ q̄ grauissim⁹. et p̄sit fames
mortis. et bello z alus dei flagellis z pestes mūdi et a gustib⁹ q̄ solēt hoīb⁹ iuste
accedē deo p̄mittēte: z sic libā nos a malo p̄terito p̄senti z futuro. s. etiā post
mortē sc̄ a pena purgatorij z pena ī ferni z generali ab oī malo. q̄t pōt ī pdic⁹
nos a felicitate q̄ē expectam⁹ z ī peccatū p̄ desp̄atōem ī ducer: a q⁹ sīm⁹ tuo ad
mitrēd libari nō possumus Cete quālr apponit q⁹ ī ista oratōe contineāt oīa q̄
peti possūt mentē nobis z q̄ q̄d ī oīb⁹ aliis orationib⁹ gtinet. vñ aug⁹ ad ybā ī q⁹t
Quelz alia ybā dicam⁹ orā do nihil ad dicim⁹ q⁹ q̄t ī illa orōe dnīca positum
ē si recte et ḡpendēter oretur. Qz. n. dē clarificare ī oīb⁹ gentib⁹ sic̄ clarifica
tus est ī nob⁹ q̄d ad dicit q⁹ sanctificet nomē tuū. q dicit ostende nobis faciem
tuā et salus erimus q⁹ aduenīat regnū tuū. q aut dicit dca nre fiat vo
lūtas tua q⁹ deus noster est tu q̄d aliud dē q⁹ fiat voluntas tua. q dicit panem
z panē tuū nr dederis nisi ſz tātū mistica nra tribuit nobis q̄d aliud dē q⁹ pa
nē nr̄m quotidianū da nob⁹ hodie: q dicit remitte dē debita nr̄a sic et nos dimittim⁹ rel. q dic ī te eripiā a tēptatōe ī deo meo trāsgredi
murū q ad dē q⁹ ne nos ī ducas ī tēptatōem q dicit erue nos et liminas nos
deus noster q̄d ad dicit q⁹ libera nos a malo: ht ille et si oīa sancta orōis ybā diligen
ter scrute nihil ī uenīet q̄d ī ista sca orōe nō gtineat. Et deo accepte hoc deside
rāti si vis ad felicitatē dei p̄uenīre. z ab oī malo liberari dicas hāc orōem quotidie z deuote: qa filius dei illā ap̄posuit z docuit. z ad hāc hās reuerētia z deuo
tionem plus ſz ad oēs alias: ltē si nos pcā t⁹ dimitt⁹ q̄n dicas dimitte nobis
rē. da tibi ī pectore cū gratitudōe q⁹ deus oīa tibi remittit. vñ dē aug⁹ ī enchir. De
quotidianis breuibus leuibus q⁹ peccatis sine q⁹ hec vita nō ducit quotidiana ora
fidelium satisfacit / Et ego dico tibi q⁹ si ap̄to corde dimiseris peccanti ī te deus
benedictus oīa tibi pcā remittit si esset ī finita q⁹ p̄ hoc tibi rep̄missit rē fideles
vt dixi ē sup̄. dicas igr quotidie amīs aliq̄d ī capias facere cū deuotōe salte gnīs
v.7. pē. z redde gras altissimo deo z posthac ibis secur⁹ z letus q⁹cūqz voluerit tibi p̄sens
succedet. Tertio et vltimo ponit Conclusio cū dē Amē. sup q⁹ hyeron⁹
dicit Amē ē signaculū dnīce orōis q̄d aglīa volūs ī xp̄o fidelis: nos uero
fiat. Et q⁹ li Amē optatio adimpletionis eius p̄dictorū q̄ dicam⁹. oram⁹ te dē
pissime ut fideles ac uere fiat oīa postulata nr̄a ut ex nr̄is mentis ſz p̄ tua cle
mētiā vt ad te finale p̄uenīre possim⁹. z hoc et petim⁹ p amōē dñi nostri ih
su filij tui z spūs scī Mat⁹ cuius mane. regnū sec⁹. amē.

Vid Dorobellā i 3. di. 25.
i roman prom. 63

305
112
198
109

Sermo de articulis fidei vide et i Sūma de vitiis i prīc.

Credo in deum. Quia Tota sapientia cristiana nostra continetur i articulis 8.mi fidei catholice Ideo vtqz vestrū bñ sciat q̄ ſt illa q̄ habeat credēr et ipſi articuli hodie 3a. videbimus ff. Circa p.m 5 diuisionem articulorum fidei a

Diuisio
Declaratio
Fructificatio

tholice aduertendū q̄ si respectus hāt ad eos q̄ symbolū ediderūt Tūc articuli 3 fidei dnī cē duodecim p̄m numerū xii aplōr: Si uero ad ipsa rem respiciamus ea que radicaliter ſt credēda tūc distinguūt i quatuordecim. quoz̄ septē pertinēt ad diuinitatē xp̄i 2 7. 3 alij ad eius humanitatē Typicato primi figuram fuit Iosue. 4. vbi dr̄ dns ad Iosue elige t' uiros singulos. 4 singulus tribꝰ 2 papr eis ut tollāt de medio fordāis aluee vbi steterūt pedes sacerdotū xii. durissimos lapides quos posuit i loco castrorum vbi pernoctauit hac nocte tētoria: Vbi ista ſt dei p̄cepta ad filiū Iesū saluatorē q̄ eligat. 12 viros quos et aplūs nominauit xii. durissimi lapides ſt 12 articuli fidei tollūtur aūt de medio fordamis aluei. i. de medio ydolatrie sceptrum. vbi sternūt pedes sacerdotū. i. afflictionis scōz̄ patrū patriarcharum et ypocritarum: Ponūt aūt i loco castrorum. i. i scām eccliam q̄ē ut castrorum acies ordinata i qua nocte pugnauit q̄ē spes i crucis signaculo fugauit tētoria ecclie fidelis ut diabolo fortiter resistat. Est ē i figura ostensum hoc apoc. 21. a loc. vbi assignat 12 lapides p̄tiosos i fundamento muri ciuitatis hierusalē ac etiā apoc. 12. i corona 12 stellarum Mulieris amicte sole. i. eccle scē q̄ hāt coronā. i. fidē catholicā ornatā 12 articulis tāqz lapidibꝰ p̄tiosis. Secūda aūt Diuisio. s. 14 articulorum quos credere debemus s. 7. 4 p̄tinet ad x̄pi diuinitatē 2 7. ad humanitatē. signata fuit i 7. stellis et i 7. cādelabris aureis i quoreū medio filius dei ambulabat apoc. p.o. Dico igr̄ p.o. q. 7. ſt articuli q̄ p̄tinet ad diuinitatē ei. p.o quo ad essentiā dr̄ 2.o quo ad ei⁹ opatiōz̄ quo ad essentiā debemus credere q̄ Deus sit vnus i essentia 2 trinus i psonis De vnitate ē primus articulus q̄ dr̄ Credo i deū 2 i symbolo primū i vnū deū dicē. 2.o debemus credere i vnū deū cē tres psonas. s. patrē. 2 alius articulus q̄ dr̄ patrem omnipotentē. s. o filiū et ē tertius articulus q̄ dicit et i Iesū x̄m filiū eius vnicū dn̄m nostrū. 3.o debemus credere ipso nā spūs scī ē 4.s articulus q̄ dicit Credo i spūm scōz̄. Quo ad opatiōnem diuinitatis ſt tres articuli nā debemus credere q̄ deus ē creator omniū rez̄. 2ē quinq; articulus q̄ dicit Creatorē celi 2 terre debemus credere q̄ ipe dator gre hys q̄ ſt i fide ecclie 2 gmunitatē scōz̄ 2 remittere eā penā. et ē 6.tus articulus Credo scōz̄ ecclias catholicā scōz̄ gmunionem et remissionē peccatoz̄ debemus credere q̄ ipe ē dator gl̄e i utraq; stola. s. corporis 2 aie et ē 7. articulus Carnis resurrectionē vitā eternā. Alii 7. articuli p̄tinēt ad x̄pi humanitatē. p.s dicē. Qui conceptus ē de spū scō. 2.s q̄ natus ē de maria virgine. 3.s. passus ſt sub pōtio pilato crucifixus mortuus et sepultus. 4.s. q̄ descendit ad inferos. 5.tus. 3.o die resurrexit a mortuis. 6 extus ascendit i celū sedet ad dexteram dei patris oīpotentis. 7. inde ventur⁹ ē iudicare vivos mortuos. et sic de 2 humanitate debemus credere ei⁹ 14 articulos. natiuitatē. Mortē. Resurrectionē. Descensū ad inferos. Resurrectionē Ascensionē. 2 aduentū ad iudicium. Et sic patet q̄ ſt quatuordecim:

Secundo hēmus videre rerū declaratoēm ut melius intelligendo premissa fidei
x i verbis vrīs figatis. et simbolo ordinē illoz̄ nō ſm diuisionē p̄dictā ſz ſm q̄ sibi inuicem ponūt i simbolo. primus q̄ articulus ē iste Credo ſ in deum patrē omnipotentē creatorē celi et terre. et ista articulo expſſiuit totā i simbolo nicēno. vbi dr̄ credo i vnū deū factorē celi 2 terre visibilium oīm et inuisibilium. In quo articulo ponūtur destructe Tres veritates credite quarū p.a ē de Deitate ibi credo i vnū deū. 2.a ē de dei oipotentia. ibi patrem oīpotentē. 3.a ē de ei⁹ mūdi creatōe ibi creatorē celi 2 terre. q̄rū veritatū catholica Inspiratione fecerūt a spūsto. s. ō petro apostolo ad abolendas tres hereticas pravitates quas ipse suis p̄uidebat futuras ēe. Sic ps̄ 4 aug⁹ i li.o de origine hereticoz̄.

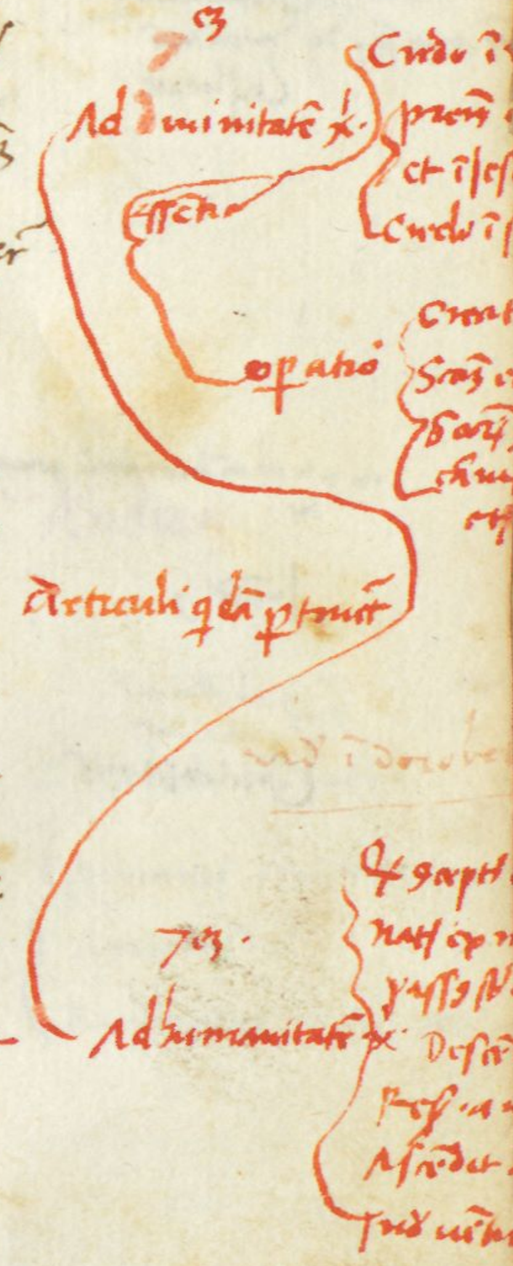

S. petr⁹. q

Manicheus paganus
Arrianus
Paganus Saturninus

ꝑ ois ꝓpotes ñ illi

p⁹ uerus de dei unitate ē q̄ errore munichey ponētiū ēe duo principia. s. duos deos: unū
bonū alterū tenebrosū unū boni alterū mali unū creatorē uisibiliū alterū ĩuisibiliū. q̄
quos clamat. b. petr⁹ Credo ĩ unū deū et q̄ unum iste articulus destruit. ar. Nudi est
deus tuus unus est: est et q̄ paganus q̄ ponebat deos ĩmites celi ar. et sidera deos
putabat: et demones q̄ dies adorabāt. ꝑ. ois dij gentiū demonia: secūda ueritas ē de
diuina potētia q̄ errore Arriani ar. q̄ negauerūt dei ꝓnes ĩm posuit ēe ut posset sibi
equale filiū gignere unde posuerūt filiū ēe minorē ꝑe. et sic dei dixē. s. petr⁹. patrem
oi potētē. Tertia ueritas ē de Creatore mūdi q̄ ē q̄ errore. Saturninus q̄ posuerūt
septē angelos ꝑes Contrarij dei ꝓnis Creasse hec omnia ꝑ q̄ uidebat deus et ori
gine humani. et q̄ nigromanticos q̄ dicebat deū creatorē uisibiliū et diabolū creatorem
ĩuisibiliū. q̄ quos clamat. s. petr⁹. Creatorē celi et terre. s. uisibiliū et ĩuisibiliū
et ĩ symbolo Niceno Clare expressit. istud accipe. gen⁹ p⁹. In prīo creauit deus celū
et terrā. p. celū ĩtelligit oēa ĩuisibilia q̄ ī celo empireo ĩuisibili nos ignorāt et p terrā
ĩtelligit oēa uisibilia q̄ de materia prima sūt formata. ¶ Sequit Secūdus articulus que ē
Credo. | ois crūcifixus dns: et ihesum xp̄m. filium eius unicū dominum
nostrū. ihesus est nomen gnāle nus ueritatis p̄ē et psonalis filij dñi nr̄i ih̄u xp̄i
ihesum filiū eius. Nullus n. filius pot ēe idem psonalr cū suo p̄e. 2° ē contra dicendū
filij unitas ꝓ reducitur oēa dicat filiū eius unicū est. n. sensus filius eius. s. p̄is. unicus
a. unigenitus. in greco nr̄atur q̄ ꝓpr̄ius filius q̄ habet a p̄e ē ēt ipse ens. unus tm ē
q̄ habet p modū generationis et p quē filius. s. ihesus xp̄s et nos ipse sumus. 3ª ueritas
ē q̄ filius ē equalis patri unā aug⁹ ī li⁰. de sibol. Cū aut dr unicū dei filiū intelligit
ar. deū: si uerus ē filius hoc ē q̄ p̄e. ergo si deus ē p̄ deus filius: Quia q̄ n. est
id q̄ generatū ē id quod generat. nō gnāt hō bouē. q̄ us Cnē ꝑ hō hominem
bos bouē aut suus auē sue deus deū et q̄ unus unū. sic q̄ aut dr unicū ordē ois posse
creare celi et terre q̄ q̄ q̄d hēt p̄ hēt filius. Aug⁹ hēt alia⁹ pater q̄ nō hēt filiū
q̄ dicē oia q̄ hēt p̄ nata ē Io. xvi. Dicta q⁹ ē p̄ ēe ois potuit ē ꝑ ois
ois potuit creare celi et terre. Credere igr̄ debemus q̄ ih̄s sit filius dei ūi ē p̄ creatus
et creatū. ois sit splendor et figura sue ēt. Io. x. Ego et p̄ unū sumꝰ ꝑ gnāt
ur q̄ dicē Io. 14. p̄ manū nr̄e. Ad hoc ext aug⁹ ad feliciana. Alius et minor
triplex modus dicendi p̄t Creatur forma et potētia. Creatur sensibiliter. forma loquor
parcus. potentia fortē ibercilij. et sb dit aug⁹ uidemus utrū aliqd horū accidat filio.
nā nec creatur. minus ē quē de principio p̄ē q̄ stat exterius. principiū nec finem
quē rēi alicui ē fas p̄dicare q̄ deū. nec potētia q̄ quē dicā nouimus ēe fīa. ut q̄d dicē
dicē ī ois crūcifixus Ego. et p̄ unū sumꝰ hoc ītelligit ī forma dei. Et p̄ manu
me ē hoc ītelligit ī forma serui. Istas igr̄ tres ueritates prosecut ois crūcifi
xus ad abolendas tres hereses. p⁹ fuit Sabellianoꝝ q̄ confundētes diuinas ꝑsonas dicūt p
ē filiū et spūm scm ee unā psonā ī nē. sic destruitur ītres tm ī ea appellationē q̄ quos cla
mat ois ī ihesum xp̄m filiū ei⁹ tāq̄ distinctū a patre. 2ª. ueritas ē posita ī errorē sabel
ianoꝝ. q̄ posuerūt nō solū xp̄m sed etiā scm spūm fuisse filiū dei. ī quos dicē Io. unicū. 3ª. ad q̄ eius
dē errorē Melchisedechianoꝝ q̄ dicūt etiā melchisedech fuisse filiū dei. q̄ ex p̄ē ē sine
genealogia. sic q̄ sequit. Dominū nr̄m. q̄ quē dominū approbat nos filios
p̄ē ēe ihesū. sic ei⁹ alia⁹ q̄ ē dominū creatū et increatū filio nō appropriatur increatum
sic Creatū et ad honorē ei⁹ ut ī quātū hō etiā deus creatus credat. 4ª. 5ª. datur ī
nl ois potestas ī celo et ī terra. sic oia subiecisti sb pedib⁹ ei⁹. 5°. q̄ quē quē filius
Dñe Deus noster plurib⁹ p̄ē ꝑ ipse seruos cū ego trinitas sint ī diuisa cū essentia
sit ī diuisa. sic. 6to. q̄ cū dr nō q̄ ꝓtrahat naturā nr̄am quā sibi uniuit ī uni
tate ꝑsone. nō aut p̄ē nec spūs scs. Dr et nō ꝑ ut equiuocū nr̄i seruatoris nr̄i
redēptoris ī carne nra assūpta. ¶ Tertius articulus dicit Qui conceptus est de
spu scō. natus ex maria uirgine: huic articulo ponit Iacobus Maior filius
zebedei ois crūcifixus q̄ negauit duas ueritates: p̄ma ē de copī geptē. 2ª est

ois crūcifixus.

Iacobi maior.

ex uerbo nō luciferū genuit
te.

ois

ꝑ Sabellianos
Arrianos
Melchisedechianos

ꝑ ꝓsonalitatē
unitatē
essentiatē.

est ponit filius dei

et eius bñdcõ Naturalitate quas ueritates scripsit ꝯ duas posteras homines. pa. ueritas est ꝯ homines Nestoriani q̃ cũ esset cõstantinopolitanus ep̃us mariã nõ matrẽ dei sed hominis dixit. ut alibi fatent psonã carnis et alibi diuinitatis /dicũ ꝯ ipse clamat. /scr. dr. dei filiũ. q̃ cepit et natũ de maria virgine illã. s. quẽ Johannes sup̃ dixit cẽ dei filiũ equalẽ suo pri. q. s. filius q̃ cepit et de spũ sco. nõ ex semine hois. i. credit dogmã ꝯ Nestoriani. Christo. dicẽ q̃ diuinitas /intrauit i uirgine p semine. i. dicẽ q̃ i semine sc̃o duo. s. potiua effectiua respectu cuius q̃dam grãe. et potiua materialis q̃ semen uiri i mulieris generant ad materiã corporis q̃dam grãe. Quãtũ ad potiuã effectiuã dicunt doctores q̃ spũs sanctus operatus est corporis q̃ cepit i utero uirginis tribuens uirgini potiuã grãm reddi actiuale ad quã sem uiri uel mulier nõ pot equi actiuale Quãtũ uero ad potiuam materialẽ spũs sanctus nõ fuit ibi p strictã q̃ sem Dñe. corpus xp̃i formatum est de purissimis sanguinibus uirginis glosa. uñ hyero. ad Damasum papã dr. Conceptus est de spũsco nõ sicut q̃dã sceleratissimi opinãt spũs sanctus fuit ibi p semen sed uirtute creatiua operatus est. ¶ Secundã ueritatẽ describit ꝯ homines valentiniani q̃ dixerunt xp̃m nã rã corp̃ assũpsisse et p uirginẽ ciꝰ q̃ fistulã trãsisse et nõ ueram matrem penitus optinuisse Cõtra quos clamat /arebus. natus et nõ uirgine ne et ꝯ /iudeos q̃ dicunt xp̃m fuisse filium /ioseph. /sic mariã nõ fuisse uirginẽ. p hoc autẽ q̃ dicit q̃ natus e et mansit uirgine dat̃ nob intelligi q̃ ille asp̃ctus erat inuisibilis nobis factus e uisibilis p nr̃i humanitatis assũptionẽ sicut dicit. Io. p°. et Johannes frus dñi e et habitauit i nobis et uidimus gloriã eius. p q° nõ. q̃ Johannes triplr̃ consideratus pot: p° ut e /in corde et sic e ineffabile nisi ab ipo corde. /aut q̃ut i uoce profert et sic e audibile. aut q̃ut i carte exscribit et sic e uisibile et tangibile. Codicẽ n° Johannes priꝰ q̃ut erat i ipo pri nõ cognoscebat nisi ab ipo pri. Mt xi Nemo nouit filium nisi pr. 2° istud Johannes ideutus e uox et sic illud audierunt ypocrite. uñ. ypocrite dicebat /euchite Johannes dñs. qd os dñi locutus e. i. inquit liber eoꝝ Johannes dñi q̃dam factus e ad hystoriam ypocrite. Tertia fuit scriptus i uestitus carne. i. carne humana quã assũpsit de uirgine i sic uidit uisibile et uisibile i tangibile fuisse dr. i. beruth. 4. post hec i terra gustauit uisus e i cum hoibus conuersatus e Io. p°. epla. Q̃d audiuim? q̃d uidim? oculis nr̃is et manus nr̃e contrectauerunt de Johanne uite re

Sequitur. quartus Articulus. Passus sb pontio pilato crucifixus mortuus et sepultus: huic articulo descripsit /andreas i quo notant .4or ueritates. p° e de xpi passione. uñ. n. qui fuit crucifixus fuit flagellatus illusus alapis cesus et spinis coronatus i hec ueritas patuit cũ dr passus sb pontio pilato: sa de crucifixione. ibi crucifixus Tertia de cius morte /bi Mortuus est. Quarta de cius sepultura /bi et sepultus. has ueritates posuit ꝯ quadruplex hñs pranitate. prima fuit heretanos q̃ dixit xp̃m fuisse ois passibile nec fuisse passum nisi sm apparentiã ut u. erant damascen? et heresis. 2a ueritas e q̃ pranitate sergiani q̃ simon? dixit umbrã xp̃i tãtũ fuisse crucifixã. 3a ueritas e q̃ pranitate agareni q̃ dixerunt xp̃m nõ posse mori q̃ fuit genus sm corruptionẽ. 4a ueritas e ꝯ pranitate bardesanistarũ. q̃ dixerunt cũ q̃ fuerunt frã carne xp̃m fuisse fãtasticam i deo nõ fuisse uere sepultũ. Sz q̃ritur hic q̃re hoc totũ dicat de uno articulo cũ alii p̃cedentes sint duodecim articuli et alii. q̃ssi actus q̃ntes fuerunt i uentre matris. s. passio crucifixio mors et sepultura. /deo ponũt p uno articulo. Sz q̃ pro et natiuitas sit actus diuersi et lõgo tempore distãtes /deo ponũt ꝯ duodecim

¶ Quintũ Articulũ posuit philippus di. et Descendit ad istos i quo ponũ una ueritas et q̃ dicit xp̃m ad inferos

/arab ꝯ Nestorianos
valentinianos
Ualidũ i /iudeos
q̃ dicũt nat
et /ostigis.

frus e filius dei uisibiles
et carnis assũptionem.

Andreas

ꝯ heretanos ꝯ impassibile

sergianos
agarenos
Bardesanistas

S thomas

S. bartholomeus

S. Matthaeus

S. Simon

S tadeus

Sct t qi Cthmq et publicom. Undecimū articulū posuit .S. Tadeus iudas
appllat) fr esh Simonis q dic Scorz cōmunionē .peccatorz remissionē. / ng q post
duas veritates dispositis p̄ de sacro Eucharistie .d. Scorz cōmunionē ste
.n. fuit vocatū a principio ab apostolis hec sacrā ut dic Dmi .ī lu. et eccle. sue.
Cōmunio et ſ ignificat ptrapatorē bonoz spūaliū i mēbris eccle q gehz vnitis
Tam ē .n. vnitas eccle .q. vnūqdq mēbrū ē ptrans omiz meritoz xpi z sctoz
z ob bonoz q fuit ī tota eccla xi moy q totū mūdū. cū dicat apls .q. oēs unz
corp sumus ī xpo. Signū aūt alter alteri mēbra: sō .ps dic q ptrans ego sū omnia
Tmēbrū te z custe. mā. t. vñ illi dnō ē mēbra corporis ih z eccle q q gehz
vnitī ī xpo z custodiū mādata eiz. alij nō ſt mēbra p̄sa a corpore z q pcc n
mortua. z ſt oēs gmunionē eccle xi. Ga veritas ē de sacro p̄ce cū dic
peccatoz remissionē quas veritatis posuit ſ duas breuit p̄ fuit Catzphrigar
cū q vtens sc̄pris z orbi eccl̄ib; gmittit ustus sacrāt gsecratorū ſ quos
Clamat apls Scorz gmunionē. q. dicat q nō ē ſz vnz gsecrāt ſz eorū plurū
q ſt sanctificati p sacrōz z ordinū susceptionē z alioz nō dicunt sic ſt sacerdotes
Secūda veritatis posuit ſ hensi Carinoz q bigamos nō abiecit z penitentiā
nō recepit sm aug. t origen hensi: Ct hensi nos doceret q sacrōz
dignissimū celebrāre regret hoies sctos ad sui gsecratiōz et frequentationē q dic
Scorz gmunionē nā illo gtinet sanctos scorz. Ste q ustus sacrōz dz esse admodū sanct
p̄ce ita q nullus dz p̄sumere ad id accedere ni ſit mūdat ſ p̄cā ne iudicii sibi
mādnat z bibat /deo ſb dic peccatoz remissionē Undecimū articulū sanctor
S. Matthias. duos carnis regnū vitā eternā emē. i q gtinet due veritates di
stricte p̄ma ē et multi regnē ibi carnis regnū. Sa t finali glificatiōe
Ibi vita eterna nā. p̄ma scribit ī evāgelio Iudas q Negatū regnū. ut hic
Mt 22 et act 23. Sam posuit ī hensi Bernardus q posuit voluptatē
carnis ee felicitatē sua nō attendens dnm xpi Mt 22. Erratis nescientes
scripturas neq; virtutē dei /ne regnē neq; nubēt neq; nubēt ſz erunt sicut a
gelī dei ī celo. Credē ergo debem q oēs hoies mūdi resurgēt ī die iudicij ſz nō
nisi boni ibūt ī vitā eternā. /deo hic tactū dicit q ibūt ī vitā eternā
Illi q erūt ī sctoz gmunione nisi cū gra dei z fide /ihesu xpi. Alij vero ibūt
ī ignē eternū vt dicūt ē .5. a q ille nos libet q nos redimat amē.

Hic finitis fidei mat ī sū. et virtutib. p̄o tractatu:

Quer quare ecclia ordinauit q ī p̄ et gpletorio dicat sībolū xpc. doc. ut
sig nificet q sm fidē ī possibile ē placē deo ut dic apo. Ideo dr hom p̄. antiq
rdat ad alia opa ī die. Ite ut oī dat q sm fidē ī possile ē resistē malis et
tentib; diaboli xpc. dic petr. cui resi. fortes ī fide z pascite etc. ug. Inostis fumētes
scutū fidei eqs. ppa ī hora p̄ dei arma sumim ut oēs tētatiōes repugnāt ultimi.
Dic et ī gpletorio ī memoriā q tētatiōes naturas z mortē subitanea ī vera fide
capiētes vincē z regnē. Io dic aug. Accipite regulā fidei q ē sībolū cū accepi
tis oīde scribite z quotidie ad vos dicite oēs dormientes. ranq; q pdant
nrō sībolo vos munitis. Accipe ergo hoc docē. cū dāna. sic bonus vassallus
xpi fac homagiū suū fidelitatis iuramētū quotidie ī mane z sero dicēdo deuote
hoc sībolū. ut possis resistē primo z aptus libar ad gram dei fruendā.

Qd petr fuit sanctō alius sic placē q ex die frāc May. principatū ī vnes sctas z pfectas dei ecc̄ſ virtutes
excellentia vt ī actib; dicit. q; ille ē dignus q p̄ferat ī gra z meritis. hoc habet .1. q. 1. c. vbi ſm
vbi dic Simac papa. Vbi ſm nr̄m ordinē ē q nō p̄feratur. Sacra z sanctā q ē honor p̄stādus. ſz q̄m
xpc nō ē acceptor psonay z nō erat ī desbē alicui sā ad ordinādo illū ad alīq̄m dignitatē
z pecūā principē apostolicū ordinauit dns vniuersā volūt ī terra z pastorē sue ecc̄ie cui claues regni celoz
dedit q sacerdotē ecc̄ie sue ordinatiōe claues. Sūt ergo sancti alij simul Matthias ī fide p̄stantes z firmati z

D. S. petro.

Tu es petr⁹. & sup hāc petrā ē edificabo

Nimis honorati sūt amici tui deus. ps. & in missa. De S. petro principe apostolor⁹ q̄ tanq̄ sol in ecclia dei resplenduit videbim⁹ q̄ hr sup alios apostolos. corras eius q̄nq̄ privilegiis tanq̄ quinq̄ radiis illustrat̄ tota sanitat̄.

privilegium fidelitat̄.
privilegiū humilitat̄.
privilegiū charitatis.
privilegiū sanitatis
privilegiū ptat̄.

fidelitat̄.
dignitat̄
sanitat̄
luminositat̄. doctrine sce.
potestat̄ & in miraculis operatōe
cōfirmitat̄. spūs in passōe.
honorabilitat̄ q̄ glōriosus
in celo cū terra petrū q̄situ
sup oēs alios apostolos. tribuit
illis regna celi potestatē
ligandi in terra
& aperiendi glām celo claudendi
assistentes.

p̄. excellētia petri dr fidelitat̄ habuit. in evāgelio
q̄ primi tanti & discipli credidert & sequuti sūt illū sic
fuit petr⁹ cognomen sū. hoc verū & magnū privilegiū. q̄ petr⁹
dicat̄ primus patriarcha antioche & sedē suā ibi tenuit
post q̄ credidit deo in spū vestri cui promissa & redemptus nostr⁹ vñ
dñs scripturā credidit abrahā deo & reputatū ē illi ad iustitiā fidei. n. ē pena vestra
& p̄cepta sua q̄ hō per deo placē. & fidem rectā & vera virtutū quā petr⁹ in se habuit supra oēs alios
apl̄os. non ait. & tibi. q̄ postq̄ Jesus descendit de desto. semel ambulabat sup mare galilee.
celum q̄si aliquā deo copulatū hñē. & videt duos fr̄es simonē q̄ vocat petr⁹. & andream
fr̄em ei⁹ mittentes rethe in mare et ait illis venite post me & faciā vos piscatores hominum
at illi q̄ timeo nichil nobis nebis & mari sequuti sūt eū. esse magna fides petri. q̄
ad vnū vocē xpi reliqt naviculā et rethe in mare cui q̄ possidebat. ac et stipem. venient
ad x̄ sui tēp⁹. quā ad hoc nullus mirabilis facer mederat. nisi ea bona alq̄ spāliter ipse
habat in eo dr̄ q̄ oportebat alios sola bona mundi relinquer & malos pedibus conculcare cū cupie
descripto barba. crinē magnā pueri. hñs q̄ nisi illis vel similē facē pisces non hñt. q̄ tm xp̄s
nō intelligebat. q̄ xp̄s intelligebat q̄ apti. cū rethe fidei debebāt piscari. & cap. multos haberi
pisces similes vnius. & totū mundū ad fidē suā. vñ xp̄s. dic in eoq̄ terrā eruit serpens
cap. & sic fuit q̄ petr⁹ in p̄ma predicatōe quā fecit in die pentec. et de tribus agitat
gētes vna multa ad fidē xp̄i. & postea q̄ reti mundus gentes in mari. esse boni piscatores
q̄ nos in rete xp̄i non possim⁹ capi vna parabola. i. gentes vna multitudo ad fidē. esse
magna fides petri. cū dic⁹ ois. esti ad una vocē sequuta sit ndēptōē. nos tot vocib⁹
audim⁹. q̄ nō respic ascēdit in celū. & dimittē tm mundo cōm sq̄ generaliq⁹. esse. in ista fide
magna fuit petri q̄ceperunt. plusq̄ alij apti. vñ mt. xvi. dr. q̄ cū esset xp̄s oēs discipl⁹
petr⁹ suos. & q̄ tres cosmi philippi volēs cognoscer fidē illor⁹ dic illis. Quē dicunt homines esse
filiū hoīs. at illi dixerunt alij Johēm. alij helyā. alij hyeremiā aut unū ex p̄phis petrus
xp̄s aut dic⁹ eis vos aut quē me esse dicitis. tu petr⁹ respondens dixit. Tu es xp̄s filius dei
vivi. O trōba del gadesso. o vinagro del mōdo o fides magna petri. nemo ex alijs auso
ē videri nō. paulo. nō Jacob nō matthei. nō philipp⁹. sz solus petr⁹ cū magna fide
q̄ssit ē p̄dicauit tēp⁹ & humanitate. cū dic⁹ tu es xp̄s. & messias esse humanitus. filius
dei vivi esse divinitus. esse alij apti nō nosse xp̄m tēp⁹ fidē nō habebat q̄ illū tm
magnū vocabāt sic xp̄s dic⁹ est in area vos vocatis me magr̄ & dñe & bñ dicitis q̄
ut & sapiēs. & imitata illū sic magnū q̄situm & doctorē hebreum. & sic q̄ xp̄s fidem &
esse dixit se filiū dei a deo missū xp̄s intelligebat de filiū & verū sonū & q̄situm
q̄ xp̄s dei filiū adoptiū dicebat sic dr̄ in ps ego dixi dij estis. solus igit petr⁹ ausus
ē appellar cū dei filiū verū & reale. ysaie pr̄. hoc gentes. cū xp̄s admiret. de fide
petri. ait. beat⁹ es simō barione. & filius Jone. q̄ caro & sanguis nō revelauit tibi sz pr̄
Mat. q̄ ē in textu. q.d. q̄sta nō ē forma r^a ma sz spūs sc̄i. O petre magna ē fides
tua. q̄ tm habuisti nisi deū apprehendisti & credidisti. O sagax aurea celebranda sua & dolor
rethorica. eloquio parlar de petro possent. De q̄ etiam tacuā plato & demosthenes
& aristotiles & M. tullio. & Tito livio. plutarcho & strabone & livio. & forma
eloquio. cui corpus ephimo & tacito floro. & ita obmutescit la prudēcia & gentilismo de talib⁹
tm hyeronimo nisi petr⁹ de petri. q̄ in tali modo timuit q̄ supra oēs potest angelos
sp̄s. tu dic⁹ Tu es xp̄s filius dei vivi. cui xp̄s. nō q̄nisti petro q̄ fides sua nō
deficet in etnū. ac. ego dico tibi q̄ tu es petr⁹ & sup hāc petrā edificabo ecclia
meā & porte inferi nō p̄valebūt adversus eā. i. nō p̄vis. & simulacra & gentes nō.

Sup hāc petrā. & sup hāc petrā edificabo ecclesiā meā. sup te petrā fundamēti firmos

ecclia romana sup fuit firma sua mente christi de nisi c. q̄ nisi

q̄. mq̄ domus mea fuit in petrā potuit pluvia & aduersa hāc ecclia q̄a sup firma petrā edificata

petrus ysrāgel ecclesiā suā. suā sūt quā ego te principē constituā
et dēs mūdi potēa ēfurgent & pugnabūt ḡ ecclesiā. ēfidē ei. quā petr̄ p̄dicauit nō
poterūt illā extinguere. Hinc magnus Chrysost. sit ḡ quassata petri nauicula & altus ysāl.
quassat & hodie tā mūgis ē mundi mare. dracones nō nisi suā. xp̄s sibi hoc vendicat ē ecclesia
sua dic ego vagabo & ne pereā et nūd defendat fidē sua. Certe hoc ē valde mirabile q̄
fides xp̄i valuit contra quas fūdauerūt alij apti & alias p̄ mūdi q̄ dēs fuerūt xp̄s vehe
mentes persecutores & insurr. sola fides catholica remansit & fide petri per epaulā. Certe
petr̄ sup dēs habuit ne fidē xp̄s ḡ ei dixit. Ego rogaui p̄ te petre ut nō deficiat fides tua
tuā & tu aliquando conuersus confirma fratres tuos. Vñ Aug. 14 de ē post ē magnū miraculū de ruth
plenitudē panis & piscū ē desto missus apt̄s dēs ē nauicula & p̄dere illos trāsitū q̄e
scitis romā fuit ē terra erat ē nostr tēpe p̄ regulā nostr. ē nauicula ne dē nauicula sanctus
petr̄ magnus thaumaturgus & post venit ad ulas sūt nāt & alia videbit phantasma ē ex clamauerūt
x̄s stans coram ē dic dicas ego sū noli time. tunc ḡ petr̄ dic dne si tu es iube
me venī ad te sup aq̄s & dic x̄s veni ascendit petr̄ de nauicula & ābulabat
sup aq̄s ut veniret ad ihesū. ō magne fides. Hz dēs ābulant mare ne submergant ita
magna venēa flat ihs vehū validū & fluctus sup petrū & orpit mergi & petr̄ timuit &
clamauit dicēs Dne salua me fac. & ihs statī extendēs manū apprehendit eū. dic. modice
fidei quare dubitasti hoc sunt q̄ hz. & p̄ nō credūt nec opant. & ita de singulis
ēm hēnt ē legenda q̄ narrant simul et alia & plura quē xp̄s papa ē mēsa sua habuit hz. Cibus meus
quotidianus ē panes nō elemos. et raro nō clericis q̄ solū ē magnis festis. & q̄ semp̄ humiliabat
ecce vita sua. hz. ecce princeps papa mūdi & dei orbis. hz nō pertulit hodie aut cupros. & sp. tot vasa argentea
nec alibi delicias ergastu ē ecclesiasticas hz. f. videt. q̄ ille olim petr̄ erat grandis & pinguis cupros
& phasianos. ē porrogentes et de reliqs hz. nullū ad ē thaumachi hēnt nisi esca tenuis panis ē aqua ē vsq̄ ad
ē nocte ē mandello. sua subtalaribus ē cestus & hyemis. & lectū et palleis ē terra. hz nō hodie aut pōtifex vestes
mūdas pōt. adhuc rauis audiēs sedis petri de ligno pauperis & rudis. & ornatus preciosis
petri de vestu grosso. O quāta humilitas petri. nō audebat ergatē q̄ sibi debebatur magnificū sibi p̄dece
sōr. nisi ēdem palmam. ens sed quāta petri humilitas dic christus discipulis & pet̄o q̄ ē nocte mitte sua sēp
ē media nocte surgebat ḡn gallū audiebat & flebat peccā sua. adeo amarissimē q̄ facies petri erat tota rubea
lacrimis. vigilat nec petr̄ 37. ānos post ascensum dñi ē ihō & omnes illustrēs. p̄ hoc quē petr̄
desiderat studio ē morte pecā sua. vel quāta humilitas p̄mē q̄ solū per ē negauit p̄ timorē mortis ei
nihil ideo inmerito & p̄fas p̄mis & archis ē gadium sūm p̄mū. p̄ dñi nō pet̄i si ne mysterium petri.
Ita et humilitas petri ē mūdi euangelio ut dicam q̄ valuit nō cognite exemplo mortis xp̄i &

Tercium privilegium petri dr̄ charitatis z amoris dicit theologus ille ē magis ē[st] ē[st] i[n] ē[st] i[n] ē[st] i[n

Ipē .n. alleuerat dicte mulieri · q̄ rogē ipm̄ ut
fide firmet · dicente ferculo humiliter & fidē
& lacrymis clamor · xp̄s ē mecū q̄ cum astitit

hoc vī p̄z ī cōfessatē miraculoz Dei .n. fm doc. sāct. miracula vt ea nobis hodiern̄
q̄ p̄dicat · l' q̄ sāctoz alior' demōstratiōm quē p meritū vite vult alios ꝓponē ī ecclīa
xp̄i fm dī docet aplus ī nouo suo fundi cū miracla · tū p̄cip' sup ocl̄m mag clarum ī
miracl̄is · sicut post x aplōz sciem sāct miracla dī illo claudo q sedebat ad portā templi · et post
mortuos suscitauit · cecos illuminauit · ydolo mirabile q stetit ī aere aplis q̄ōra petri
sanabat ifirmos ; hec dicit alia miracla de legenda · l de petronilla ·

Q uītā p̄nulegii dī Dignitatis · qa xp̄s · dedit tm̄ potestati · dignitati petro q̄ fecit eū
Dignū · nobilem hoc est q̄ ēpis fuit ī toto mūdo · l alios p̄z ītrib; p° q̄ fecit epm̄ sue vī
tutis ī toto mūdo · 2° q̄ fecit illū clauigerum celi · 3° q̄ fecit illū sue
primū assessorē in iudicio : p° fecit illū vicarium suū · qñ dixit Tu vocaberis cephas · l · Capiat
eccl̄ias alios · vñ ei assidet ī cella dñi ei Ego Mecū vicario · 2 pastor oues meas · xp̄s .n. fuit p̄mus
vicarius ꝓpē 2 primus papa ī toto mūdo · vñ xp̄s fuit verissimus p̄nceps q fuit ī mūdo nā papa ēt
dicit vicarius dī ī terra 2 mundi q̄ sonā dignitatē plurēs ītatur dignitates honorabiles · ē · gestatoria · g · c · di · 2
c · solite ep̄s ī mitrari · 2 obi vñ xp̄s pōt ītatur̄ substituere 2 disponere c · ad apostolice ī ro · iudi
c · solite ep̄s ī mitrari · 2 obi vñ xp̄s pōt ītatur̄ substituere 2 disponere c · ad apostolice ī ro · iudi
h · vj · 2 q · at venerē · ī dicte vñ apparet ubi q papa trāsulat ītatē ī et grecis ad ytaliā dicunt
xp̄m .n. crucifixū ītatur̄ ī pede sinistro vñ ī xp̄us ptās nō ē dispatādū qa ē p̄mus ī ter cet
2 solus ht plenitudinem ptatis : 2 · q · 6 · q̄ sit · 24 · q · 1 · c · q̄dōq3 2 d · c · solite · vñ
ī hoc scribit ī ītatori pape · post predā obscura dicit · 2 dī papa a pape · q̄ est ī ytalico
ad miratis q̄ admirabilis ī terris grecis vñ dī Sup glo · ī x̄ti · clemē · vñ papa dī ī
papalesta stipēs mundi · 2° fecit illū clauicularē · p̄dicti 2 ītroitq̄ q̄ dicit ei
Tibi dabo claues regni celoz · ut .n. sit clauis materialis · ꝓ metaphoricē vult ītelligi quādā
ptatiua data ei q̄ndi portas p̄dicti 2 claudēdi portas ītroitq̄ sic .n. clauis ē quedā ītā
rumenti obstatiū · vt possit q̄s ī gredi ī domū 2 porta claudat ne q̄s possit ītrare · sic dicit
ptatiua petro · 2 ab eo sucessiue dicūtur ī alios · removendi obstacula · Duo q̄ claudūt nobis
portā paradisi · s · culpā 2 penā · vñ xp̄s pōt removere ponendo eis culpā penā 2 sic aperit
portas paradisi 2 claudit portas ītroitq̄ q2 ꝑ dicto vi q̄dōq3 plurimos suę vītē ne dicit
recipias · pōt ēt ea ligare · obstando 2 rebellē · 2 claudere sibi celū 2 aperē portas ītroitq̄
vñ ī die resurrectiōis dicto cuilibet angelo custodi suo stanti 2 q̄ nunciabit porta rot · q̄ cuncta ē ecclīa
portas 2 dignitas petri tāq̄ alter deus claudit 2 aperit celū ītroitq̄ · 2 ista dī clauis ꝑ excel
2 q̄ nemini debet excludere a gaudio p̄ mittere ītroitq̄ sm vero iudicio ꝓbatur hō ad vītā ēt
vel · s · sacre discernendi ītra culpā 2 culpa 2 eam examinandi ī utroq3 foro · s · iudicialē 2 ecclīē
3° · dī debet illū suū assessorē principalē ī iudicio nā ꝑ° interrogāt eos qui volunt ordinari
2 cl · ht · xp̄s vos sedebitis sup sedes iudicātes 12 · tribus israel · 2 q̄ petro ē principe
sedet sup̄ ihesū 2 ipm' adiutat sicut · ipē dicit · ꝑ ad · vt facēt ī ecclīa · iudicium ordinatū
g̃ha dicit ē orbis terē cir · 2 apls dicit an̄ angelos iudicabimus · 2 magnā priuilegiū habet ordo
q̄ cū ꝑ totū mūdū iudicabit · 2 q̄ ista ordinatio st ī ordo petri ēt nec ītroitq̄ ordo
ecclīastice dignitatis 2 ecclīē debet illa honorari cū sit xp̄i fr cui⁹ primus 2 vicarius ep̄s ꝛc

Magnū meritū petri ꝑ ·
- Ratiōe votuitatis paupertatis q̄m ꝑ° elegit vitam ap̄ca ubi nudū relīq
- Ratiōe fidelitatis
- Ratiōe · magni charitatis ad ihesū q̄m ꝑ° amor cū timida 2 mortuā ostendit
- Ratiōe · magne sanctitatis · q̄ sicut ꝑ° alios mirabiliter
- Ratiōe ꝑfectionis ordinis xp̄i q̄m ꝑ° habuit vere illatū 2 ecclīe ordinē

Tres gradus [illegible]

volat ꝫ alta cor mētes elevatio ꝫ celū orās.

Colubat fil nō ht. ita oras nō dz hmō i corde odiū z rancorē

Redisset ꝫ petra. ita oras ꝫ plagas xpi q ꝫ petra dz redū suū ponere

ht gemitū g omitta ita oras dz dissolutoes fugiē eplorē petrā sua

nō venit Deapma sic odū alia multa z mores venit ita nō dz damos

alterna vage ht d'no venit si vult eprandere ꝫ orōe.

hycrod. dd xpianos deo dicamus De charitate

Paulus nō gloriat ꝫ linguis angelor z hominū nō ꝫ cognitōe Misteriorū dei nō ꝫ spiritu xpi loqui

nō ꝫ assertionib carnis nō et ꝫ eloquio sapie egib ht. ad oia pcta valeat dūmodo charitas nō

desit, hec etiaꝫ sola reddit homēs deo viuentē hec religiosos hec monachos facit sūt hec Mo

nasteria sūt tartarea habitatores sūt demones cū hec vere sūt paradisus ꝫ terris z ꝫ eis degentes

sūt angeli Ideo ait dilectus filius Iacet lōga nos maneat pniam abiecta z nigra vestis eligere

lōgo ostitoy et egū texat seruos si ītus desit charitas aut ītimū nō dū religiosi gradū

pfecti ē. Idē De pceptate.

Multi gdē et ītelligo gdetor plurimū hominū sunt re. nō nulli vigilie z abstinēti ītenti

et gradiuntur laboriosi se vltra vires affligūt et vitam castīdo silentio vigiliis rapis z

fletib cū studi et ordinario pnā saturāt Cū nō ad xpi nōsa conversat z militēt

xpo suscipiūt sue egestatis obliti lautora q̄rūt q̄ milites ꝫ sūt assueti magnificis.

De pudicicia seruanda viroy z mulieꝝ

Nō minima sit sancta simplicitas nō suspecta collega. et si spūalis pē egregius ejus soror sit tm hō ē

diabole arte. Tam cito ꝫ dēs ī fortitudē custodiē qd carnē hostē z vale vitia carnalis ꝫ spi

ritualis delectio suffocauit nr sanctus sit minim. principiū en spiritualis operis si nō

sit maturū ꝫ pudicio solet vbiq quoda carnale : sb specie nois sibi charitas minima sancta

nisi custodia grauitatis opponat status libido astu nequissimū dolū ītroducit et spem

z charitatē nostrā ꝫ carnē hor horror hor mentis hoc mādo vobis ut ꝫ xpo despō

sate castis virg ministrēs etiā si cū castitas exigūt etiā si ab eis ītimitatis ē

vnā stringere fratrē ne timeat frāt delectet fraternis astringi ꝫ dei: Cedant corporis nubil

ī ꝫ cubitu vno q̄ mulier z mulieri ꝫ nr. vbiq̄ patres vbiq̄ ignes

Deū audiatis ꝫ dolor dei regula ppā sua vasa z dei templa castissima nisi di

lectēt pudē custodia fruat ysabula. z nupsit tm nobili deposita tm ꝫ tuo

sup thesaurus. ītemptabile Deus castitatis

Idē.

ꝫ dolor ītelligo gdito seruus vester Cātō mulier vbiq̄ dei timeat si vxor habeat qui

tm cū ꝫ spiritualis ītimitate nāli debinit tūdē ad nupsit si ī vxore vitia detestat vitā

negligentia sūt diaboli z mōtes vestri sedula solicitudine z mansuetudine q̄ly vxor habitis

ꝫ melius ssb ī ht si vbiq̄ manet ī mente mansuetudo cū z sessionis hēlas ꝫ

De conceptio m̃ patrone nostre. Sermo aureus z mirabilis

Nō dū erat abyssi rego cū gaspta erā pr̃ 8. Sensl q dū prīaps ī mūnē fuit ad mssī ī ecc̃ sēz mēt̃ venit fistū gaptus ih̃ gz grādiauū Quar ecc̃ ordinauit sotter hoc festū qz fuit gapta sm̃ petrū dic̃ Rex nō fuit arptm̃ y orpula marialē 8. āne z Joachiz Rst. Bic. mē dix Rex quo sm̃ petrū ai aug̃ dicit gōis qz gcubitū viri z mulieris gapuit nasat ī petrō originali z apo. Cēs nasm̃ filij ire. Rst. Quar. Doc. mg̃ dicit gbor ē uerū de lege gī: B qz xp̃s erat futura mē filij dei pp honorē filij fuit ex pui legio sp̃ pnata. Ideo aug̃ dic̃ cū de petīs agē nullā ā nr̃ facio qōm pp honorē dn̄i. Dix Rex z ps̃ps grādiano veniat hodie ad palatiū meū qz volo a sapiēb̃ hui mūs ītrogar ā hac qōe q̄ d eis videt. z venit ī stro z congregati st̃ sapiēt̃s ī ter quos venerat quo philosophi vnus Medicus vnus logista. vnus Magnus ca nonista z alius thologꝰ. z aperuit Regi qrēti ā hac re q̄ dix Rst. z p̃o surrexit vnus philosophus dicēs thologo Declarēt̃ nos prius q̄ sit petrō originale z qz gn̄ gnāt. z declarauit duōs genat pnatos Justitie originalis formate sz Materiale erat Cōcupiscētia rerum̃ habitualis scintilla rebellio sensus rebita et pnatē Justitie: z q̄ ī carnē āie z corpis gnāt talis macula. ī oib̃ discendētib̃ ec adā. q̄ hīc declarato Dix vnus ps̃is magn̄ Logicus Ni vēr magnū Sequeretur ponēt tale crimē ī talē gre z facio vnū arg̃ ad Sufficiēs diuisōe sic. Si Maria nō fuit sp̃nata die quare nō vel hoc pcedit ex pte ei q̄ nō fuit capax talis gre Vel ex pte dei q̄ aut nescuit aut nō potuit aut noluit p̃ē falsū tū q̄ nō fuit capax macule gre. s. maternitatis tū q̄ fuit capax post p̃ Justas sm̄ alīq̄s. quare g̃ nō ab. 2m̃ et q̄ falsū q̄a gratia pōt dari 2ā. mediate. pōt et sm̄ illa Sz mediate gre z baptīe pōt g̃ et q̄. 3m̃ et ē falsum q̄ sm̄ te deus fecit post p̃ Justas quar g̃ nō ab. 4m̃ et ē falsū q̄ nō fuisset, bonus filius p̃mittēdo multi ruere ī tot z tanta mala petri originis. dat ē g̃ q̄ m̃ fuit capax z q̄ deus potuit fecit z voluit ac fieri mūm fuit liberā ab oī q̄ tegue petrī originalis.

Sed contra ps̃is dix Certū ē q̄ venustū ē xp̃m̃ p̃ ore p̃ris z matris ordinate ē q̄ corpora quāto p̃fectiora tāto altiora et sic ī ānalib̃ ita ī spiritalib̃. Cū igr̄ nr̃a ponat̃ ī supremo p̃te rōis sup̃ oēs creaturas et spirituales g̃ pures ē angelos. Sz ā agelis nō hauerunt petrī origle. x̃ et q̄ hoc q̄ficiat nupt̃. dic̃ Deputat xp̃us ī puritate nitēt ecc̃. z dic̃ q̄ si maria ī utero mūs sm̄ petrī originē fuisset q̄pta nūq̄s ad tāta altitudēz puenisset. nec sic Michael t̃ odiā ē eglē nr̃ q̄ abiecta ecc̃ ē xp̃s dix sic ortū ē ecclia ex latere. q̄ ī cā ē actus puerissimꝰ z nr̃s. nulla ei ē ꝓpositio nec ē ꝓpositio q̄ ascēdēs sup̃ oēs creaturas z tāto aliq̄d puri q̄nto p̃ior cui ē ꝓpiq̄. Cū igr̄ nr̃a ponat̃ ī hac oēs creaturas ī pte rōis p̃ cui g̃ et q̄ nec valet xp̃s q̄ hoc ē uerū et puritate naturē q̄ sic ā agelis st̃ puriores ī q̄ puritate supiale. s. gre et g̃ ī et ꝓpositio g̃ et q̄. q̄ si nō sic ecc̃ nō posset dici virgo virginū p̃ph̃ q̄ dix Regnū tuū regnū oīm seculoꝝ et dominatus tuus in oī gnōne et gnōne. Sm̄ meos sapientes ī ter loqui et locatū dz ec ꝓpetro g̃ p̃hisi. q̄ ex nobilissimo loco debet manare ī ecclesiis. Cū g̃ maria fuit sedes filij dei q̄ pulcherrima g̃ ep̃a fuit pulcherrima q̄z si fuisset ī petrō originē fuisset sordida z pollutus z sedes diaboli z ignominie fuisset ī tali loco simul pollute dei filiū habitare corruē et illa sumere sic ī queruntur ecc̃ et ecclie mundate simul sterari q̄ sterari. q̄ ipse hoc horuit audire nō ē dicendū Deo dō dēpo. z illa Tota pulchra es amica mea z macula nō est ī te. z q̄ Cruent me reqeuit ī tabernaculo meo. Item arg̃ ulterius sic. Remota minori ꝓpositi remouet̃ z maior q̄ si deus q̄ mat̃ vē esset z nō fuisset g̃ nō q̄ quo maior Cū g̃ petrī originē z venialē distet ī infinitū z illius remouet̃ a mat̃ q̄t minus ē s. venialē p̃ honorē filij: quar g̃ nō q̄t maius ē. s. originale: maior ē ut arg̃ dicit q̄ si p̃ō ī minori stante ruere posset huiusmodi originale z minori stante actuali saltē veniali nō ruisset Cōsequens hoc q̄ fuit arg̃ 3. di. z. Deus q̄ mauis peccatū damnū ē ecc̃ q̄ Justus ex originale nō aliquē multa z ultima q̄ nulla venialia nō p̃cat grā nec obligat ad penā eternā Sz illo p̃ō ī stante q̄ deceret aliq̄ mat̃ fuisse ex originali patuit ne ne pars sic g̃ fuit ī nego ꝓ seculo. Ite ex creaturas p̃ossz ī fore et filio dicēdo quar posuisti me ī tuto ꝓ seculo. Cū a mā ab eterno ꝓdestinata fuit mater

Ite arg̃ ordinis. Ex fide p̃dicatoꝝ Ex doctrina Ex ecclesiastica Ex Justificatis dimissa

Ite 17d pōt cū 2ā ꝓbatiōi mō pōt cū p̃ nā auferri d̃ mus dicē q̄ cū ps̃is ipsum ī esse mūdi cū ꝓpiq̄ cū ꝓpiq̄ z sic singulis. d. dicēdū z. Ps̃is nō pōt fecit rosā d spinis z ornamēta ecclie ex spinis et rosis sicut nō fecit sed ipse de luto creauit q̄ nullo magis deus potuit p̃ferre ꝓpter suos filios ne manerent ī luto ac ipse ꝓpter ne sordescerent. Job 7. Si pōt fieri nudū ē dicendo excepta sanctissima ter q̄ sola est

Tales genuerūt filios rōsum. assūpt deū Caro ẋpus caro ẋpi li. ꝯ hereses dēū ipso
na filij dei loquēs Si potuit ingenāi o mundebel mater mea cū ipas facere potuit et ego
ingenāi eā ego ipa na saluā. quā multo. alt mino. ītne. de greyt ẋpi ingessen. ꝑ quē
rēt fuit posse g̃ nec ꝯ. z loqr aug̃ sm modū loquēdi quo dr aliq̃d nō posse fieri qm
aliq̃d bonū z queniēs fieri nō rēt nō pōt fieri vt ne glo. qm l. z C. et pegrin. l. nō posse
ff. de xb. leg. ītē q filij obligat honorāre parētes z ītbuerūt grām pōt ī nēcēs q ī pmus
ē filius ḡ hoc nō fuerat ḡra cēt legis ꝯ fuerat filius ẋpus ḡ debuit illā honorāre q nō
venit legē solueꝛ ꝯ adiplor z si illā honorauit ī re. mauri q. fuit ẋpiā pater ḡ ḡ de
bent ī minoꝛj z si ꝯ fuerat ff honorē z vernal ḡ ab origl qđ erat maꝛ. alt si hoc nō
fuisset filius ẋpus nō fuisset nr̄ et dr filius q filius dei z ẋpus nō potuit peccāre ꝯ
cēt theol. q ꝯ legis dr prīs nō debuit fieri ītē dicit xr̄ suscēpī. cui erat templū
qđ nō decuit cē sordidū ꝯ mūdū q ī ẋpi legem dei triplex ītus ī spūs cōceptū mee mūdissimo
nō fuisset et plena ac grā sp̃sū si origenale hūisset z hoc ē qđ dr tho ī 3. ꝯ sū q. 27
ar. q. qđ ideo virgo mr̄ fuit a vernali ꝯ fuerat vt esset plena grā z idonea tr̄plum sp̃sū.
ꝯ vernale nō tollit grām sue origl ītē decuit eā ꝯ ste virginis q dei mr̄ z regina tm
mūdi z cele z terre ītatrip decet cē dignissimā ab oī ignominia z macula alienā. deo dr
Cyrillus post filiū concipiūt ē ī mr̄ posset aliqua macula v peccatū ītē q ipa fuit illa
q illuminauit totā mundū z ipa fuit bndicta oēs ḡdicata. nō go debuit evolui tenebris
z nocte ledere ītē re ꝯ ī ordine q ꝯ ī sit principalissimi dr̄ regnū al̃ et macula
ꝯ fuerat ignobilissima z vil q ipa fuit electa ad mauri glaz. et mauri gradū hūanū ꝯ dēt
agrh esse. sic go nō decet q illa q nō ē ago sit abiecta ignoīa c. fruēdas z q. 1. et di glo.
z cardi. ī cleric et electos et sta. mo. sic nō decuit ẋpiā pccō originali corrupta sicq dēt
a gēte regnū expaltāi q gratiosiq fuisse tēpe ad ẋpiāi ītē nō tēpa nūq fuisse reducta. vl
fuit gentis vl totus nō humani rōnis ordinaq nā si b. v. ḡ esse pccō originale nō
fuisset reducta ad ẋpiāi fidē hūana nā ex nēcessitate z ẋpi grā nō ẋpiāi ordinata ꝯ
z recto puro ītuitu fuisse sui pccō origl. Dicunt et Rossen porrecy q cū ipa sit a
Deo Cōstituta ī tale advocata pcessit ītelligit si hūi mauri fiducia ad ueniā ī petenda
cū tale advocata tanto ardo mundā z sanctā requisita ītelligit qđ et Mauris vir fuisset qui
mus nā et Machometi ī alcorano suo dr̄ nō ē ī filius hoīs qui nō tetigerit sinū
ter Jesū z Mariā. Dicunt et dēt creaturā qđ cū ī hac vita tota Creatura vocat ad nō
tre cōsm z ꝯ pcc̃ p̃ unū pōnīs tota ea fuit corrupta ꝑ peccādo mauri vl aliquo nō
ad ꝑfectū sua reducta fm vtrosq statu cū xp̃o ꝯ nāq cui ꝯ gēs immunes sunt ab oī pcco.
Ipa cēt nos docuit ad ꝓfectū nr̄e pulchritudis dicit Cyprianus filius sīo videte regnū
vnū etc. Et qđ qđ ē queniēs cōsulunt ī decreto sui z nūq sue z oēs creaturas diuina
voluntas. vult efficaciter oēs ī queniēs nō sit voluntē dei voluntate qđ ā sēlm dēt de
nūs ī queniēs ītē dēt ī posse. vl cū dr̄ de sancti potuit idoneū voluit nūq ꝑfuit nō
ē deus qđ fieret qđ ea ꝯ voluit fieret: hoc dēt ansel. Deus igr castissimē q fuit z
ꝯ fuerit miraculose ostēdit q solus dē fuisse pōt z hāc ad ḡfirmādā veritatē. q
ad a solo deo fieri possit nō pōt. Deus dē testis falsitatis. ꝑ ī legēda sue ḡceptoꝛ de
revelatiōe fr̄a ꝯ ꝯ ī abbas beluacēs bñ ber appariēs monacho post mortē revela
vit q ī celo tale festū celebrat. Cuidā sōr monacho ī extasi celestia videnti bñ ꝯ
q dicte sue filia ꝯfessūre ḡceptoꝛ post ꝯ mortē cadere ibem sē ḡmeabat si
gnes ānos celebrauerūt cēlestes. sē bñ de sue revelatiōe Fūmus eēs p̃dicatoꝛ appa
ruit s. thome d'aq. sic refert postea q̃dā Dōmō q fuit ex viris ī posse sē ni
nō p̃dicatō dēt sē Nicolae. q admirans q tāta dōa ī 3. ꝯ. venit ꝯ ḡcedēs dño
et sue filie q virgo bñ virgo sue maculate pcco. ꝑ sigli pulchre ꝑsuasit. ꝯ
qđ sancti ex̄ virgo virginū respectu legē statutū qđ. z sic Nicolaus alios fratres.

Q dicit ipsum ꝯ falso ꝑsumit. ad. o. q̃rit sic. a sufficiēs dicūt. q
sicta nō ꝑsumit hoc fuit vl q deus nō potuit vl q nesciuit. vl
q noluit. nō p̃. nego sm cōsic thomistē pōtiā z ꝑsum. nego ēt 3m q sic dicūt
q. odio sunt mihi sua ob etnus quā diligēt timebat z honorāt. odit ille qui
dicit q nō debuit q̃rere ē q debuit z fuerit nego ā ī mutabilia
sequentē odio dei sua illa ꝑsumit.

Quid sit pecc̃ originale. Qn̄. ḡhr̄. ij. Et quo ad ꝑm̄ ꝙrit̄ ḡclusiõs ꝑ.

ꝑ pecc̃ orḡle nõ ē aliꝙs malus. qꝛ ꝑ hoc destrꝫit̄ ab actuali ꝓpõ. nullū n. assũ hr̄ nisi ḡ ḡr̄ ipm̄. 2ᵒ ꝙ nõ ē aliꝙs habitus vitiosꝰ qꝛ habitus ḡnãt̄ ex frequẽtatiõe actꝰ. 3ᵒ ꝓcto ꝙ nõ ē aliꝙa ĩfirmitꝫ morbida aut carnis ꝙruptiõ. nulla n. ꝓcc̃. formatꝛ ē i corpõe ꝙ gra ꝓcc̃ hr̄it ab Ad. sibi. s. aũ. 4ᵒ ꝓcto ꝙ nõ ē aliꝙ macula posita i aĩa ꝙ rubigo nullus n. ssit ĩ materialibꝰ a corpõe. qm̄ ē mũdꝰ ḡnãt̄ ꝙ nõ ꝑt̄ ꝓgermꝰ ĩpressit. 5ᵒ ꝓcto ꝙ ꝓcc̃m originale ē privatio iustitie originalis debite cũ obligatiõe ad ꝓcc̃a dãy ꝑmissꝰ ꝑ ipa ḡnatiõm̄ a ꝑmõ parẽte. i ꝙ fuit pecc̃ actuale: sed hoc diffinitiue declarat̄ i aĩa Rad. et ꝛ. ꝑ.

2ᵒ ꝙrit̄ ꝙ ḡhr̄ dico ꝙ i ꝑmo instanti ꝙ aĩa creatur et corpõi ḡiungit̄ sic. n. aliꝙ mũdꝰ corpõi si ĩducat vestimẽtꝫ sordido manifeste sic aĩa pura ad deo grata ex ḡiunctiõe cũ corpõe efficit ĩmundã macula peccati. sed hoc sit ꝙr. signa ꝑm̄ ē ꝙ corpꝰ ḡnãt̄. 2m̄ i ꝙ aĩa nasc̃. 3m̄ i ꝙ aĩa ĩfundit̄ 4m̄ i ꝙ ex mala ĩfusiõe pecc̃ ḡhr̄. ista ꝙr signa sit signa et natura nõ ꝛspons. Sz dices ergo aĩa talis signo sit ĩnocua. ḡndo ꝙ primꝰ aĩa ḡnãt̄ sic esse ꝙ ĩesse

3ᵒ quer̄ a quo ĩprimꝰ sit ꝑ ꝙr ḡclusiõ ꝑ. ꝑ. ꝙ nõ ē ad deo qz deus nõ ē cã pecc̃ nisi pecc̃ fuer. 2ᵒ ꝙ nõ ē a pre ḡnante nisi a ꝑmate qz cũ sit baptizat nõ hr̄t ꝑ. originꝫ. ḡ nemo dat ꝙd nõ hr̄t. 3ᵒ ꝓcto ꝙ nõ ē ab aḡlo bono ꝑ malo qz ipi nõ possũt ee cã effectiua pecc̃. qꝛ ꝓcto ꝙ nõ ē a carne qz i carne nõ ē pecc̃ ꝙnus sit medicãt̄ carnis. s. ꝑ carnis ꝙpagatiõ. Sed ꝓ. Dicit ꝙ frãs ꝙ ē ab ygã lege ĩstituta regulãte. ḡ declarat lege ꝛ. ꝑ. qñ aliꝙs nasc̃t ex adulterio: nasc̃t irregulꝫ a ḡ primꝰ ista irregularitꝫ nõ a nãt̄ ex lege sic a ꝑnt̄ ex ḡtractꝰ hr̄nat ex eo ꝙd effect irregulꝫ ex lege nõ possit assumi ad ordines aḡlor: sibi ĩpollutꝰ ĩstitutꝰ ē a ghũs dã regi ꝙ nasc̃t de pa ñtibꝰ suis est ꝙnus et nõ habẽt a ꝑcedẽte nisi ascribat̄ numero regi. sibi ĩ aliqꝫ regno nullus pot̄ ꝑmitt̄ ꝓlatũ nisi sit d̃ familia dñi. sed deus ꝑmittit ꝙlegẽ ꝙ nullus ingrediat̄ caulã xp̃i ñ prius ascribat̄ ex familia ĩ hoc sit ꝙ bapt̃. ꝙ aliã ꝛsponsetur.

Ansel. ĩ li. de gratia ꝑ. libertate.

Instãs nr̄a fuit ꝛ ĩpotẽs sapiã dei ꝛ virtꝰ mũdũ sibi subditũ ḡdẽ nrm̄ota oĩ calce ḡdituꝝ humane. Angelos alios peccãtes nõ ficauit. ꝛ femineã nr̄am̄ sicã futurã ex eo alios peccãtũ sorte sereuit nõ valuit ĩstituere. sibi ꝙq; fingit statuit cũ deꝰ vel fore angelos. ꝛ nũc ĩfirmos angelos natã i ḡsortiũ accepit ee ordinẽ bonoꝝ perditos exhorruit hoc ꝙ vult argumẽtis suis ꝓbet: ego dolere deꝰ ostendat nõ aliqd dignꝫ exoriẽtis deꝰ mot. ꝙ dixi nõ ĩmuto.

Sed. ꝛ doc. i 2. sñt. di. 19 et giter doc. dicit. ꝙ instãs originales i quo nasc̃ti ꝑ ꝑmissi. erat ꝙ dã grã sufficiẽs tradita nõ ĩ illo statu i nostro. ꝙ quã cũ plenã ꝛ ꝙsitã dimittebat sibi ꝙ unus ĩfirmos ita ꝙ oĩs unus ĩfirmoꝝ ꝓpagat̄ erat anime et rõi ꝙdam cã ꝑdita erat suo creatori ꝛ hoc tã i ꝑt sufficiẽs ꝙ ĩfirmoꝝ detestabili therebat deo tã suo fini ita ꝙ plena oĩ rectitudine ꝙseruãt ꝙ ĩfirmoꝝ amittebat quã plenã exigebat ꝙ ꝑt ei ꝑdita erat ut dicit aug. ꝛ sic stetit ĩ ordine obseruasset hanc gram et deꝰ suus filius deꝰ ĩcarnãt̄ esset. sic ꝙ pecc̃ sua ꝙdidit illã ꝙ ꝑt ꝛ filius deꝰ. ꝙ hoc donũ ꝑdã ꝙ ꝑt ꝛ rem sua posteritate amisit nõ ꝑ aliꝙd.

Ut sit ꝑ. ꝑ. Dico ꝙ ignorãtia ꝓ stupri. ꝙ si mãs fuisset accepta i pecto originali ee tale ĩgnorãti ꝓ stupri ꝑ ꝙ ꝑt ꝙ ꝙdã ꝙ maria i illo ĩstãti mater dei fuit ꝙa diabolꝰ. ꝙ minor dei pena ĩferni ꝙ nõ ꝑtinet nomẽ nisi ad effectꝰ ꝓdicte sue. ꝙ alicꝰ ꝙ instãti fuit odiꝰ ꝙ nõ ab effectꝰ dilectꝰ mat ꝙ tue mater. ꝙ ꝙmitia dꝫ ꝑ. 2ᵒ ꝙrit̄ ꝙ esse minoꝝ peritiam angelꝝ ꝙd ē ꝙ doc. aug. ꝛ hilariꝰ ꝛ ꝑt. ꝛ ē vñ ꝙ status ĩocãbis ē puriꝰ status penitẽtie. nec valet dicere ꝙ fuit punitiꝰ ꝛ satisfactiuꝰ ꝙ ei potẽtia dei nõ possit ĩ ꝑpetuũ et ꝑ scripto. ꝛ ꝑm̄. ꝑt̄ ꝙ nõm illa ꝑ. originꝫ remansit ĩ ea ĩ ꝑpetuũ sic ĩ macula ꝛatãte nã semꝑ ꝛas. ꝙnus punitiua stãs a ꝑna ꝛ ꝑpetuã ꝓpter nouã dignitꝫ. 3ᵒ ꝙrit̄ ꝙ virgo nr̄a nõ fuit virgo filiꝫ ĩta mãte ꝛ corpõe ꝙ ꝙdã ꝑt̄ dicꝫ ꝑcedẽs ꝛ ꝙtidiã ꝛ. ad. li. 2. sñt. ꝛ sic ꝙdã ꝑt̄ nõ fuisse ꝙ nãm ꝑ ꝑm̄ originale ꝛ ꝙpter hoc virgo fomicatꝛ ꝙ sic appellat nõ ꝙ ꝑt̄ a deo formatꝰ ꝛ mag. ꝑt̄ ĩ corpõe ꝙ nec virgo ꝙ ꝑt̄ ꝑ ꝑm̄ ꝑm̄ ꝑt̄ ꝑm̄ ꝑ ꝑm̄ ꝑ ꝑm̄ ꝑ

¶ Ecclia ē sponsa xpi. Dñ n. i cuiꝰ q° ⁊ hꝫ sponsam sponsus est. ⁊ q. exᵒ pulchérimus ē pulchē rimā sibi sponsam copulauit vt de ipa dicat canticoꝝ q°. Tota pulchra es amica mea. ⁊ macula nō ē in te. ſꝫ hec pulchritudo hodie videt defecisse in tribꝰ ⁊ ꝓficiat ē in duobꝰ. ꝓ. egressa ē a filia sion. ⁊ ab ecclia oīs pulchritudo. ⁊ q̄ p̄ de singlis membris declarāt.

Vñ capitulū ab oīb⁹ membris singlis discurrendo. Dicto

¶ P°. Capt huius sponse fuit adeo pulchū q̄ ⁊ eo dictū ē canti. vij. Capt eius sicut thorꝰ optimꝰ

hoc capt fuit sanctus p̄mitiue eccie q̄ fuit ꝓfectꝰ in caritate q̄ designat p. aureū q̄ fuit

p̄positus ⁊ planus eccie ꝓnunciatꝰ ⁊ p̄t°. apto p. vocabo q. d. cui ē capitis. ⁊ capt. aptissimū

⁊ q. p. ē q̄ capt cui sequūtur humo electo electuarie. sic d. alii planctibꝰ hīs p̄positus aptꝰ

ecclie adoptiuis. nam q. tūc ecclia ardentis est in cantate ſꝫ postea paulatim hoc capt effectum

⁊ languidū ⁊ valde. Dolorate sic videtur hodie in planctu eccie. ex q°. ecclie magnū dānū sequti

ē ecclia. cui p̄bitū dicat q̄ cui capt dolet cetera membra languent. ⁊ merito sic dicit

p̄t egressa ē a filiabꝰ sion oīs pulchritudo ei⁹.

Dolores oculi.

¶ O°. Oculi fuerunt adeo pulchi q. ⁊ illos dñs comparat vꝫ. Oculi tui sic columbe super rivos Oculi nimis sup riuos aquarū q̄ lactis. ſt lote ⁊ residēt sup fluenta plenissima: hi oculi ſt ifirmi. ꝓ. planctu sic

est ordinatus ⁊ plebanus et rectus. ⁊ q̄ ātetti VI zelū nimis sic columbe attendebat

nec accipiter ifirmabat quicqꝫ capet de suis vtilibꝰ intendebat sup fluenta doctrine

ꝓphane instructionis. ſꝫ modo nequit doctrina nequit vita ſꝫ doctoꝝ illustrat. ſꝫ studet

in lacte et lac et pelle ouium comedere. ⁊ mactare ſꝫ deum. macerari ⁊ sica ⁊ pleri q°. eccie

p̄t dicere. i°. ſꝫ Deficerunt oculi mei. ⁊ lumen oculoꝝ meoꝝ nō ē mecū. ꝙ vo reuela

ꝓsecto eum duxit ad.

Martires

¶ ſ. Gene adeo fuerunt pulchre q. de ipis dr. cantic. v. Gene illius sic comparate aromatū q̄ site Gene illius sicut aromatū

a pigmentarijs. hi gene fuerunt martires q̄ erāt rubei p. charitate et q°. ardentissime

rubebāt eo maiore cum deo similitudine. videbat in eis Martyres tēpꝫ nostre rubee valde i vite

videreo. ſꝫ nō iste gene pallent. q. ipi nullatenꝰ p. xpo. vult minimū q̄d pati. ⁊ nō erāt

⁊ quatuor q̄ negant in actibꝰ p. vo vult mori ꝫ nus ⁊ diabolꝰ nequit nocere. vñ beati

martires ⁊ pleri ſt Martyres diabolū ꝫ xpi. ergo die ⁊ hodie xp̄s nouiter die ⁊ mr mortis

ſꝫ tm illatā vite desiderio ardentes. ⁊ die sicut ardens desiderio volumꝰ fugere quia ⁊

bello ⁊ dno ipis ardentes dicam°.

Confessores.

¶ 4°. Manus facte sunt ornate. vt ad modū videt̄ Manus approbatoꝝ sanctoꝝ duos gen. Manus formate ad opus

hic duas ſt Cōfessoꝝ et eoꝝ auditores q̄ ad hos erāt appti. ta Duchy ꝫ Franci. q. audie-

bat ꝙ sexies ſm accepte ꝙ sonat ⁊ ei ꝙ strictim flebat: ſꝫ iste auris hodie ſt surde. ⁊ q.

nō intelligit grauiter. p̄terea ſt ignorātia vl q. nō audiūt nec ꝓficiunt ⁊ p̄cepta

⁊ vidue ꝙ tenentur.

Senes.

¶ 5°. Nasus. eius fuit adeo pulcher vt de ipo dicat. ca. vij. Nasus tuus turris Libani Nasus eius turris Libani

hic nasus ſt sapientes boni et mali doctores. q. ibi erāt in ecclia. ſm. i. d. ſt

ꝛꝫ. sicut ego natus ad nos sapientes et simplices. et hic nasus ⁊ hec discretio sapientum

in plenitate sanctitatis ꝙsistebat: ſꝫ heu hodie talis discretio ē pene terrena ⁊ pleri

doctoꝝ ſt ut faciant mala. bona aut facere nesciunt.

Reducat

¶ 6°. Os seu labia fuerunt adeo pulchra vt de ipis dicat. ca. vij. Labia eius Labia eius sicut lilia stillantia

Lilia distillantia mirra prima: hoc os siue labia fuerunt adeo ornata q. ibi fuerunt re

boandi ex charitate ⁊ patrocinantes eius ꝙ p̄mū terminabat ⁊ ministrabat. ⁊ nō

ne nō falsitatis predicabat. ſꝫ heu hodie sit totū oppꝰ. ꝓtem q̄ adulatores. Predicatores

¶ 7°. Dentes fuerunt adeo pulchi vt de ipis dicat. ca. vij. Dentes tui si Gregis Dentes sicut

tonsarum q. ascenderunt de lauacro: hi dentes ſt doctores sacre scripture. a bosi similes

Clericis religiosis — Collū

nobiles ⁊ potentes — pectus

cōsiliarij — ventricosa

Milites — brachia

Martires — manus

stricti malicionū ⁊ vitiis — Ventr

capt — Prelati
Oculi — Doctores
Gene — Martires
Nasus — Confessores
Nasus — Senes
os — Reducati

Dunelm[ensis] gr[ati]a & magnates sp[iritu]s sobrietate nutritat: Et hii dehs fuerunt sic gesse suum
ff[ilium] miracla et ostenderunt & laudabo sapi[e]n[ti]a & prud[enti]a & virtute i virtute & gradu: sz hodie
ista dehs stupuere attraxerunt remedio fructus arbos[um] genetrix sua vetera sacra[m]ta stirpis
vest[ra] & posteros nu[n]dum ocrigat mos q. deq[ue] vobis stupore dehs i cu[n]ctis urbibus
vest[ris] redigetis pona i octo locis q[ue] ran[ulis] stuc[ci]s dest[ru]ens sp[iritu]alib[us] & vobis stupere pa
ne sceptru[m] audietis.

Collu · g[ra]t fuit eccl[esi]a pulcra ut d[omi]ni dicunt i cath[edra] 7. Collu tua sic turris ebur
nea hoc Collu st clarus Monachi cu[m] religiosi cap[u]t sua cu[m] corpo[re] i cu[m] sententia & sozos
et ex[em]plaritatis q cu[n]ctos. hi olim fuerunt alta sic turris & gr[ati]a plantatus & eburnus & casti
tate sitens q[ui] modo st ibunt & manu[m] tenuerunt est sua gustu spiritali est dei cultu & fer
mitatis

Petrus fuit eccl[esi]a pulcra gst di[vi]ne potentie dicta i q[ue] dic[it] Daniel & stamen rubidonosis
pistus ei[us] & brachia & argento hoc pectus st nobilis & potentis q sic petra quadam[o] est
fortis q[ui] sit i corpo[re] sic ista erat fortissima i fidelia & gregatoe q olim fuerunt argentei
sui regnie & sonori cor[de]. & ab ipsis defendebat & honorabat ne tps d[omi]natio de
theodosio ret multos sz non bona cor[de] destruit & ostenuit iustitia opp[ri]mit sed ubesz
bella g[ra]ndes sustinuit

Petrus fuerut vbera g[ra]t eccl[esi]a pulcra ut d[omi]ni dicunt cath 7. Vbera sua sunt
petry unus hoc vbera erat ysilary & q[ui] olim emanabat unu[m] bonu[m] lac dulce
bonu ysilay i utilitate ecclie & unitate & pace sz hoc nu[n]c gsultat & resplendet & &

Brachia ei[us] fuerut eccl[esi]a digna ut dicunt & tps i[n] ps brachiu[m] sanctu[m] ei[us] hoc brachia
st multos q olim erat gtia stupedus sua & uenefica ingenia gloriabat sz nu[n]c nullus
erat tactus gu ab eis spoliet & populos uocat & ungues stupet eccl[esi]a q[ui] de uocaco[n]
post dei & ihesu xp[ist]i sq sua i hoc edidit rapt pda & christ dicunt.

Crura fuerut eccl[esi]a honorabilia ut d[omi]ni dicunt i cath 5. Crura ei[us] sic colu[m]ne
marmoree hoc crura st cunct[i] p[re]dicatores q olim ut mag[ist]ri gr[ati]e lapsi spiritus & pul
cher ornatus fuerut & pasti & repleti pulcra pondera & robusti sustine et pedes i
gressu mirabi[li] nu[n]c repti & ingressi.

Manus fuerut eccl[esi]a gratiosa & grandis ut dicunt i cath. 5 manus
altus tornatis aurea plene hyacinthis ut gr[ati]a 21. manus sua extendet ad pangos. hoc ma
nus st artifices q olim nu[n]c erat detegere nu[n]c datus ip aurus sophisticatis & studiis & mu
sis ysidorus nu[n]c sicut aurea & tornatis q[ui] nu[n]c habitat ad pangos. ysaias nu[n]c. sz hodie
aurea erat

Pedes fuerut eccl[esi]a bona ut d[omi]ni dicunt & ysidorus p[ro]. pedes sui pedes uestri sz hodie pedes
agrestes & rusticos & olim erat ministros domini & altos delectus gentium & p[ro]dicabat sz ni
mis labore & erat pedes & ad timore dei sz non sua timore dei st festinus & altus ecclie
erit parochianis nu[n]c redditi de mus & area uestros fuerut & hi debent duos nu[n]c
dicit ysaias sic bonus nu[n]c & ysidorus & pedes nostros ad uias

Comenza la 2ª ptᵉ de lauᵗ del bᵉ morᵘ · o la seconda carta & so ᵉ dicto & tu fam de
pmᵒ vno ꝯmo comunicato ad ifermarse cō la morte & li stia alluscio e batte p itrᵒ
dentro : sappi & lo diauolo e mitto sollicito ad questo pūcto & la morte como e scripto
ꝯsidiabᵗ calcamco eius. Et p. o. como el diabolo te uede ifermato nō sa se tu hay
ad morirᵘ de qlla ifermita o nō ma p nō cē altro dar subito qsta forsa sperabe
cē la spica e apparechia tuste le isdue & lsa et po p colliᵗ ꝯprouedito ad questo
pūcto e cerca cē auer sel te potesse fare p̄der p inaduertētia se como lui p dicto se
sforsa ī padiso El diabolo qñ so creatᵒ nō se uide ī padiso cē cusi bello comūco
ad declarasse de lo amor ypocrito e dixe el serra bella cosa se io potesse nō re
cognoscer qlla alma da dio ma hauer qsta excellēcha p mia morte nāli so nō
mi curaria & altra cosa de dio : et serra como sano alcuni prezi & diuoto so nō
me curᵃ & tanto padiso so mi tollera & dio mi lassasse star ī qsto mō dol cōtra
Et ī qsto modo el diauolo p ī considerationē & qllo & douera mitto pēsar se ignō
no se stesso : simelmēte la ꝯsideratiōne fe perdi madona eua la gle nō pēsa
ua ad qllo & li era stato decto dal nō parto p ignorātia p & era stata creata de
natura spiritᵘ : ma lo diabolo la sūpse p ꝯsideratiōne e comisse ad darli p & ha
comādato dio & noi nō magnar de qsto legno qi como dicesse certo el parᵉ nostᵉ
ī degna & essendo mi cusi nobile creatura e sup tucte le altre creatura corporale &
nō passa magnar & de legno & e ī padiso e cusi la tenta & superba nō de gola
Et cusi pūa prima la fece ihar ī qsto gestro & gle parea mia ī degnia ad nō po
ter magnar. zappone appone iho ī superbia la quale subito & lebbe corrupta li
ster ubidiēte la carne e crede p ꝯsideratiōne nela pensata e magno el pomo & li era
stato decto dio p̄hibito : Et diabolo adiō & cognosce & p ī considerationē se
casca ī errorᵘ & peccato como crede bene ifermo dice stia stesso si como
p ī considerationē pensamo noi ī padiso la qle hauemo stia grāde e si como ache
p ī ꝯsideratiōne crede ada et eua la qle hauemo nella sperā multo pui facile
mente credera dio & al pūcto le gle e mitto ī ꝯsiderato Et p ola p̄ ost & fa el
diauolo qñ te uede admalato cerca & ogliere p ī considerationē e st ignegna
de tenar modi & sa p. stare & tu nō pēsi a la morte. Et qnta ad mettere
e de stato e de qn sera mādata ma qsta pocha febre / o starno qsta e qllaltra cosa
figliolo mio sci suaue et ricorri allora al cunfesso e comīza ad pēsar & tuo pō
cesti morir allora et qsto poco male. e rignādar adio nō q̄ li ho ordinē e nō te lassa
ignānar al diauolo. / Et st lo diauolo uede & nō te ha possuto uincer p igni
dicto cerca & uincerte p confidēza & guarnī e mettete ī fantasia & tu hay
poco male e qsto el maior ī gāno & poni st ne cuorgi : si & figliolo mio.

Nunzare allora .z. nō chū so ho poco male pensa & tu pur nō si morū & q̄llo poco
male p̄ & ē el poco male diuēta molte volte grāde. el male de la morte nō viene
sēpre ad uno tratto ma a poco a poco debile. z poi corre. Et el diauolo q̄n se adunde
& tu voi pensare ala morte va cercādo altri p̄ leuarte da q̄sto pensiero: et mette
fantasia ala moglie tua z ali tui parēti cusi al medico & li dichano chū & tu gua
rirai sesto z& nō li da prēstro z&. Sta saldo allora .z. nō li lassū p̄ niente
ma pensa & fisse q̄lle el male de morte & nessuno medico po guarirū: et habij
a mente q̄sto ricordo & q̄lle sancte exortatiōn del diabolo. p leuarte el prēstro che
la morte: Ma s. lo diauolo & tu pur stai fermo al prēstro & la morte: z nō
gsideri & guarirū z& fai prēstro & confessate et acōmanda lanīa tua lui prēsti et pensi
pur mandar la gsessō z dirli Tu nō si bogi i ordine ad gfessarte. nō hai bū
cognoscta la gsiā tua gsessata poi domāda cusi et dal testo. Et si tu fermassi
el gposito ad gfessarte lassa & el diauolo ma q̄llo di exortādo gtrahey et fac
tory rebelatory z de altri tui amici & da multi fantāde z nulle p̄dromich: ma ti di
ay bon prēstro & q̄sta ē la maior fantāda & habij da fare. p & ē una tentatiōna tua z
p̄ o nō li lassū p̄ntrompere ma gfessar p̄sto: Ma s. lo diauolo vede & pensū
li gfessi si forza cauarte la deuotiō & la mēte et conuerra ad vegnire la mia
glier la figliola z li parēti z mia hostia et la robba z& vole li lassi una cosa z
& un altra. z chi p̄ trouare adagio dice una fabula z& vuol dire sondo q̄sti
exortamich dela diabole p̄ farte leuare la deuotiō cusi p̄ dir le pater et la gbrie
et p̄ o figlio mio pigha q̄sto ricordo & ormai li ti pensi mudar ti elegi ala mia
cura q̄l& homo hō o dōna & sia de spirito o& sia p̄te o sensibile o religioso
& li sta sempr̄ appresso ad ricordarti et li admonirū una volta z& li gfessey
z dissoraghy o due p̄ & alcuna volta ī tyrarū & la parola z la mano z& li ypocry
figliola p̄ paura & tu nō lassi la robba tua ale cate z ali parēti p̄ lasū tua
ad morte el testo. q̄n vene el gfessor Dicano el dōmine el si pasi nō e chi po
& darli negra & & li vedi quāto el diabolo opra ad q̄sto puncto: or.
q̄sto basta quanto ala seconda carta fin & sey sancio z& ogni cosa q̄n hauerey
p̄ la parola z&.

Circa la 3ª carta io li dissi & li farissi pigrē uno ī scrito nela lecta. &
era ydeato al posto ogni cosa ad fine p̄ncipale et q̄sti si ne salua portasi: e & dicano
do cosi & appresso dio e ben possibile & ad q̄l ponto lo potrauū si salue. ma & glie
molto difficile. p̄ & p̄ declararte ben q̄sto puncto ognūo cosi. Dio mosse lo
suo arbitrio z ha dato allomo uno termine ī fin ala morte & si. vaneda z
termine adeo finis ad q̄lle termine. z da poi q̄lle termine dio nō le retene nela mem

pui Et p q̃ lomo e morto. pero mortale rmanẽ obstinato i q̃llo pero
rnõ po tornar pui a dio p ch̃ e dessituto dallo auttorio diuino senza lo q̃le
da sẽ nõ si po rehauer dal pero: Et p q̃ li hor sondo rdocti pug^ pe hor
o stipar si fuor ad q̃llo pto. rdi mo dissale osa. e ch̃ tornerno ad dio
do gia p q̃ al tempo d la obstinatiõ ch̃ e di poi la morte: nõ deue ad ũ mo
ho reduer ad q̃sto exẽplo p. e ch̃ raco se ne gdino. rdadio no sodo autor
e bñ iusto osa p ch̃ essendo stat tãto chiamat ad tornar a dio e nõ essendo
uolut tornar rasonevole osa. e ch̃ a poi allultimo nõ si gdino vñ e scripto
giut p̃ c̃ vocaui et renuistis etc. et sdit Ego quoq; i interitu vr̃o ridebo etc
Dice el s^r dio volse hauete uolute tornar q̃ so ue ho facti chiamar tante
volte uolse hauete fio heffe. et so ne ridero et fatti vr̃i al ponto d la morte
Sich p q̃sta rasõ essendo se lomo aduito allultimo et ingrato d tante mercie
et ãchi dio i q̃l pũto retraga la sua gratia rp o e dessituto ad q̃l pũto 2^a no.
saluarse. / Laltra rasõ p ch̃ lo dolor d la morte. e. timestimo et dolo grãde
mẽte alma la separatiõ del corpo essendo lui una cosa tanta da q̃llo
dolor. poco po pẽser alora ali soi pecati. et rederi adio. / Laltra rasõ et ch̃ 3^a.
lomo ch̃ se sete gravar dal dolor dela morte ha tato el gran desiderio d scãpar
ch̃ pon presa ad altro. / Laltra. e ch̃ bench lomo mora pensasse i gl pericio
ala morte nt plimũ lo fa p timor d lo ifemo. el ch̃ nõ basta se nõ se 4^t
q̃ste p amor cosu dio augustino. Laltra rasõe. e. p ch̃ la mogler el
pouer le da fastidio d la robba cosu dõ di sop^a. rãcora la p suade
ch̃ sta ben cõ dio e pcolo. rdla salute delaia nõ sen rendemo: Laltra 5^a
ch̃ lo demolo i gl pũto li mette la desperatiõ nãr rnõstrali ch̃ luy
ha fto tãti pecati ch̃ nõ pon rasonevole ch̃ dio lo vogles saluare. et ri
durli ad memoria tuti pecati d da pecolino fuor. p ch̃ dice nr^o s^r. et dixit luis allora se pos
sono opponer q̃lli pchi del saluator. ch̃ dice el sudetto vnuisse crucifixum
i sole rluna rstelle rthesaurisastina gr̃a p q̃ste sonotus mang et fluctuũ
ouersi rthi hosti p timore rip prestatiõe q̃ supernum vnuisse orbi: rvvrdo
scripti d dãnatiõe nel sole. ro. e. nello i stelle ch̃ dio ha pẽsato almo ch̃ nost
fr^o nella luna ro. e nela volutta ch̃ ha mato pui la creatura ch̃ lo cr^or
rstelle ro. e nelli sensi exteriori rinteriori fomes ho nele nost sẽsibile
rterra ro. e. nele appetentie ipsius d q̃sti ro. e. et duisse cogitatione
ch̃ i suo pũto disse rono rafflegano lo ifemo cõ le dolor et la ifermita
rnãcha lo homo p lo timor rip prestatiõe dele sudette diuine Dallala^
p ch̃ p nõ lo lassar q̃sto i danno cose el diauolo lo amaza ad ternũ finie

et la fede et dar se so nō te pōro hauer p uno pso te hauēro p male
e nettele fattesia et la fede et nōsier vera: et xo. redēptor e et nō stro
ne altra vera et ql̄a e et nicorsi el corpo nostro laū hor si et p tucta
ql̄a vasō e p altre ele desfiale ad saluarsi ad di s. radur ad ql̄lo
pūsto. : hor hen pam. gū lonco e reducto ad q| pūcto como ha da
fare cetr remedio. ora sta ad auchr: Nō te lassar fegliolo mio ri
dur ad ql̄lo pūsto p et tenco hisognara prāgrē sup et te como pr
s. jesu sop la cita d ierusalē dicēdo si rogno nostro et tu: Nue aut
absōdera st ab oculos tuos cet. no e si tu rogno sessi lo male e le peni
et hāndo ad venir sopra de li tu prāgressi ā nora tu: p et ricevādo
sop le li primeri toi e tu rimandādo no .e. li demonio te perchādo
uno sferrato thorno. e gduardādote no grāde afflictor e āgustia e gotta
rādote nel gfundo de liferno e nō lassarādo petra sop petra ne ulla bona
tua opatiō te valera no gnō rogneuss his visitatoris tuis ne epīa fusse tua
mala dadō no volessi mai tornar. Amicta te gsiglio nō te ridur ad ql̄lo
pūsto: Ma pur se n fossi gducta nō te desperar Ma pegha gsi rimedij
p^ sperri al cunfesso et e nūto p saluarte pegha gsidera i luy et se
tu rubricai allui q tucto el cor te aūtra si hauissi fra nulle mighara
de pensti ricordan et p dono alo latrō. 2o. dolti q tucto el cor de li
toi peccati q ppesto de nō tornar pui se li pdonasse et tu tornassi ad
simile ppositi et pur sepre bē. 3o. dament uno bono gfitō e ffe
xate q lacrime dolor et tucti toi peccati. -ultimo dament q lor p sona
religiosa e ql̄lo pūsto et te ricorde la nūa d dio e la pacō et p se gn
hauerai y p lucrimeti -et tucti gli et stādo i pacie p cheno dueste.
exp. finis.

De paxionis xpi necte

Quoportuit xm pati hec. 24. Di. Nectate paxois x. Dico q̄ oportuit xm pati tripliciter respectu:

1° oportuit xm pati xte Dei.
2° oportuit xm pati xte nri.
3° oportuit xm pati xte proxi.

Quoad p̄m dico q̄ opportuit xm pati xte Dei. p. pris filij ofpis sō. 2° xe patris. 2 hoc max̄ pp tria 1° pp pris placatōem. 2° pp pris honora cōem. 3° pp pris ordinatōem. 4° pp pris honoratōem. Na sm theologos q̄z mortalis culpa ē iniuria pp infinitā dei bonitatē. ad quā offendit et inhono rat. Considera g̃ q̄ quātū filij dei dilegebat pr̄em. tāt tenebat dilegēr illius glām et honorē: 2 quāto magis illum ho nare et glām amabat et honoratōem hōrebat. tāto plus sanctitatē tenebat q̄ iniurias sibi factas: Nullus aut̄ mod⁹ iustior erat ad satisfaciēdū. offerendo pr̄i q̄ infinita opera 2 supplicia nōis nōnis filij ei⁹ q̄ ī quātū hō fuit et humilitatē nostrā 2 sanctitatē portat deo patri q̄ humanam grām tantas offerra q̄ infinita erat dignitas illius nāe 2 meritū pp unionē quā habebat ad deū. 2 2° oportuit pati xm pp pris placatōem q̄z ne xm fuit rex pacis 2 pacis mediator ih̄u offensā pr̄is 2 humanā grām tātū fuit ei nocē laborāre. q̄ pace ih̄u cū nostrā reformā Dm quātū ih̄u illos odiret q̄ et inimicitiā et separatōem adiuit ad apo. ad ephe. 2. c dic. Vos q̄ aliquando fuistis longe ſ. a nobis 2 inimicitiā et fōs offensē. ſ. pacē 2 veram et unitā ī sanguine ei⁹. Ipe n. ē pax nra q̄ fecit utraq; unū. et stabat p crucē interficiēs inimicitias in semetipso. 3° oportuit xm pati pp pris ordinatōem q. n. oportuit patri? pp pris honorationē 2 placatōem. deo q̄ nullus fuit deū hoc perdecasse ab etheo qa cū 2 nec⁹ sui pudeat videa q̄ nullus cōfundat hoc q̄ ypocrite sibi q̄dant se q̄ pris hoc non erat hoc iā ordinatū ab eterno. oportere xm pati 2 sic intrare in gām suā. Sz quō ipletū scriptura q̄ sic oportebat fieri. et act 8. oportuit filiū dei pati multa. Nā sm theol nullū alex 2 sm. Ordinauit deus pr̄ eternus nullum redemptorē fieri q̄ mortē filij sui tāgit q̄ modū magis gratificatōis sue nāe 2 iustitie ad habendū gratiā humanū ad sui cognitionē 2 amorē dei. n. iustitia cū nullis peccā ī pena. nisi ī pena. et ideo dicit theologi q̄ deus nō erogat libi quod homini crucifigēdo. ut crucifigentes eū sic q̄ nūq redimere q̄uisset xm ab illis dicēdi. Ecce q̄ p̄z q̄ iudei op. p. nec pa 2 libera voluntate timebāt mortē xi. Deus aut ex malo ī peccō cōfert ex sua nūa bonū nō redemptōis q̄ magis debuit ordinā q̄ nec⁹ esset ī hoc offendere suā mātē et iustitiā. ipe ne sua sapiēa quereret sua q̄ ne malo sua nōis per bona q̄ducit. Ideo nō. 8. adustis piscē pceps. 20. dixit ei. nō sapis q̄ dei. 1. q. 3. Sic a pōe nō ordinatū q̄ mūdū saluare: 2° oportuit xm pati 3° suy: q̄ hoc max̄ pp sue sapiē misericordiā p̄ nostr̄ conversatōē hoc ē ut discederet medela humano modo nō nō nōs crucibat inde vita resurgens 2 q̄ lignō vincebat 2 lignō vincere nō apte xm q̄ lignō cruis diabolū superat 2 p̄ lignū q̄ esū ligni vetitū ligno restituit. Ideo nō portauit crucē sic ī gaudio pertingens ad sup humeriū eius. ſ. p̄. Deus regnauit a ligno vel ab alis suy. 3° oportuit xm pati 4° ut ē ea glām dei sui gestāt humero q̄ virgo virgi. nob⁹ q̄uēdat q̄ ē grāde ludibriū ipius ē grāde magisterium pris. et unde mūdo phs erubuit. inde apls thesaurū xpi. q̄ illi vsui ē stultitia apto frui. et sapiēa et gl̄a 4° portauit crucē sic nostra triūphū. ſ. sic misericordie sig⁹ q̄ ī ea ē hosa triūphauit. 5° portauit crucē sic illustratō candelabrū. ſ. q̄ ponēda erat lucerna ad q̄ sic nō lo. 8. Ego sū lux mūdi q̄ sequēs nos eōs mōdū illuminauit 2 tenebras seruorū et similiter ihē ego. ī. cū. ī. ih̄u. Sic ē. Sed aut q̄ salus fuit. ī. nobis Dei virtus et sapiā. q̄ ea q̄ de sapiēs apls nō apparēt ostendit 2 probat cū dicit 1. ad. 1. Nā postquā q̄ sic dicit cū sitis sapiēs ā ſ. latendo logendo ſbmittēdo q̄ sundū vt. 3. q̄ sic dicit ad. 1. q̄ ei⁹ q̄ ī filius q̄ nūt dei dilectōis ſ. ex tendere usq; ad q̄sequtus 2 inimicos logendiendo a loga dimittendo et mutando q̄ spe ē alpha 2 ω. ī. p̄ncipiū 2 finis. 2 cui stabitur ad genua dicit. q̄ ī hoc q̄sundā argumētū q̄ q̄ ipe apls ī hoc ostendit q̄ ī nouo 2° oportuit pati xm pp misericordiā suā glificandā. ſ. nouum cruis. hō. n. plus deb̄ q̄ victoria seu q̄ certum 1 3. di. 23. 2 500. unde xs dei filius p̄mus ab ista q̄ apls suū beat 2 sic glām ei⁹ ostendat. ī. diuinā nouitatē q̄ merentē tā q̄ passionē. meruit glām resurrectōis corpis sui 2 sm nos confitebim sup ois. meruit ī celo ut ī terra. dat post pascha. dño discipulis data ē ni pstās ī celo 2 ī terra. Claritatem aut nos sui ī hoc ostendit q̄ nouit nouerit illū. q̄ ī humana nā apparent ad filiū dei xm ihm q̄ ihesus ī christus 2 ois q̄ mūdū saluauit nā ā gelo dic̄ ioseph vocabis n. eū ihm ipe. n. saluū faciet pplm suū a pcis eor. 2 ad pbat 2° dic̄ sanctū ē vocabit⁹ filius dei. Ad nouā nouā nouā q̄ dō exaltatur ī cū reddit illi n. q̄ ut ē m 2 ps.

Tertio Oportuit xm pati xte ostēsōm claritatis suē. 1° pp claritatis ostensōm. 2° pp claritatis repetitōm. 3° pp claritatis exhibitōm. 1° pp claritatis ostensōm. 2° pp claritatis nimiā charitatē qua dilexit nos deus n̄r pr̄ filio nō filij 2 ge sibi peperit. Hinc. n. charitas est

q̄ ꝑ arcū sag̃. Nā sic arcus ex igneo ferit sic subita delectatio et ꝓperato mētē transfegit 2ª est
potētia q̄ sensus 2 hoc ꝑ scutū intelligi pōt: Sic n. voluntas bona scutū q̄ diabolū suscepit sup̃ d̄s sic
p̄ bonā voluntatē tuā coronasti nos: Ita voluntas mala q̄ q̄ sensū ꝓpter scutū ē diabolo q̄ deum
ne possit sagitta ꝓpter ꝓpter scutū. at gladio ꝓbr dr facit vulnerat sup̃ d̄s sag̃ i. p̄ malicia lan
guida nō retrahibit sapiā q2 resistit cū voluntati male cāg clipeo dr q̄ dr Nā. 2. Clypeus fortis
tudo ei⁹ q̄ ignitus q. d. ē sic eq⁹ bestialis ꝑ superbiā q̄ deū elevat capt sicū: sagitta ē ignis ꝓpter
mortis q̄ voluntatē dr ¶ 3ª potētia ē impij operis ꝑ gladiū denotat gladeo male opis se ꝓtegit
q̄ alius peccator patrimonio solet ¶ 4ª nō potētia ē cōsuetudinis male q̄ deus q̄tidie ꝓpter
gratā 2 hoc denotat ī bello q̄ fortis armatura domūs q̄ deū 2 q̄ sua opa ei⁹ sit mala q̄ximo
de q̄ sic dr ꝑ leonē q̄ pōt ethiops mutare pellē suā vel ꝑdus sua q̄ frigus quē admodū et originale peccm. vñ ipse. q̄ vel 2º. aut cū sensu mortis ī peccato
vnus quinquennes vos xp̃s. donās vobis cūcta delicta Debet q̄t adhuc nosse cyrographum
Decreti q̄ scripsit q̄ nos nobis 2 d̄s tulit et medio affixit d̄ns. Cyrographū ḡ papiā ē manus
scripta. Cautio q̄ fit ī mutuo 2 cū q̄ mutuat ut depositū nō possit negari ḡ ut ꝓ glo.
ity Decretū fuit sua data ut hab q̄ q̄ 2 ider dr̄ ē ī ꝑ humāi gen̄is morte morerent: Cyro
graphū dr peccm ade q̄t q̄ cautum ḡ nos tenebat diabolus. ḡ 2º cyrographū xp̃s tulit e nobis cū q̄ ꝓ
cū peccā debent Vel aut ḡ aliud q̄ Cyrographū dr̄ culpā de recipe. aut die pacta q̄ ḡstitur ml
pā Debent ergo xp̃s ꝑ crucē cyrographum suū cyrographum scripturam originale culpā ē debent
Decreti q̄ mouit eternalē penā. ¶ Tertio oportuit xp̃m pati q̄ ipsum. ꝑ. ut scās ꝓpt̄ deli
bo liberaret 2 ut diabolum prāt sic ꝑ osea et ubi dns ait: Ero mors tua o mors. Mors ḡ
tua fero o tibi: q̄t q̄ deē ī plenū q̄n ꝑ mortē suā mundos ꝓpt̄ et prāt Diabolum
liberaret: et hoc q̄ deē ī eternū memoriter q2 ꝑ absolut ꝓpt̄q̄ mundi: ḡ mortē q̄ tū ad
electos ideo destruxit oportuit ergo xp̃s suos illos ꝓpt ꝑ peccm̄ sua ab ī eternū liberāt ut q̄ ḡ
ut. ḡ ī mortē illos ꝑ ī tenebrosam debent culpa originalis 2p̄ q̄ ut ḡ sua charitatē culpa aboleat
et q̄tū ad macula et q̄tū ad diuinā offensā: et q̄tū ad natā gr̄em: nō m̄ q̄tū ad
pena cōtēpt. dānū vnoq̄ rē cui⁹ debet pterea diabolus detinebat vos ī tibo. q̄ q̄ misericorditer
xp̃s mortuo peccm̄ sua liberat ꝑ sic. Sicut q̄ ē adam ī
tuq̄ eduxit nos et tota ī q̄ nō erat ass ¶ Descendit q̄ xp̃s ad ī eternū ut captiuū hominem
eleuaret ad vitā Nā ꝙ duo ꝓpter nobis meruit ꝑ peccm̄ sua p̄ gratiā dei ꝑ sat ꝑ
et remissiōm pecc̄ 2º meruit celestis patrie aperta Ideo ī descensu suo ad ī eternū ḡ duo
exequitur mandata: Nā p̄ ꝑ satisfactionem soluta ꝑ vincula illa captiuos ī eternū 2º ꝑ patrie
celestis aperitur ꝓta ē visio gl̄ ꝑ dei 2 beatitudo ꝓpt̄ quā ḡ ꝓpter hoc exercere: ī hoc
descensu liberat xp̃s oēs illos ꝑ meriti passionis sue erāt capaces scīo q2 damnati ꝑ culpā eternā
hoc nō erāt capaces nec pecm̄ originali mortali: nec illos detinebat ḡ tibo ꝑbi ōcessabat.

Sermo tertius de passione

Oportuit xp̃m pati. vbi s.

Deus 3º ī hoc sermone q̄ oportuit xp̃m pati Redemptorem nostrū et hoc multa ꝓ tria: ꝑ.º
p̄º ꝑ nrm redemptorem redemptionem ꝑ nrm redemptorem. De q̄ tria q̄siuerunt ꝑ.º cur necessitate.
2º ꝑ nrm ꝓpitiatorem nā ofī erum̄ peccatis ꝓpitiatorem do ī eternū debitis obligati: nec satis
3º ꝑ nrm illuminatorem fuerit potuerunt nisi deus filius ḡ nobis mortē subiret et sic ꝑ hoc ī domo
Tertio oportuit necessitas ad patiendū sum ī. ad fidē ꝑ. et ubi venit plenitudo temporis misit deus filium
suum ut eos q̄ sub lege erāt redimeret ut. ad ꝓpriam filiorū dei recipem̄. Sic q̄ ista ratio
pro iusto nō poterat fieri ꝑ ꝑ redemptionem satisfactionem nec satisfactio nisi ꝑ ꝓpriam

122

dño mors ꝑ fuit nomẽ vñ omibꝫ, deũ. Tamẽ fuit pcẽs nr̃ ut saluẽ nos possem⁹ nisi
vnigenitus dei filius ꝓ nobis debitorib⁹ morte⁹ moreret. nõ igr̃ i xp̃o mortes fuit ad mortẽ dei sed
mortẽ eãe effectũs qz nulla eã poterat cũ egre ad mortẽ dñi. hãc ꝑfecta hãc humanam gñis nr̃i
tate i ꝑsona dñi saluatoris redẽptiõe adeo posuit labor di. Redemit me deus z miserũ mei qz vnigen⁹
pauper fũ ego: nõ hũs amator nõ mor⁹. z pauper. s. nõ tm̃ ꝑtẽ a merito: sed post si xp̃s passus
fuisset a demonũ si ab hoĩe nõ fuisset mortuus ꝑ se. sed alter. d dñs ꝙ ex libertate arbitrij homis
fuit ꝙ ab hoĩe parceret. qz si hoĩ nõ peccasset ignis nõ accendisset: vñ vt. ꝙ. aut forte mundũ plus
mirũ q̃d exponeret hyemi aut tangat lubꝫ arbꝫ rog ut nõ extenderet ei mortẽ si nõ vellet. post
mortẽ q̃ ab hoĩe nõ accidit: quẽ si nõ accidisset nõ tm̃ a demonũ passus esset: z tm̃ esset redẽptor sine
villano hoĩe subsequta. qz sola voluntas ꝑ mortẽ dñi sufficeret. ꝙ vna redẽptiõe ago deũ
vbiq̃ facultas nõ adest ag deũ sufficiat ꝙ merito bone voluntis. 2ª ꝓ ea largitate vñ ostẽdere
vit nobis largitate sue charitatis voluit i mortẽ nr̃i ut ꝓpter redẽptionẽ fieret: vñ cum tanta
largitate pensanda sit mea ꝑ. Secunda ꝑ q̃ videtur i carne z ꝑ nrm̃ diuinitas multa ꝑ hostes
e vita ꝑ vñ talis vmanitas ꝑ debita tantis malis i substitũ videbat hoc q̃ vna gutta sanguinis
eius sufficiebat fuit ꝓpter me redẽptus: ꝓpter deũ e ego q̃ ipe habuit tã large ꝙ tam tã voluntate
ego autem se dedit. 2ª ꝓsequẽda e a quãto voluit ad saluandũ suos tã ꝓ mortẽ e. ꝙ ab
solo dño q̃ verus deus vñ vr. z idem ꝙ ipse filio suo nõ peperc⁹ ꝑ nob⁹ tradidit clamat
quis nõ nob⁹ cũ illo donauit. Ps. ita eum. vi dñe. ecqua ad. esset ꝙ ho magꝫ glorificare z
portasse. deũ i corpe suo. Sed nõ tãta charitate nos amauit ꝙ ea z corpꝫ voluit nos red
mere tãto maiorẽ nos debuit. q̃ ipa scripta dñi. x⁹ ꝙ nobis nouo voluit ut primo ipsi placeret. ꝓ
fecto ubi ipse ꝓfert hoĩ ad deum. q̃ formica q̃ mordusset cũ q̃ illa redimẽda. formica quis
vellet. nõ vtiq̃ tanti. Ita e. ꝑ redẽptiõe nõ q̃d nobis vñ sultũ i medio mortis. sed tradi
dit. q̃ta redemptiõe exercuit. Vñ dic. s. Anselm. q̃ vita ꝙ erat ꝓ nobis tanto mũdo i meo roe
ꝑsõ dñi. cui erat quãta humanitas. q̃. ꝙ. s. Bona vita ꝙ erat dignitas z nobilitas
i hoĩe. z ꝑsona nobi cũ q̃ ipsum hoĩ ꝑsona dignitas z ineffabilis. ideo roe
mundo deus plus dilexerat vitã ꝙ sibi q̃ totũ genꝰ humanũ i meo ꝓpter ꝙ nõ
et mag⁹ q̃ celũ z omnes mundos eo sibi mag⁹ bonũ genus. s. vnigenitum ꝑsõ. i. filio.
ꝑ dicens tu hoc vt nõ ee verũ q̃ ꝙ dat aliq̃d pat⁹ alio nisi dilexit. ꝙ quo dat
ꝑ illud ꝙ genuit q̃ deus filiũ suũ dedit ꝙ salute humãi generis vt ꝙ deus
mundũ dilexit geñ humanũ. Ps. xp̃o vñ ipe ait Io. 3. sic deus dilexit mundum
ut filiũ suũ vnigenitũ daret. Ps. ꝙ i e verũ qñ filius ab eterno ordinatus
z traditus i dominiũ alienũ fit aut nõ e i ꝓpsito qz ꝑ nõ tradebat ꝙ. sine
ꝑ retractedi cũ ira sit cũ tradit ad mortẽ finali ut sibi nunq̃ displiceo suscepto
vñ ad vitã eternalẽ vñ ipso ꝙ nos vitã suã ꝙ nob⁹ posuit nõ tã illã mutare q̃ vita
de virtute ꝙ alios profuit. Toledo pat⁹ ymo nr̃s ꝑfect⁹ toledo nr̃s ep̃s: z si deus
filiũ e alie mortis q̃ eius nõ eius ꝙ valeat ille ꝙ i eo hoĩe veritatis nõ i eo mortuus
q hoĩe redẽptũ ꝑ ipsum i fide i mortẽ dñi scripsit dicens ꝙ habent ꝓpria relenter. Vos sic
aut ei ꝙ deus q̃ deus i mũdo z homes mortẽ eo dilexit ꝙ nõ mortuũ ꝙ sua vitate augeã
ut ꝙ ꝓpria relendos ꝙ nõ mortuũ d sua vitate. Secundo ostendit ꝑ xp̃m ꝑfectũ ap̃ostolũ ꝓ ostẽdens

Notabile

2 ꝑ ea volunt nos redemit maiori pho ꝙ nos valem mo. z ei lubentie ñ e nos ꝓpter ꝙ nõ dilexit deũ z nos ꝙ dilexit

Dign⁹ es dñe deus agñ libꝝ resolu⁹ sigilla ei⁹ qui occisus es⁹ tt redemisti
nos deo i sanguine tuo ex oi ligna et tribu lingua et pplo et gen. nos deo. no. pegisti
i xpo ihu tristi no demonstrat quar humano gñi celesti gta mundam sue. 1° vide
Dignitatis. 2° vide mortalitatis 3° vide virtuositatis. 1° vi moti dignitatis q fuit i solo
xpo. solus n dns Jesus xp⁹ dignus est agñ libꝝ visas aperire et signacula soluere
Indatus dei datoꝝ q dns est q data sibi a deo patre i nlo ei terra pfectes sic mt.
2° dns i vii Io. 1° dr Imaginem q i ismu pris qe creamur. Et vide hoc q
hic dr apparet falsitas illius erroris q q data minus crudeli i vera theologia et materia
theologoꝝ dialectice negotiates asserere voluit neminem om pacem finale habitum posse
posse ad facultē visionis dei. Si n libꝝ spūs dei reuisas dicit i q° oia legentibus
mentis pateant q et hic apparet nob aptus est q causa ex qua dicit aperire
essentiam vltemus differat. vi oia ia sit opleta. q i mentibus patebit q. Indignus n mundi
2° i cruce mortuo vel tēpli scissu est vt dr luc. 23. et latus q aperit vt dr
Io. 19. n egredit sanguis et aq vt sanguine redempti. i diuina fruitur aq bap
tismatis et lauacrum prius ablui a pprijs sordibus Intrem ad videndū Intemoratū
xpm q i ppa Dicit q hostiū qd i humanitate sua. Et ablato velamine q pdata
carne via ablata corp⁹ aq mūda Introeunt⁹ ad ostendēda tam sanctam i sanguine
xpi. q mutauit nob nouā vi i velamē i p carne sua sic d ait
apo. ad hebr 10. 2° aut humano gen gta mundat i 2de mortalitatis q
i p nobis mortuus est. Sic q ite nra purgati i mundati ab sanctū quātū
i nobis i a culpa: eqtas diuine Iustitie requirit ut ho si morte liberari no posset
i prius debuisset subire mortē p deū offendisset q culpa mortale. Ad tm
mors cuncta hoīs sustinebat ad viram redemptionem q2 ois peccatis erat
i peccatis morte no meritoria p debita Iudicat. Oportuit go hoiem esse q
i hoīs moreret i morte q p noīs subiret morte. 1° ut Isaac 2° agnus assumi
tur. Nec ipse mors cuncta creata sustinere ni filius dei nec mortalis sustinere
posset ad soluēdū p sua sibi ad luendū vita i mortale. oportuit q. Innocens
q p innocentib⁹ mori. Sic q mediator dei i hominū Iesus xp⁹ deus i ho
mo redimeret eos i sanguine. suo a culpa ad gratiam vt q fuerunt Inimici
Dei i culpa reconciliatio i dilectionem assumpta i carne.
Tertio Nobis revelatum e gli paradisi 2de virtuositatis. s. acceptū i bonā
vitā ad meritū patrie dei q n hoc redemptio op esset i sustinētia
vite Nisi scriptū e q Iesus moriturus erat p gēte nō tm q gēte ut filios
dei q erant dispersi congregaret i vnū nullus status vite gelatio hominū ip
sius e a gra i meritū pmiū i vite eterne. dū i pcio vite e p sonet
accepto deo i oi gēti q timet deū i operat Iustitiā accepta e illi ex q stelli
ger⁹ Iux mustelā Stellenū i hus q⁹ vombulus q⁹ redemptionem a q⁹ p humanū

De nocte Dei

Rabbenu Nachmanides quidam doctor sancte interpretatur. In hoc quod nubilatorem scribunt thalmudici interrogant ab Antonino quidam urbis rome interrogatus et significatum est ei. s. hieroglyphum multum nigra dies cui fuerunt Rabbi Nehumias patrem filio cepta scribunt ad filium suum scripsit cui tibi sit hec quesumus ait antonin' quidam urbis rome a rabbenu Nachmanide et eum de veritate instruent ut. q. sit nomen quod. Ihesu. Quidam petens de veritate informari cuius qui de nostro nomine quod Ihesu nota ibi fuisse hec ei aroma divina quod haberet eius esse autem verum quia ex scholasticis bonum ei egresso. quasi tenuisse vos a diversis illis humanicii nos qui hunc quasi hinc quia quasi considera sit nulla. Ideo nota quod sacio deo non habet nomen unus nos cognitorem habere possumus quia de eo sit ei nomen quod ego. et quia adhuc ei substantie nostre nulla hinc possimus qui ea cognitum ei similes esse non sui nos cognitorem habet nigrum. Nihilominus ea ei nota sit attributa ut quia nomen quod Ihesu quidam penetrari ei ostendit quia ei nostre substantie nulli accidentalem quia nobis possibile cognitum hoc nomen quidem ea ei nota eius hoc nomen dicimus ei sum hinc nos ea quia quod ut nomen scale nos ei deum quia hoc ei quia nra substantie ostendit non nihil ostendit nos possimus. nec dor. hebrei. alii interpretantur hoc nomen de nemo alii et essehat sunt et dat eis ei alii ei unus et eis sum ei minister quidam.

Rabbi Moyses scripsit in libro suo ut

Dei nota maioris libros eis inuita ab ostendi dominus

Ps. Ihesu 248.

De signis celi

Nota. q signa celestia nō nomē sortiale alicui' aīalis. ꝑ aliqua ꝓpietate ꝑtinet nāt̄ tā ipi q̄s aīali vī alq dicit q aries dr ex quada similitudie q sic aries tenet in statu vasti in dextro latere et taurus in sinistro: sic sol cū e in ariete dr esse in dextro vel sinistro vel. Itē Taurus dr q cū sol e in tauro. elevat cornua radio q sibi vadit terra arabilē Gemini dr eo q sol stat in illo sig° duob dieb plus q3 in alio signo Cancer dr q sic cancer retrocedit sic sol cū e in cancro retrocedit ab aspectu sui. Leo dr q sic leo ex ph. auctoribus e calidus ꝙ hyems et ꝑ posterius e frigida sic sol cū erat et mēsis augusti in principio fuit calidus et in fine frigus: Virgo dr q sic virgo nō parit sic et mēsis septembri q̄n sol e in virgine n̄ oritur. Libra dr q cū sol e in illo sig°. pōdera requirat Deus nā nostr usic et alius rādo ꝙpriete sua Veritas tñ e ista ꝙ posuit Moyses arabi Octo species in mundo sūt stellā respicie et ꝑficiendo in esse suo ꝙ vertute dantur duo stelle q sūt in ariete gubernat et regunt arietes in hor mundo et sic. et alius. Nā signa rōabilia seu humana sūt gemini virgo et medietas sagittary respicit rationalitatē humanitatis et illi q hnt ista sig^a ꝙ ascendente rationabiles sūt ut plurimū et libenter quisit nā habēt illi vō q hnt signa silvestria abhorrit cū habitu humano et vadit libenter solitarie et per nemora volut assotiari

Quintus. sūt planete q tenet 4^or elementa in forma sua et ꝑficit in 4. Luna Tenet aquā: Mercurius tenet aerē. Mars tenet ignē. Saturnus terrā.

Quare Deus fecit celū rotundū

Auctor sphere dicit q triplex e ro quare Deus fecit celū rotundū sphericē fig^e

1. Similitudo. comoditas et necessitas. p^a e similitudo q. similitudo essentie mundi ab ethno fuit in mente divina sic species ydee future dom' e in mente edificatoris q3 cū ꝑfectio dei sit id q̄d e excellētis' ꝑfectū et comodū mundi nostri q3 fig^a sphericam e ꝑfectis et comodio alius g° in mente divina fuit ordinatum q mundi sui celū deberet ee sphericū fig^e. vel q ee agens q vult assimilari sibi patiens q d^r e ethnicus nō hns pria noīa sua cū nō posset plene effectum sui simplicis assimilari cū e Cuius bonitas plene. fecit illū sphericē fig^e ut representaret dei similitudē q fig^a sphericam nō hr principium nec finem. Comoditas e q deus e cū q melius operat cū ea in quantitate sua et ꝑfecto videt enim q celū cū habeat ea ꝙnuere debet ei formā q e capacissima figurarū et hoc e rotū dago comoditas e q celū sit rotundū Similitudo q si celū fuisset alterius fig^e q sphere cū ꝙnuere volunt tūc sequeret Deo in quantitate vel q fuisset corpus sua loco vel dimensionem in nā q repugnat si fuisset fig^a triangularem vel quadrilateram in volubile a finib sibi coīb et sic esset loc vacuus corpus loco: q^a

Opiniões antiq^a^ de anima

Circa Nostrã d aiã · 5 cẽ dũq antiq philosophi ꝑ uiã sensus inuẽt philosophiam
et ideo ꝙ effectus sensibiles douerunt ⁊ cognitoẽm eaꝝ ⁊ causaꝝ inuisibiliũ ⁊ qa ut dic̃ philo. p^o^ de
aiã pene o^s^ difficultatem ẽ scitu qd sit aiã ita mltos atq laborauerũt ꝙ eã cognitiõ ⁊ multũ erra
uerũt · et ꝓpt. uiã omnia sẽ illã iuestigare · alii ꝙ uiã Motus. Alii ꝙ uiã sensus seu
cognitiuã · alii nõ utroq modo · Quo mõ sen ꝙ dic̃ ex̃sto. p^o^ d aiã · q atq ꝑtim circa uiã nã
lũ priapia multũ dyssentiũt. p^o^ · Democritꝰ q ⁊ q da posuerũt principia uite ee corporalia sic cete
do eles q posuit q^or^ elemẽta principia uite · q da ⁊ corporalia sic plato q ponebat ydeas · i. for
mas abstractas ee principia ẽ tm q da nõ posuerũt utroq tm corporalia q; ⁊ corporalia ut Anaxa
goras q posuit ⁊ intellectũ tm; principiũ corporale ⁊ posuit ꝙ sm similes elemẽtoꝝ tm; prin
cipia corporalia · Ite differebãt quatũ ad numerũ · qa alii posuerũ unũ ee principiũ sicut Dioge
nes q dixit aerẽ ee principiũ · thoraletes ꝙ dixit aquã ee principiũ sicut Dioge
netes q posuit ignẽ. etã ee principiũ · Anaxagoras q posuit corpora similiũ ptiũ ee principia
ens · et deo ut dic̃ ex̃sto. ꝓpt atq sm nã principiorũ opinabantur alii ee · ex̃s nũq creasti
uerunt alii q posuerũ unũ principiũ ee · unũ principiũ ⁊ aut ptes ee dla pla · Deo uarias omnes
posuerũt ⁊ falsas quas pot ex̃sto. p^o^ d aiã et uerbi fortissimus ratio : ornabũ istas opiniões et
ferre ⁊ postea ueram ⁊ catholicam ponere : Et p^o^ duxm^o^ et opinoth illoꝝ ꝓtoꝝ q iuestigauit st aiã
ꝙ uiã Motus · ⁊ hꝝ fuerũt q^or^. nꝝ · Democritꝰ Leucippus · pitagoras ⁊ empagoras ·

dixerũt ee mo nsi animatũ

Democritꝰ Leucippꝰ

Sp^a^ opiõ fuit Democriti q dic̃ aiã ee quẽdã ignẽ calorẽ q uniuersũ corp^s^. Democritus
. n. posuit principia entiũ uite ee atomos ⁊ st corpuscula indiuisibilia · Vã ut apparet i aere st qda
corpuscula minuta pua q ꝓpter sui exilitatẽ appellant denotes ⁊ denotes uidẽt in radiis ⁊ pueris
De uiã quoꝝ denotes dicebat Democritus ee ee simile suis elemẽtis · i. principia totius nature
· i. entiũ uite nãm · ergo dicit st diã principes sphęricas ⁊ uirtuosas st in. principia simplicia q
ad ea stat resolutio aliorũ st uirtuosa q ergo ens sunt alia ⁊ uirtuosa se extendit ad alia nõ ergo illa atho
mi sũt corpora ualde pua q nõ uidẽt ⁊ ad hanc nõ sit ualde uirtuosa ee q ptimi nouerũt ideo
Dicebat democritꝰ ee principia uite nãm · et dicebat aiã ignem et has athomos nõ q busdã ex athe
mis q erãt nõ ignes erant rotunda. q. n. ignis est alia elemẽta ẽ magis athomis ⁊ formabor. deꝫ erant
q aiã ee athomus rotundis ⁊ formabilibꝰ debere ꝓpter ergo ee ab aiã tm ee uita ⁊ uita corpoꝝ ex
ꝙsistat i calido nõ dicebat Democritꝰ ignẽ ee ignẽ aut ignem nimis · ⁊ i calidũ ee ee athomus rotundas nõ
gendrat aut piramidales · q. n ⁊ nostri iuestigauit aiãs q ẽ sibi magis ꝓpinq : et nostri aiã sit ad ee
Differentiã positiõis ⁊ alterius fig^e^ nõ sit habilis ut memorẽt ⁊ ee ens dicãs sensus ee dicebat ee athomos
rotundas oppositũ aptis natis mouere ad entis differentiã sitꝰ · ⁊ permanẽt ⁊ ens tm · hꝰ et opinio fuit leu
cippi q erat socii democriti ⁊ sic ꝓcedebat ni illo i octo uiã ipe dic̃ aiãs ee sphęrica corpora ignea
De aiã hoc athomos indiuisibilẽ ꝙtitatẽ q^a^ talia corpora q st humus fige sphęrice possit penetrare ⁊ ens
differentiã positiõis situs ⁊ motꝰ alia corpora · et mouẽt ee mouẽtia ⁊ ipa ꝙ ee arbitrabãt aiãs
esse ostenꝰ motu tm ⁊ ee mouẽs alia ee ⁊ st mobile · et ideo dicebat huiusmodi athomos ⁊
huiusmodi corpora rotunda mouẽs alia corpora ee mouẽtia ⁊ ipa ꝙ redderũt alia ꝑtim mobi
lia ee alios ni mouẽtia et ipa : Et dicebat ee ostendi ꝑtim q illi athomi ee q; ꝓpinq nõ nisi ꝑtim q esset
ee ualde mobiles ee ⁊ flãma ignis ⁊ q nisi ꝓpinq ⁊ direderet ab inuicẽ ⁊ dissolueret ee nõ
⁊ ideo dicebat uitã di animã ee respiratiõem ⁊ ideo dicebat Democritꝰ q uita ꝓtim iudicet
respiratiõe ꝙ aer exterior aliquid ostendit athomos ee attractiũ ⁊ respiratiõem exteriꝰ et ⁊ mittat alios
athomos exteriores ⁊ ꝓpinq athomos interiores et q; ꝓpinq aiã ni dissolutiõ. ni dissolutiõ
uita ⁊ sic ostendit uita q ꝑdu uita aut q; ꝑdu pot respirare · ergo ꝑdu pot uita amplius
stare ⁊ respiratiõem attractiuã exteriꝰ aeris ; cui uꝝ nõ pot aplius respirare ille athomus dissol
uit ⁊ mittat ester exte aiã ⁊ dissipat uita · ⁊ fuit opia Democriti ⁊ leucippi Alia opia
fuit pitagoricoꝝ quoꝝ aliq fuerũt ee Democriti ⁊ leucippo Dicebãt aiãs ee ordinem
et has athomos Aliq nõ dixerũt aiãs nõ ee illos athomos q; gdã uirtuosi motiuã ⁊ illos pitagore
athomos ⁊ alias deorsoꝝ · ⁊ sic ee dicebãt aiãs ee aliq ordinem motiuã ⁊ quidã uirtuose mouẽ
tiũ corpora aiãlia · ex his nõ sanabãt difficultatẽ ih ponẽs ratiõe ⁊ q; dicebãt ideo ee sensu ratiõalem

Democritꝰ ⁊ leucippꝰ athomos ignis
pitagoricoꝝ uirtute mouẽtes athomos.
Aristoteles ⁊ platonici ⁊ peripatetici
Thales ex aq^a^ · empedocles ex 4^or^ elemẽtis
Empedocles ex igne ⁊ aere.
Empedocles ⁊ zeno ex igne
Anaximenes aerem
Heraclitus ignem et nã aliqm
Anaxagoras ⁊ plures ex infinitis elemẽtis

ꝓ hoc 5^m^ . . 51 .

Anaxagoras.

Alea fuit opio anaxagore · q posuit ihellaz ee principiu ois rez
ratiu deo dic aiaz ee ihellaz puraz ⁊ plez ⁊ impta ⁊ eo ee corp⁹ q ihellaz mouet corp⁹
⁊ q⁹ aiaz intelligo sit ⁊ mouet · ⁊ debat hec ihellaz ee ipassibile ⁊ imutabile ⁊ no impte
corpi ⁊ resti fuit p⁹ q posuit aiaz imortale q se legebat ny dl nia vera ⁊ ca debat · Isti fuerut
ph⁹ q ⁊ ancsthgan st aiaz q nia motus ·

Fuerut ⁊ alij ph⁹ q ⁊ anesthgati st aiaz q nia sensus ⁊ cognitoz q videbat dr aiaz
uiuere sc̃t ⁊ cognoscr ⁊ q erat mortuu ⁊ sc̃t ⁊ cognoscr · et ish sc̃ ⁊ anesthgauerut aiaz
probat · n · g⁹ ois nia cognita st p assimilatoz nia ⁊ esset similitudo rei cognite ⁊ cognoscente
oporteret ee dla ipressa ee hoc · n · ueritate hr tz ⁊ cognitoz sensus q ihellectiua na nisi sc̃
sus sentiat aliq ne e ihellaz ihelligat aliq ⁊ esset ⁊ eo similitudo ny ihelligibilis ut q⁹ antiq ps
uerut aiaz dia cognoscr debat cp̃z hec similitudine ca oth ut posset cognoscr omia
et ea q posuerut ~~dpr~~ unu prie⁹ dixerut aiaz ee i prie⁹ un q dixerut aia ex aer dixerut aiaz
ee ignem · ⁊ q dixerut aqua ee prie⁹ dixerut alia esse d aq · q posuerut pla pria sic ee pdo
des dixerut aiaz ee gposita ex oth alis principiis · sic democritus st ⁊ principia sic democriti
st loquendo de aia · Fuit aut iste magn⁹ error ab q⁹ et q credebat q cognitu nale ee debe
ret ⁊ cognoscr ⁊ no videbat eis possibile q aia posset cognoscr terra ⁊ nisi ea esset nale terra
nr posset cognoscr aqua nisi nale hret aqua iste d alis rebz · ⁊ hoc posito apparet falsa ratio
democriti · ea dee aristo · ⁊ et aia q lapis no ee ⁊ aia ⁊ spes lapidis · ⁊ similendo lapides sic terra
ea ee ⁊ aia ⁊ spes terre aia q⁹ ee quedam⁹ nia ⁊ cognitoz qz ea st ⁊ aia no ⁊ ee nale sic po
nebat aiaz ⁊ spes ee similitudinaria ⁊ abstractiue · ⁊ n · sensus susceptiuus ⁊ spei sensibilis
⁊ ihellaz ⁊ spei ihelligibilis susceptiuo · q⁹ aia hui⁹ spi potest ⁊ sesu assimilaz oth sensibilibus
et cognoscr ea sensibilia ⁊ ihellaz no assimilaz oth ihelligibilia ulla ea cognoscr · Fuerut
aut Duo q cognouerut aiaz q nia cognitoz · S · Empedocles ⁊ plato · ssh · n dixerut
aiaz ee gposita ex principiis ernia · sue principia aiaz ernia · Et q empedocles principia aiaz
ernia ponebat q⁹ elementa · idez dixit animia ee gposita ex oth hui⁹ elementoz · ⁊ dixit animia esse
unu q dam sphez principiu · ut posset omibus cognoscr debat · n · q terra cognoscit terra nia cognoscit
aqua nia aia ignis ignis ⁊ q⁹ ⁊ concordia cognoscit concordia ⁊ discordia q ⁊ corruptiua cognoscimus
discordia · Ipse · n · empedocles ponebat sex principia q⁹ nales · s · q⁹ ech · duo effectiua scz
s · concordia discordia · Ita q concordia esset efficiens principiu boni discordia uo corruptiua nia qui ech
erat ꝓportionata et ⁊ concordia hebat principiu boni ⁊ ipportionata ⁊ discordia hebat corruptio ⁊
q ⁊ nia erat ex ea ista principia et posse ea cognoscr · Plato aut dixit animia esse numerum sibi ipsum mouentem
gpositu ex unitate dualitate trinario ⁊ quaternario · ut aut hui⁹ ihelligat ista opinio
platonis · dicit ens sor q plato posuit tria principia rez nalium · s · idem ⁊ diuersu · mutabile
⁊ mutabile · ⁊ numerabile · p quez declarauit predicta q entia possit tripter ordinari p⁹ et sic ali
qd ē ist · 2⁹ · et referuntur ad sua prie⁹ effectiua 3⁹ put ⁊ aut ad ens · quo q tanti ⁊ q⁹ unu
sall · oth regut · si ordinent contra ut sua alia dixit sic plato posuit principia contraria
idem et diuersu · videntur etiam contra distingui q dam st sensibilia ut ista corporalia q dam ihelli
gibilia ut spes separate hec aut corporalia videntur ordinari ex diuiso ⁊ proximo q⁹ mutabile ens po
situs et diuersitas primu substantie no separate videntur ordinari ex eodem ⁊ proximo q⁹ ens ē simpli
citas ⁊ unitas ⁊ idco principia dicitur ee idem ⁊ diuisu primum ⁊ ipsum · 2⁹ posuit
rez q substantias put ordinat ad sua prie⁹ effectiua · et sic principiu dixit plato ee idem
⁊ alterum hec autem contra hebat ⁊ causabat tam a ea formali q⁹ materia rez nalium erat dispo
situs q⁹ quas formas introducebat · 3⁹ posuit rez ordinari ad ipsum ens q⁹ principat · est enim
primum ⁊ oth et sic principia rez dixit plato ee numeros · qz in singulis ordinibus rerum
plures substantie ⁊ plures unitates idem posuit numeros ee principia omnium · et q⁹ ea cognoscun-
tur dicebat plato aiaz ordinari ex istis hui⁹ principiis · ⁊ q aia erat ordinata ex primis
⁊ ipsum · hoc aut sic declarat Themist⁹ post · n · ea tripter ordinari p⁹ scz unu 2⁹
sm potentias · 3⁹ sm operatiu · oth aut istis modis aia est gposita ex eodem ⁊ diuiso ·
Debem⁹ · n · imaginari q aia sm sua ia unu ⁊ sm · n · ē media ith sm separata · reliqua sensibilia

Empedocles

Plato.

cū wrongh' dic̄ q; nā rōales īrrōnāle ē determ̄ ꝑ hūs sensibelib; ē dignū. Ista g' corporalia st' nē sē
sibelis hō nēc nē rōalis st' nēc sēpatū st' nē īrrōnālis: nā g' rōalis sum' aīa nra ē dignū et
simpliciō hūs sensibilib; ꝑ ē ifinor et oppositor ꝑpātus sēpatis cōpata g' nā adhes sensibilia
rōnē ē ea redemptiua et simplicitas ꝑpata nō ad ꝑtas sēpatas rōnē ē ea oppositio z possibilem
z ꝑ necessa ē aīa th' hoc nulla ꝑtas ꝑpās vtrūq; dr̄ stare ex hoc primus ē ex cōe reuerso
2o hoc cōe apparet si ꝑsideret aīa quo ad suas potētias nā aīa q̄la st' potentia nō organice ruste
st' simplices z ifrabiles et īrrōnales et volūtas. q̄la st' organica ruste st' frabiles q; cōsequēt cōtrōe
organū aīa g' q; ꝑsequit ē ste vtrūq; dr̄ opposita ꝑ frabile ifrabile. 3o hoc cōe ꝑs si ꝑsideret quātū ad vtrūq; nā tā aīa q; alie res ꝑm genus quemut cū alib; hūs q; st' ī illo gen̄e z ꝑm speciē cū alib;
hūs q; st' ī illa spē. ꝑs ꝑm differētias ꝑpias cōuenit cū alib; differūt ab alis: rōnalitas z aīa tā ꝑm ꝑtas q; ꝑm po
tentias hūt aīa quemcūq; rationalē diās cū alis nō quemcūq; dr̄ stare ex cōe nō differētie dr̄
stare ex diuiso. aīa rōnalis cū stat ex cōe z diuiso ꝑt cognoscēt nō. C 2o dicebat plato numerū
stare ex unis. q; patebit principia ꝑ nr̄a hoc aīt dicebat sic. nā ī hūs ifrascribib; sensibilib; q̄n
recipim'. s. punctū. lineā superficiē z corpus. Punctū ht' rōnē unitatis. Linea dualitatis superficies
ternarij corpus quaternarij. z q; plato dicebat ydeas esse q; dicebat abstractas hoc; sensibiliū
posuit hec sensibilia stare ex ydea pūli q̄ appellabat ydeā unitatis ex idea dualitatis
q̄ appellabat primā longitudinē. ex idea ternarij q̄ appellabat ꝑs latitudinē ex idea quaternarij
q̄ appellabat primā altitudinē ex hoc q; dicebat dr̄ stare sensibilia ex q; aīa possit hoc
cognoscere z mutabilitatē ei⁹ ꝑ hoc ꝑ ex q; aīa ē ꝑposita ex ydeis. 2o dicebat plato q;
aīa erat ꝑposita ex numeris q; numeri erant principia oīm̄ rez̄ et hoc ꝑbabat plato ex
stabilita, cū rez̄ aīa. vñ Aristo. Dicebat plato q; dualitate ternariū z quaternariū. i. ex intellectu. scā. opinione z sensu. i talem
Dicebat ē vñ. scām duo. opinionē ternariū sensū quaternariū. ꝑ q; nota dr̄ q; ꝑs nr̄s ro
gnoscāt ꝑ sua principia z alia cognoscāt intellectu. alia scā alia opinione alia sensu oportet
q; hec vz. mutas Dualitas ternarius z quaternarius q; nūq; hūt quemcūq; cū intellectu
scā opinionē z sensu sit principia rez̄. z oportet q; sit principia ynius numeri cū operatores
aīe reducāt ad hūs numeros. ℣. Ex ordine q; principiis z ex ordine nūs ꝑstituit ē aīa
z alia ēna. Debat q; aīa similitudinē cū oīb; entib; z posuit cū cognoscēt. nō ergo ut
hec opinio nobis clare intelligat q; intellectus ē principium principia aūt hūt rez̄ nedy i dimē
stratione. nā principiū ꝑ q; dicit q; ē medium ad illa q; elusorij. intellectus q; ꝑ q; cū sensu
simplr̄ i principiū dr̄ hūi rez̄ unus ꝑs scā q; ē .x. q; elusorij dr̄ hūi rez̄ duo
nā nō possum' sensu i q; elusorij n̄ pm' sensū ē medium ē q; ab; dupl nō una ī nu
dem alia i q; elusorij. Opinionē aūt appropiat nūs ternarius. nā opinio simp ē assep
to vni' ꝑs cū permutatiōi alteri' ē q; ē tria ꝑsiderare. s. medium extrema q; dicebat
ex q; ꝑmutata sensus nō. it rez̄ quaternarij q; ē virtus organum corporalis
corpori aūt ut dicūt ē quaternarius nūs appropiat debet. C ex hoc ergo hec puta
quod dicebat plato cū ꝑpositū aīas ut posset cū cognoscēt z dicebat aīas intellectuā cū
numeris mouētē corpus: tūc et negatē tūc nauta q; ē in aīa q; hūs ē motor z
et rector nō aūt forma nauis ita negabat aīas cē formā corporis nr̄i ꝑti hūs
Aīas intellectuā dicebat totū hūm. q; opta tūc falsa negabat ab aug⁰ in theologia.
Certe fuerunt alq; ꝑtes q; fuerūt ergo st aīa q; vtrūq;-s. ꝑ vtā motus z regni
tus. ih quos fuerūt ergo ꝑ fuerit talis nūs ē. 7. ꝑ rōnēs q; posuit primus omnium
rez̄ cē aqua nō tm̄ dicēs aīas cē aquā ꝑ quādā virtutē motuā corporis q; videbat q;
movet et ꝑ aīa nō tm̄ q; movet nō et alia cū magnitudine radamantē dicebat hūi aīas qm
movet ferrū. Alius fuit Diogenes. q; dicebat aīas cē ignē. aīe q; dicebat q; ē ignis
regnum omnium rez̄ z ꝑm q; aīe hūt ꝑ potēs dicebat aīas nō cognoscēt sm̄ nō q; ē ignis sed ē
debet aīas cē q; ē motiua corporis Alius fuit Crato[illegible] q; dicebat aīas cē q; dicebat

Talis
Diogenes
Crato[illegible].

ē vapoē q̄ ḡ̄ p̄ic̄ ois vr̄ esse vapoē q̄ ē quodd̄ medi ēt. aīe rapiā ē ḡ̄ sēdle
z sēp fluis nā ḡ̄ remut q̄ nō ēt ita esse ē tāto fluxu gut & hāt sor z idoo debet
aīa ee vapē ree ēt. nō debē rōnē cogouisōr q̄ oīa q̄ sūt sēp sūt ī motu. Aluis
z cē complēs fuit Aluis q̄ dicebat naz nō ee ē elementis d nā celestī z ideo ipis ee ī ḡtimo
motu sic sūt corpora celestia: Aluis fuit Hippus q̄ dix aiam ee d natura
aq̄ q̄ ipa p̄dicebat ee primū naliū q̄ ē d natura aquea z humida hec ipa
humiditate hāt aq̄ dicebat aiaz ee. Aluis fuit Crisias q̄ dix naz ee
sanguē eo q̄ du sagus ē ī aiali vnit sp̄ī esse ē sp̄ūs nosti hoc vr
z sāguis aīal ubi nō ē sā guis nō ē sp̄ūs sūt ribus. Dicit excepta ē nā brutoz q̄ dicat nā eius ī sanguie est. Isti opinati
coligunt cristo ī li° p° ē aīa rōnalis nō ē sp̄ūs vocāt nybat ipē dicē q̄ aīa ē sp̄ūs
corporis nālis ī potēcia vita hntis. q̄ ipa dat ee vite corpori tm dubitat ē
aīa nā vtq̄ sit sēparabilis a corpe vel nō.

Gmo ē aīa

Quis Rex Edificauit nobile palatū. z auro lapidibz. quadratis desde
vas Omera sua adornat ē lapidibz pciosis Miser Faderō suū z nūs
dū vr emere lapides pciosos. z iuenit quēdā q̄ hēbat pulcrā gēmaz
seu Margaritā. qua ille nō cognoscens vēdebat vili pcio. hec ipe iuenit
ī dicto castro quēdā grollerā rōndet illi illā gēmā. deinde se velle illā vendē
Sz ille ignorās ei valorē obtulit ei vnū ducatū. q̄ ipe nolut dare.
Sz venit ī quēdā cuitatē vbi magnā cōgregat sapientes lapida
rios z vni obtulit ei multa. alius dixit multa alius cētū milia et ipe
nolut. dixit Sz hō) venio ē ad regē. dixit Regi iuueni gēmā pciosissi
mā. qua Rex hō) suscepit ꝓposuit ī ornamēto coronē sue ꝓpter
ī monstr̄ relegit p̄dēcessē filio suo. qua Rex filio mag ornabat ē
totū Regnū. Or videam? Que ē ista gēma pciosa. Dixo q̄ ē
aīa rōalis. qua boies grossi nō cognoscūt Sz vēdut ea Diabolo p vili
pcio alig p vno bolo ānus sue gluttony alig p vno quatrino sic auari
alig p vno vasio d vna ād vna. or ego vnus ex sapiētibz. p° q̄ sit ista
anima. 2° quātā sit pciosa. 3° quātū sit cara filio dei. secūdo.

Quer m° q°. q̄d sēbat d aīa.

A sapiētibz. Pitagoricis
A sapiētibz. Stoycis
A sapiētibz. Platonicis
A sapiētibz. Epicureis
A sapiētibz Xpianis

Sz antiqs veniam° ad predictū sapiētū studiū
q̄ fuerūt q̄da sūmi phi grossi. groscij q̄ crassissimū ītū
q̄d erat ī mūdo nā ee sēsū corporeū et ydeū. Indeo
animā dixerūt esse sanguē corporeū et ipsi inter se phi fuer
fuerūt cārij ī principio mūdi. naliū. Alig dixerūt ee ignē
alig aerē alig ignē alig q°. Ita sic fuerūt varij loquētes
et aīa. vt dicit ibi p° de aīa. nec indiget ipe nūc fratres et
agnē Anaxagoras et diogenes ee aerē. Epicurus et
ignē. Empedocles aerē ignē. Democritus et ignē. predictos q°
q°r elementis. Democritus et leucipp° athomos ignitas.
Galen° et Homerus spūm vitalē q̄dā. unde spiritus
vitalis et naturalis. Aq. et sēsitiuā aīa

Gaudebunt sci i gla. letabunt i tabulis suis 1°. hic p̄ declarandū ē p̄m doc. theologorū i q°
ostendit primū sbale vñ p̄ primū accidentale. I dicit q primū sbale ostendit ē dei visoē primoe intoo.
-sue erit illa beatitudo quā aīa hēbit i deo. Ostendit primū ostendibile ē quod aīa hebit ex deū. 2°
ista p̄a p̄te manet dubiū i p° ostendit principaliter vita beatitudō i eius voluntatis vī actus intellect
.f. ex fruitione p̄ dilectōe dei. videt opus theol. esse. quā videlicet i beatitudine
2 est i prym°. i hoc. de beatitudine. hoc expedito. dicit q primū accidentale 2 primum p̄ hoc gaudiū
accidentale beatitudo ostendit principaliter i tres vñ

Gaudiū magn̄ erit ip̄i sorti numerosissimē ibi sō
Gaudiū magn̄ erit ip̄i sorti claritatis ibi i gla.
Gaudiū magn̄ erit ip̄i sorti locupletatis ibi i gla.

2 vocant sōt principes vt. ad quod gaudiū nos ducat dñs nr ihc. cui p̄dem honor gl̄a 2 p 2 tēp
ego desponsa vobis vt. dabis i babitis i mea mea. ogs possit numerari numerū ageloꝝ ipsoꝝ certe sig
doc. nr̄ egregie i manifestissime ip̄i i bellarm. mag. lob. magd i mea nidem ex ipis demonstro eos. vt 2 de
mecha multū manifestabat. ex. vt mea sorti dic lob. ex tribus sunt 2. nidem sigla 2 postea dic post
hoc vidi turbā magnā et q. ephesios p̄ mea possumus vñ i gloe beatitudo. a quātū est gaudiū de illa
similitudine ñ nobile sic. ex autoritate dñi mag. ostendit in beatis ostendit gaudiū vñ dic. p̄ Gaudiū ē i tres
vera ageti dei sup vno sermo. prima 2 agrte. 2° resultat gaudiū ip̄i ille claritatis qe ip̄i dicit mystice q
hic dicit de vestimēto sorti vñ i gloe. 3° ephesios accidentale vī pone. a quando in vñ ad nuptias i vñ
manducet 2 bibet vestis dicit mystice p̄hosis ē ibi mag̃ lectra ex q̄ est ip̄sa de sors q̄ dic ad filiā bar
sue sole. 3° i gaudiū est magnū ip̄i est claritatis magna sic i nuptias qñ ip̄i immediate vñ
vita ad vita dāna. vbi est ip̄sissima 2 sors mea ip̄sa claritas hic dicit. et claritate sorti.

2° principale Dic. q est gaudiū quod accidentale magnū qe est in mag̃ resultabit ibi exultabūt sō i gla
sunt exultatio ostendit i tres. In jubilatōe. sonatōe 2 cātu. nā in exultatione sic gaudiū ostendit
apparēt solet hoc gaudiū christi ostendēt sonis i hoc tres qe ip̄i nā jubilū sonat cātus et
solet fieri. vt ostendit ip̄i vna. p° ip̄i victoria sic fuit moysis qñ transiuit ē mare 2 filii israel qñ de
ptestate pharaonis. Ita erit q̄n recipiēt demones suā 2 suādū exultabūt dicō. apoc. 3°. Q̄ misericors
hoc erit. et hoc q̄ est i ephesios dicit. 2° ip̄i pace sonis in hostibus victis fuit gaudiū 2 letitia sic et
q̄ pax eternā assumēt 2 a bello ad bellum ipō i p̄sens sonis ē laudem. Ista 2. Sedebit populus meus
habitabit pacis. 3° ip̄i mores sic i nuptiis ostendit. dicit gaudiū jubilū sonat 2 cātū. Ita ista dic
erit i gaudio magno i mundo q̄n ista dei māsfirmat. ubi tota i dei magnū ip̄i mores. ipō sō ip̄i hec
i gaudio exultabūt jubilabūt 2 hallelūiā. q̄ est ip̄i ibi i loco aplo laudo 2 sonus ē ostendit ad letitiā
hic q̄ est laudes agentes 2 impassibiles. q̄ est liberi 2 mundo mundi 2 debito. ipō sonitū 2 cōdāc videt q̄ hec
dicto ip̄i mores. ostendit ipō in hymno celorum 2 tribus hō sonitus 2 q̄ntū mag̃ 2 sonus. apoc 9. audiui q̄ vo
magnā tube magne multorum 2 celo dicētiū alleluia laus ihū 2 virtus deo nro deo omnibus ip̄i 2 laudabilis
2 sanctis ipō beati q̄ letantur i domo ei die re 2 dic. Exceptione i gaudio ē dei in gaudio q̄dē

Circa 3ū dico q̄ est i magnū gaudiū q̄ ibi in mag̃ gaudebunt qe delectata abana 2 excellēs gaudio sue
Nec beati i q̄ venit finē ad esse magnū 2 i illa vita q̄ est eterna i p° bon ponēt sermita nō
labora q̄ i regno nō. debebit. primi sō. dicat illi sō. nō audiēt i celo vñ. sō. nō
audiebat nō dicent q° mt 22 ego desponsa vobis vnigēnō 2 dabis i habitabis i mea mea vñ q̄lēs
erunt illi celi vbi sors dabit. primi existimāt 2 vnā sors mea. de ostensōe 2 celo bonis. q̄ pos
existent secundū alios ip̄i gaudiū ibi erunt celestia mag̃ delectās audi. p̄ Q̄ magna delectatio sua
Duo aut nō ne 2 vnū q̄ est sors ad magnā dñi sunt boni vnā. q̄dē ibi. vbi. dabit
ibi ad vnā sorti nō. audi. Cant 8. habēt 2 celum aut. mt 5. Beati q̄ esurient

De omaptoe .S. M[a]. xatoes nalis

In gradū claritatis q̄ē celestis vers assēcer cupiet ab yeo ys claritatem
ampliꝰ lucidū hr atꝫ diaphanū : Minerale aut sic̄ cupiet vegetatiuū et si
animā vegetatiuā nō hr. natura .n. dat ei crescēdi ꝓfectū cū materiā
ad crescēdū apām hr. Vegetatiuū nō appetit sic̄ aīal sēsu medijs ob
Materie dissonātiā ꝓcā hr natura dedit hoīj figurā et si aīā sēsitiuā
caret Aīal ꝓfectū sic̄ cupit ho ob q̄ simā hoīj hr essentiā essendi ys
q̄ho ipē fuit licet aīā rōāl caret : ex q̄ ꝓ/gr appetitū Materie nrīs
recessit erat absꝫ pcō originali grā. nec ys materie dispositio ad
recipiēdā huiusmodi dispōnem habilis erat nisi nō segnē. legnis rōabilis
ex ipāq̄ absꝫ originali pcō gregis ys post gregē purgatū fuisse

Ex ho pdicꝰ q̄drātis humanā fuit adā fmisꝫ ipūssent posꝫ cū amore ora-
tis ē genus humanū vt ego pries et medius xpus ihc̄ q̄uenīt recte fuit vt q̄ū
admodū adā q̄ē pries . ita xp̄s q̄ē fmis absꝫ pcō orighis sanctissī Ita quoꝫ medius
ꝑ. b. Ma. fuit sīc̄ pmus gregis ysteria sēqr̄ ꝙ sīc̄ ecia fuit vna cū ea
dā ꝙr̄ ꝙ medius ꝑ humanā gnīs ꝙ sanctē absꝫ originali pcō facta ita quoꝫ
nre fuit retenerata virginis q̄ē vlt̄ medius ꝑ aeriꝫ salute cū ea cū
xp̄o q̄ē fmis absꝫ orighis pcō gregis alegri pīs et primū medius cū vltimo medio
et finis nō q̄uenit q̄ē valde q̄uenit. Sic̄ ho certū ē ꝙ ꝓfectissimꝰ gregis nō ecclē
re volēs sibi regiā domū ysterē aut basilicā ad honorē dei erigere
pri q̄ligis edificio necessa sc̄ q̄rit q̄rat quādo ysteria et ecclesiarū dñe
nō ignorant quēadmodū regē salomonē fecisse legim' q̄ vb templi et ecclesie
q̄ dei obscū ysterent nolunt ī ope fabrili et lapidib⁹ et nd̄ēdis rē mal
leos aut alios instrumēta ferri adhibēnt nec eoꝝ q̄dē sonū audiūt ꝙ templū
nō fuit noīe tm̄ ꝙ lapides ī posēs dū ꝑ eū ī dent ipm̄ illuc ferēbat
q̄dī ī silēcio eligisse clarū ē nā ī edificio templi ī quo filij dei ista mādi erāt
ī habitaculo ī q̄ deus charitate sua ostēdere debebat nō poterat
Desiderū materia tute ꝓfectus ad ystruēdū. nec operat ut ī ho nō ī dis lapidib⁹
hor ē ī corpē ī formetur virgis ferrū alegd q̄ pcō ongle ī tellegi adhibēt
hūi aut nō valo est. qe mīa pīs nō pot nī altero fmāl mēbi nī re-
ligiosi q̄uda mō minima hor ē nī vermis ītra rapit ꝙ mīa ꝙ
ꝙ dñi q̄rat ā ps̄m dicēs ego aut sū vermis et nō homo ys reputor blasphemiā
sīc̄ ferro hor ē absꝫ alio pcō vt ī edificio templi nec
sonū q̄dē audiri sit vt ī edificio Ma. nī vox q̄ pcō originalis
nō ē q̄ si materia sensū ad ea q̄ pcō disponēs sensū
ys ī mayo defectu minoris q̄ q̄ ys Rex Ps̄lmo. q̄ dī Ps̄l

Ite ꝙ hec nō ꝙ dicēdū ꝙ nullū declinabile dat ſſuſſgnū ꝑ. certū ē ꝓne ⁊ origi
nō cē grauius cū eſſentiā ut pater q̄ ſi dā nō pcreaſſet certe generaſſ 2m.
Cōſo ꝙ me ꝙdā domū ſordidā ac ſidā ſet ingreſſuri Quero vtrū decēs ſet cum
domū ornatā habēt ꝛ nitēſſ repletā odorib⁹ alijſq; rebꝰ ingredi aut ioſephū
ingreſſū ē certe negāt quia dignitatē primū ſtā mutari ꝛ nulla ratione
videt ꝙ poſſet ſta diuina ⁊ celeſtia regna luſtā decētē ꝙ fuiſſe vt materia
ꝙ fuerā erat Materia prīa nō dicit nudā ſine forma ⁊ ſāctificatā
abſq; ꝙ admixtā materia originalē ſpūs ⁊ lignū ⁊ regnū oſtendit fuiſſe de
ſtatu illi ꝙ ſſaluſ ſcripſ testat ꝙ dē ⁊ cohāt tota pulcra es amica mea ⁊ ma
cula nō ē in te Coſtra mētē iſtā nō certū ē. nec ꝙ ſtabilitē nobilitē ꝙ nihil
⁊ quā nulla creatā macula aut ſordes ꝙ vā ⁊ ꝙ ꝑ. ſtet macula ⁊ po
ſtea purgata quēadmodū et 2us ꝙ nūq; ꝙ peccauit peccō nō valuit ꝙ ſtabilē
eſſet ymo ego abſq; errore poſſū dicere ꝙ ſtā dū ē Xta vā. Vnus
nobis hoīs appetit ꝙ a natura iſtituta ē vt ea mater ꝙ ſtrēcta ſit ⁊ nūq;
ꝙ ſtricta ⁊ thor ideo ꝙ ex eius ſāguīe genita ē nā ſi mater ex ma
teria nuda ⁊ informia ꝙ ſtabat filiū quoq; ꝙ ex eadē materia ꝙ ſtaret
nudū erit quā filiꝰ ſit ꝙ matris ꝙ ſtrēcta ⁊ ſupra odit ꝙ ſtrictā Vide
Dā filiū ꝙ matrē ⁊ ꝙ ſtrēctā ſū nouo delegit vita nō ⁊ pmā odit
atq; ꝙ ſtrictā ſcā ſuā ꝙ ſtrictā atq; nobilitē ⁊ bonū ſuſtica ⁊ ſalutē
vtiq; ꝙ ſtrictā ſeruit ad opus ꝙ ſtrictū ⁊ voluit ⁊ appetit ſuū ſpōſū
ſuiſſe ꝙ ſpe nō deſiderū ſuū pōt ad ſe trahi ⁊ ingrēdi ꝙ adnobilitē
⁊ ꝙ ſtrictā ⁊ ditari Quāq; ſpūs ſcūs ⁊ virtutē ꝙ adnobilitē
quā natura humana ⁊ materia ſua nō habēt ⁊ humanitate ſuā ꝙ ſtrictā
ſpūs volatilē. hoc aut ſolū ē ac ēt ꝙ omni vacē nō ꝙ dam ſit ſūma
ꝙ ſtrictē ꝙ ſtrictā ꝙ ſtrictū aut ſit mutari ꝙ ſtrictū pōt ꝙ ſi ꝙ ſtrictā debuit ma
tri ſua ꝙ ſtrictū ei ꝙ ſtrictē poſſibile ⁊ nupte ſtatū quā ab⁹ pri
ſtinū ꝙ nupſerat.

Si ꝓsperum iter dñi dirigere volumus seruili fugiam⁹? fugiam⁹ stultu
vt sanemur⁹ padisi. fugiam⁹ mortē ut viuamus⁹ vitā fugiamus
hōiē ut viuamus⁹ deū. fugiam⁹ creaturā ut inueniamus creatorē. Nūqd
fiet via dñi directa pōt in petulāti platea vbi ē sūma vanitas. nūqd in foro vbi
ē sūma puersitas nūqd in taberna vbi ē sūma luxē. vbietas? nūqd in curia
vbi ē sūma corruptio iustitie et oēs falsitas.

Aug⁹.

Ꝓ verbat suis seruis in medio et dicit Amatori suo vestru vbi volo. Cōtemne
quodcūqz terrenū qtempsi. parū stetit. qd aplius Contemne qdcūqz de
lectat q Cōtempsi parū stetit. qd aplius Contemne quodcūqz ꝓsu
sū qtempsi parū stetit: qd aplius qtemne quodcūqz speraſti. Cōtempsi
parū stetit: qd amplius: Cōtemne qdcūqz possides Cōtempsi parū
stetit: qd amplius qtemne xpm qtempsi. Sic me inuenisti Sic me
Sic amem. Sic pereā: ē ad Deū pueni.

Aug⁹ 22. de ciu dei

Qd amor est hic nisi vana cū atqz noxa cū: ex hoc nascatur cura ꝓperbia metus
furor iurgia. tristia. Discordie. Lites: bella insidie. inimicie fallacia z
dolus: Adulatio fraus. furtū rapina ꝓfidia: Ambitio. inuidia. homicidia
parricidia. Crudelitas feritas: Regna luxē petulāta: ignauia. ignorantia stolidi
adulteria z incestus ꝙcūqz virusqz stupr. hic spectra atqz ignominie quastuose ē decor
sacrilegia simulate blasphemie. falsa opiniones innocētia calūnie fallaces
testimonia falsi testimonia iudicia violēta latrocinia: et qcqd talem
malorū ignē nūcupat. et hīc d vita est hominū nō nescit: hoc atqz homi
nū est malorū: ibi illa tā enormes z puersi amores reddat venenata ei ꝙ oēs simus de
nascēdi.

Ber⁹.

In Monast⁹ ē vita Contēplatiua in seculo ē vita laboriosa. in monast⁹ est
vita sāta in seculo ē vita Criminosa in monast⁹ ē vita spūalis in seculo est vita
Carnalis: in monast⁹ ē vita celestis in seculo ē vita terrestris in monast⁹ est
vita quieta in seculo ē vita turbulēta: in monast⁹ ē vita tranquilla in seculo ē vita tē
tuosa: in monast⁹ ē vita pacifica in seculo ē vita iurgiis plena. in monast⁹
ē vita casta in seculo ē vita luxuriosa in monast⁹ ē vita plena virtutib. in seculo
ē vita plena vicijs: in monast⁹ ē vita spūalis in seculo ē vita sui gñis

L.

Liceat a collo tuo pendulus pendeat Nepos hz sparso crine et scissis ve
stibus libera gh̄ h̄ nutrierat mr ostendat lucet t̄ limine sarcat inter
fratres fgr pr̄. fratrata fgr matre. et sursum oculos ad utrumq; Cruci
fixum: Magd̄ pretius gemuit ē i hac n̄ re Crudele. Venet venet poste
Deus q̄ velox reuertatis ad patria que p̄ hyerusalē Ciuitatē celestē. vh por
tis etzonatus t̄redas Tuē municipatū cum paulo capusTuē & nec regabis
q̄ vt vixus sentiuj:

Contemplādo t̄ qsta nocte obscurissima lacrima passione et crudele morte dlo vni
genito figliolo de dio n̄o Signor et Redemptore deuotissimj Zamj appena me par potere
respirar ne gl cōtenere da gemiti et lacrime, cumināndo et repensando li error t̄ miseri
dolori t̄ tormēti de tāto alto Signore. et gsiderādo Q̄ tucte le creature celeste t̄ eterne
se mossero ad gpassōe. t̄ nō stradāo segni # crudelt̄ t̄ dolor̄ t̄ manchādo la morte et
lo andare dla uita: et gditor̄ de lo vnigo. non me pare esser cosa guenēte sop de
altra cosa dar opa narrādo la sanctā euāgelica hystoria cercar̄ me t̄ mu tucti ad pīto
del gpassōe andādo et cercādo p nō t̄ tornar̄ nel nūero de li ingratitude. essendo el
figliolo d dio morto solo p restaur̄ ad nuy la vita n̄ hyerd̄ īgt Ois creatura gparit̄
xp̄o pareti solus hō p quo morit̄. sibi nō gparit̄. Ois īgr creatura nos tuctap
plāto: plāsit. n. sol t̄ luna t̄ plurete q̄ ab hora sexta vsq; ad horā nonā t̄nebre
fer̄ p̄ tuy terrā. plāsit aer q̄ obscuret̄ ē. Plāsit terra t̄ lapides q̄ de nugno t̄r
motu cessit & t̄ monumēta aperta. n̄ nuy. dicē. Ab hora sexta vsq; ad horam
nonā tenebre fer̄ p̄ tuy terrā. Deus se t̄ nocte mutauit sol. s. ne videret deū moriēti
Deus ne videret eclipsū. oīa elemēta offesa sua desiderauit ne videret p̄ sudario
solevi plurisse offensū. si soleti fugere obscura: plāsit angelis & elo. hyer. di.
Sancta pars amore flebat & celestes dus suū se male tractā t̄ minestrās deū altissimū
gemēdo nō potuerūt. plāserūt apti. tresti enim apti & nec sui dui. plāsit Mulier
cessq; seq̄tā galilea. plāsit t̄ nuda mater sup̄ desanatura.

Pro desperato Timor audacia t̄ mā suadebat. t̄rr q̄s pecē sm̄ q̄ erat lumē vis sup
erat clas. nō gh̄ ut̄ posset exprimat lumē aīe declarat hoc. ecclēs. p̄. lo. t̄ tēp. de. s
Nubis atq; g dat nullū fīdei posse sidera lumē. Si mā volueri tuetur radius auster
misceat estū Ventus dubū parq; stremus incita duby ang resoluto q̄rendo cano vesty
obstat Q̄ps negat nō hz alter certitudo tamen spe resistit rupe solum aduc stq
Tu quoq; si vis lumē clare arnes verū timore vsto expe cellū Grandia pelle
pelle timorē. Spēq; fugato nr dolor adest. nubila mitē nisi q̄ stremus dea vbi regnat
In gh̄ dsq; cūt q̄ eligo passum īpleri sentiā veritatis reperiat lumē vite. trps ro.

Pro die Aue exprimit lumē vocis

Nouum' quatras dedrit ruinas
urbe flamata: pauly gs ossa
frē q quōdā forens ī turmulto
fluuiū fessus madut ruuum
Corepuit et visu gelidā p ora
ora nō hīet lauinus ſ̄b esse
Censor extinctī petuit dennis
hic tm̄ ſcripto populos regebat
quos uidet z dies radius ſ̄b undas
phebi extimo uenies ab ortu
Quos premit ſcpt̄ gelidi triones
Quos notus ſicco violentus estu
Tamen ardētes uequit ruinas
Ecclīa nō tāde salute ponens
Verbum pauli rabiem neronis
heu grauē sortē quoties iniquus
Addit̄ sanis gladius manuo

DC |rA

De paradiso religiosi.

Religio assumitur paradisus nomine q erat positus in alto monte orientem. i. in statu altiori. ꝑ hostias. z orationes gressus z conatus mentis ꝑ ligni vitam. i. crucem dñi nri ihu xpi. Malach 3° vobis timentibus nomen meum orietur sol iustitie. iuxta illud dñi in euāgelio. Erunt signa in sole z luna z stellis. Et in terra pressura gentium. Sol iustitie xps. luna ecclesia. stelle religiosi. Et in terra pressura gentium. i. in mundo. Et quia religio est ager dominicus. q erat prius silvestris. nunc autem cultus. ideo translata est ad paradisum. Paradisus enim est locus amenus. plenus arboribus. Sic et religio. Et sicut in paradiso sunt arbores plantate. ita et in religione. Et sicut in paradiso sunt arbores variarum specierum. ita et in religione. Et sicut in paradiso est fons irriguus. ita et in religione. Et sicut in paradiso sunt quatuor flumina. ita et in religione. Et sicut in paradiso est lignum vite. ita et in religione. Et sicut in paradiso est arbor scientie boni et mali. ita et in religione. Et sicut in paradiso est lignum vite. ita et in religione. Et sicut in paradiso est arbor scientie boni et mali. ita et in religione.

Ideo dicit Ezechiel. 47. Ecce ego ostendam tibi paradisum. Et ostendit ei. Et dicit. Vidi et ecce fluvius egrediebatur de templo. Et dicit

Sermo de tempore pretiositate.

Tempus faciendi dñe dissipauerunt legem tuam.

Quãta sit brevitas vite mẽ et modicũ spatiũ habitãdi i hoc mũdo ai̯ satis clare apparet nõ ẽ nisi vobis multis vbi ꝓsuadẽ. ai̯ quotidie michi dicam⁹ horas nostre fruẽ spatio brevissimi tẽpis. s. alq i 30. ãnos alq i 20. alq i xp⁹. alq i vno ãno fruunt: alq i 70. vñ i xl. dr Dies mei 70. ãni i si potiꝰ octoginta ꝙ plus eor labor dolor. et cito si ho moueret q nonagẽtis ãnus sic̃ mathusale lex x̃ꝝ. et vitarũ nihil esset nisi vna hora q cito trã sit. vñ. Iob. dic̃. ho natus de muliẽ brevi viuit tẽpe. qui qi flos egredit̃ et conteritꝰ. et fugit velut vmbra. et idẽ. c. 14. Breues igit dies hominũ sunt i numer⁹ mẽsiũ ei⁹ apud te est: Greg. i mort. Cui longitudo vite prius pudꝰ ee cognoscit. cui finis terminat̃ Iacob. q. c⁹ Que ẽ vita nra nisi velocius ad modicũ punctũ et deinde euanescit. Semper ad lucellũ pudꝰ ẽ ee quod vicinius et ad hoc pusillo minꝰ. pẽ ad cinẽ. Quotidie morimur quotidie demitur aliqua ꝑs vite mẽ. cinis quoq; ei⁹ cursum vita dirigit. Ouid. 3. de fastis. Tempora labũ tacitis ꝑ seruisse deos ãnis. Et olim anni labi cernebe fallet q3 no labilis etas: nihil ẽ ãnis velocius. Petrarcha.

Che pur de vn giorno e la vita mortale.
Nubilo breue fredda e piena di noia
Che pobella parte di nui nulla vale. et alo.
Cinque mesi ẽ febricare et si legiero
Che vola como lucello ꝙ batte lale.
E como lo cielo ꝙ fuge el lauenero.
Son di che vno giorno la cuilla e le fasie.
La sfrenata superbia e la sicurezza
Et qi e grato al fine gli bono nasce. vñ q dã
ꝑs ei⁹ ihrogauit. Cui similis ẽ ho in hac vita nra
do habitatis ex. Similis ẽ lucerne accẽse ad
ventũ q cito extinguit. Spume maris q cito ab
undis absorbetur. Rose matutine q dũ colli
gũt i manu pulcꝛe videt. ita transit vita
tori trãseũt q cito dispergit. ita ꝓprie ap̃hy.
pp⁹ ea. dicit admonet ut dũ tempꝰ hẽm⁹ spem
bonã q in morte q̃ vltm fruit̃ ho nõ habet ã
plius tempꝰ operãde. Hyga hodie giter hominꝰ
hẽp⁹. bñficia di exponunt i mtis multis ond
cognoscit̃ ista. ide dicit̃ Herodo ꝑdicãt
tẽa. Misteria considerãdo.

Tempus pretiositate.
Tempus impossibilitate. Tpis Dolositatem.
vsurpatate.

Cura p̃m. 5. Pretiositatẽ tpis. o tu q pdis tpm
hmis tui i vanitatibꝫ expectatis denique hac gra
tiosa q̃ tpr oia bona huius mũdi nihil ẽ Pretiosꝰ
repone. excedit. n. Pretiositate a vtẽ bonoꝝ q̃ qs
possit hre i hoc mũdo. ꝓbat auctoꝝ. Rationibꝫ
et exemplis: Ideo i quoda ꝓnoe ad solatiũ
nemo vtꝫ igt parcu expstimet tpis qd i pbus
assumit. volat irrevocabile tẽbu. volat irrepꝰ
reuocabile. Nihil Pretiosius tpe i hac vita. nihil
q̃ nobilius ꝙ hac nihil hodie vilius apꝰ hoies
reputat. Trã sicut dies salutis nẽsꝝ et ãy
et nemo recogitat qd pdat / Anselꝰ i q̃da ꝓ
noe. Et si multũ i hac vita Pretiosa ẽ. nihil
tñ Pretiosius tpe. nã no saltem tempoꝝ nr⁹ omniũ
rerũ nobilitate excedit. Nobilet ẽ fide. no
biles sũt aĩe. nobiles q̃ sũt thesauri hui⁹ vite
ꝙ i ter hre oia nihil tpe nobilius. § Secũdo
ꝓbat dupl⁹ vide. s. Causatiue et accumulatiue

ꝑ vim causatiue sumdo ꝑ q̃ 2⁹. mer⁹. dicit̃ effectꝰ
q̃ meritũ excedit a duabꝫ causis ꝑ primꝫ a magꝫ attribuit
primo q̃ 2⁹. ꝑ hoc ꝛ nã claritas lũ atq; stellaꝝ
cũ pendet ab ipis tñ q̃ a causis superiꝫ a sole
q̃ est de eode claritate gaudent magꝫ dr attribuẽ
sibi q̃ lune: sile opatio hois virtuosi cũ prodeat ex
toto proposito. s. corpis et aĩe: magꝫ certe attribuẽda
est aĩe i cui⁹ virtute istud corporis opant⁹ q̃ ipi
corpori sic. n. dic̃ Philꝰ. 7. ethi. Denominatio sep
dr fieri a nobiliori ut. quo ꝑsupposito certũ est
q̃ primꝰ gen⁹ hmis ẽ ia p⁹. et principalis q̃ ꝑsona
aut aliquod bonũ acquirit put ẽ stia et diuine
et huiusmodi seu alicui⁹ bonũ opat̃ put sit mora
lis et supi ifuse. p eo q̃ ꝛspectꝰ ẽ mensure
cuiꝰ vtꝫ q̃ sunt i hoc mũdo. sic dic̃ Aristo. q
Tempus ẽ Mensura motus. et cuiꝰ vtꝫ q̃ sunt
i hoc mũdo vtr cũ oĩs nra operatio sit successi
va ꝛfert cũ motu mensuratur repor. sic opa
tiones diuine mensurat eternitate ap quã nulla
ẽ trãsmutatio et operes angelice mensurãtur
evo. vtr et sabbatũ. dies Omnia tempus habẽt
Quid igit boni habem⁹ principale i hac vita ex
presso ordine tẽporis hẽm⁹. Et sic igit ut ꝑs tẽp⁹
ẽ ia principalis et pcio quia et diuine bonũ et
q̃ ꝙ virtute sic acquirit et q̃ ꝙ bñ utit virtutibꝫ
moralibꝫ et ifusis conabr ut ideo q̃ sit nobilius
aliqꝫ Pretiosius omnibꝫ rebꝫ mundi bui⁹ vite
et sm hoc et nobilius omnibꝫ virtutibꝫ moralibꝫ
aliqꝫ ifusis cum ab ipo procedat sm q̃ nulla actio

~~Finit Liber Temporis.~~ Correctꝫ p dictã q̃ qlꝫ dr hre aliqua de tempore suo ita alia bona hui⁹ mũdi
ni⁹ negligẽtia. amittim⁹. Ratione q⁹.

Ratione pretiositatis
Ratione proprietatis
Ratione brevitatis
Ratione irrecuperabilitatis

Certe sigs cet Mercator cū mīt naue mā3
hījoreꝫ illā portant ad ifirmū ad dānatoꝫ
z grederet⁹ eos posse emēr vnā horā p monēt⁹
q̄ posset penitēr aīa dro. dēs ip̄atores z regeꝫ
q̄ ist' daret tota mundi si possederet p vno
monēto tpis: et nos miseri i sep mlt predi
ct⁹ z vanis gsumim⁹. Ideo q̄ nos dēs ip̄s cla
mabit i pūcto mortis z ange dr. Temp' fac
di dne dissipauerut legē tuā.

+ Circa 2m̄ aūst. i possibilitat⁹. hēm⁹ rōnes
ostendēr q̄ q̄cūq; temp⁹ sit tāte pfectatis.
tm̄ imediate post mort̄ i possibile ē q detur aīe
adeo solū rōnēm aliqm̄ pūs q posset aut mer
aut penitēr aut bn̄ agēr seu cumulū sue glē acq
rē quod pbat̄ p auctoritat̄ nō apost. 14. dr.

Auctoꝫ Modo cū dēs sis ut rogasti a labori
Ecclī bus tuis. s. post mort̄. opa n illoꝝ sequū
Distinctio tur illos q̄ si fecerūt i hac vita et apo.
Simula Ecclesiastes dr. Quicquid ē ag̃ manu tua q̄ fac fecerūt i hac vita et apo.
tua q̄ fac fecerūt i hac mūdo et apo. dr. Ora
mus igit̄ p inūcēt i scula seculoꝝ q̄ tempus
ampli⁹ nō erit. s. penitēdi z bñfaciendi post mo
tē. Ecc. xi. dr. Sapiēs Q̄ cūq; pot manꝰ tua
istēter opāri q. n. opus nec rō nec sapia nec sciā
erit apud ifēros quo tu pperas. z i li⁹ Job. dr
Memēto q̄ ventus ē vita mea et nō reuerti
oculus meus ut ap̄hus faciat bona. Et ip̄s. Qm̄
nō ē i morte q̄ memor sit tui i ifirmo aut q̄s
confitebit t. q. dr. Ille⁹ xp̄s. Io. 9. Oportet me
tempus est venit nox. s. mors q̄m nemo
poterit operari bonū. S. rep̄hensor z lector de pe.
di. p̄. c. Quis Qualē te inuenit dns cū vocat
i morte talē petet te iudicabit i eternū. 25.
di. c. Quales z cē Ideo S. Greg⁹. Quales hinc
egred̄ tales i reditu psentabūt. Idē gg.
Greg⁹. di. c. Finis dr Quāto mort̄ vicinus ifirmo
ris tanto sollicitus et mundus cē debes q̄ post
mortē tua tempꝰ bñfaciendi nō habebis. Ideo
Dē apo. 2a ad cor. Ecce nūc tempꝰ acceptabile
Ecce nūc dies salutis vbi dē. Glo. nūc ē tp̄s
Meredi cū morte. q. post mort̄ nullū ē tempꝰ
aut salubri aut bn̄ faciēdi. S. Ecūdo hor pbat
tali rōne p̄ Cōmūnem. fundat̄ pōt g̃r
p̄ p̄sonā di. Actor⁹ i passoēs st̄ simplr q̄n
corp⁹ p̄ hoc tp̄s p̄ morte p̄ aīa durāte oportet
mutari i opatōe sua vt organis mot⁹ ad ip̄ossib
ope ut p̄. vna fabrica nō pot fieri cultelli sine

Actalleo n⁹ agricola fodes terrā sū semulo n⁹
q̄ cūq; alt⁹ archifex sū suis ifirmitat̄ q̄ a frui
h aīa nō pōt mereri sū corpor n⁹ ego corpis
sū aīa pp̄ q̄ p⁹ et aīa dē pt̄s z dixit cū gra
det p trystra tūc si dicat cū tyrer p edificare
hoc ē edificēr sic aīa nō pōt edificari p tyrone
seu alia mā la opa facēr sū membris et ossibus
membris ita exterius i corpor nō pōt gaudēr
p trystrici sū corporis p̄ter pp̄ q̄t dic et ibi
arisse. q̄ si q̄ ē aīe pprie opato hoc ē pprie
intelligēr ꝯ hoc nō ē sū sūmū sūmate q̄d
vnus dicēr dt a corpor: ꝯ Clarū ē q̄ dū aīa
ē separata a corpor p mortē corp⁹ vnus mirabit
et detrecto corpor dep̄ dicēt ois potēcie hois
vt potētie mālef pp̄ quas semel vna pe
les pp̄ quas vnus et potentie mālef pp̄ quas mul
agit et opat. et nō minus ē q̄ potētie mālef
st̄ i corpe vnius st̄ i corde et mālef i opate vn
ni post mort̄ totū corp⁹ dep̄ tenuit z i nichilum
clarū ē q̄ tales potētie cū sit organizate dep
tenebis organis tot⁹ dep̄ tenuit ut nihil pos
sit opari sic dep̄ tructo oculo dep̄ tenuit visus
et detrunco nasi dep̄ tenuit nasus quo pp̄ q̄ aīa
nemo gaudēr q̄ aīa sū corpor nihil pōt opari
vnus q̄ dicit opato hois cū detrunca st̄ sua ifirma
pp̄ q̄ opabit z p q̄ post mort̄ i possibile ē q̄
ho possit penitēr aut aliq̄d meritū cū aīa nō
sit ho ꝯ pars hois. ho n. ē q̄t q̄ cū corpe aīa z
corpor. et ideo pt̄s p⁹ et aīa dic q̄ meliꝰ est
dici p ho intelligit copat q̄ aīa intelligit corpe
et p⁹ phr dic Nā ei forma st̄ simplr nō dicit
vnū z opatū q̄ fuit i n. s. i sba q̄posita. Ideo
Deo q̄ post mort̄ aīa solū nequit a deo bonū
p̄ualū p̄ opa sua. n. ad bonū potest agere
meritoriū. q̄t q̄ firmat apt̄s 2. cor. Oportet
nos oēs manifestari ante tribunal x̄i ut reportet
vnusq̄sq; p̄ut gessit i corpor sive bonū sive
malū. 2o p̄bat vō dispositus fuerit ad p̄t. p̄ter
p̄t. 2. ethi. di. Virtus ē habitus electiuus
et infra Virtus ē habitus q̄ bonum p̄ficit z
opus n⁹ bonū reddit ꝯ hoc s. nā. n. opa nā
nō fiat sp̄ta ꝯ nemo Ideo dic ibidē p̄t. q̄
in malis nō meremur nec demerem⁹ nā dr
verbo mentis i sacrēdo sacrificū p̄ro q̄ cogitat
a nā sic facēr nō a pp̄a voluntate mera ratione
sibi nec pl̄ē laudandus q̄ malus suos mo

3o fit nus q̄stio tēp⁹ q̄ quāt vō penitangelie ait pedē stip̄ corripe dic nūc dē cū dē nos omēs. e. legim⁹ q̄ dr. Hieronie nō habet hr ip̄ha
na sua bñ quāt q̄ modic⁹ habēt. z q̄ nō vīdet pēs rabsima aliquās p̄fect⁹ ꝯ stūtrona pon. ꝯ sta my ch̄ip⁹ nō ē pap. Iob. 13 nunq̄d
p̄ nō lassēr possēr stēra fructo. Arguo dic q̄ tēp⁹ destigues i nos z tel 5. p̄ceptū pūs q̄ finiēt. vdet q̄ vt tēp⁹ aīe hēt⁹ ni nūc sustas vt
vel. n⁹ 3 futuro ē dub. q. nemo pōt ꝯ pollicēri die crastinū sc tm̄ pūs hodie. q. 5. pecula dic Ecce nūc tēp⁹ acceptū ecce nūc dies sal
adūabit aīe nos exponam⁹ nr̄ tēpus q̄ si nequam aut ociosi aīe tempo ho ad gat. q. tēp⁹ hoc ē sū bonū hō n. sic mereri
perdēr q̄ seminauit ho hoc z metet q̄ seminat i tempe ref nō q̄ pōt dic ꝯ quot ecclia. contra hoc tēp⁹ tempus fidei. nāli cognosci
nāle q̄ deus statuit humanū nāle cuiusq; ng vltra q̄m vnus ho plor ref et hoc ita q̄ nemo ei ip̄edit. e. hoc nō nocet aliq̄ sc sū alq̄ i homine
venit ad illū finē nō venit ho. 1a3 p̄ma d̄ficit q̄ nequaq; ng sic fidei nūciat. p̄ma ad hoc dē q̄ p̄ma fidei ng ip̄ossibile. p̄ma
i ea tēp⁹ sc. fidei ng nō nocet ꝯ ea p̄ma p̄ceptū. p̄ma ng humano nāli nocet ꝯ ea p̄ma fidei nō p̄ceptū
2a 2ae humanus excedat vires. sed ip̄e nequit et nolens q̄ sic alius p̄ficit ad humanū nā. q̄ ng q̄ sine ea deficit ab ip̄o sine cui nō
3a dei cognitio nō sine ng humano labore sine z studiosis sine alio exercitio nāli p̄ficitur ad ip̄m nō nocet sine ea nocet volēti
dūt venire et mlti omnes q̄ i p̄ma p̄ce deficiēt. 4a humano studio nāli q̄ dic ad duo tēp⁹ ad ch̄m venire multe utique nāle ingenii ad ip̄m ꝯ ecclia

cōmunicat. ꝙ vo ꝙ a nā aggus Cōm nō scripsōā
rationalis aliq̄d sponte faciat q̄t̄ potuit facere et
nō facere ī hoc merito laudet̄ z premiet̄ cū nulla ne
cessitas ad hoc illū coegerit Quo ꝓsupposito di
cē sm̄ theolo. z ꝑ Parmasr. d. q̄t̄ mors hoc
facit homi q̄t̄ sint angeli casus ꝟz clarū
ē q̄ angeli sui boni sui mali vt dict̄ Aug
gē z dr̄ thco. ī 2o di. 7. post eor casū st̄ī
mutabiles boni st̄ immutabiles ad malū. et
mali st̄ immutabiles ad bonū vt vō ē q̄ cū bñt
nāz simplicissimā. sm̄ ꝟz phatū dr̄ corporalē
materiā īd ēt q̄d semel se gessit tenere īmorgū
tur q̄ ī illa quercū ponit dr̄ sua rami et
ocm̄ suū ornatū sic sue vtq̄ amplō ab illa cō
sōē bona z mala nō possunt ad hoc q̄ sint ē cō
mūa et a corpor̄ separata sic ꝟz simpl̄ et ī
materiales q̄ dicit̄ q̄ nocs et fraet q̄ sint ā
golis casus vz q̄ eis auferr ocm̄ potentiā ale
rendi z merendi q̄ cū nō hāt dispōsitoēm ād ꝓ
ad sp̄tuāz lib̄tatē bñficiādi. sm̄q̄ lēa volū
tate nō ꝓt̄ hm̄ laudē merita ad deū cū vnty
st̄ eterne voluntatis sit̄ rectā. sm̄ ꝓtos dēs
z theol. q̄ firmat̄ ysm nō. ꝙ 5. bo. ī 2. di. 7.
ar. po. q. 1. ī cor. quē dicūt Nicolāus de
monū ꝓsse reflectere ad bonū ꝟz. q̄ sicut
dicūt sc̄ō. voluntas diaboli nullo pōt. reflē
cary eo q̄ eius ꝑfecto fuerat terminus meritī di
z cū sit permanserit ī termino nō ꝓsūt reū
ad bonū q̄a deo nō dat̄ eis ād plus grā
ꝙ q̄ ꝓssit penitere z aliq̄d meroris ad deū
Similiter dat̄ ē et alibi ꝙ vo q̄ tempus meri
di set a deo eis simpl̄ ꝑfixū ī prēti vite
vsq̄ ad mortē Cū aut̄ decesserint ꝙ mortē
a corpor̄ suo z ī termino obstinate fuerint
sint ex̄ tēp̄ meritī z ꝙ q̄ st̄ peccate dimit
grā q̄ē ta efficaq̄ ō meritorū deo ipossi
bile ē q̄ habit̄ ī statu tēp̄is ād ꝓ penitendi
ꝙ bñficiādi ī eo cū ipō hoc stat̄ a deo ꝑfecte
fien st̄ mag̃ ī malo obstinate scē diaboli.

3o ꝓbat̄ hoc assumptū Rā ē q̄ alibi nō
ꝓbat̄ q̄s omnino sit ꝙ et similiter ideō ē pdi
tū. quo ꝓsupposito certū ē q̄ st̄ z bona post
hāc vitā ī eo cū bonis opib̄ seu meritis
et ꝙ nobis fuerūt nihil dō merent̄ ꝙ scripꝫ.
hoc ideō deus et alibi q̄ dicerūt cū charitate
expectantes ī purgatorio orāt̄ ꝙ nobis ī illis
oratis sm̄. hoc ī 4. di 45. nihil meretur
n̄ aliquā alternativam pēn ex hoc sentiūt cū
sit ipō statū meritī. nisi q̄ ꝑs ī relo ꝙ nobis om̄
his accresc̄t aliquā grad̄ū hōdēmle ex augmēto
totāl̄ numeri salvand̄. z ꝑse mali existētes ī pur
gatorio cū posset ad relū introduci ꝙ ꝑfecte nō pot
dici mereri hoc ideō dicē. 8. bo. et ēgidius ī 2o. di
21. xl. q. sut ī grā ofirmat. Cū gr̄ ī q̄t̄ sm̄ ēge
lus āplicet̄ meritū et gradū ipō hōis ꝓsto resurgi
tiret. Rō. q̄ gradū ī angelis mēsr̄ quoad aliq̄d
essētialiq̄ q̄ nō pōt̄ q̄ ꝑsistat ī diuina visiōe
hōis cresc̄t gradū accidētalr̄. q̄ gradū ē ī relis
sup vno ꝑmanēte penitētiā agēti cum angelos dei
ex augmēto numeri electoꝝ Sic a simili di
ci et animalia post mortē. ad alia nāta accidē
talia q̄m aut̄ vadunt ī purgatoriū aut ī paradisū
et si nō mereāt nō supradicto. aut decedunt ī mor
tali culpa et sic a fortiori nullū possūt hm̄ a diuina
iustitia temp? meredi cū dei grā sit ꝑdita. ergo ī talib̄
ponēt̄ ꝙsidera nāta tūc z tēp̄ futurū post mortē q̄
sm̄ ī vita acquisiēs bonū vl̄ post mortē ponens

3o
hoc ꝓbat̄ Dist̄ noīb̄ theolog. p̄o sc̄i Tho. ī q. di. 14
dicitur cū gr̄ multi q̄ decesserūt sm̄ prīa post
mortē sint tēp̄is penitendi et q̄ prīa duob̄ modis
accipit̄. s. ꝙ est ē passio z ꝙ est ē virtus. po modo
ꝙ est passio et tūc prīa ē detestatio mali sm̄
q̄ hēt ordinē nāl̄em ad bonū et q̄ ꝑtēs deū ē ethymō
mali replent̄ penitudē et hoc ē mag̃ pena
dānati q̄a ante in nulla creatura talis ī clinatio nā
lis nō pōt̄ tollet̄ Ideo ī anīa dānat̄ talis prīa z
detestatio manet ꝙ est prīa deū passorū animā z
testātā quādā vīs ī se. semp̄ de de eis prīa
agentes z ꝑ angustia ssēs gemētes. 2o mō accipit̄
ꝙ est ē virtus causa actus. ē detestari malū gressū
cū ꝓposito emendādi z deū placādi et offensā gressi
z talis prīa quātū ad talē actū nō pot ee ī dā
natis nec est semp̄ aliq̄d ꝙ diuinā gr̄am q̄ sola pōt
culpā abstergē a deo q̄ redut. Aliā dist̄ctionē
ponit. s. bo. ī 4. di. 14. ar. po. q. ꝑ. q. 4 ad Cum
q̄t̄ an post mortē possit de tempus et loc
virt̄ prīe dicendū sm̄ prīa ꝟz. q. prīa duob̄
modis accipit̄. s. genit̄ et ꝓpe. po mō prīa ē ꝙdā
ꝙs penam detestatio et hoc ē ī demonib̄ z ī dānat̄
animab̄ sm̄ prīa dicendū. Detestat̄. n. pena q̄ mi
serit nō ff di offensā ꝟz sic p̄ ff prīa qua ꝑsti
tuit ego ipē peccatis ꝟz hoc prīa ē simplex ad ꝑ
lucē. 2o mō accipit̄ prīa ꝙ est ē detestatio
peccati ff ipm̄ pecc̄ z ꝙ offensam dei et ī spe

Venie et hoc modo nō ē pnā ei⁹ nec tmp⁹ datur
penitendi cui⁹ vō ē qz sicut illi q ei x⁹ rogat nullus
ī se reliquas male voluntates habebit ita illi ut adi
pisc̄ ī suppliciis eterni ignis bonā nullatn⁹ possit
habere voluntatē ad penitendū · et cū nullā habet
voluntatē bonā sequit q; etiā deus nō dat eis tempus
aliquod ꝑ penit̄ suā q̄ possit una pnā agere de
pcto suo ¶ Alia distinctio pōt s. bo. ī 4. di. 50. q.
1. re⁹. Cū qr ī qt An dānati et meretrices sine
pnā vellet se penitere ꝑ gnēs nō penitet Et q; ma
la voluntas dr dupler. s. actus et habitus duo q⁹ sper
nilig timor pene ī dānatis nō auferat rīg habitū ma
le voluntatis ſ auferat tātū actū nā dānati nō vult
luxuriej actu qa timet pnā d ipō tñ ī voluntate
habitū nō auferat q; patet qz si ſciperent ī pumtis
vellet luxuriari ſ hec q; tñcta nō ē virtuosa
qz nō sit ꝑ virtutē ꝑ qđ qđā posita dic̄ odisse
peccat̄ mali formid̄m pene. odisse peccat̄ bo
ni virtuosum est. sic ītelligendū a simili d nati
de odio ḥ sñt pnā · sin ī pcto qz dolor penalis au
fert ab ipō voluntatē actū peccati ſ nō habitū
male voluntatis ꝑ quē appetebāt stmp pmāſ si nō
crederet ex hoc puniri. Si igit̄ qrīs utrū dānati
nolint peccasse dico q; nolūt nō pp hoc q; peccat⁹ est
displicerat qz punitum et qz ḡ dānum. ſ qz eis dis
plicet pena iusta et ideo mala habet nolūtatē hoc
volendo et adhuc viuit ī eis voluntas peccandi ḥ do
lor penarū ī pdurat nec opat ī actū suū ꝑ bona op
qđ clar ſ q; post mortē nō ē tmp⁹ penitendi.
¶ Quarto pbat̄ octo similitudib. nā q⁹ ut spe
cialiq; mag⁹ obseruat tempus qđ si nō obseruat
nō ſequit post modū ī d tmp⁹. p⁹. qñ tmp⁹ est
melius seminandi. 2⁹ qñ ē melius persistendi
3⁹ qñ ē melius laborandi. 4⁹ qñ ē melius fructifi
candi ¶ p⁹ tmp⁹ obseruat qñ ē melius seminandi sic
i fremitu nitug expectat 2⁹ obseruat illū dū tempus
quo ſm pmissorū modum semen saneri possit arui
tatio ē qz si trāsiit ī d tmp⁹ vig aut nūq; post
modū saneri possit ſ cadit ī mortē ꝑ i firmi
tatē ī curabilez Sic peccat̄ i frem⁹ dz multū ḥ pp
pnē obseruat qz nisi cicit ī vita ab ista ī firmitate
peccati nūq; post mortē potest saneri ſ cadit ī infir
mitatē ī curabilē ut pbatū ē ī cō ecc ch. dr Intro
ducitur para |ysis et nō langorē adhibe medi
cinā et ī ſa dei iuuenes ꝑpitatem ¶ 2⁹ alig hīs
obseruat qñ ē magis profectuosū videlicet. u. q; ho
paup ꝑ aliquē dz magnū et potentē offenditur
tempus obseruat q⁹ illū magis disposita ī cicit ad

placādū Sic paup precor dz facere. Iz. u. quādi
ſic ē Semp sit paratus pacificari et misericordi tñ
solū ī hac tpē vite nec pacificari pōt qz nec ē ist
tñ tmp⁹ misericordie ſ post mortē erit tñ tempus
punitiuū ipunitiui | dē ꝓpter dicitur Tempus misti
di eius qz uenit tempus ¶ 3⁹ alig tmp⁹ obseruat
qñ ē melius lucratiuū. sic mercatores tpē ferijs
sic et obseruat ab exercitijs laborandi tempus elon
git strenue ī trupatū qz tūc solet deus mic ē bonū
z aptū tmp⁹ ad laborā dei ſ nō sic qñ tempus
ē obscurū frigidū z pluuiosū z lutosū qz tūc
nullus pōt alicui exercitiū facere Spūāl loquē
do tmp⁹ nūdinay ē quo emunt mercatores diuinā
tñ vnū genitiuū dz gtiā ī nouo z pa dicit ē Mer
cie dic̄ aptus erit nec dies saluti q⁹ post mortē
nō erit nisi fors iustitie ¶ tñ tempus pcta est
obseruāū circa cognitionē ſūm et uere de fest
et frequēti cura amoris ipius ē lumē ꝑ q⁹ ad dei
ī nū dicte. 6⁹ tmp⁹ qñ pcis z misericordie dei ī
hac uita ē clarū qz ī intellectus mic illuminari ī
pōt circa cognitionē ueri dei ē colūdū qz affectus
ī flāmari pōt circa ei⁹ dilectionē est ista sicut
z tripatū qz ntrahūt ab humoribus mūdanis volup
tatis et ideo cū tempus pcis sit hominū ad faciē
dū pnāz ē⁹ nō tempus futurum ī morte z multo
mag⁹ post mortē sit plumosū et tenebrosus
ideo q⁹ debent hoc tmp⁹ eligere ad faciēdū pe
nitentiā et nō expectare ī d cū sit post ipossīle | dicē
ecc 12 dē Memento creatoris tui ī diebus iuuentu
tis tue antequ⁹ ueniat tempus afflictionis et appro
pinquet ānis de⁹ dicas nō mihi placent z antequ⁹
tenebrescat sol et luna et stelle: z reuertant nu
bes post pluuiā ¶ 4⁹ obseruat tmp⁹ qñ ē magis
fructificatiuū sic agricole multi obseruant tempus
ī seminādo z plantando arbores | ita dz fieri homo
spūāl obseruare tempus q⁹ p⁹ plus operari possit z meri
ī hac uita qz post mortem nō erit tempus semi
nādi neq; plantandi ſ tñ colligēdi z ſm apls.
Que seminauit ho hoc et metet vñ ad gāt ipe
nos hortet dicēs Dū tmp⁹ habemus operem bonum
Tpē. n. suo metem⁹. ¶ Vltimo hec octo pbat̄.
Exemplus ꝑ duos p⁹ pōt. epūs ī cra gelu luce
De Duitr qrulon q petit abbatē guttā aque
ardēs ī ifirno z dicit exp̄ositores ſm intellectū alle
gorieū q⁹ guttā aque qua petebat diues erat do
nato alicui⁹ p⁹ oratione rōpons ꝑ qua posset pnāz
agere. ſ abbas Rx. Petrus ad filiū qz respexit

bona ī vita tua: z post hoc ter nos z vos magr
dnos ē. ttt. Ad eā ponit ī vitis pcis vbi legē
q gdā femor transit ciuitatē cū vendēdi uasa
sua et sedens cū familia ciuis dē. Diuitis mone
tis videt equos et sup eos sedentes fortes horribi
les. s. demones fortes bracbis ignitos ī manibus
q equos suos collo suo circūdāt. cū familia diuitis q
cū vidisset exerr caput clamāt fortiter. Adduma
mr dnē dei. ps illa garrientes ī videbat cū diē
tes nūc nos ēē memor dei q̄n sol obscuratus
est q sole lucēte. illos oblectās nūc nos bonis
agrē q̄n peccīs nō potes. Ecce vona ē pcīs
ho tua vana ō spes tua et hoc videtr illo sēn
sibi accidisse cū ad ī fernū deportare
rent: ex q̄bus oībus ps gēto uera.

IRCA 3m. hīc ostendē q̄m dampnādi ī peccato
gsiderās tps pnositatē z ipossibilitatē reuocandi
tempus pdītū assūmit ep hoc ī diabole dolōr et ama
ritudinē. Vñ Crisō ī quodā sermo. ī q̄t Cgressu
ra aīa et postq̄ de corpore egressa ē modo desola
bila affligit et dolet ex eo q tempus sibi datū pdidit
et recuperāre nō pōt. Nec pitet ulla acerbitas ē cū ta
lium tormēta cum tot q̄q dolores q̄ē ad modū
ē hic dolor atq; tristitia. q̄dixit hoc dicēs vocib⁹
pphē pnositatis fili hui⁹ vocis post aug. 21 de ciu.
dei. Si ex amissōe rerū tantus ē ut tantus sit do
lor quātus ī thesaurat amor et valōr sic pcīs re
rū ī magni valoris pdita q̄ tenuis ī magnus
dolor accēdit. q̄ q̄ esset cū ea ī q̄ beatus sit q nihil ē
pnosi q̄ hīc ama q̄libet q̄mare
rē pena hēt aīa post hāc vitā ex amissōe tāto
q̄ si amissis ī structos mūdos ī finitos thesau
ros. Cōsumat ista vē acerbi ē n. q̄ē cum sit
rei animata et ī capax hois est nobilius ips hostis
i magis finitū desiderabile q̄ ēē thesauri celes
tis cū sit fūdamētū ō honos vīt. et aīa dē
ps ēē diuinū z ppetuū eā appetēr z cū illo
gaudēr q̄ gd gaudet ps nāq; ps manifestū ē q̄ q
libet aīa dānata cupiet pdēr suum ēē aīe ī
tāta pena ēsset q̄ et dē so. ī apoc. dāna
ti ps inq̄ clamāt z vocāt mortē z desiderabūt
mori et mors fugiet ab eis z hoc ī pprie ē
vidēs q̄ n possūt hīc de tpe quo sui esse
possūt reducēr ad bñ ēē: et cogita nūc q̄
grauis dolor dic ēē ps q debent pdēr tot bo
na suū ēē cū tot et tanti dolō cruciet ep ī pena nūc
a carnēr ex q̄ simplr pdēr usq; ad tps ēē īdīc

hois z nō simplr quoad ptes et tm̄ mala dolō causēt
ī ips aīa q̄ī sugitur nocēdi q pdidit tempus suū
z ap plus nō pōt nocere. nā ips amisit nostrum
et seruitutē z diuitias pōt nocere ps tempus pteriti
corrupi nō pōt q q̄ semel ambulatū ē impossibile
nō pōt reduci vt dic aug. z. me. et. 1 poeta Dā
na fleo nec ps plus fleo dāna dicit. q ps pōt nēc
sicut nec nemo dicit. O q s possēt cogitari quātū
pena hēbit pctor q pdidit nō nisi nō aīam ps
totū tempus vite sue q̄ poterat bñ salvē z vitā eter
nā acquirē z nūc vna hora nō pōt recuperari. O
quātū gressoris z dolorē z supplitiū hēbit aīa mea
ingrata z ingrossa cū a deo sibi negligēt pmissū tale
tpis sibi gressū quē i. ep pdederit. q̄d sibi gressū z
datū fuit ad bona meritoria ēnda vñ Anselm. dic
ī soliloq. O legnū arduū o ligna fructuosa. O legnū
eternis ignibus dign̄. q̄d vñ dic hos ī illa die cū ex igne
a tr ergā ad nouissimū ēē tempus a deo ī pcessū q̄ste
sit ecce pcessū: plane volet venire ep. Legē ī vitis
patrum q q dā sanctus pl̄ deū rogasse vt ei reuelaret
dignaret q̄ sit vna et maxima pena ī inferno: rever
sa dic apparuit ei q dā ho totus ardens et catenis
ignis alligatus q nō dixit horribilia dictu. Cui q
nisus sū ad r. dco vt reuelet sibi pena q̄ sit vna
et maxima pena ī inferno Cui dixit. q̄ nō
hoc ē maximū. s. ad memoriā reducēr q̄ nūq; alicui
ingressū ī ī ferno potuit hō sanctus vel monachus
tpis ut posset penitentiā facēr et suo pcō et venia a
deo petēr q̄t tempus si dānati posset hō ēē illo solo
p q̄ heat deum liberarī: ī mo si deus vellet dare mihi
q̄ ēē vnā hor ego esse q̄ tutus quo ad deū
deū et velo ad terrā z rego p vnā arborē nocturnis
rudibus plenā p nctes ānos q̄ pannis nudus ī q̄
hāc penalia tolerare ī possibile ē hō deo pp hoc
desiderabile pena suscepta ī incertē semp re
manē. O nisi dñe si dānati mā horā reparare
posset hō bñ facēdi o q̄t lacrimas q̄t orōes quot
disciplinas q̄t elemosinas q̄t bona facerēt certe nūq̄ali
q̄ sancti sic fruerēt deo semini ī mūdo sic ips
fruētur. O ergō nisi pcurēs agite penit̄ dū te
po habēs ne post mortē q̄ nullū spatiū penitēdi
z dūcēdi nō possēs. Deo laus amē.

De corpore xpi sermones pudeẽtim

Hoc est corpus meum.

Hodie hẽm vobis p̃dicare. De Necte huius sacramẽti corpori dñi nostri Et pono aĩ vos conclusionem istam q̃ nullus hom̃ Adultus. potest saluari sine receptõe huius sacramẽti et sicut alia bona fecerit in vita sua Ista aut Conclusio p̃bat. rõne. s.

Rationibus. p̃ p̃bat̃ tribus rationibus vz. Ratione Christi et ẽius cõsecrationis. Roe. Cõstitutionis figurarum. rõis. Roe aggregationis. p̃ p̃bat̃ Roe gñerationis fidelium rõis potũ p̃bis. p̃. d. ge. i cor. di. Os aũt q̃ dni uiuit in digit alimentum quemadmodum nre nature. p̃ hec nr̃a ad sensum. q̃ uidemus q̃ cibus ad uitam et nutrimentum ẽius uita et gñatio p cibũ quemadmodum nature sue. et ro. Stat aũt mori et corrumpi si cibo careat et ro. ẽ q̃ ut uita aĩalis consistat in calido et humido. et humidum radicale semp gñatur p caliditatem nisi restauretur p cibũ et potũ stat uadit in interitum. pp hoc diuina prudẽtia ut res gñet in suo esse prudenter ordinauit creaturas quas gradiri et cibo quemadmodum sue nature. uel cum dos tres gradus creaturarum gradiuntur. s. aliquas tm̃ spiritus ut ãgelos aliquas tm̃ corporales ut animalia et plantas arbores et cetera negotiabilia: aliquas mixtas ex spiritu et corpore ut homines circa illius finem cum gradum quatuor gradiuntur et cibo quemadmodum ut gñetur in esse suo. Angelis ordinauit cibum spiritualem nobilem. s. uisorem sue essentie. sicut dicit Ambrosius cum scripsit videt stare pene ipsum dicentem Raphael tobie cum esse uobiscum p voluntatem dei videbar quidem manducare et bibere sed ego cibo inuisibili utor. i. diuina uisione. q̃ cibo et potu aĩ sancti in patria. 2o. gñrauit plantas arbusta herbas uentos et aquas. ut dicit gen. p̃o. Homini uero cum sit gressibile corpus tam. s. corporali et spiritali Deus ordinauit substantiam uite corporalis. et cibum bestias tam volatilia reptilia et arbores gñm ut uinum et mitem ut dicit gen. p̃o. Cum igit̃ nra sum̃ gratia sit nobilior corpore. et deus p gñationem uite corporalis tot cibos ordinauit. a fortiori debet nra sum̃ spiritualem cibum hic esse spiritualem ne a sua uita spirituali deficiat sed clarum ẽ q̃ talis cibus non potest ee nisi panis ce-

litialis. s. corpus dñi nri ihesu. dicit ego sum panis uiuus qui de celo descendi. si quis manducauerit ex hoc pane uiuet in eternum. et panis quem ego dabo caro mea est pro multis uita. Rabidi. q̃ manducat meam carnem et bibit meum sanguinem uiuet in eternum et uolunt dicit Rx. diabolo suadente sub tegumento cibi corporalis ut. 4. non in solo pane uiuit homo sed in omni uerbo quod procedit de ore dei. ecce q̃ cibus dei scripture et predicatum incarnatum ẽ cibus spiritualis aĩe. uti sicut corpus sum suo cibo non potest gñari in uita corporali sine et anima sum ipsa cibo spirituali. uti xps aut Io. 6. Nisi manducaueritis carnem filii hois nõ habebitis uitam in uobis. Ff en Rubr. i q. di. 8. ubi q̃at uita sanctis corporis xpi fuit assumpti dicit quemadmodum ipsum dicit. q̃ sic nã deus q̃ gñatione negotiabilium et sensibilium ordinauit tribuit replicet uirtutes s. uirtutis gñatiue et q̃ res ab ipa gducta uiuit et uirtutes augumentatiue et q̃ res gducta augumentat et gñatur roborat et ultra hoc dedit nutritiuam et q̃ in esse gñat. hoc uidem in arboribus rebus aliis. sta dicit fuisse gñationis. s. adeo spiritualis uite sacra ordinata et uita spiritualis animae. p̃m. et q̃d nã esset mutus et regenerat per uita spiritualis et hoc ẽ sacrum baptis. Secundum et quod in uita spirituali augeat et roboret et hoc ẽ sacrum confirmatus. 3m. et quod nã in uita spirituali nutriat et gñat et gñet. et hoc ẽ sacrum eucharistie cum suscepto digeret unus uita spiritualis q̃ ẽ uita gre q̃ diu ẽ in statu isto uite potes in q̃ illa potest amittere. cui carnus corruptibilis q̃ quidem calidus radicale sepe et sepe uitat gñatur humidum radicale dicit gre. uti sicut corporalis non sumentes cibum deficiunt et postea moriuntur. sta spiritualis q hoc cibo spirituali non utitur deficiat in uia salutis et uirtutis et gratia dei amittit et spiritualem uitam et demum et q̃ si sum̃ suscepto ista cibo non posset nisi uitam spiritualem posse hre. // Uñ ide Rabanus i q. di. 8. dicit Sunt panis qui nutrit cibus corpus reficit et sustentat et uinum hominem letificat sic ecce septem hominum interiorem exterius gratius spiritualis reficit uti de eucharistia. et bona gra q̃ gñat et q̃ ẽ auctor uite et gre et de uitatum q̃ reficiat metum peregrinatas nre. Iste ẽ ille panis q̃ de ẽ genitus. et uere uerum sermocinat et ipse

Figura Helie: qui sub fortitudine cibi illius ambulauit usq; ad montem Dei

Institutio istius sacrat: et illo etas de
qua loqt Salvator: Luc. 17. ad quam
omnes sut inuitati p Apostolu: dne quos
et Libi fuit, Compellit illos intrare:
Ideo ste ecc. ab apls multiplicata instituit precepti et edicto: sicut chr: fecit:
dreccho q i missa altaris nobis ministrat d
g° dic ps. panu angelor nia ducaut homo.

Secundo ybat Patroe Constitutus seu prep
tus. certu e n. p qlz seruus tenet principi suo
obedre. Tlaicus. a forensi qlz fidelis Tenet obe
dre dno p'cuius victoria q tenet psona dei vii
p°. Mt. 13. de q nos obedierut principi nr̃o terre
nat. et xp̃s i euangelio et sui apostolis dic qui
vos audit me audit 2q nos spernit me spnit
vii ada pp Lobed re ha expulsus e et passio ros
sly cli. vii exo et mar. rob. c. sigs dic Greg
Si gs tenet p decretu epi 2 sedis aplice ab ecta
abijcat 2gg. 8. q. 1. c. sacdu dic Quasi per
catu nicolaidi e repugnat 2qi scelus ydola
treu nolle agere sola e q fideli meritu pos
sidet obia sui qua qsqs i fidelis ee quitat ecta
s fidelis ee videat. hec et sna htic. 19. dr. c.
nulli fas et 12. dr. c. no deet et c. p̃cepts 2i
nitis alig lons q q no obedierut sedi aplice
2 romane ecc̃e. no fidelis s Petrus 2 publicanus
2 maledicus i fidelis dr̃. Quo ꝓsupposito ostis
e. hoc ee i pnas nobis a deo p̃cptu i euāg.
Si duo ex vo. 6. vbi dic ego tu pamus vi
nus q d. celo descdit. ref. ubi subdit Nisi nā
ducamus carnē filij hoīs no habebitis vitā i vo
bis. et sci apostoli q hoc p̃cptu habuerut a xpo
dederut et ipi xp̃ianis i pmitiua ecta. s hoc
de ista moderna p̃cpit q q lz tamen saltem
semel i anno debeat recipi vt htic i c. ois vtr
sexus stre xp̃i et pe. et remissois. vñ ipa Sta
roa ecta q e mr mulis i hoc p̃cepto va
rio modo se htic sm varietate tpoy et va
rā dispositionū suoy filioy. vii i pmitiua
statu ecte qñ fidelis erat i fide frequente 6
et sāguis a iflamati ordinati fuit q ois q ti
dic recipiat vii et pmitiua tamen si aplica dr̃
tatis ybat quotidie p̃sumebāt i ora
tne 2 fractione panis. 2 durauit mitio tpe post
vii calixti pp^m et htic et ista. dr. 2. dicit
Propue do peracta ista consecratne dis gerent q nolue
rit ecclesiasticus carere liminibus sue ut statue
runt apli et sca romana tenet ecta. O uer felix
et gl̃ sta tempa dei. n. pan erat sustinge natiuu.

p pstam pagnita gsqs dū ꝙ et sedi aplice mitt

dominicis. quotidie post i tempa venit a tpa
que xam representabat ab illo seruo 2 tue co
municabat quotidie duo 2 hoc fuit i tpe hyero
nimi. et Greg. vii aug. i ecclia dor. 2 htic
et ista sem. dr. 2. Quotidie eucharistia accipe nec
laudo nec vitupero. alii aut diebus dnicis grauni
cadu horto. Tertiu tempa venit post hoc i quo
xani mag frequenter a deuotis xp̃ianis deo ecclia
p̃cepit ut fideles communicarent ter i ano s̃pas
cale pentecoste et natali: et hoc htic et ista sem.
dr. 2. c. et sic deo frequenti et c. seculares. ve
nit et postea q. tempa qñ xani multu a seruor
2 amor dei interfrigerat adeo q alig nullo nō cura
bat recipe 2 tue tpe s̃ no ordinis 3. i. 3 gelio qñli
feat q. 3 ordinatione q htic i c. ois vtriusq3
sexus et pe. et remiss. q. ois xani saltem semel i ano 3
minimum i pascate. Ex p̃missis patet qualis de
fectus fit xani nos dicimus illos p̃mos q quotidie
communicabat nia cū anus hat dies ccc 66. illi q
semel se recipiebant i ano fit 365. unde p̃cepit illos
q quotidie se recipiebant ex q dicimus de illos q
stat hoc tpe p. x. 2 xx. anos q fit nos gnalis
ecta. certe tales sut pessimi patarini 2 hereticis 2 nō
possut xani appellari q. nō dilegut ois dilo no
stet i domo sua q̃ sue recipe. faciebat 3 concilio de
terminatum. nos. q illa Dominicali die sex anis fiat
sacrū. qd i hoc alia determinat p°. et psona q
tenet recipere. 2 due ois vtriusq3 sexus xani. vii
nullis xani excepti nō quinq nos a nobis no dis
q ee due nr̃i reprehendat. 2° declarat et etate
q due ni ad anos discretois p̃uenit. vñ doc
tor et ista anus discretois etatis suspicem huius
sacramti tenet q recipiat regula a eq. i mas
culis 2 i feminis a xii. vñ tho. i 4. dr. 9.
due q puer vsu rationis habens q̃ tenetur ad
nem i hoc tribu spiale et corporale nos debet dari
corp̃i do q ad sumendu ipm̃ rite fides 2 actual
deuotio qua pueri no possut habe. Dic tm q
pueri i recipiendo hoc fide 2 discretionem ipm q
discernut ostiu cibu a pn̄ materiali etiā si
sit x. vel xii anoy debet dari hoc sacrū
si ei⁹ signa deuotois p discretois appareat
no et p̃cepto s̃ bono spiritu e q i ducantur

ybat q.

Lege. ypocrisi q̃ propter agnū i pasca immolat i fig. xp̃i
Lege euangelicali q 2 xps hoc i cena instituit 2 precepit
Lege. apostolicali q 2 ipi apostoli hoc recipiendo tenuit
Lege ecclesiasticali. q sum institutu tripartitu d hoc sacrm̃ i tenet

et assurgat i sing dnā etatis Cōcordat et si ēo
alep d'ales ac et .500. dies q signa discretois
i pueris ē qñ respōdet ad īterrogata: qñ faciūt
prudēter negotia pqb mittit: qñ i tratu eccle
ostēdit signa deuotois et reuēcie ōca dñi et
hor sacrōz: vñ agnit q multi pueri ate 12 a
nos ostēdit talia signa 7 nulli nō ostēdit et
i eis. ideo debet i eis g sūficiat discretio 7 deuo
tio sm q arbitrio boni viri. dabit pueri tale
sacrm. 3° determinat quotiēs 7 dicit saltē
semel i āno. q dr intelligendū ē de fidelibus tm
qnō alios vel p statutū vel ordinē st alias ad sumē
dū hoc sacrm obligati. Nā religiosi sm cōm sen
tētiā obligāt st pleq i āno semel. vñ i eccl
agno dē. et sta. monacho. q monaci tenēt q
lz die dnica p'mi mēsis quolīt. sic i alijs religio
nib; q statuta tanq; et q gregatanq; st varia statuta
de Deo et sacrdotio q; sm doc. max' Rect
et tho. i q nō licet abstinere a celebrādo p multa
tēp' vo ē q2 ois accipies p'tem ad bonū ecclie
ordinata tenet ea vti loci 7 tpi debet habita qđ
tenitate requirit: ptās aut sacrdotalis ordinata
ē ad optimū vsū fidelī. ad q facilē ducit rei passio
memoria dā ad sacrificiū deo offerēdū p populo usa
lite requirit 7 nichil q sacrdos q hac ptāte le
cto 7 tpi debito nō vult vti nonnūq; peccat 7
multū dz timere ne sequat finem q abscondit tale
hō diu sine ptera sudent. Ite dicit q doc. q tpe
grauis infirmitatis q nō potest hoc sacrm q; tenet
illud accipe vsq ad hoc exceptis. 4° determinat q tpe. scdo saltē
semel i pascate. et lz varie fuerint opiniones
qñ intelligat diei pasce vel i octa dñice vel. i die
festiuo hodie istud ē declaratū q cugenus
4b. p quoda breue declarauit q si q; gnu
merat hebdomada scā vel. i die pasce vel i hebdo
mada festiua est ad ultimū satisfacit huic
precepto. Quia igit dz facere quit magis st deuoti
7 ppati fuerint ad tale sacrm verū q dicit
Dñus nō nos cū sit sollēnitas vñ ce deuotio
nē q nō faciūt nō peccāt. cōcorditer dicūt
nō teneri vel semel i āno vel pueros nondū
ad hoc sacrm 7 hoc q dicit doc. nichil sit tātum
gerendū i pascate an nullus pleq i mo hoc sa
crm accipe. Rx Rect. i q. di. 12 q sicut
Corepor sit qui optima deyderio videntes homi

dutatis q altorum calorum nālis q3 et cā oportet
plēs cibū sumere ad restaurationē deperdito ne
gtinua deperdito mortē i ducunt sic cū op re
cuptōe cognoscunt i nobis et occupatiue ōca et
triora pat deperdito dnorum charitatis et feruoris
deberem' plēs vno tm semel i āno suscipe hoc
sacrm p cui' susceptionē causat i aīa spūale
nutrimētū ne q minuā deperderem si nō esset
restaurato causet i aīe spūales maoz aīe. In
suscipiēdo tm hoc sacrm dz cē desiderium apleo
rum quātūcūq; ad tpo et reuēcia ad sacrm vñ
si tō experimētaliter cognoscerent q ex frequēti sus
ceptōe hui' sacrm. fructū charitatis alegrie
i ipso et reuēcia sacrm nō minuit bonū est
illud frequēter sumere S. aut sentiunt q nimia
frequētia minuit reuēcia 7 deuotio. Ideo
debet abstinere vt cū maiori deuotiōe ad id' postea
reūtat. / de° ē. d. c. quotidie dicē aug' vnus
q3q faciat sm deuotionē suā et hoc. q nō min'
laudat cētureo et humiliter. q dicit Dñe nō sū
dign' et c. q3 zacheus et amor. q statī descēdit
i domū suā 7 gaudēs suscepit dñm ad quietū. Ideo
S. tho. ca dq. di. q firmat' p dicta q si q; vndecat
se cē i statu illo p fidelis eccle p multos laudādū
ē q tdie vel q3 die. dnico gerat' si aut i statu
finali eccle ut puta seqndū 7 tardū nō firmat
laudādū ē q raro aut nudo nō st hō. s.
ter i āno quod ē sat laudabile. 7 ob q3 subo
ptū multiplicē gratiā quā recipim' ex hoc sacrō
Alii ergo bonū ē esse ut q3 desiderat recipe
recipi. 7 alii accedere vt amor īflāmet q3
tali hospite debet honor. 7 amor. Auctor
accedendi ad q3 rōem. ybut hec cōclusio nec
cessitat. distinctionis. Bacon theologorum
vii fratrū. May. q3it vtrū oēs fideles sit obliga
ti ad hoc sacrm et Rx. i sing. gentis. q. circa hoc
sacrm obligant fideles sm q3 gradū. p3 ali
q obligāt ad credendū et amandū sicut oēs fide
les q ritto nō possunt hoc explicā vel aliqd i primo
tm q3 i possibilitate ritte ē obligatio. tunc sufficit
id desiderare. vñ aug' dicit Crede 7 manducasti.
2° aliq obligāt nō solū ad credendū 7 amā
dū sed et ad adorādū. sicut oēs fideles q nō mit

Quer vtr nō i hor sacrō ver mūducet
vdc i frā but grauis.

legitimū i predictū tenet oēs duby dubiū
valuq festiuitatib; ab ecclā ptepto totā missā au
dire: 3° alig tenēt nō solū ad audiendū sed
ad sumēdū. sic oēs fideles pfecte etatis Cīta
Durū regnū ep ptepto ecclē tenēt. 4° alig
tenēt nō solū ad adorādū et sumēdū sed
ad gratiā dū sic oēs sacerdotes nō i peccatis i
sūt & ptepto posito obligati p alīs i magnis fe
stiuitatib; illi n. q nō celebrāt tenēt otiosas
dignissimā ptatem: / 2ª 2ae tho. et 3. bo. i 4.
et Richt. di. 12. Querit q sint illi q tenēt
ex ptepto audire. 2 dicit. q quidā qnā p̄sona
rū tenēt sumere. p° oēs 3 sacerdos celebrās et
hoc sb utraq spē. c. relatū et gl. di. 2 qz sa
cramētū i sumptōe gplemētū siue significatūs
accipit. et si deficiant alīq dz suppleri. vq.
q. 1. Nihil. 2° tenēt oēs Iam ad ānos
discretōis puenit i pascate. ni d lectra pbetra
leg sui ob aliquā legitimā caz dupcet dispēsā
dū d. c. oēs. 13° tenēt q; i articulo mortis
constitutus pt̄es appellat vicariū ad pcessum
mortis q i tali articulo gerunt hoc sacrū.
4° tenēt aliq vbi statutū sic st Religiosi 2
alīq gregatōes sut dati ē. 5°. tenēt aliq vbi
officij sic sacerdotes ut dati ē q teneāt celebra
re saltē i magnis festis 2 illis diebus i q bus
scolares solent gtare 2 missas tenēt audire.
Ex q; pz qualit nullus generalis sumere hoc
sacrū pot saluari. vñ et tho. i 4. di. 12.
cū i qt. qre vtrū hoc sacrū sit de necessitate
salutis. Rñdet q; sic dupl. rnsprū. p° Respōdet
tenēt nā ecclā statuit q fideles quolibet
saltem semel i āno vñ sigs hoc negligit suppremente
facultate tales ideo ē sūm gtemptu nō p. mor.
2° vñ suppositōis finis supposito. n. d finē
q; ho uolit finire spūali firmā pfisti d ne
cessitate precepti hoc sacrū nregē q ē cibus
aīe 2 nutrimētū vt dicit ē. Sz q; hodie nulli
xpiani nisi ānus statū sūm gloē 2 cessāt se
q nō st dispositi / Ideo Querit a nr duo
Dubia. p°. vtrū illi q tpe pasce nolūt si
cār q d cauē se ē dispositos puta pt̄ aliqd pec

qđ tēe nō st pati relinquēt puta odiū p̄sonā
tatorū p restitutōem rei alteri. Nūqd tales
excusent ab hoc ptepto q tales causas. Rñdeo.
q nō excusāt qz pt̄ cor inclinā st trāsgressores
ptepti vñ tales sic nōes alij peccatores tenēt
tūc gteri cōfiteri i peccatū suū relinquere 2
quoddā se pparare sm possibilitatē cor. qz nīdez
nō certa precipit nobis aliqd i possibile. Vñ ta
les sūm certa parrochiani nō gerunt 2 non
se pparāt st ex gruendi d. c. oēs et ibi
Sic q; i tenat: / 27. dubiū. qz hoc nō vñ oēs
celebrātes sanctificē. Quer. Vtrū hō rei
stēs i peccō mortali 2 indisposito melius sit i
tacta gratiā q obtā ptepti q; dimittēre pt̄ cō
tritōz peccati. Rñ. sm Richt i 4. q melius est
tūc cōmunicāre dimittēre q; i p. mortali
cōmunicāt. Ratio qz certa ptepti semel
tāno querī debent no hunt q; ex i peccō gratie
q; pria cōfessōe reditgēt pparāte. Ideo i digne
gerendo nō satisfacit ptepto nr excusāt q tali
obtā. vñ dicit Richt q; cū nihil sit i sacrifi
tio p̄posito hoc sacrō. Ideo debet pura mēte
venire ideo ex doc. apostoli dz unusq; se
examinare q; sua 2 si inde sit cē i peccō mor.
velle d relinquere nō dz accedere ad hoc sacrū
q; st i tali statu sue culpe sacrū peccat duplr p°
pt̄ irreuerētiā quā facit sacrō 2 deo. 2° qz ē cede
lesti ptepto trāsgressor. q d ptepit a peccatis 2
cōfessis cē sanctū dū. Dic et. tho. i 4. di. 9. 2
pte d tanē. Ex hūs q; peccati mortalis qđ
nō ppōnit dimittēre peccat mortaliter duplr ve
pus ex sumēdo hanus peccat corpus p̄ nō su
mēdo pz sumēdo et ratio est qz i d qđ ē malū
sm se ē maius malū qz i qđ ē malū qz ptn
tūm. Modo ergo sic ē q; sumēt corp x̄i cū
q; cōa. p. mor. ē simpliciter sm se malū: nō su
mēt aut i pascate hō ē sm se malū sz so
lū qz ē q; p̄ ptepti ecclē. vñ qz accedēt ad corp
xpi ē peccā gravissimū 2 ptrā petrō iude
2 cuncta gētia cū / Ideo dic. petrus. q; unusq;
sz dz se prius examinare pnaliter q; cū
certā di ppōsito corp x̄i accipe: / Et sic dixit

hec duo dubia grāt post terciū
sabbati cognitū:

Videt mi hoc casu ee ꝑplex qz sine gra
uissimo crimine transgressor ecclesiastici ꝓcepti | tñ
peccato incurrat. et si nõ mes ꝓpositu peccm meum
dimittere et peccato incurrere. cum ꝑplexitas. Rx. qz
cui duas tñ petras nõ posse dimittere nec tñ cui
qz cui has liberum arbitrium usqz ad mortem potest
i dimittere si voluerit Tenebris go disponere ꝓpo
situm nõ peccandi hñre sic patet ad quem accidit
et euadere peccatum mortale. Si tñc nõ esset burdus
positi debet et ysidoro sacerdotes differre. qm deus
tm inebriat potest ꝑparare sic nõ cum transi
gressor ꝓcepti: cum quesitum declaratur.

Ad tertio ꝓbat Conclusio Ratione. Ag
gravatur: qz quisqz gravat hoc sacrum ut
pe maxime in peccate in mortis articulo. aggravat
valde peccatum in alia sua. ex multis rationibus et
respectibus. p°. aggravat qz cum nõ velut communem
fidelium accipe et cum xpo gerat in membris et reliquum nõ
brum presumit de ea nõ timuit. Ymo si fidelis expectu
nicare et inde decreuit. vñ sic illum venit extra in d. c.
omnis dicit. Si quis vñm. et unus ab ingressu ecclie ar
cetur et moriens ecclesiastica carcat sepultura: Item
qz ex hoc tales alia e spualis mortua qz sicut corp
sua materialis ita mortua sic alia sua ista pua
spiritualis Io. 6. nisi manducaueritis carnem filij hois.
Item qz peccat oibus suffragiis ecclie cum sit membrum
presum. Item qz scandalizat minimos videlicet illum sta
tum fidelem et fidei sui sacro qd e grauis. Mt
18. q scandalizauerit unum de his pusillis et q. Item
qz ꝓ hoc qui e admonitus et nõ vult obedire ꝓ
cepto ecclie dicitur excommunicari ut habetur. di. 18.
c. decernimus et sm doctores in d. c. ois. et ex co
municatur traditur potestati satane et tanquam infidelis
et asmi ecclesiastica sepultura in morte debet ca
reat. Ymo tanquam pro damnato nullus debet ora
re. nec aliquis orare et offam facere. qz peccauit nec
talis faciens sm peccatum ecclie. ergo et sepul. c. et
pte. et c. a nobis et c sacris et sen exco. dr
Ergo nõ gustamus in vita nec gustare debemus
in morte. s. ꝓ orationibus suffragia. Item qz cum sepul
tura hoc a xpo recepta nullam pte pot hñre cum expe
dat sanctis ma. xi. q. 3. c. nihil est aug. dicit. Ni
hil sibi tantum debet formidare damnus sicut se
parari a corpore. Si n. separat a corpore

p° [illegible] ecclesie et communi
ma morte incurrit
excommunicatum e a quo fidelium
Ymo potest cum suffragiis ecclie
Item nullam pte hñt cum xpo resurgere
Item immunis fuit [illegible]
Item violat hostia. ideo punit
Item tenet excommunicatum ecclia debet evitare
sepultura et nullo modo sepeliri

Et hoc

X nõ e membrum eius. Si nõ e membrum eius
nõ vegetat a spu eius. Item qz immunda ma
gna facit ppo nolle recipere. s. tanta dignitate et tã
benigna semel i anno in domo sua confiteri.
q dignat e ꝓ ipso mori et cito defendere ꝓpter
hoc sacro qd dicit. Q quos diligit i die iudicii
dat es. hospes fui et nõ recepistis me. Item
qz tales violat hostiam. di. potest. filius dei qui pe
tradidit corpus et sanguinem suum vouit testimoni.
ꝑsequit id officium sumendum a fidelibus in sui
memoratorem. 1. cor. xi hoc facite quotiescumqz
sumitis in mei memoratorem. Ideo tales
merent hereditate ꝑuari sm iura nõ obstantes
testamentis. Item qz tales se ꝓchus armus
se in manus dos hostium tradunt. penoz p°. Abierunt
absqz fortitudine ad faciem persequentis. Ultimo
tales avertit se ad ethnicum dantem cibum gentes
nates cibum vite ethnice in hac parte vita qz de pu
dito et in morte illum sumere nõ poterunt et sic
ethnicate pibunt. nam sm salvatoris gra salvari
nõ potuerunt qui hoc sacro ghinetes et reputantur
in ecclesiastica bona gra dr:

Ultimo Conclusio ista probatur. figuris.
ꝓ qo nos qm doc. t 4. di. 8. ꝓ nunc alego.
et ho. mittit figuras in testo veteres ꝓ presente et hoc
altissimo sacro qd sm ꝓdictos doc. fuit guarnitum. tum
ppter eius dignitatem qz producendum et appetendum erat
sicut donum dei excellens. ideo figure pris debuerunt
ipsum refulgere expectatione fidelium et dignitas hui
sacri famosior ostendere: tum et ppter eius difficul
tatem iter retinendum sacra hoc e difficillimum ideo
vetus debuerunt ad hoc assuefieri et tanquam quedam
figurarum instructione. 3°. ppter significantiam qz in hoc
sacro xpus passus significatur et ghinetur. egrue
bat aut ante passum aliqua figura figurari sicut presit
ruit nõ una figura sed plures qb hoc sacrum significat
xm ibi ghineri et significatum. Item qz in isto sacro
ut dr ex et rle. nostra. c. in morte gm. gsidc
rari possumus tria. s. id qd e sacrum tm qd
e panis et vinum. et id qd e ros et sacrum quod
e corpus et sanguis. et qd e ros tantum. s. ostensus
ante sacramentum. Quantum ergo ad id quod est
sacramentum potissima figura fuit: sacrificium Mel
chisedech primi sacerdotis et corpis salvi q obtulit

Item tales in durant
dum ee op' mor
tem sicut dilati
dum restituti
sic dicunt
ꝓpter peccata
in mortem et
tum aqua pl
ens et spuit
humore hom
plum qz ne
tunc in
sic tales
talib dñs
mum
ens

panē et vnū sic ꝓphetauit dauid de xpō
Tu es sacerdos i eternū ſm ordinē melchisē
dech. Quātū ad xp̄i passū q gtinet i hoc sa
cramtō figē fuerūt oīa sacrifitia veteris
testamt. et papue sacrifitiū agni paschalis q
molabat ab oī multitudie filioz isrl i q
luna qrt fuit figa passois xp̄i. pp i noctha ag̃.
sic ꝓphetauit Ysa. di. Tanq̃z agnus mā
suet ductus ad victimā. Quātū uero ad
effectū sacramt. nr̄i erat hec duo ꝑncipua figura māna qd habebat i se oīs saporis
suauitatē vt dr̄ Sapie 16. panē de celo
ptulisti eis oī delectamentū i se habentem. Secut
igr̄. Baptū erat filius isrl oī anno i pascate mā
ducar agnū i memoriā exitus ab egypto et hba
tois et manu faraonis. Ita i testo nouo i me
moriā habitatois mē p̄ xp̄m paxoem aptatē dea
bolo et tenebris ydolatrie quibz xp̄ianus dz
hūe agnū paschalē comedere. alias no xp̄ianus
sz paganus dici pot. et iudeus. similr sic fi
lij isrl. i deserto mānā comederūt mānā de celo
qo āims pp̄ sbsistatorē vt posset introire i
terrā promissois: Ita quibz vult introire
i paradisū nobis remissoz nisi i hoc deserto
huius mūdi sbsistēt hoc uatico celesti pā
ne nullus potuit ad dei regnū puenire. sz si hoc
celesti cibo reficiat non uidebit mortē. Io. 6.
pse vēi mā. mā meus est. Et mūducat
hūc panē vuet i eternū. Vltimo de hoc hēm
parabolā mirabile Mt 22. vbi dūs xp̄s quē
dā rex fecisse nuptias filio suo
et ille venire detrectasset alius se excusauit
q villā emerat alius q boues alius q vxorem
duxerat ꝛpp hoc uenire noluerat ꝛsup hoc
nuntios suos occidisset Rex stati missis ceteris hospitibus
suis ꝓdidit ois illos hominidas et succendit deus
Ciuitatis eoz igni q similitudie dat intelligi
q ois q detrectat accedē ad vnū agnū q̄ide
ad quē xp̄s nos inuitat i typē paschali deuſ
det ois illos ꝛ succendet i eternā gehēnā
Et sp̄ deus exigit pz q nullus adultus saluari
pot nisi deuote sacrāt eucharistie susceperit
Finis. Incipit tractatus de sacramento altaris.
Vtrū xp̄i corp̄s ver̄ mūducet i hoc sacrō p̄x. Ricds
et q. di. 2. q. 2 ē i sūptuē hui sacrī q̄dā mūducatio
carnis q̄ corporalis manducat et i stomachū transmittit
et postea digerit et vltio i sūbstātiā mūdicātis conuertitur
ꝛ sic corp̄s xp̄i mūducātis ver̄ non bibit illa spēs panis ꝛ vini
sūb qbz realr gtinet corp̄s xp̄i. Est ergo mānducatio
sacrālis q̄ corp̄s xp̄i non realr sūbsistens sp̄ecie panis ostē
tui sumit ꝛ sic sūptū corporalr nō mūducat nec nea
ihilat. et si spēs sic i ore manducet q̄ p digestionē ibi
formā nō exercūpat i eius forma propria si defendat
i formā q̄prīā i stomachū descendit et corp̄s xp̄i in
stomacū p̄ desitū spēi ipsi gtinet ꝛ tūc demū ibi ma
net corp̄s xp̄i. q̄ diu i eade sic ꝓpria forma ꝑseuerat: Si
aut spēs panis tā diu i ore manducet q̄ p digestionē
i eius formā exercūpat forma ꝓpria nō deficiat i sto
macho tunc nec et corp̄s xp̄i desinit esse i stomacho et sic
intelligē i q̄ dr̄ glo i c. nobis. et ose di. 2. vbi dr̄
q̄ si aīa spēs panis dēbz attrahi tā cito i celū qn
pt̄ corp̄s xp̄i. S. ho. i ca. de duc q̄ cū corp̄s xp̄i
manetur sb illis spēb q̄z diu illa spēs sit habilis ad
refectionē humanā q ad hoc ē statuta ordinata
ꝛ hoc hat cito ē ex stomacho ci stomacho q̄ cibi reficiat
ꝛ tā diu ibi corp̄s xp̄i manet donec refectionis opatio
ꝑficiat. Ideo sic̄z euenit illas euenire corp̄s xp̄i
ꝛ si spēs ille possint deficere ab alius debent cū
reuerētia sumi et remāi et cineres ipsoz altare ꝛ
reponi. Si aut ille spēs trāsirent p stomacū i deiectā
aliquā ifirmitatē tuā sit ois ꝓpetate reficiendo ꝛ
reficiē ibi corp̄s xp̄i. Ecce duobz modis mūducat corp̄s
xp̄i. s. corporalr ꝛ sic nō ille spēs panis vini alioz hui
sacramti altr. s. q̄ sūmat corp̄s xp̄i i stomacū sumēs
hs ꝛ hūc duobz modis mūducat boni ꝛ mali iusti ꝛ
peccatores Est alia mūducatio que dr̄ spūalis q̄ est
tātū illoz q digne sumut ꝛ sūm̄ pcto q manent
effectus hui sacramti. l. di. grāz p̄ q̄a xp̄o vnim
t. incorporant. cuius q̄ p quā dā grē spūalitatē
trāsmutāt q ē q̄a cōmali conuersiōe. sic dr̄.
Aug. Cibi tuus sū grādus. Cresce ꝛ mā ducabis
sz tu mutaberis i me. nec ego mutabor tu te: ista
dr̄ conuersio sanctus ꝛ spūalis simt. Q̄ ē mūdu
catio spūalis illoz q nō possunt sumere sz de
trahit corditer radicat. sic dr̄ Aug. crede ꝛ mūdu
casti.

De preparatione Communionis.

Probet autem seipm̃ ho et sic de pane illo edat et de calice bibat. 1. cor. xi.

De ꝓparatiõe faciendã ad sumendũ hoc sanctissimũ sacrum ⁊ ꝓponit̃ de ea

Necessitas
Modalitas
Utilitas

Circa ꝓm̃. ostendendũ q̃ necessaria sit ista ꝓparatio auctoritate ⁊ exemplo. Auctoritas ē. pauli apostoli qui ait Probet autem seipm̃ ho et sic de pane illo edat et de calice bibat. q. n. mãducat ⁊ bibit. iudiciũ sibi mãducat ⁊ bibit: qđ exponẽs ibi Nico. de lyra dicit. ꝓbet seipm̃ ho. s. ꝓpreã gsciaz diligẽter examinãdo ⁊ emendãdo ⁊ sic de pane illo edat ⁊ de calice bibat. Nã sacrum sumere potuit q. n. mãducat ⁊ bibit indigne. s. se nõ ꝓparato debitũ mãducat ⁊ bibit iudiciũ sibi mãducat ⁊ bibit. i. ad sui damnationẽ sumit nõ discernẽs corpus dñi. i. nõ deformans ab aliis cibis ⁊ communibus eodẽ modo sicut ⁊ alios cibos. Et ꝓbatur hoc locus dicit. n. ꝓphẽs. 4. et alibi. Et ꝓbasti. q. locus dr ei ꝓportionatus et queritur rei locatæ. patet hoc regula q. dicit cui q. debet mãdare nitq; aliquis dicitur vilis locus ⁊ nobili ornatq; nobiliore. Nã terra cũ sit nobilissima pars fuit infimo loco mãdi. Et aeris nobiliores superiores locantur ⁊ plantas stellas nobiliores infra. Et angelos nobiliores in paradiso ⁊ deniq; filium suum ihesum xp̃m. Unde ꝓphẽs fuit. sicut dicit ꝓphẽs. Ps. Dixit dñs dño meo sede a dextris meis. ⁊ in curia forensis nobiliori loco stant epi qui abbates ⁊ cardinales qui episcopi. ⁊ sic in curia regis romani donec vna ex illis in vili loco reponit. Et rex ꝓphetas sicut aurum ⁊ lapides ꝓciosos ⁊ balsamum in vase mundo. Facto hoc fundamento ⁊ rogo vos qui estis ille locus in quo debetis locari tam excellenti. rex regum et dñs dominantium ihesus xp̃s q. gestat in hoc sacro. certe ē anima vna magis qui corpus. quia ste ē ab omni sorde et corpꝰ qui. debet igit̃ illa ab oi sorde mundare ⁊ virtutib; adornari. ut digne ⁊ honorifice valeat̃ suscipe regẽ virtutũ ⁊ creatorẽ et redemptorẽ. ⁊ nõ ponere illum in stabulo ⁊ sine pecunia q. sit. Exemplũ dicit. s. Ambro. in ꝑmone Aductus xp̃i. q. quidam qui erat usque in domo sua aliquã nobilẽ dñm arte ut honorifice illã recipere posset studuerit illã ex omni parte mundare ⁊ adornare ne dñs ille aliquid immundicie ibi inueniret qđ oculos ipius offenderet quanto magis nos debemus hoc facere in ecclia nra ubi recipere dñm ihesum xp̃m. Regẽ angelorum qui si quis non bñ mundat ecclias suas ⁊ virtutib; adornat ipsum ut in mundi tanti dñi recipe. magnã illi injuriam facit ⁊ iratum ut dicit ē in sui iudicium et condemnationem. Unde ex̃o in prima communione facta ab ipso dño in cena cũ apostolis suis quos manu ꝓpria pedes lauit inter quos q. unus erat malus dispositus huic malo ꝓpositum tradẽdi xp̃m. statim cum ipse ut recipi xp̃i introiuit in eum diabolus qui ut traheret illum foras et illo loco collegio ⁊ iuret ad sum̃os sacerdotes ut xp̃m sum magistrum in manibus illorum traderet q. magis pecunia posset desperatus laqueo se suspendit. ergo q. mãducat indigne iudicium sibi mãducat ⁊ bibit. Unde aug. sup. Io. aut. Nullus spiritualiter xp̃m mãducat nisi q. in ecclia ad altare portat. portet igit̃ unusquisq; q. mundã gsciaz ad sacrum ne si in mundã portauit in ecclia sanctam tã qui in alterum iudã in ecclia. ꝓpterea igit̃ corda vra ⁊ mundate gsciaz vras omnes ad tantum sacrum accedatis bi. n. qui Rex ⁊ papa victurus est in aliquã ciuitatẽ mundat̃ vie ⁊ ornat̃ palatia ⁊ fiunt tot sollẽnitates quanto magis debemus hoc spiritualiter facere in hoc pascha qui rex Regum venturus est et alibi in ciuitate sua. i. in alaz vitaz.

Secundo Mult̃. De Modalitatib; ut sciat̃ mundi qualiz vitaz digne ⁊ fructuose recipiat tanto dño hospite mundi videat̃ qualiter debeamus nos ꝓparare et quo modo stare. Circa qđ duo. q. tripl̃ ꝓponitur. Et ostendit̃ ē vobis Nona vz. Antecedes. Concomitans. et Subsequens: ꝑ ꝓpatio gerit 3ꝑ. s. mundatio Cessatio. ornatio. Debet̃ ꝑ. Mundari gsciaz vras. ab oi sorde peccati ⁊ fermento ois nequitie sic dicit apostolus ps. cor. v. Expurgate vetus fermentum ut sitis nova gspsio. Itaq; epulemur in azimis sinceritatis ⁊ veritatis. hec autem munditia fit ꝑ tres scripturas s. ꝑ gritorem ⁊ gemitum et oratiõem peccatis. ꝑ veram ⁊ puram gsciaz et per veram satisfactionem. Hiis tribus modis acquiritur mundicia ab oi peccato ⁊ sic debet̃ ꝑhari nos ipos ⁊ gsciaz vras. cum magnã dilgẽtia hiis diebus ne ꝑsit detrimentum ꝓpriarum tanti dñi nri Remigii sicut ⁊

verbū apti ꝙbet aut scipꝫ hō dicē · ꝙbet se a dis
cutat se z examinet se · z ꝙbabilē se reddat vtr
dignus sit nec ne z vbi dispositꝰ nr forte vñ aly
sumat · remedia ipē · iudicetur z ꝙdemnatꝰ
accipiat : ꝫ certe pauci sūt xāni q̄ta diligē
ter examinet z mūdet ꝙscias suas ꝫ sm̄ aliq̄
ꝓpatoē accedat z ideo scꝫ sūt peccatoꝛ z dōnant
mihi · peccatis sic dicē apostolus ideo · ih̄ nos
tiberiadis sūt z dormiunt multi vñ aut ysaie
Aliq̄ vadit cū ꝙscia · in desperata sic aliq̄ q̄ di pec
catis sūt ꝙ ihū aliq̄ nō sūt nō ꝙfitēt · dicit
peccatis mortalibꝫ q̄ et venia libꝫ ꝙfitco nō · et
mortē salutis certe tales mādicant · iudicium q̄
nō sūt vere mūdi nō q̄ sm̄ doc · ad hoc ꝙ hō sit
dign̄ hoc sacrm̄ accipe oz ꝙ negligat · deo z
recte q̄ nr aliatꝰ ꝓ sit · ꝙ ꝙ reliquoꝝ z ꝙfitoem
vñ · Rich̄ et scō nec · i · hō · et ptās ligādi · absol.
dicē sic absq̄ sacerdotis absolutōe · criminosus
ad gloriā · accedat ꝙ certū iudicium sibi mādu
cat · bibat · nā si cū in nullis penetrat : pōt hō
aliq̄ casu ꝙ excusāri sicē aliꝫ sacerdos volens
celebrare propter · z nō hūs tāe facultatē ꝙfitet
sibi confessio tāe ꝙfitēdo : alīs hūs facultatē et negli
gēt · p · mor · Aliq̄ et vadit cū ꝙscia erra
tili q̄ putat in aīa sua multa peccā mortalia que
nō cognoscit nr credit cē peccā · z ideo et illos
nō cogitat nō ꝙfitet nr ꝙfitet · z sumit cū ano
hoc sacrm̄ · iudicium · z ꝙdemnationem · O q̄t sunt ho
die mercatores q̄ usuras faciūt · z falsos ꝙtibus
ne credit aliq̄t peccm̄ facē · q̄t peccata omittūt
clerici · z religiosi · in statu suo q̄t irregulares et in re
gularitates · q̄t in statu matrimonij q̄t doc · nota
rij soldan · Tutores · Cubricatores reipub̄ce · et q̄b
q̄ sūt ignorātes nūq̄ ꝙfitēt · nr curāt · adhuc nec
z q̄t pri nr volūt · et talibꝫ dicē apo · oēs / igno
rās ignorabit ℣ · Circa hoc · dicit doc · nota
Richt z Sco · i · q · sim̄ · q̄ aut primitus adhibuit
debita diligētia in examinādo ꝙscias · z quērēdo
a peritis et dubiis casibꝫ · facēdo oē illud q̄d
pōt · sm̄ fragilitatē suā ut cognoscat peccata sua
z ad memoriā reducat · z in ꝙfitoē dicē sic debēt
et alii primitus et ignorans et obliuiosus ꝙ tāe tales
nō peccāt accedēdo ad sacrm̄ · nec nr nec nimis
sacrm̄ omnis penitus sicut ex vi tute sacrmēti · q̄
cū tales ignorātia sit inculpabilis ꝙcessit · z
peccato : Sed si ad ꝙfitendū vadit ipse patus mul
tā ꝑpatoēm faceret · nisi aliquā diligētiā ad
hibuit cōra examinatoēm sue ꝙscie nec ꝑfi
tet ꝙsulat nr · ꝙfessorē sufficiētē q̄rit · nec
uit · q̄ illā bñ examinauit nec et ad pdi
catorē vadit nr curat sōe q̄n aliq̄d sit
peccm̄ vnō · z sic in ꝙfessōe ꝑ suā negligē
tiā multa peccā omittit ꝑ ꝙ obliuiōe · vel
ꝙ ignorātiā tāe peccat mortli quādo · z cū
ꝙcessit q̄ē ignorātia cessit · z supnia · ꝙ q̄
ꝑ tē dolo · z sic vltra illa et ignorātia cessat
ex culpa sua q̄ si debitā diligētiā adhibuisset
z peritos ꝙsuluisset · z ad ꝑdicatas suisset fuisset
tāe illuminatꝰ et alīs · ut ego q̄ vltra nō
accedat ꝙuit hec sibi diligēter et et ad dēū
recurrat sicē ypocrita · Ab occultis meis munda
me dne · ℣ 3o aliq̄ accedit cū ꝙscia erro
nea · sicē illi q̄ sūt · credit cū peccm̄ mor
tali nr · d volūt dimittē nec et aliq̄ ꝙfitet
ꝑ ne recūdiā mihi · nō ꝙfitet · z mihi ne pōt
notā mali xāni · sūt · ꝓter cū peccm̄ vadit
ad hoc sacrm̄ sicē ꝓtales · usurary · rapina
res · q̄ nō hūt ꝓpositū · relinquēdi peccm̄ · Isti sūt
simules · sibi · z sicē ꝑsumptuosi · nō nunq̄ peccāt
ꝙsidas ut dicit · et · z sic ꝙ · peccatis efficiunt ꝑ
tractꝰ dicē et talibꝫ · Reuscrent corpore
ac sāguine dñi · vbi dicē · Abro · q̄ · i digne ꝑ
sumit · dicē · ac si illā ī · ferat et sang̃ ·
Mag̃ peccāt q̄ tradit ꝙ peccatis membꝝ
ꝫ q̄ tradiderūt illā · cruci ꝙ · ordi iudeos ·
4o aliq̄ accedit ad hoc sacrm̄ cū ꝙscia scrupu
losa sicē sūt multi · simplices · spūales · q̄ · in veri
tate · ꝙscia nullū peccm̄ mortale habent · tñ
valde dubitat · timet · · sanctos ꝙscias et ani
mas reb̄ · · ꝙtpo · · tentato diabolica ut
illos a q̄ · nō retrahat · nā et talibꝫ dicit doc ·
q̄ si firmat ꝙscias q̄ talia minima sūt peccā
nō talia · z ꝙscia dicat q̄ nō accedit ad sa
crm̄ · nō debet accedē q̄ si facit ꝙ ꝙscias
z p · mor · z ideo prius debet illā deponere
z ap nē cōra ꝙfessōe ꝙscias suas · z cedē illi
z ꝓtenus se · alīs facit irreuerētiā sacrō · z
altissimi · disponit ℣ vltimo aliq̄ va

dñt cū gſcā mūda ſcē facīt boni xāni q dſpo
nūt ſe ꝑ ſpārāt diligēter z mūdāt aūg ſūā ꝑ cue
rā g̃rcōē z gſſp cōē z ſatiſfactōē. z nūq̃ acce
dāt ſpūs gſtūt ꝙ oī ſtīmulo gſcē ſue. dſponē
tur oēz malicā et ſnīgnitē. exce pt. xīt dñs Coſtanti
nō. n. ſufficit tibi mūdato. ſ. aſſūe a peccatis
ſz abſtīā ab hoc oēz q̃ poſſūt cē cā peccādi ſcē ſt
male cogitatōēs. etc. n ꝓbo ſcīus. z ſoꝑtus mala
q̃ſt cā peccādi. ꝙſa. dē lauamini z mūdi
eſtote auferte malā cogitatōnz vrāz. cū ꝙ dē
dñs Salōn ſn multiloqo nō deerit peccī. z ꝑ
cū ſco ſanz erit. xpo. ḡtē hr duch. oſſūt. Ve
oēz nēz mūdarnz et leuēz ab oī ſoꝛdicie nrā
a tēpe nrāli z ne cōſtīnis z negotiis mūdanis
z attēdere aūe vrē ut digne poſſīnz ꝑ nrpe
ri. dē Oñatio debem ornare domū tapetis z
alijs rēb. z gſcīz vrāz ī eccl̃ duch plus ſoluto
ꝛnur debem vīctuīb. A cordis. n. ad cōꝑ
uiciū magni regis ī cui⁹ gl̃ā ſcīa angeli non
ſſt digni ſtare cō oz vt nos ſolū mūdatos cē ab oī
ſorde peccati ſz ēt ornatos ueſtīmētis virtutū ac
cedē ne alīq̃s dicat vobis i⁹ Mt. z. Amice q⁹
modo huc ītraſti nō hns ueſtē nuptialē. ideo hr
duch plus ſoluto ſeiunīz elemoſinas et orabo
mb ī eſtatis et aliquas diſciplinas faciatis z
caſtitate mūdiſſima vos ornetis. vñ aug ī q̃ dā
ſermōe ī q̃t vnusq̃sq; gſideret gſcīz ſua z qn
alīq⁹ ꝛemūe vulnerati ſe cē cognouīt. p ieiu
orationz ſeiunīs et elemoſinas ſtudeat mūdar
gſcīz ſuā: et ſic eucharſtiā ꝑſumat accipe.
In cui⁹ figr̃ mādauerunt agnū duc iq. lūn
reatūz. exo. 12. ſic ꝑceptū erat a deo. Moyſi
z Aarō ī terra egipti loquēs ē dñs dicēs. Mēſis
iſte vobis ꝑncipiū mēſiū primus erit ī mēſibz
anni. loquimini ad omnē cetū filioz iſrl. z di
cite eis. Decima die mēſis huius tollat vnus
q̃sq; agnū ꝑ familias suas et domos suas. Si aūt
minor ē nūo ut ſufficere poſſit ad vſū cibi. aſſ.
aſſumet et vicinū ſuū q̃ iūxta ē domui ſue
Cretq; agnus abſq; macula maſculo āniculus
ſnū quē retinē tollet⁹ et eccl̃ et ſeruabit⁹ vſq;
ad quartadecimā diē mēſis hui⁹. Immolabitq;
eū vniuſa multitudo filioz iſrl ad veſpz
et ſumet de ſanguine eī ac ponet ſup utrūq;
poſtē ī ſuplimi nāli domuū ī q̄b comedet
illū et edet carnes nocte illa aſſas igni et azi
mos panes cū lactucis agreſtibz nō comedet⁹

figura agni paſcalis.

ex eo crudū q̃d nec cocti⁹ aq̃. ſz aſſū tm̄ igni.
Caput cū pedibz eius z ītrīnſecis vorabit⁹ nec
remanebit q̃q̃s ex eo uſq; mane. Siq̃d reſi
duū fuerit igni cōburēs. Sic aūt comedetis illū
Renes vros accīgetis calceamenta habētes ī pedib
tuis baculos ī manib z comedetis feſtināter eſt
n. ꝓtr̃ſe. i. trāſitus dñi ē hoc erat paſcha Iudeoꝝ
ī memoriā habitus ex egypto. z figa. veri paſchatis
nri. Ideo ſic ꝑceptū erat illis ut ille nr̃ſus eēt
ſollēnitū z dignū ānī ī ter alios mēſes cū eſſe
Mēſis ī q⁹ celebrat paſcha xp̃i⁹ ds ē cū ꝑncipū
Mutūū. top⁹ ānī q̃ ſic ī illo die xp̃s ī eruit
nocā vitā ꝛeſt oēz aūe ſcē ita et nos debemus
renouari p gr̃az vnī xp̃i nr̃i gr̃ et ī memoriā fati
bñfij obſeruā ſcā illa ſpūalē ſic illi carnalē fa
ciebāt q̃ erat xp̃s nō po dē q̃ q̄z familia z do
mus oꝛtur agnū ꝑ ſe. z comedē ī paſca ſic q̄z
fideles de ſuncē corp xp̃i. cū ad ānos diſcre
tos ꝑuenīt. z ſt ex charitate quocūq; vitio ꝙ vocē ſors ſiq
i. nō ſolū ēt ſua familia ſz alios gubnāt ad tale
cibū regni ī noctē ſm̄ macula. 2°. q de ſō gui
ni lumebāt ī mirabilē domus. z poſteā portarū
domus ī dextra z ſiſtra ſt ſupra ſic nos de
bem ī ſcīs duch ī memoria corde vīrtutū ꝓpoſi
te xp̃o ſāguiz z paſſōnī cū ore q̃ ſcīz loquelā z
meditatōnē. 3°. q. nō accumbebāt. erect⁹ aūt ſz tm̄
aſſū igni ſic nos nō debem⁹ accedē cū frigiditē
z ociositate ī deuotōnē ſ. cū aq̃ philoſophie ſz cū nra
xp̃i fide z igne charitatis. accumbere. 4°. q. ea q̃ tonſ
accumbebāt nō remanebat ex eo q̄q̄s. ſ. q̃ debem⁹
credē. z eſſe toti xp̃o ī q̃libz ꝑte hoſtie corp⁹ z
ſpūs. z nemo debemus. ſ. credē cū dumitatem
z humanitatē. z ſi aliq̃d remanet q̃d nō poſſe
q̃medi gburebat igni. i. q̃ ſi aliq̃d arduū ſ. hoc ſa
cramētū nō poſſumus ꝓpr̃ nō credē relinquam⁹ ſpūi ſancto
z igni charitatis. gburat⁹ nr̃a xp̃i paſſū q̃ debem⁹
ī hoſtia aūe z verbo portare. 5°. debebat comedē
panes azimos cū lactucis agreſtibz ſic nos debe
mus cū puritate gſcē q̃medē ſm̄ firmitē malitie
et cū agreſtib. i. amaritū laremus ꝓpē. 6°. Renes
accīgebāt cōtra labōs ſic nos debem⁹ accīgere lū
bos ſt caſtitatis. 7°. calciabāt ſe. ſic nos duob
calciamentis debem⁹ cē calciati. ſ. Timorē mūe
dicie z amorē charitatis cōtra hoc ſacrīm. 8°. te
nebāt baculū ī manibz ſic nos debem⁹ tenere forti
tudinē. z ſtremū ꝓpoſitū apli⁹ nō cedēdi ī ꝓcer⁹.
9°. comedebāt feſtīnāter. ſ. q nō ds q̃s diſſīre hoc
ſacrīm accipe p. x. ānos ſz ſtatī oī anno ꝛeſtituere ſe
ꝑparet. vīro ſumiturū ꝑ vocē alīq⁹ mirabile z q̃
ſicut ī illo z quē nos ſtare pot ī oīb⁹ alīs mūdi ꝛer.

et aliquo gui
matrimonij ꝛz
abſtinet q vale
quare.

ſm̄ pgnitri

7° q̄ 7. dieby post pasca nō gredent pauī firmēta
tū hoc sigt q̄ debem⁹ toto tpe uer uitā post pasca
abstinerē ab oī firmēto peccati z uicioz̄ q̄ sueti sūt
z nō solū p hos tres dies uelle bñ opari z nō
amplꝰ q̄ si sic ullus grās cōpetes: ecce patet
ꝓpatio Anteces: sequt ꝓparatio. Cōcomitas.

Nicē dicēdū ē d ꝓpatiē Concomitāh q̄ etiā cōsi
stit i rubꝝ. v.z. i Meditatiōe Oratiōe et humu
liatiōe. postq̄ ign. cras bñ mūdatus i ḡsciā z
uestitꝰ adornatus si uis duc anīa cōmuni
cāē. ꝓpara te ab ista nocte z noli dormire to
ta nocte sz uigila et manducato ḡsurgas. et īcipias
meditari psalm 3ª. d hoc sacēo. pº quātr sit digni
tas z Mtꝝ illi. q̄ 9muī i hoc sacō qa idē dei
filius q̄ i celo regnat cū pī z spū sco z i toto mūdo
ꝓ quē tot dñi adorāt ag̃li adorāt ptates z uenerāt.
2º meditāt quātr sit benignitatꝝ q̄ elignat et
celo descendēr z modū abi ītrās i corp⁹ tuū z duas
tuā uilissimā z cruc cū q̄ sceleratꝝ. hoīs peccatoꝝ.
3º. Meditāt quātr sit bonitatꝝ et docilitatꝝ quē
solā q̄ nrā salutē uoluit i carnari z ꝓdicare z pecu
nā z humiliatꝝ pati z denū cruci figi sz et i hoc
sacō se uoluit ꝓpea ḡsecrari ut i nu⁹ i eā mā
neat habitare z ut nr̄e memoriē passōis et redē
ptōis illi⁹ hāmꝰ hoc. n. memoriale dr̄ suū passiōs
q̄ē. u. aut hec quotiēscūq̄ fuerimꝰ i mei memo
riā facietis. vade ergō i aliq̄ angulo ecclē iusta
meditari q̄ stati ad deuotionē ergā actiōē sic dū
ps. Su meditatiōē nrā cū expedierit ignis 2º
debes ire ad oratiōē q̄ sm̄ dr̄i ad uotū nihil
boni possum⁹ et cognitū sm̄ apōs. quātō magis ad
tātū sacrū uos ꝓparē nō valem⁹ ergō ad deum
uenire p. ad hoc urgunt⁹ z stātes ut ipē tribuere
dignet ḡciā dignā ꝓpatiōis. et dicas cū ꝓpheta Cor
mūdū cr̄a i me deus z spm̄ rectū i uisce
ribꝰ meis. Ne proicias me a facie tua z spm̄
scūm tuū ne auferas a me 3ª. dē humiliatiō
scriptū ē. q̄ humiliabꝝ deus dat gram̄ z q̄ sic
apostꝰ q̄ i nōie Jesu oē genu flectat celestiū
z tr. Ideo studeāt humiliari quātū possūt ecce
ego ad uillā. cū oculos demisissē i terrā z ani
mā lacrimis pectus tuū sic publicanꝰ et i
tēstinis meditādo q̄ es cinis et pulis et ecias
seruos z sceleratꝰ z malꝰ filius sī ānō peior
z minor peccatōr arridis z spūalibus tā exercitꝰ

dō i domo tua recipe sdeo cū lacrimis duas z
toto corde humiliato sic Centurio Dñe nō
sū dignꝰ ut i tres tū tecū meū ser. Nullatenꝰ q̄
cū possem⁹ cū tāto ancois fremor z cū tāta re
uerētia et deuotiōē q̄n ā pluis teneam⁹ pp̄ ista
tā ei⁹ excellētiā z Mtēh vñ Ambro. duc me
Quātā credis cōtritiōē Quātō et q̄ lacrimaꝝ
fonte quāta reuerētia et tremor quāta cordis z
anīe puritate stud diuinissimū sacrū ē cele
brādū ō bone Jesu. ubi caro tua i ueritate sumi
tur ubi sāguis tuus i ueritate bibit ubi sūmis
tua iungit⁹ ubi scis adest ꝓsentia ag̃loꝝ
ubi ipse ē Sacerdos z sacrificiū potis mimabilꝝ z
ineffabilꝝ: z sacrū eucr̄ist⁹ scrutet⁹ i trāsitu labꝝ
rorum q̄ cū fide portam⁹ s corp⁹ p i articulo mor
tis nr̄e auxiliū habeāt fidei pn̄ ꝓstrauit se i terrā
uoce z lacrimis quātū potuerat clamādo dicēs
Pne q̄s sū ego ut si dign⁹ q̄ sū tecū meū tuū
Meruit hoc pr̄ecur hō ante christū nō sū dignus
nūq̄d ego melior sū q̄ oēs pr̄ecessi. Tu nos lustri No
ui uico ubi oculi hoīm nōstrā. Cur me tecū
ti humiliasti patriarcha ad hoiem descendēr pri
uilegiū et peccatorem z nō solū cū illo māducare
sz et te māducāt a bello Jubes: cū q̄ ppe illū dēt
sacerdos erigēs se uir gl̄osus flexis genibꝰ z
mixtis lacrimis et suspiriis eucr̄ist⁹ fiat mirabile
sacrū z thesē dei et corpoꝝ ꝓ. z tēpe alea dispu
et deus me⁹ z dñs meus q̄ p me passus et solus
ante oīa hēs z sm̄ principio z deo pē. Tu ante vi
tā es q̄ oēs creaturā muti z sm̄ q̄ moriēt
Tu lux illa i cuius hēsibus q̄ illuminas oēm
hoiem uenientē i hūc mūdū. Tu es q̄ tua ḡtia
tecta facis oīa q̄cūq̄ q̄ mis i celo z i terra. o si
gnū dilectiōis ineffabile. ut idē sit dator et
patiū z donatū sit ipm̄ donū o fremēdū excellēs.
Venerādū colendus adorādū gtiosissimū amp
lectendū et oibꝰ laudabꝝ extollendū Cuncti
ꝓcamur: fremitu i cordis suisceribꝰ retinendo
et ꝓpectus tpibꝰ dilegrdū hec ille 3ª ꝓpatio
dr̄ Sbsequēs. s. post cōmunes i q̄ sūpta
alia facienda s. Rengratiatio Vacatio et
Refectio Sim. post sūptionē abi corporalis
solet religiosi z clerici gratias deo reddere quātō
magis post sūptionē panis ihū ag̃loꝝ z uidē
mus sbq̄ post sūptionē uadat ad rengratiādū

Dꝫ meꝰ q dignet̄ ē desidēr̄ i domꝰ suā cꝫ
tāto amoꝛ̄ cū alq̄ oratōe deuota. rogādo illū
vt nobiscū cū sua grā sēp̄ pmanat. 2ª dr̄ va
catio q2 hꝫ duby sātꝫ nō dꝫ hō statī ad gusla
tūꝫ sculans accūrēr̄ ad alquā unitatē
mūdi. ꝫ diuinꝰ offertoꝛ i sindēr̄ roratoꝛ
i ecclesiꝰ orare ut tāto digno dōo alquā
Reuerētiā faciat cū deuotōe pmaneat. 3ª dr̄
Retracto. i. sollicite cauēr̄ i posteꝝ ne p alqd
peccāt tātū hospitē et aiā sua diuerat q2 hereſſ
grauꝫ pnicia. vñ xi. Tuncp̄ cōsiliū q3 nō ad
mittāt hospes. facio sūmo studio dꝫ qsq3 cau
te ne ad soluta pcta redeat et xp̄o et domo
suā cū pnicia expellat sic fecerūt Iudei q̄
domū palmaꝝ illū honorifice susceperūt: et sīa
Ro. cū mitis pnimis tāꝫ lasciuōē et cuiusm
te accrēuit:.

: Circa 3ᵐ. ꝫ. vtilitatē quā aīa deuota ꝛcumpt
ro deuota pfatōe ꝛsūptoꝛe huⁱ alt̄ sacrāmꝫ.
lōgū ēē ꝛplicāt. ꝫ tm̄ xᵉᵐ fructus explica
bm⁹ vobis: ps dr̄ fidei cōmēdatio q2 i hoc sa
cō fides elucet sup nāꝫ sensū ꝛintellectū ideo nāꝫ
necessū q3 deū apt̄ ꝛceptū ꝛsequāt̄ ocm̄ i tellectū i obſ
quiū x̄ꝝ. vñ hoc sacrū iter alia solū appellat̄ mi
sterium fidei. 2ꝫ ē spei elevatio nā hoc dr̄ propt̄
vitā eternā ideo apt̄ dr̄ quo cū illo nōs oīa nobis
donauit. ℣. ē memoꝛ accēsio dñi nr̄i quā p
nōs solū p nobis nouā voluit i ceuꝝ. ℣ etiā
se i nāꝫ alijs dedit vt nāꝫ nobiscū vniret̄
hoc vsa xane quātū debem⁹ diligēr̄ xp̄m. q̄ā
se sua dedit i alijs sā quinē i potū. aīmā i pī
tū ēo appellat̄ et hoc memoriale pascꝫ et nos
trꝫ dꝫ nos. 4ꝫ dr̄ mētis illuminatio ad sup
nā veritatē q̄ēplādā. i. ꝛfectio i fig̃ dr̄. Custa
uit Ionatas et mellē illuminati sūt oculi ei⁹
C. dr̄ Animi vnctio p cui⁹ gr̄ām vnc
tionē quā ꝛcepit i hoc sacō ideo dr̄ eu
charistia. i. bona gr̄a. Io. 6 q nā ducat me
q̄ vnxit pp̄e me. vñ dic̄. tho. i 3. p. q. sicut
xp̄s venit i mūdū q̄ tulit mūdo vitam gre
mi. i. Io. Gr̄a et veritas p ihesū xp̄m. Ita ve
nit̄ i horiem p sacrāmētū hoc op̄at vitaꝫ
gr̄e. q̄a q̄ntū ad alt̄ xp̄m. q̄ tū ē talis sacra
mētū q̄ q̄ nos sit cautus gr̄a tū ne q̄ntū.
C. ē peccāꝝ remissio ꝛsatisfactio p̄p̄a hoc sa
cꝝ dr̄ et sacrificiū p quē q̄ pcta remittūtur

nā p peccm̄ ꝛ oīa pcta nra remisit sūt Io. p°.
lauit nos a peccatis nr̄is i sanguine suo vñ tho i 3.
p. dic̄ q hoc sacrū simul dr̄ sacrificiū ꝛ sacrū
Sacrū nō sacrandū hꝫ i quātū sumit ꝛ ideo effectꝫ
sacrandi hūt illud q sumit effectū sanctificādi hꝫ i eo
q offert p q offert ꝛ hꝫ nā satisfactoriā p pcta
hoꝝ p hoꝝ q buꝝ offert̄ vivoꝝ et defunctoꝝ. Et dic̄
q si ꝛsiderent ut sacrū hꝫ duplicē effectū vno nō
diuerſe ex vi sacrī. alio nō qī ex q̄da p̄mutatiōe
ex vi q dē sacrī diuerſe hꝫ illud effectꝫ ad q̄d est
institutū nō ē aut̄ institutū ad satisfaciēdū ꝫ ad
spūalē nutrēdū p vnionē ad xp̄m ꝛ mēbra eius sc̄
Nutrimētū vnit̄ Nutrit̄ ꝫ q̄ talis vnitas
fit p charitatē ex cui⁹ feruoꝛe aliqs ꝫsequit̄ re
missionē nō solū culpe ꝫ et pene. vñ ex p̄sti
tutō hꝫ remissionē pēn nō q̄dē tot⁹ ꝫ sīm
modū deuotꝰ atq; feruoꝛosꝰ. vñ et i c. si q°
nōs ꝛ c. si cū de p̄sc. di. 2. dē q p hoc sacrū
remittit venialia ꝛ sm̄ doc̄ et mortalia obli
ta ꝛ ignorata. q̄ fuit diligēs examinatio. vñ
Inocē. de offō misse c. vlt° dic̄ Si digne sumatur
eucharistia a malo libat ꝛ firmat i bono venia
delet ꝛ cauet mortalia. 7. dr̄ fructificatio p̄
parasti i gl̄a. nro nō ꝛ ad. oēs q tri. nec. ꝫ
Et panis cor hoīs ꝛfirmet. confirmat. n. hoc sa
cramētū ab hostib ꝛ p̄seruat a peccatis futuris
nā ut dic̄. tho. vbi ꝫ. cū peccēt̄ sit q̄dā morꝰ
aīe spūalis hoc nō p̄seruat aliqs a peccō futuro
q̄ p̄seruat̄ corp̄ a morte futura q̄t q dic̄ sit
duplex. vno nō i quātū hoīs natura iterius
roborat̄ q̄ interiora corruptiua ꝛ ser p̄seruat̄
a morte. p cibū et medicinā alio nō p hoc q
munit̄ q exteriores impugnatiōes. et sic p̄seruat̄
p arma q̄b munit̄ corpꝰ extra. Hoc autē nō
hoc sacrū p̄seruat a peccō nā p° q dic̄ q̄t q°
quis ꝫ gr̄am roborat spiritualē vitā hoīs
tāqꝫ spūalis cibus ꝛ spūalis medicina. Sic
d ps panis cor hoīs ꝛfirmat. 8° ignatius
ē signū pacis xp̄i ꝫ qua vinctꝰ ē demones re
pellat ipse ꝫ impugnatiōes. ide dr̄ hostia q2 ꝫ fugat
ab hostib. ps. Ibi q fregit posthas arcū scu. et
ensē ꝛfregit ꝫ sup Io. Ut leones flāmā spīrā
tes de mēsa dñi nr̄i dicim⁹ terribiles demonibus
fīt. ꝫ fugat et a peccō futuro ꝛsq3 ardent ad
refget. 8. dr̄ fructus exercitio nā dic̄ Greg. Cu
stato suū desire oīs cor⁹ vñ ps Sup aquā refec

chris deduxerit me. vñ efficit ꝙ hoc sacrificiū cū
nalis vnci spūalis z ãgelus cū sit dñs ꝓmus
angelor. ꝯs ꝓmū angelos mẽduxerit homo
z cū ꝙ hoc sacrificiū vniam corpori nr̃o xp̃i
et effectum filij dei q cū eo in vnitate cãnis ſ̃
ex deo nat'ſ. Et ꝯ dñs scotꝫ glo. g'dñs de
notꝰ augumẽtato ĩmo celestis delectꝰ qꝫ
statiꝰ ver nr̃m ꝙ hoc sacrificiū ñra mẽa mũ
t xp̃o qꝫ q alia vñ ꝯ ẽt q mẽduxit nr̃as
carnẽ vbi. meũ sãg. ĩ me manet z ego ĩ illo
q ẽ fructꝰ eduliꝰ scotꝫ. vñ ĩ lo. sap dñs pa
nẽ et vbo ꝓstrauit cor ẽ delicias mẽ ſ. ba
bẽte. ꝓ ꝯ nr̃os scotꝫ q ĩ cũptõe hui' sacrã
gustauerũt delectabiles. sic et s. ãbr̃
ose legimus. et s. Gregorio z alij multꝰ
De s. caterina et Benedicto et scã clara. z bñ
angelꝰ et fulgores q nitebãt ĩ optatꝫ fr̃e stre
bat plãe duth sm̃ cibo materiali ꝯ ꝯ dñs hoc
sacrificiū. sacrũ quinũ. z pascha sanctꝫ ocãtꝫ
hodie. o sãctꝫ scotꝫ o amor amoꝝ o dulcedo
hodie ſt nra festa paschalia ĩ qbꝫ adest pr̃ filius
z ipſe sponꝰ ĩ qbꝫ fit cõiugẽ sponsus cũ sponsa
z fit vna caro cũ ꝯpõ. vlꝝ de vi
te ethne collato. Io. 6 q mãducat hunc panem
vivet ĩ eternũ. Nemo n. suus meritis pot
ĩgredi paradisũ nec Lr ĩ vtero matris nec baptiz
aliud sacrificiũ adultꝰ rebuit paradisũ nisi ipe
xp̃s dei filius q gustat ĩ hoc sacrificio. vñ ath o
nomaste dñs hoc sacrificiũ sacrorũ qꝫ fructꝰ ĩ oz
roca ad id ordinat. ꝯsequẽ oth Rom' qꝫ pecca
tis moriẽtibꝰ ĩ extremo vite mortis cũ sancte dñs
si voluit ad presentẽ si patrocinã. sentiet ꝯtrarium
z q ꝓ hoc sacrificiũ augẽt vitam in
ista augẽt et glã. z quicũq q magis frequẽtauit
dominũ hoc sacrificiũ tanto efficiet ꝯ sanctiꝰ z sic ĩ
vita gloriose. vñ alig ꝯ ĩ barletta. 158. et
hac materia esse cessemus. Deo laus.

nem. Verũ corp' x̃i ſ̃t ſb hoſtia ꝓpoſita quã
tũ ad veritatẽ ei' ſbſtãtiã. vñ Ruth ĩ 4. dist. x. q ĩ ſa
cramẽto altaris ſba corporis x̃i vere et realit ꝓtinet ſbſſe
ꝓprie divina. n. virtus q ẽt nihilo mundũ creauit
hoc ĩſtituere potuit z voluit et q voluit fecit.
Et hoc fuisse ꝓ gratiã ſcitur q ĩ hoc manifeſtat ſua
potentia ĩmẽſitas hoc. n. ẽt admirabile q excedit
oẽm ptatẽ nature: ſtẽ ſua humilitatꝫ ſ̃ fidelitatẽ ĩ
hoc q voluit q ſuum corp' ſacratiſſimũ poſſimꝰ, nos
matrẽ ſcitatẽ ſtẽ ei' ĩeſtimabilis charitatẽ ĩ hoc q
a nobis viſibili recedẽs. nobis cibũ voluit nrm corpus
ſuum ĩviſibile remanere z ꝙ hoc ĩ credẽdo ĩ humilitate
exaltamur ei' virtute ſpei roboramur z ĩ charitate ãplius
ꝓficimus. Sũmus q debemus dei catholici de trinitate z
ꝙ ſicq illũ peſſimus errorẽ ipiorũ ꝙ dicentiũ x̃m corpus
nõ ꝓtineri realit ſb ſacro ſ̃ tm̃o. ĩ esse ſue ĩ dignitate
que errorẽ retractauit beringꝫ ri' archid' 13. epiſcopꝰ
turonẽſis et ĩſe di. 2. c. ego berengarius. Et fraõ may
ĩ trac. de hoc sacrõ hoc ꝓfitemur dicẽtes. Pr̃ nr̃a ſcta
ꝓ verba et qbꝫ solet ꝓsperos ꝓmotiones ꝓcurare. ſ.
potentia qꝫ ꝓmanat ab eo ĩ nr̃a ecclia cunctos ꝓficere ꝓ
ſit. ĩ mysterio dñice ꝓpli de quibus nr̃s ſalvator ꝓcurauit plebẽ
ingentem ꝓficere. 2m ẽ ecclesiastica qꝫ potestas ſpiri
talis ecclesiastice ꝓficere ꝓtendit. 3m ẽ magnificentia
qꝫ ẽ virtus qua mundus solus ꝓficuꝰ ab homine ꝓficere
ꝓtest ꝓ ꝯ virtutẽ qua ſol ꝓficuꝰ ab homine ꝓficere ꝓtest
ſuis effectꝰ ꝯ ꝯ ꝓficere ꝓficuꝰ ab homine ꝓficere ꝓtest
dicit ꝓficere ꝓficuꝰ ab homine ꝓficere ꝓficuꝰ ab homine

Sermo admirād de mirabilib Corporis xpi

Quod no capis quod no vides āmosa firmet fides pr̄ter rez ordinē:

MEMORIAM fecit mirabiliū suoꝝ misericors et mitis dominus: escam dedit timentibus se. ps. 100. Ex quā opa deꝰ fecit i mūdo sic̄ mirabilia et stupēda. tm̄ i hoc sacro mirabili eucharistie dō tur et tria mirabilia i eligit q i ipō vr̄ dō mirabiliū q fecit i mundo memoriā reliquisse. ait siquidē in illo escam fecerit hominib⁹ q̄ē stupor⁹ esca. Sap. 6. Stupore⁹ escā nutrimēti post tui et panē de celo p̄stitisti tibi vñ ad intelligendū excellētia hui⁹ sacrī. dic̄ s. tho. q̄ quis cū sana virtutē habēt et efficacē p fidē per xp̄m. Rom. 1. rex fides ex fide q̄ fit solū fidelibus ad salutē. hoc tm̄ sufficit dr̄ Sacrīs fidei vñ i carnosi musse virtutē. Musterii fidei. 1. Tim. 3. Secretū sanctū, solū fidei mysteriū quātū ad tria sc. ad ea q̄ sup̄ exceditur nr̄am stupēda q nisi fides tueret nūq̄ intelligerēt. pp̄r̄a dic̄ illuc. Adsit fides et alia remanebut q̄stio. et hoc ē quomō. tm̄ ex p̄ te dei quoꝝ dei sit in p̄sentia bda ab intellectu nr̄o adeo sit subtilis remotus. q̄si vel humana p̄sentia deficeret nō esset admiranda nec stupēda. tm̄ ex p̄te nostri ut nr̄a fides sit ap deū meritū q̄ certe nullū est si aliq̄ vel p̄sentia deficerēt ut dic̄ Ad. q. est Sancta fides nr̄a nō ht̄ secretū ubi humana nō placet experimētū. Quis enim p̄ualeat vocem istam mirabilem q̄ sit i sacro talem fidei nr̄e nō possit ab intellectu nr̄o p̄sentia nō tm̄ fidelis Laminus credet ex nec ē q̄ suggerit nō humana. imo certe nr̄a vera q̄ i mysteriis p̄t et sūmus veritati creatē secundū et supponūt veracissimus ē q̄ quid ab eo p̄ veritate p̄dit q̄ errat nō p̄t sic nr̄a i breuibus eo spe errat. etiā i rebus mundi et sensibilibus. Quis ergo ista mirabilia q̄ transcendūt intellectū et omnē sensū nō possit p̄ voces demōstratiuas p̄bari tm̄ ocl̄ ratiōes fidelium q̄ nos p̄ sacrā scripturā et p̄ voces possit edi et mitte bonū p̄suasoēs et p̄ rōnes mundo inducunt et ex q̄b⁹ intellectus fidelium adiuuat et roborat ad veritatē clarē apprehendā. Hec ap dnō ē possibilia et rationabilia. vt ergo ad p̄positū veniam⁹ intendimus aliq̄ mirabilia et miracula in hoc sacro vel declarare et aliq̄s voces exp̄ mirabilia i scripturā sacrā ad sensū. et ut ordinate procedam⁹. p ordinē p̄dictorū ulla distinguem⁹:

: Circa p̄dictū Sbe. ē p̄m mirabile. q̄ fides non cecte credit Cū hoc sacrū Sbās panis gdm̄ Sbās carnis corporis xp̄i. et Sbās vini gdm̄ Sbās sāguis xp̄i ex virtute verbor xp̄i in hoc sacro: p̄ conuenientiā nō

per conuenientiā uero ē sb utraq; specie tm̄ xp̄s. non solū corp⁹ sed sanguis et diuinitatē cuius est q̄ ista Comistio et trāsubstantiatio sit in substantia similitudo illorū verborū xp̄i q̄ sacerdos p̄ferūt dū nr̄o illo q̄ dicit Hoc est enim corpus meū i tm̄ credat ecclesia q̄ sic facerē q̄ facit certa cōsecratiōis forma tm̄ i tm̄ē p̄ferat sup debita māteria q̄ post p̄secratiōem sit tm̄ xp̄s ē in hostia. et tm̄ i calice ista tenet doctrina theologi i 4. sen. dis. 9. et omnes. 1 dicit p̄sens. dis. 2. q. multa capitula. et certe ista diuisio ē mirabilis q̄ nō ē mālis nr̄a accidentalis sed supmālis vñ debens scire. q̄ sic dic̄. Alb. magn. Tripliciter reperit Mutatio. Accidentales mālis et supmālis Mutatio accidentalis ē q̄n aliquid aliq̄ fm̄ accidens fit alii q̄d fm̄ diuisitatē formē sic nō materie sic dicit lutum fit vas et cinis uitreū. et lana uestis et linum Camisia. 2ª ē mutatio mālis et ista ē duplex. s. accidentalis et substantialis Accidentalis ē q̄n mutatur aliq̄d fm̄ accidens tm̄ manēte tm̄ eadē substantia. sicut q̄n mutatur aliq̄d fm̄ quātitatē vel augmentatio vel diminutio aut fm̄ qualitatē vel alteratio. aut fm̄ locū vel mutatio localis. Mutatio nō substantialis est q̄n p̄tigit usq; ad formā substantiā et vel quātitatē vel corrupto ut p̄z q̄ dicit i elementis fm̄ aliquā p̄te q̄ fit corruptio unius ē quātitatio alterius. et i tali Mutatio mutatur tm̄ forma substantialis sic tm̄ remanet materia dē mā prima sb diuersis formis q̄ ē ingenerabilis et incorruptibilis. Tertia Mutatio dē supmālis et ista ē duplex. q̄n. s. ex nihilo ēte. et nihilo fit aliq̄d et appellat creatio sicut la diuine potētie relinquatur q̄ solus primus agēs ex agere nullo p̄supposito vñ p̄ creationem substantia materie accepit ēe simplex q̄ prius nō erat sicut dicit theologus dicens in p̄ma et 2ª gen. et sacra scripta dicens q̄ deus creauit de nihilo. 2ª q̄n nec materia nec sic manet sic tm̄ accidentia et tales mutatio dr̄ transubstantiatio et ista est in hoc sacro. vbi substantia panis et vini desinit esse et substantia corporis et sanguinis x̄ remanent tm̄ accidentia: et dr̄ ex hoc sacro. vbi est. ista. q̄ una vera: Ergo cū ista trā substantia et mutatio sit supmālis si vos velitis gubnare fm̄ regulas p̄dictas erratis nec intelligitis. si debetis uos gubnare q̄ sic creatio sit recepta q̄ hec ē mutatio propter quam si fieret hec veritas discordando q̄ signata nō ēt hec mutatio accidentalis q̄ mālis q̄ fm̄ p̄dicta. i q̄ mutatur materia ē inmarcibilis. certum. ibi q̄ precepta nō varianda. Nulla. 2ª mutatio mālis ē integra q̄ sic remaneret eadē materia certe integre i ista mutatione materia panis fiat caro x̄ et vini sanguis x̄ talis mutatio nō erit substantialis sed mālis si solū dicit ista nō ē grata q̄ ingenerabile.

non corpus p̄ nō unus anōs formal fidei
Super expedimē

sensus gratus accepit cē post nō cē ſ̄z hoc corp̄
⁊ nō accepit cē q̄t nō fuit q̄ illud idē corp̄
q̄ accepit a virgine g̃nit vel ſm̄. Sco. sit hoc
g̃ ipso i p̄exist̄ſ. Ite nō ē exceptio q̄ corp̄
⁊ ē i corrupt̄le. ⁊ ſpēs nō corrūpit̄ ſ̄z mutāt i
corp̄ x̄. Ite nō ē augumētatio nec diminutio
q̄ ibi corp̄ x̄ nec mai⁹ nec min⁹ effiat ſ̄z ē ibi
cū ſua q̄ntitate. Ite nec ē alteratio q̄ cū corp̄
x̄ ſit ⁊ passibile nō pōt alterāri q̄ alterato
ē q̄ quodā pan. Ite nec ē mutatio ſm̄ locū q̄
corp̄ x̄ nō mutat̄ localr. q̄ quis nec ſit i hostia
ita nō desit celū ⁊ cū sit i uno altari nō de
ſit et cū ſit i alio ⁊ multis aliis: Esse igit̄ p̄ni
rabile ⁊ oēm rōem et sensū. Q̄ quis aut̄ istud
ſit g̃nuū miraculū ⁊ sola⁹ potētie dīne facere tale
mutationē i istāti nō alterat̄ nō apparebit i possibile
nec et rōnabile. Si g̃ sic deum aliq̄ ſmulia exā
ptā. Q̄uis et dicat hīla. et ter. q̄ i nrā
nāli nullū reperit̄ ſufficiens exēplū dīnus ⁊
pus. et alr. hyerā. ois ſmilitudō ⁊ creaturis ad
duētas applicet dissimilitudīs tm̄ nō parūtas ad
unit̄ intellect⁹ nr̄i ad ordinē dīe mirabilis dis ſi
militudinis ⁊ ſcriptā aliq̄s exēplis ꝛpuit̄ q̄ est sic dis
cipl⁹ vult i nā ⁊ scriptā aliq̄s ſmilia reperiūt

debile q̄ sepe mitra i nāliq alt̄ appar̄t q̄ sit sol
u. stelle appar̄t minime quātitat̄ tm̄ q̄z stelle
exurdet quātitat̄ tot̄ terre hui⁹ mūdi. | Tē alū ap
parer rubeus pallid⁹ et sanguine⁹ hz ise nullas r
cipiat reginas i precessus. Tē rem⁹ i aq̄ cū rente
apparet fractus et curuus pū nō sit. multis tū ist
mus sz sanus ex aliq̄ palati corruptōe aliq̄ distra
ctura uidēt et cg̃. | Tē q̄ tā tatus ꝓba mitra alt̄
apparet q̄ nō sit sic alū videt̄ serpētes: t fauos
uidēt. t sic de cęteris cognouit tā ista q̄ i ueritate nō sunt
aliq̄ mulier ꝓstigiata uī uiro capitis asinini 2
nō ē. q̄ uī tāte demonū illudit sensib⁹ nr̄is. | Tē
xs̄ post resurrōnē suā gloriosꝰ apparuit tm̄ magdalene
i forma ortulani sr̄ ostēdit discipulis i forma pegrini
2 apostolis i forma passibili i q̄ nō erat. ex q̄
i multis exēplis tm̄ꝰ q̄ multa appar̄t q̄ nō sūt
ita sic appar̄t nō ē igr̄ mira fides de portentis m
ca 2 nulla mirabilia nō ad decipiendū sz ad salutē
sic dicit aug⁹ ut fides locū habeat cū aliud ibi ap
dat̄ q̄ uidet 2 uidet q̄z ordie uī ex spūs pa
uisse uidi 2 audi ibi cū occultatū uerū corpus ihū
ihē ea q̄ oculis uidēt 2 gustāt nō ē corpus xpi
uere et ē amplius purus et uerū sz tātū illud
accidētia uī ocul⁹ structus deceptus i hoc sacrō ni
si solū audet. sic hem⁹ figurā gen 27 i isaac.
q̄ decepit fuit i oculis ysaac filiū suū iacob q̄
credidit ee esau. n̄ uis audiri cū dicit vox q̄dē iacob
vox uō sed cet. | Arta preclarum Quātitatis fidei cōe
ee uenit q̄ illa pua hostia gsecrata continet
ueraciter totū cor xpi. ita magnū ip̄ius sic
sunt i celo 2 sic ē i celo q̄ idē corp⁹ 2 nō aliud
et nō excedit mēsurā hostie 2 hoc ē valde mi
rabile cū dē corp⁹ q̄d ē i loco grāde sunt q̄n loco tm
q̄ sm quātitatē locati cū locus. 2 q̄n hoc ē sup oīa
miraculū tē. doc. q̄ xps nō ē i hoc sacrō locali
sic res locata i loco. sz sacrāte nō dicit ee i loco
ꝑ declaratōē dicturus sone q̄ sm theologos aliq̄d
dicit ee i loco q̄tr. s. ee circūscriptiue. diffinitiue.
mensurate 2 sacramētali seu ꝑsētiale. Circūscrip
tiue aliq̄d dicit ee i loco sic q̄ totū locatū correspō
det toti loco 2 ꝑtes locati ptib⁹ loci hoc modo cū
corpus sit i loco excepto celo ē puro. Diffinitiue
aliq̄d dicit ee i loco q̄d ē ptis alicui loci p̄ualē 2 ac
tualē ꝑsētiā sine existentiā sic tm q̄ q̄n ē i illo lo
co nō pōt ee i alio ex nā sua t̄ q̄ sua potentia sic
dicim⁹ de āgelo q̄ q̄n ē i terra nō ē i celo et q̄n
ē i platea nō ē i ecclia. Sacrate nō dicit ee i loco
q̄d ē ꝑsens alicui loco q̄ualē ꝑsentiā 2 actualē
existentiā 2 sic ē ibi ptis q̄ ē ibi sic sb signo ses

bili | mensur. nō dr̄ aliq̄d ee i loco q̄d ꝑ ipsa i nu
situdē corp⁹ nā sua uertit̄ ē ptis cuilz rei: sic ē deus q̄
ē i mensurato corp⁹ nā sua uertit̄ ē ubiq̄. Modo ad ꝓpositū
Dico q̄ corp⁹ x̄ nō ē hic circūscriptiue. sicut locatū i lo
co q̄ hostia pua nō gnāsurat̄ corpori x̄ magno nec est
nō ḡcut corp⁹ x̄ uerū nr̄ aliq̄d corp⁹ ꝑfecti hois sic pua
hostia: 2o nō ē ibi diffinitiue q̄ sic nō posset ee
nisi i uno altaris: 3o nō ē i mensure q̄ xps q̄tus
est nā humanitatis sit ubiq̄ nō tm sm nāz humani
tatis est aut ibi sacrāliter. i. q̄ ꝑsentialit exhibet ꝑ
fectā refectiuā corporis ubicūq̄ spēs panis uini q
seruat̄ sic i octo altaribus. S. tho. declarat̄ dicit q̄ nō
i hoc sacrō sit sūa corporis xpi ex uirtute gnāsurē pri
mū tm
ualis q̄ntitas corporis x̄ ē ibi gnaliter et secūda
rie ex q̄ corp⁹ x̄ ē i hoc sacrō ꝑ modū sbe. i. ꝑ modū
q̄ sba ē sb dimēsoribus. i. nō ꝑ illū modū q̄ quātitas di
mēsiua alicui⁹ corporis ē sb quātitate dimēsiua eius
loci. manifestū ē aut q̄ nā sb stare ē ee sb q̄lz ꝑte di
mēsiue sb q̄lz ḡtinet. sic sb q̄lz ꝑte aeris ē sba aeris
2 sb q̄lz ꝑte panis ē sba panis. sine dimēsoribus sic actu
dimisit t i dimise. Et ideo tot⁹ xps ē sb q̄lz ꝑte ho
stie 5o. dicit. q̄ xps uirtute hui⁹ quātitatis ꝑ nō quā
titate. s. nō occupādo locū. ꝑ diuinā potentiā. sic
hem⁹ et exēpla i scripta. qui ipse natus ē et resurgit
exiens clauso utero 2 surgens exiuit clauso sepulcro
2 sic fuerunt duo corpora i eodē loco sb quātitate corpo
ris xp̄i nō occupabat locū. Et si dicat mi uir nō posse
intelligi quō nr̄a magna possit ḡtineri sb pua. nō
mireris cū sb parua claue magn⁹ thesaurus ḡtineat
2 sb parua oculo mitra dolia uina tocius sb signo ista
sua flumina trahat i mare et mare nō reddūdet. Tē i pua
pupilla oculi mei ḡtinet spes magnas turres i uno totū.
celū. i uno speculo omnes mirabilia. 2 i mea memoria ḡti
nent oēs humanas⁹ sc̄as ciuitates 2 oēs rēs mundi uī i
uno pectore magna sapiens dolia uiri ḡtinet. Nō ne
cessū q̄ ē i hoc magno exēdē ḡtinet i corpore pue
ro uni⁹ diei si ḡtinet ista nāliq nō potest intelligi q̄ nuda
fides facit mirabilia cū dicat hylarius i lo. et tri. lib.
q̄ deus ꝑ fidē pōt facere q̄s uir intellectus intelligere.
fide⁹ nō possit ꝑ fidē facere q̄s uir intellectus possit intelligere.
nulla differētia est inter nos et deū. Si igr̄ nr̄e rōnabiles 2
sensibiles nos ꝑ ymaginē i nos secreta dei 2 angelica quēd
possent q̄s secreta dei scire.

Arta predicat⁹ Relatiuus. tenet fides recte q̄ tm⁹
xps ē 2 equaliter i quālibz hostia sine pua sine magna
sicut i una ista i octo 2 i milibz equaliter omnes 2 de
xps nec maior i paruis nec minor i paruis 2 hoc ē mirabile

gr z° d aũ dñ q ob nã constãtiũ ratio ẽ z in
mus magnitudinẽ et augmũtũ. qz erit i hoc sa
cramẽto nõ natura ꝓh dei potẽtia op'at' nõ ẽ limita
ta ad aliquã aĉtã quãtitatẽ potẽtia sacerdotal
ꝓh vnius solo actu posset ꝑficiũ totus populus christi
anus q ẽ i mũdo z totũ vnũ: dũ nõ sacerdos
totũ ꝑmẽ z vnũ oĩ facẽ suã hũt. vñ alq nouat
haĉ goẽm. q si erũt aliq sacerdotes q tenderent ꝑfe
ctẽ z sre p ẽccl̃as plateas vbi pomus vendũt z p oĩa
cellaria z sm̃ aliq nouũt ꝓh z tũ ad ludibriũ x̃i
seruatoris vba sicq illa ꝓferret nũq̃ esset ibi corp̃
xp̃i z aliq voluerũt dicere q sic ea q ibi geruntur
fier nostrã q gerunt i q̃b sacro. ꝑ debitã mi
nistr debita forma verboꝝ debita materia et
intento ꝑficiãt. ꝓh alij doc. multo' dicũt q non
tm intento ꝑficiãt. si intendat facere q fac ecc̃a: ꝓhetia i
tento i structis xp̃i q nõ ad tale ministeriũ z ludibriũ
ordinauit cõstituit hoc sacrũ ꝑfici ꝓh ad usum
fidelium. cũ ergo finis hui' sacri sit vtilis fidelium
ꝓh q quãtitas materie huius sacri determinet p
patentiã ad vsũ fidelium q tũc occurrit vñ sacer
dos hoc sacrũ plures portiones nõ dz ꝑservare plus ꝓh
plus ꝓh hoc plus pot plus ꝑservare. cũ ergo nullus fi
delium sit i determinata materia humani cõst et
indeterminata et ideo quãtũ ad potẽtiã rõnis z ipsa
rudoris ꝓh ille possit sumere plus vnius vel
voi i corp' xp̃i gustã. et ꝛ equaliꝫ ẽ i minori manus
nec i minori minus ꝓh equaliꝫ i vtroq; recipiũt
hmõi et mãna expo. ex. q collegerũt alii plus alij
minus z nõ sic ad mẽsurã gomor nec q plus
collegerat ꝓhabant plus nec q minus reportauerant
nimirũ. Est etiã ad mirabile operis hoc ꝑm ma
gnũ et doc. q ꝑ nullis ab initio huius sacri vsq; hũc
vsq; ad finẽ mũdi nulla ꝓpria z vnii ꝑticulari
ꝓh ꝓhabis corporis et sanguinis xp̃i fuerit tm modo
mihil addũ corpori x̃i nõ augmẽtat nec nutri
tur nec accipit nouũ esse: q ista gũsto nõ ẽ ꝓh
gustus ꝓh ꝓ transubstantiationẽ.

Circa ꝑdicamẽtũ actionis. fides ecc̃le. tenet q
hoc corpus xp̃i sit cibus animẽ tali ritu rebus ꝑsen
tibus ut dictũ ẽ sup̃. tm uno modo refert z nu
trit alias et corpus: Accidentia. n. panis et vini
q remanent sm̃ ꝓha miraculose reficiũt z nutriũt
corp̃. constat. n q si hõ ponerent i sacrificio
multũ et panem z dei vinũ sic faciũt greci q
illa accidentia panis et vini sumpta ab hoĩe nutri

Tractato demũ sacramẽto: et nacitlesi, sed
mẽmento, tantũ esse suo fragmẽto
finaliter toto legitur:

Sermo.

ret hoiem ac si ibi corpus x̃ naturaliter esset z
hoc ẽ gr̃az q ut dr̃ li° p° et gũtãc ex eisdẽ mul
mur ex q by sumus spũ aũt sanctus ꝓh accidẽtia
ex q by hõ nõ ꝓstat nõ. n. accidens ẽ ps ꝓhe: hz
ex̃ ꝓh sacrãlis nõ sic ꝓha miracula tũ q dei
potẽtiã hũt tũ virtutẽ ꝓhe. z quãt i ꝓhis nutri
tiũ sic prius qm̃ erat i ꝓha: Corpus aũt x̃. q ꝑ gti
nutr ꝓh illius ꝓpriũ nutrit et refert aliq q ad
tale ꝑfectiõ ẽ institutũ sic. ne i corpor humano alis
nãlis assumit humidũ radicale z nisi alis z post
ex̃trinsecus sumeret ad restaurationẽ deperditi nõ
hõ maneret. ita q̃q i tanta ꝓpinquitate ad gr̃az ꝑfec
tionẽ et augmẽtũ. alis ꝓprius fuit nobis necessa
rius. n. nutriri et carnes grossiciẽtia z destructas
et graciarum nitidi. z maligni ꝓh nequit ꝑficere
ꝑ humorẽ nõ devotus z tm i ꝓpinquit nisi
ꝑ totalẽ debilitatẽ z deficeret nisi istud viatoris
cibũ assumeret i alũ ꝓpriale ꝑ quod nõ nutriat
fortificat et vivificat ꝑ gr̃az x̃. Corp. n. x̃i ꝑ
excellẽtiã puritatis et sanctitatis z ꝑ humorẽ diui
nitatis. i ta fuit ꝓpriale q i ipso ꝓfectissimũ gr̃az
et gaudiũ vñ ubi ꝑ corpus recipit z vos ꝑ sanctã
tẽ ꝓpinquitatẽ et vnitã deitatẽ. ita q totũ hominem
ꝛbat ꝓh q ꝑficiat ex ꝓpriis et corpor. nil vtrũq;
refectionẽ recipit z q̃mus ex gustu hoc ubi corpo
ralis. cibus queritur i carnẽ ꝛsiguitur hoc. i
hoc sacro cõsit mirabile magis quã ubi q̃ corporis.
nõ corp' x̃ trãsformat i hominẽ. ꝓh hõ sed aĩa
ꝑ dei ineffabilẽ gr̃az quaz recipit trãsmutat i ꝓpi
am similitudinem reformat q̃ divinis z ꝛgulis. vñ dr̃
aug'. Cibus factus sũ grandis. creui. z mãducasti
me. ꝓh nõ ego mutabor i te. ꝓh tu mutaberis i
me. z ipse. n. gustat dulcedo vite et ibi. 5 ap
ꝛ. panis ẽ unus ꝓhis. cor. x̃. deinde i te hoies
ꝛ. q mãducat meã carnẽ z bibit meum
sanguinẽ. i me manet z ego i illo. vñ dr̃ pugn
vite ethne sic canit eccl̃a. o sacrũ convivium ꝛ
vñq dignũ mãducauerit ꝛsurgit ut mentem ꝛ
sacrata efficiat mei celestis ꝛgratus. Est etiã
ad mirabile cõm hoc ꝑdicat. q hz iste cibus sit pa
nis ꝛgratus z digne sumentibus ꝓpter vitã etnã
tũ ibi aĩa. i digne sumentibus operat mortẽ etnã
sic dicit paulus ꝛ cor. i. iudicium sibi mãducat z
bibit. vñ et iuda dicit cum discipulis q stans post
quos ꝛsurrexit i cenã satanas. ꝓh certe nõ est

numãdũ qz idē abus corpoalis optimus sanctꝫ
gfert vitã et egris male dispositis mortẽ. pp
ĩdispositionẽ sumẽtis vñ tho. dicẽ. Sumunt
bom sumunt mali sortẽ tm pricipi vite l pite
ruine.

QUIRCA ꝙ ducarticlũ paxcois. tenet fides eccle q
Mimbule rõ q ad fractionẽ hostie corpꝰ x nõ frãgit. zad cõmestionẽ hostie corpꝰ x nõ mastigat
nec rũpit. qz cũ corpꝰ x sit ĩcorruptibile ĩ pas
sibile nec rũpi nec frãgi pot ꝙ fractio illa ẽ sb
stãtie ĩ quãtitatẽ dimẽ sua pans zfractio ho
stie gseratẽ q sit a sacerdote. ĩ rebꝰ pribꝰ ntis
tat fractionẽ zpaxois corporis dicẽ hoc factũ
ꝙ memoriale paxois dicẽ vñ s. tho. dicẽ q illa
rupio fractio sigt replicãe fracturã seu vulnera
tionẽ factã ĩ corpõe dicẽ. s. ĩ manibꝰ predicti la
tronũ. l tres ꝙtes corporis mystici dicẽ. i. eccle. s. t
triũphãtis q hñt vitã et gratiã ex redẽptione x passi
l. sit pp tres sbas ĩ xpo i una psona. s. deitate
hũanitate. acie et corpeis. l pp fidei cõstantiã reimpe
tãdã ĩ vnitate esse. h. ergo hostia ĩ plebe ptes frã
gat. nõ ĩ qualibꝫ ptẽ veniamꝰ ĩ tergeũ corpꝰ xpi
nec frãgit nec rũpit. zqñs ĩ ydolo Berlẽga
rij rõ gbusdã alijs locis vt dicit scotꝰ corpꝰ xpi
dici alteri dicibꝰ zfrãgi. nec a dicẽ dici nisi q
illa qualitas accidẽtalis nec frãgit et rũpit. vñ
tho. dicẽ. nulla rei fit fractio nisi figuris in fractura
q nec statui nec statura signati minuitur
A sumẽte nõ grossus nõ gracilis nõ diminutus ĩ
tergere corpꝰ. Cũ sigs corpꝰ tm ꝙ membra zꝙtes sũderent cũ sint integra ĩpassibile remã
net. ita sigs frementiũ ĩ plebꝰ ꝙtes rũpat fran
go ĩtegra remanent ĩ qlibꝫ ptẽ. sicẽ igr nõ q
dicta ĩ qualibꝫ ptẽ corporis nõ diuidit sm di
uisionẽ corporis vtr et hic. Est frãcti Magro.
dicẽ cũ gr quã xpc nõ diuidit ex fractione
hostie. ita: q hñt cẽ ĩ hostia modo spãli sic
angelus ĩ assũpto corpore qz ly sit datum
ꝙ corpꝰ zdimidiat nõ tm diuidit angelus: ita
nec ex fractione hostie corpꝰ xpi. Est enim
ĩta hoc ꝙ diuisio. ad Mirabile. vñ q quãuis
ly corpꝰ ꝙ veraciter sumat a multis sceleratis
peccatoribꝰ q hñt q sua magistetur cum deo
q steterũt. l tamen mortem tm nõ pp hoc mam

latꝰ corpꝰ x. Ite si q viderent ĩ hostia l mus vnde
ret l asinus nihil paterẽt corpꝰ x. ꝙ hoc nõ set ĩ
passibile ly tm illa accidẽtia sicut. n. radius solis tm
sies ꝙ lutũ et bona fenestra nõ ĩgnat quãto magis corpꝰ
x. nõ rgr a pane corrũpt nec devorat corpꝰ x nec ĩfi
cit ly tm ille species panis. Igr scias bona. valde dicit
aut male dixisse aliquos q dixerũt q corpꝰ x nõ ĩ
trat ĩ os ĩdigni peccatoris illud sumẽtis qz xpc cum
nõ possit macular nec spiritualr nec corporaliter ita sa
cramẽtalr maculat a peccatoribꝰ sicut a justis. qz mus pecto
ris effugit gratiã nõ sequit. et ĩ hoc apponit signũ
Simonis et domine putans zfidei mẽ certitudo et ve
ritas demõstrat. qz si nõ possit corpꝰ x gseratim nec
mãducari ni a justis nũqz possemus scire qñ recreati
ter et cum xpo gseratus l a fidelibꝰ sumat qz ne
mo sit certus qñ sit justus zĩ gra dei nec et mirũ
si possit se mãducari ytagi ĩ hoc sacrõ ab
ipso liberans cui se promisit adhebrs beatus vin
cẽtius.

QUIRCA predicam. Ubi tenet fides scẽ eccle q
corpus x. vere ẽ ĩ quolibꝫ altaris ubicũqz ille species
panis zvini vere sit gseratus a sacerdote zq vñ zvnũ
corpus ẽ ĩ plebꝰ locis. qđ ẽ valde mirabile
sup oĩa. zqđ maius ẽ vr sup ĩtellectũ nostrum
xpc exhibet substãtiã suã ĩ hoc sacramẽto. absq; to
q descendat de celo. vñ dicẽ. Sco. ĩ 4. ꝙ xpc ĩ hoc
sacrõ acquirit nouũ ubi absqz to q dimittat ꝺ
ubi antiquũ qđ hñt ĩ celo exhibẽdo ꝑsentiã suam
oĩbꝰ altaribꝰ ipsis illis panibꝰ zvini gseratis. et
certe iter oĩa miracula qđ sit ĩ hoc sacrõ hoc inde
ẽ mirabile qz sup oĩm vocem et sensum. qđ tm non
ẽ impossibile apꝰ deũ. vñ ꝙ divinã potentiã edẽ corpꝰ
unũ. potest ee ĩ plebꝰ locis. zsm sco. possit fieri de q
q erit vnũ corpꝰ ĩ octo locis zrsimus nos hoc ĩtelli
gere nõ possimus tm nõ ẽ negãdũ deum posse plebi
possit facere qz ĩtelligere nemo ĩtellexit vñ aug.
ĩqt Demus deo oĩa posse zmus nõ oĩa ĩtelli
gere possit. Sz tu dices quõ hoc ee possibile q vnũ
corpus sit ĩ plebꝰ locis certe hoc ẽ ꝙ legere nẽ. Pe
tro et sõ victor ĩ lu° et sanctis. q eo ꝙ sint legere
nẽ idẽ corpus ĩ diversis locis ee nõ potest. qz deus
nẽ ꝙditor talẽ corporibꝰ debet legẽ. et qz qlz lex
latur potest dispẽsari ĩ lege quã statuit. zpotest ap
positũ ordinari. Ideo deus et corpoꝝ filius suus dis
pẽsauit ꝙ lege q veritate fidelibꝰ ut sit ĩ plebꝰ

aug. super
ordinem
stulti

Assumide nõ excisus, nõ cõfractus
nõ divisus: integer accipitur

Filij Laurentij de villamaga

Nulla rei fit scissura, signi tamen
fit fractura: quia nec status nec
stature signati minuit.